This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

3 3433 07438386 4

NFNI

Schaufelber

Homer

NOVA
CLAVIS HOMERICA:
Cujus ope
Aditus ad intelligendos ſine Interprete
ILIADIS LIBROS
omnibus recluditur.

Interſperſæ ſunt ſelectæ Clariſſ. Virorum
CLARCKII, ERNESTI, SPONDANI, cet.
Annotationes & Scholia.

Opera
JOANNIS SCHAUFELBERGERI,
Publici in Schola Turic. Pædagogi.

Tom. III.

Λ. —— Ρ.

TURICI,
LITTERIS HEIDEGGERI ET SOCC.
MDCCLXIV.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS
R L

LECTORIBUS GRÆCARUM LITTERARUM Studioſis S. P.

CUM in Præfatione, quam *Tomo Primo* Clavis hujus Hom. præmiſi, recenſionem quandam Virorum Eruditiſſ. qui paucis abhinc annis hos illosve Auctores Græcos luci publicæ expoſuere, inſtitui, non ingratum, ut ſpero, Vobis erit, ſi eam ſum hac vice continuaturus.

I. *Celeb.* PET. BURMANNUS SECUNDUS. 1760. edidit *Ariſtophanis Comœdias Undecim.* græce & lat. ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatas, cum nova octo Comœdiarum interpretatione latina, & notis ad ſingulas ineditis *Stephani Bergleri*, nec non *Car. Andr. Dukeri* ad quatuor priores. &c. 2. Vol. 4to. Lugd. Batav.

II. *Celeb.* J. AUG. ERNESTI. 1761. ed. *Callimachi Hymnos, Epigrammata & Fragmenta.* cum notis integris *H. Stephani, B. Vulcanii, Annæ Fabri, Th. Grævii, R. Bentleji*; quibus accedunt *Ezechielis Spanhemii* Commentarius, & notæ nunc primum editæ *Tib. Hemſterhuſii* & *Dav. Ruhnkenii.* 2. Vol. 8°. Lugd. Batav.
2.) *hoc anno:* prodierunt *Xenophontis Opera*, græce & latine, ex recenſione *Ed. Wells.* accedunt Diſſertationes & Notæ Virorum doctorum, cura *Car. Aug. Thieme.* — cum præfat. I. AUG. ERN. Vol. I. & II. Lipſiæ.

III. *Celeb.* J. FRID. FISCHER. *hoc anno: Theophraſti Characteres* recenſuit, animadverſionibus illuſtravit, atque indicem Verborum adjecit. Acceſſit Commentarius *Iſaaci Caſauboni.* Coburgi.

IV. *Celeb.* LUD. CASP. VALCKENAERIUS. 1755. ed. *Euripidis Tragœdiam*, *Phœniſſas.* interpretationem addidit *H. Grotii*; græca caſtigavit e MSS. atque adnotationibus inſtruxit; Scholia, partim nunc primum evulgata, ſubjecit. Franequeræ.

V. *Celeb.* J. ADAM SCHIER. 1762. luci expoſuit *Luciani Samoſat. de Somnio*, ſeu *Vita Luciani*, gr. & lat. ex rec. *Tib. Hemſterhuſii.* Lipſiæ & Guelpherbyti.

VI. *Cel.* JER. NICOL EYRING. 1762. ed. *Chreſtomathiam Tragicam*, tres integras Tragœdias continentem, *Æſchyli Prometheum*, *Sophoclis Ajacem*, *Euripidis Phœniſſas.* auctoritate *J. Matth. Geſneri.* Gœttingæ.

VII. *Cel.* JO. MICHAEL. HEUSINGER. 1741. ed. *Juliani Imp. Cæſares*, cum integris adnotationibus aliquot doctorum Virorum, & ſelectis *Ezech. Spanhemii.* interpretatione item latina & gallica, additis Imperatorum nummis, ex inſtituto & bibliotheca *Chriſt. Sigism. Liebe* &c. Gothæ. 2.) 1756. *Fabulas Æſopicas Græcas*, quæ *Maximo Planudi* tribuuntur: ad veterum librorum fidem emendatas, cum *Joach. Camerarii* interpretatione latina, *Joh. Hudſoni* ſuisque adnotationibus & indice omnium verborum edidit. Iſenaci & Lipſiæ.

VIII. *Cel.* JO. GEORG. HAGERUS. Ejus opera exſtat *Homeri Ilias.* græce & lat. ad præſtantiſſimas Editiones accuratiſſime expreſſa. 2. Vol. Chemnicii. 1745 — 1753.

Prodierunt etiam Glaſguæ:

1741. *Anacreontis & Sapphonis carmina.* gr. & lat.

1744 *Omnia Pindari, quæ extant. Olympia, Pythia, Nemea, Iſthmia.* cum interpretatione latina. 2. Tom.

1745. *Sophoclis Tragœdiæ, quæ extant, ſeptem*; cum verſione latina. Additæ ſunt Lectiones variantes, & notæ Viri doctiſſimi *T. Johnſon* in quatuor Tragœdias. 2. Tom.

1746. *Æſchyli Tragœdiæ, quæ extant, ſeptem*; cum Verſione latina, & Lectionibus variantibus. 2. Tom.

- - - *Theocriti, quæ extant.* ex Edit. *Dan. Heinſii* expreſſa. græce.

1748. *Xenophontis de Ageſilao Rege Oratio.* gr. & lat.

&c. &c.

In

In Præfatione, quam *Tomo Secundo* præmiſi, mentionem feci *Belurgerii* inſani in Homerum amoris; nunc non poſſum non aliam circa Homerum inſaniæ ſpeciem commemorare. Occaſionem de ea dicendi mihi prærbet *Schediaſma Philologico-Sacrum* Viri Clarisſimi, J. HENR. A SEELEN, quod ſuis *Miſcellaneis*, *Tom. I. p.* 68. *ſqq.* inſeruit, *quo Homerus paſſionis Chriſti teſtis a Jacobo Hugone productus rejicitur.* Hic *Jac. Hugo*, qui Inſulenſis Belga, medio fere ſeculo ſuperiori Canonici titulo inſignitus erat, An. 1655. Rom. 4. edidit *Veram Hiſtoriam Romanam, ſeu Originem Latii vel Italiæ ac Romanæ Urbis, e tenebris longæ vetuſtatis in lucem productam.* Quo libro (merito *Vir Clar.* inquit) an ullus unquam magis paradoxus lucem aſpexerit, vehementer dubito. Magnæ ſane magno conatu hic aguntur nugæ. In præmiſſa Promulſide, ſatis prolixa, uſum ſcriptorum gentilium in re ſacra variis, nec omnino ſpernendis, doctorum virorum teſtimoniis evincit *Hugo*: at dum omnia ſacra Chriſtiana, omnia myſteria in fabulis latere putat, furtoque gentilium nimium tribuit, a vero aberrat. Sententiam ſuam auctoritate quidem Petrina & Sibyllina corroborare laborat, ſed quam infeliciter, *Vir Doctiſſ.* oſtendit, dum de fundamentis, quibus nugas ſuas ſuperſtruxit *Hugo*, diſpexit. In ipſo libro ex *Homero* non modo

ſacrum Hiſtoricum, ſed etiam Vatem divinum facere conatur. Non enim Veteris Teſtamenti hiſtorias ſolum, ſed Novi etiam, ante cujus tempora dudum vivere deſiit *Homerus*, in eo ſe reperiſſe opinatur. Unde, ut alia paradoxa taceam, *Homerum* non ceciniſſe Trojæ ruinam, ſed Hieroſolymæ excidium confidenter affirmat. Imo vero licuit ipſi recentiorum temporum homines, Lutherum, Bezam, & plures, in eodem invenire. Verum hæc & alia abſurda, quæ citaſſe eſt refutaſſe, hac vice non tangam. Solum reſpicio Liberatorem, de quo etiam poëtam eſſe vaticinatum, *Hugo* lectori ſtudet perſuadere. Per Herculem, Achillem, Merionem, Martem, & alios heroas, *Salvatorem* intelligit. Jaſon ac Jaſius ipſum ſanctisſimum *Jeſu* nomen: Diana autem, Juno, Minerva, Pallas *Servatoris divinitatem* ex ipſius mente ſignificant. *Matrem Chriſti* in Alcmena, Maja, Venere, Thetide & aliis ſe inveniſſe credit; ſicut in Heſione, Berecynthia, Cybele, *Eccleſiam*. Pollux, Hector, Ajax & Antenor de *Paulo*: Æneas, Capys, Patroclus, Glaucus atque Ulyſſes de *Petro*: Anius de *Joanne*: Panthus de *Jacobo*: Proteſilaus de *Stephano*: Priamus, Menelaus, Deiphobus, Dardanus de *Judæis*: Sarpedon, Hecuba, Polyxena, Andromache de *gente Judæa*: Paris de *Phariſæis*, & ſic porro, ab eo explicantur. Primum Helenæ raptum,

ab

› Hercule factum, de *Chriſti incarnatione*: ſe-
ındum, a Menelao factum, de ejus *natali*:
ːrtium, a Paride factum, de ejus *morte* diſer-
s verbis interpretatur. Xanthum, Trojæ
uvium, putat adumbrare *Jordanem*, in quo
hriſtus ſacro lavacro tinctus. Totum Bellum
'rojanum de *ſpirituali Liberatoris certamine* ad-
ːrſus malignum ſpiritum, Judæos & omnes
oſtes exponit. Clava Herculis, nec non Achil-
; haſta, quæ ob gravitatem ab alio portari
›n potuit, *crucem Chriſti* præfiguratam eſſe
ıgit. Junonem a Jove verberatam θεάνθρωπον
ːſſum deſignare exiſtimat. Stygius amnis ipſi
t *infernus*, Cerberus ab Hercule divictus *dia-
lus*: Æſculapius autem paterno fulmine ad
nbras detruſus, nec non Achilles mortuis
ıperans, typi ſiſtuntur *Chriſti ad inferos de-
endentis*. Fletu ob defunctum Adonidem *lu-
um propter mortuum Servatorem* indicari ar-
tratur. Ipſos *latrones*, una cum Chriſto
uci affixos, per Licham & Philoctetem innui
nſet. Paucis: nulla fere eſt in tota Chriſti
paſſionis ipſius hiſtoria circumſtantia, quam
Homeri ſcriptis, Iliade præſertim, non au-
s ſit extorquere. Plenus eſt (ut Romana ta-
ım) totus liber ejusmodi paradoxis, quibus
ıus alterve forſan ingenii quid, judicii autem
hil ineſſe prudentes omnes cenſebunt. Vid.
ım *Ejusdem Miſcellan. Tom. II. p.* 281. *ſq.*
Quid

Quid de ejuſmodi Comparationibus ſentiendum ſit, docet etiam *ſumme Vener.* MOSHEMIUS in ſuis *Cogitat. de eo, quod juſtum eſt circa S. Litterarum ex profanis Scriptoribus interpretat. & emendat.* (quæ exſtant in *Diſſert. ad ſanctiones diſciplinas pertinent. Syntagm.*) *p.* 255. *ſq.*

Valete interim, meamque, quam *Tertio* huic *Specimini* dedi, operam benigne interpretamini. *Scripſi* TURICI, XIIX. KAL. DECEMBR. MDCCLXIIII.

QUINTILIAN. *Inſtitut. Orat. Lib. X. Cap. I. §. V.*

Ut Aratus ab *Jove* incipiendum putat, ita nos rite cœpturi ab HOMERO videmur. Hic enim (quemadmodum ex Oceano dicit ipſe amnium vim fontiumque curſus initium capere) omnibus eloquentiæ partibus exemplum & ortum dedit. Hunc nemo in magnis ſublimitate, in parvis proprietate ſuperaverit. Idem lætus ac preſſus, jucundus & gravis, tum copia, tum brevitate mirabilis; nec poetica modo, ſed oratoria virtute eminentisſimus.

CLAVIS

CLAVIS HOMERICA,

IN Α. ILIADIS.

V. I.

Τιθωνὸς, filius Laomedontis, ab Aurora adamatus, & in virum electus.

V. 2.

Ὤρνυθ', ſurgebat.

V. 3.

Ἔρις, ιδος, ἡ, contentio. *h. l.* Dea contentionis author. in qua ſignificatione deducunt ab εἴρω: παρὰ τὸ εἰς μάχην εἴρειν, i. e. συμπλέκειν.

V. 8.

Τοί γ', qui *duo* utique.

V. 10.

Ἦυσε θεὰ μέγα τε] Clamor militum ad pugnam exeuntium, μεγαλοπρεπῶς. Infra v. 50. ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ'. CLARK.

V. 11.

Ὄρθια, τὰ, *Adverb. hic uſurpatur*, alta & intenta voce. ab ὄρθιον, ου, τὸ, carmen, quod voce ſublatiſſima cantatur, claſſicus cantus. *Vel* ab ὄρθιος, recta in altum tendens. ab ὀρθὸς, rectus.

V. 12.

Ἄλληκτον, indeſinenter.

V. 15.

Cingulo totam armaturam ambiente inſtructum eſſe bellatorem inprimis decebat. &c. Vide ad Δ. 132—138. idcirco Homerus inducit Agamemnonem, Græcos ad arma capienda hortantem, his verbis:

Ἀτρείδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν
Ἀργείους. ——

Idem Poëta, cum illum Heroem, Deo belli non abſimilem, deſcribit ζώνῃ ſua, hac parte (ut obſervat *Pauſanias*) totam armaturam intelligit. Romani idem uſurpare ſolebant, ut patet ex *Plutarcho* in *Coriolano*; nec non apud Perſas obtinuit; quamobrem *Herodotus Urania*, ſeu *Lib. VIII.* refert, Xerxem, cum Abderam perveniſſet,

Athenis fugientem, ac ſe a periculo tutum exiſtimantem, *Zonam ſolviſſe*, hoc eſt, *armis ſe exuiſſe.* Sed ζώνη latius ſumitur, quam ζωςὴρ; uſurpatur enim pro μίτρη. POTT. *Tom. II. p.* 25. *ſq.* add. FEITH. *L. III. C. VI.* §. *VI.*

v. 16.

Νώροπα χαλκὸν] Vide ſupra ad B. 578. CLARK. Verte: *Splendida arma.* ERN.

v. 20.

Ξεινήϊον εἶναι, *pro* εἰς τὸ ξεινήϊον εἶναι, ut hoſpitale munus eſſet. Ita *K. v.* 269.

v. 21.

Πεύθετο, Audiebatur.

Κύπρον δε, ad Cyprum usque.

v. 22.

Ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον, navigaturi eſſent. ἀναπλέω, *fut.* ὡσω, provehor in altum, e portu ſolvo. 2.) navigo.

v. 24.

Οἶμος, ου, ὁ, *vel* ἡ, via, ſemita. 2.) virga. ab οἴμη, ης, ἡ, *idem.*

Κύανος, ου, *vel* κυανὸς, οῦ, ὁ, color coeruleus, qualis coeli eſt. 2.) lapis *ſeu* ſuccus in metallis concretus, coerulei coloris.

v. 25.

Κασσίτερος ου, ὁ, ſtannum, plumbum album.

v. 26.

Ὀρωρέχατο, ſurgebant: porrecti erant. 3. plur. plusq. perf. ind. paſſ. *Jon.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν. v. ὀρέγω, porrigo; extendo.

v. 27.

Ἴρισσιν, iridibus. *pro* ἴρισι. ab ἶρις, ιδος, ἡ, iris, *arcus cœleſtis.*

v. 27. 28.

Homerus de *Iride* loquens, eandem plane ac Divinæ Litteræ ſententiam referre videtur. Nam deſcribens *h. l.* Agamemnonis armatūram, in ejus thorace ait cæruleos exſcalptos eſſe dracones Iridibus ſimiles, quas Saturnius in nube conſtituit, ut ſignum eſſent hominibus.

— Ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
Ἐν νέφεϊ ςήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.

Miror.

Miror, *Spondanum* verum apertumque loci hujus ſenſum non vidiſſe. Poſtquam enim duo eſſe Iridum genera affirmavit, unum minus uſitatum earum, quæ per meridiem aut noctu conſpiciuntur; earum alterum commune ac vulgare extra miraculum, oſtentumque apparentium in madidis nubibus ſeu veſpere contra Solem in Oriente poſitis, ſeu mane in Occidente, cenſuit primi generis Irides ab Homero eſſe indicatas. At nonne multo probabilius videatur, id ipſum, quod Moyſes narrat. (*Gen. c.* 9.) Vatem exprimere voluiſſe, nimirum arcum ſtatutum a Deo in nubibus, ut ſignum eſſet pacti, quo fidem ſuam hominibus obſtrinxit, ſpoponditque, nunquam amplius futurum, ut univerſam terram aquis diluvii demergeret? Neque obſtat, quod Vates non *Iridem*, ſed *Irides* dixit; cum enim plures eſſent in Agamemnonis thorace excalpti dracones, qui varios lumine percuſſi referebant colores, bene aptèque eos comparat *Iridibus.* Accedit, quod una Iris alteram ſæpe gignit in nubibus. Sed neque moveor, quod Iridem τέρας vocaverit, hoc eſt non ſimpliciter *ſignum*, ſed *prodigium*, atque *oſtentum.* Nam licet Iris in nubibus naturaliter appareat, tamen quod Deus in ea fœderis cum hominibus a ſe initi *ſignum* ſtatuerit, maximum ſemper *prodigium oſtentumque* habenda eſt. Opinionem meam adverſus *Spondanum* valde confirmat verbum ςήριξε, *ſtatuit*, quo uſus eſt Vates, nam mire Moyſis locutioni conſonat, qui Deum Noacho dicentem inducit: (*v.* 11.) *Statuam pactum meum.* & rurſus: (*v.* 17.) *Hoc erit ſignum fœderis, quod conſtitui inter me & omnem carnem ſuper terram.* Non tamen inficiabor, Irim etiam ominoſam ab Homero deſcriptam, (*Lib. XVII. v.* 547.) quam vocat *purpuream*, πορφυρέην ἶριν, colore ſcilicet cometarum imbutam, quam diſerte ait ab Jove in cœlo extendi, ut ſignum ſit mortalibus vel belli, vel tempeſtatis frigidæ:

— — Τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, — —

Sed ſicut hæc ad genus minus uſitatum pertinere liquet, ita illas ad commune genus referri ob allata argumenta judicamus. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 236. *ſeqq.*

v. 30.

Κουλεὸν, ȣ̃, τὸ, vagina.

v. 31.

Ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum *ſeu* funis, quo enſis, vel clypeus, vel pera appenditur. A nomin. plur. ἀορτῆρες, addendo σι, fit dat. *Poët.* ἀορτήρεσσι.

v. 32.

Ἂν δ' ἑλεῖ', Suſtulit autem.

v. 34.

(ἐκ) κασσιτέροιο, ex ſtanno. Materia, e qua aliquid fit, quum Genitivo exprimitur, ſuppreſſam habet præpoſitionem ἐκ. Ita *v.* 35. μέλανος κυανοιο, *unus* ex nigro cyano. BOS *Ell. Gr. p.* 315. & in nova Edit. Norimb 1763. *p* 489.

Stannum quoque fuit in Heroum armis; ut in thorace Agamemnonis, *h. l.* ocreis Achillis, *Il. XVIII. v.* 612. clypeo Æneæ, *Il. XX.* 271. & aliis id genus. *Auri* quoque *& argenti maximus uſus* Heroum armis paſſim apparet. At *Il. II.* 872. Amphimachus vituperatur, quod inſtar puellæ aurum geſtans ad bellum profectus ſit. FEITH. *L. IV. C. X.* §. *III.*

v. 36.

Τῇ δ' ἐπὶ, In eo autem.

Γοργὼ, Gorgon. De *Gorgonibus* vid. NAT. COM. *Mythol. Lib. VII. Cap. XII. Dictionn. Poët. portat. p.* 212. *ſq.* DU PUY *Mythol. Tom. II. p.* 88. *ſq.* cet.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces, trux oculis. a βλοσυρὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis adſpectu, torvus, truculentus: & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus: adſpectus, vultus.

Ἐστεφάνωτο, adornata erat.

v. 37.

Δεινὸν δερκομένη, Horrendum aſpiciens.

v. 38.

Ἐπὶ *hic* ſupra.

v. 39.

Ἐλέλικτο, ſinuabatur. plusq. perf. ind. Paſſ. v. ἐλελίζω, torqueo. *ſine augmento.*

v. 40.

Ἀμφιστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, utrinque coronatus, redimitus: ſibi mutuo innexus: in orbem curvatus. ex ἀμφὶ & στέφω.

Ἐνὸς

Ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυῦιαι, una cervice enata.
Ἐκπεφυῦιαι, præt. part. Med. v. ἐκφύομαι, enaſcor.

v. 44.

Ἀπ' αὐτόφιν, pro ἀπ' αὐτῶν, ab ipſis.
Οὐρανὸν εἴσω, ad cœlum usque.

v. 48.

Κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν, in ordine tenere.
Ἐπὶ τάφρῳ, ad foſſam.

v. 49.

Σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Ῥώοντ'.] Iſtud Σὺν τεύχεσι, propter adjunctam præpoſitionem, non refertur ad θωρηχθέντες, (vide E. 737. & Θ. 376. 388.) ſed ad Ῥώοντο. Quemadmodum & latine dicitur, armis armari, non cum armis armari; e contrario, cum armis hoſtem aggredi, recte dicitur. Vide ſupra ad A. 528. 529. & ad Θ. 530. CLARK.

v. 50.

Ῥώοντ', pro ῥώοντο, Alacres ruebant. pro ἐῤῥώοντο, ab inuſit. ῥώομαι, propr. quatior, agitor. h. l. feſtinanter & cum impetu feror.
Ἠῶθι, adv. in vel ſub aurora, diluculo, mane. ἠῶθι πρὸ, ante auroram: πρὸ τῆς ἀνατολῆς, πρὸ ἡμέρας. Schol.

v. 51.

Φθὰν δὲ μεθ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες· Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον·] Sententia eſt: Progrediebatur exercitus eo ordine, ut priores ad foſſam ſtarent inſtructi pedites; equites, e curribus pugnaturi, parvo interjecto ſequerentur intervallo. Fieri quoque poteſt, ut iſtud Φθὰν comparate ad Trojanos uſurpetur: Prius ſcilicet ad foſſam Achivi erant inſtructi ad defendendum, quam ad oppugnandum aggrederentur Trojani. CLARK.
Φθὰν, Bœot. pro φθῆσαν, pro ἔφθησαν, priores venerunt. a φθάνω.

v. 52.

Ὀλίγον, paululum poſt.
Μετακιάθω, mutato loco abeo, abeo inde ad—, ſequor. ex μετὰ & κίω, vado, eo.
Ἐν, inter eos.

v. 53.

Κατὰ — ἧκεν, demiſit.

Ὑψόθεν, *adv.* ex alto, deſuper. ab ὕψος, altitudo.

Ἐέρσῃ, *pleonaſmo* τοῦ ε, pro ἔρσῃ, *ſeu* ἔρσῃ, ης, ἡ, ros.

v. 54.

Μυδαλέος, έα, έον, humidus, madidus. a μυδάω, ῶ, præ nimio madore & humore vitior, putreſco.

Ἔμελλε — προϊάψειν, Eſſet — præmature miſſurus.

v. 55.

Προϊάψειν] Vid. ad *Il. A.* 3. ERN.

v. 56.

Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν] Explicato magnifice bellico Græcorum apparatu, nunc quoque Trojanorum aciei inſtructio deſcribitur, id tamen anguſtius, quam illa ſuperior: ſiquidem Duces tantum exercitus proponuntur; inter eos ſolius Hectoris alacritas & diligentia in imperando. Quinque autem ſunt illi Duces: Hector, Æneas, Polybus, Agenor & Acamas, qui tres poſtremi filii ſunt Antenoris. Videtur tamen Hector princeps omnium extitiſſe, ejusque imperio cæteros fuiſſe obnoxios. SPOND.

Ἑτέρωθεν ἐπὶ — ex altera parte *aciem inſtruebant* ſuper —

v. 58.

Τρωσὶ, inter Trojanos.

Δήμῳ, a populo.

v. 62.

Οἷος δ' — ἀστὴρ] Singularis apud *Homerum* hujus imaginis pulchritudo, eo quod *Hectorem* ubique ſumma cum agilitate inter ſuos *ex intervallis* exhibeat *interlucentem.* CLARK. Vid. etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 49.

Οὔλιος, exitialis: ὀλέθριος· λέγει δὲ τὸν κύνα· περὶ οὗ καὶ ἀλλαχόθι φησὶν ὁ Ποιητὴς, καί τε φέρει πολὺν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσι. *Schol.*

v. 63.

Τότε, (*Aliquando* —) interdum.

v. 64.

Ὁτὲ — Ἄλλοτε, Modo — Modo.

v. 65.

Πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ λάμφ', Totus vero ære Splendebat] Ornatum & apparatum ipſius Hectoris pluribus non perſequitur, ut antea Agamemnonis: quaſi doceat, ut ait *Euſtathius,*

Euſtathius, μὴ χρῆναι ἀεὶ γραφικῶς ἐμπλατύνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπιτροχάδην ὅτε δεῖ λαλεῖν. Eſt autem magnifica iſta comparatio, qua armorum Hectoris ſplendor Jovis fulguri comparatur, & quæ poſſit longas illas armorum Agamemnonis deſcriptiones æquiparare. SPOND.

v. 66.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor. *h. l.* fulgur. *per Aphær.* pro ἀστεροπὴ, *Poët.* pro ἀστραπή. ab ἀστράπτω, ſplendeo: fulguro.

v. 67.

Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες] Mire placuiſſe *Alexandro Magno* hoſce quinque verſiculos, refert *Dio*, *Orat. I.* CLARK. Conf. etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 369. ſq.

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, meſſor. ab ἀμάω, meto.

v. 68.

Ὄγμος, ου, ὁ, ſulcus aratro factus: linea a meſſoribus facta, quum ſcilicet manipulos vel demeſſa ſecundum lineam diſponunt.

Ὄγμον ἐλαύνωσιν, Segetes metendo tranſeunt *ſeu* obviam feſtinant.

Μάκαρ *h. l.* locuples, dives.

v. 69.

Πυρὸς, ου, ὁ, triticum, frumentum.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum, planta granumve.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. a δράσσω, *ſeu* ττω, prehendo, manu corripio.

Ταρφὴς, έος, ὁ, ἡ, denſus, creber, frequens. a τάρφος, εος, τὸ, denſitas.

v. 70.

Ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες, in ſe invicem inſilientes.

v. 71.

Δηόω, *h. l.* cædo: occido.

Οὐδ' ἕτεροι, neutrique.

Μνώοντ', pro μνώοντο, recordabantur. imperf. ind. *Jon.* & *Poët.* pro ἐμνῶντο, v. μνώομαι, pro μνάομαι, recordor.

Φόβοιο, fugæ.

v. 72.

Ἶσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχον, Æqualia autem in pugna

 capita

capita ferebant. *Ils combattent tous de pied ferme, & ne perdent pas un pied de terrein.* DAC. *Guerriers contre guerriers ils ſe diſputent le terrein.* BIT.

v. 73.

Θῦνον, Ruebant.

Ἔρις πολύστονος, *La Diſcorde, mere des ſoupirs & des larmes.* DAC. *La cruelle Diſcorde.* BIT.

v. 74.

Παρατυγχάνω, interſum alicui actui, adſum, intervenio. *mox:* πάρειμι, *v. ſeq.* ex παρὰ & τυγχάνω, ſum.

v. 76.

Καθήατο, ſedebant. *Poëtæ* pro ηνται dicunt fere ἕστο: Compoſ. καθῆστο· Et pro 3. plur. ἧνται *Jon.* dicitur ἕατο: *Poët.* εἵατο vel ἥατο; unde καθήατο. WELL. *Gramm. Gr.* p. 268.

v. 77.

Κατὰ πτύχας, per juga.

v. 78.

Ἠτιόωντο, accuſabant. v. αἰτιάομαι, ῶμαι, accuſo, culpo, ab αἰτία, cauſſa.

v. 79.

Ὀρέξαι, præbere.

v. 78. 79.

Πάντες δ' ἠτιόωντο — ὀρέξαι] *Les Dieux ſe plaignent, de ce que Jupiter vouloit accorder la victoire aux Troyens.* La Fidelité conjugale, la Juſtice, & toutes les bonnes qualitez qu'avoient les Grecs pour vaincre, ſe plaignent de ce que le Deſtin favoriſe l'injuſtice des Troyens, & de ce qu'il empeſche que le crime ne ſoit puni. HARD. *Apol. d'Homere, p. 95. ſq.*

v. 80.

Ὁ δὲ, νόσφι λιασθεὶς, ſed ſecedens.] *Mais ce Dieu aſſis à l'écart ſur ſon trône & environné de gloire & de majeſté, &c.* Homere peint bien ici la majeſté independante de ce maître des Dieux qui fait executer les decrets de ſa providence. Il a reſolu de faire honorer Achille, & ſes deſſeins vont s'accomplir par la victoire des Troyens. DAC.

v. 86.

Δρυτόμος, ου, ὁ, *per Apoc.* pro δρυοτόμος, quercuum amputator; & *generaliter*, arborum inciſor; lignator. a

δρῦς,

δρῦς, υὸς, ἡ., quercus; *ſæpe pro omni arborum genere uſurpatur*; & τέμνω.

Ὡπλίσσατο δεῖπνον, apparat prandium.

Ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ] Comme on n'avoit pas encore alors diviſé le jour par heures on en marquoit les différentes parties par des operations fixes & connues, comme par ce qui ſe paſſoit dans les marchez, dans le barreau, dans les temples. Par exemple on diſoit, *quand on revient du marché, quand les juges ſe levent de leurs ſieges, quand on offre tel ou tel ſacrifice.* L'agriculture a auſſi donné des dates très-certaines, *à l'heure que le laboureur dine, à l'heure que le laboureur délie ſes bœufs*; & ces dernieres dates ont même duré après l'établiſſement des heures. Ici Homere décrit l'heure de midi. DAC.

v. 87.

Ἐκορέσσατο; *pro* ἐκορέσατο, ſatiavit. v. κορέω, ſatio, ſaturo. ἐκορέσσατο χεῖρας] ἀντὶ τοῦ ἔκαμεν, ἐκοπίασεν. *Schol.*

v. 88.

Ἄδος, εος, τὸ, & ἆδος, ου, ὁ, ſatietas. 2.) defatigatio, faſtidium. ab ἄδω, ſatio.

Ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν, ſatiasque ejus cepit animum.

v. 89.

Περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ, circum præcordia deſiderium occupat.

v. 91.

Κεκλόμενοι, Adhortatione facta.

Ἐκ — ὄρουσ', exiliit.

v. 92.

Ἕλε, interfecit.

v. 94.

Καταπάλμενος, *in eum* deſiliens. Decomp. ex κατὰ & ἐπάλμενος, *Poët.* pro ἐφαλλόμενος. quod ex ἐπὶ & ἅλλομαι, ſalio.

v. 95.

Ἰθὺς μεμαῶτα, recta irruentem.

Μετώπιον, in fronte. μετώπιον, ου, τὸ, interſtitium inter ſupercilia, frons. a μέτωπον, ου, *idem.*

v. 96.

Νύξ', Percuſſit.

Στεφάνη denotat *ſupercilium montis*, & ob hanc cauſam prædicatur de galeis, in quibus variæ ἐξοχαὶ ſeu *eminenti* exſtant; vid. *Heſych.* in voce Ἐξοχή. Homerus hanc ſpeciem notavit *h. l.*

— οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβαρεῖα,

— *neque galea haſtam ei repreſſit ære gravis.*

POTT. *Tom. II p.* 24.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, ære gravis. 2.) firmus, ſolidus ex χαλκὸς & βάρος, εος, τὸ, pondus, onus.

v. 97.

Ἦλθε, penetravit.

Ὀστέον, ου, τὸ, οῦ, oſſis.

v. 98.

Πεπάλακτο, fœdatum eſt: inquinatum erat. plusq. perf. ind. Paſſ. *Jon.* pro ἐπεπάλακτο, v. παλάσσω, inquino, fœdo.

Δαμάω *hic* proſterno.

v. 100.

Στήθεσι γυμνωθέντας] Videtur mihi vox παμφαίνοντας eam habere vim, ut non dicat tantum *pectore nudatos* ſed *pectora formoſa nudatos.* CLARK.

Περιδύω, circumveſtio, induo. 2.) *Attice*, exuo, detractis veſtimentis ſpolio, adimo.

Περίδυσε χιτῶνας] Hic locus falſam arguit traditionem Grammaticorum veterum, qui verbum hoc in ſignificatione *detrahendi*, *exuendi* Atticum dicunt. Ceterum Atticos, aut potius Atticorum imitatores, ut Joſephum (VI. 11. 4. VII. 1. 1. XIII. 14. 3. &c.) frequentare verbum hoc ſenſu, verum eſt. ERN. (quum) exutas abſtuliſſet tunicas.

v. 101.

Ἐξεναρίξων, interfecturus.

v. 102.

Γνήσιος, ία, ιον, *vel* γνήσιος, ου, ὁ, ἡ, legitime genitus originem habens legitimam. 2.) genuinus, ſincerus. *quaſi* γεννήσιος vel γονήσιος, a γείνω, orior. Vide Νόθος *B.* 727.

Filiorum alii γνήσιοι, *legitimi* Homero dicti, alii νόθοι *ſpurii*; uti *h. l.* diſtinguuntur. Et quidem Νόθος interpretatur *Scholiaſtes* ad *B.* 727. τοὺς ἐκ παλλακίδος, *qui e pellice* [...]*ſent editi.* FEITH. *L. II. C. XVII. §. III.*

v. 10[...]

V. 103.

ευω, habenas teneo, aurigor. ab ἡνίοχος, ου, auriga.

V. 104.

βάτης, e curru pugno. ex παρὰ & βάσκω, idem

ιύνω.

οτ', quos olim: *pro* ὅς ποτε. Δωϊκῶς.

V. 105.

ἐν κνημοῖσι — Idæ in jugis —] Sur les coûtumes
nes Homere eſt preſque toûjours d'accord avec
ıre ſainte, où nous voïons que les plus grands
s paſſoient leur jeuneſſe à garder les troupeaux,
ı pour *deux* raiſons. *La premiere*, pour s'exercer
ır s'aguerrir en combattant contre les bêtes les plus
s; & *la ſeconde*, pour apprendre en conduiſant les
ıx, à conduire les hommes, & pour ſe convaincre
te grande verité, que comme les bergers doivent
au ſoin de leurs troupeaux, les Princes doivent
de même au ſoin de leurs peuples. DAC.

, ligavit. *Jon.* & *Poët.* pro ἐδίδη, v. δίδημι, ligo. a
dem.

χος, ου, ὁ, ἡ, vitulus, vitula. *h. l.* pro ἁπαλὸς, te-
novellus.

ος, ου, ἡ, vitex, vimen. 2.) virga, bacillus.

V. 106.

μαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι, Paſcentes apud oves.

σεν ἀποίνων, Et liberavit *ſeu* dimiſit pretio accepto.

V. 109.

, ὠτὸς, τὸ, auris.

ισε, feriit.

V. 110.

ρχω, urgeo, compello, feſtinare cògo. *Neutr.* fe-
quaſi σπεύδω ἐρχόμενος.

ὁ τοῖιν] ἀπ' αὐτῶν. Δωϊκῶς. *Schol.*

V. 113.

δὲ λέων ἐλάφοιο] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl.
Gleichn. p. 322.

πια τέκνα, parvulos hinnulos.

V. 114.

ιάξε, confringit.

Λαβὼν

Στεφάνη denotat *ſupercilium montis*, & ob hanc cauſam prædicatur de galeis, in quibus variæ ἐξοχαὶ ſeu *eminentiæ* exſtant; vid. *Heſych.* in voce Ἐξοχή. Homerus hanc ſpeciem notavit *h. l.*

— *οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,*

— *neque galea haſtam ei repreſſit ære gravis.*

POTT. *Tom. II. p.* 24.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, ære gravis: 2.) firmus, ſolidus. ex χαλκὸς & βάρος, εος, τὸ, pondus, onus.

v. 97.

Ἦλθε, penetravit.

Ὀστέον, ου, τὸ, os, oſſis.

v. 98.

Πεπάλακτο, fœdatum eſt: inquinatum erat. plusq. perf. ind. Paſſ. *Jon.* pro ἐπεπάλακτο, v. παλάσσω, inquino, fœdo.

Δαμάω *hic* proſterno.

v. 100.

Στήθεσι παμφαίνοντας] Videtur mihi vox παμφαίνοντας eam habere vim, ut non dicat tantum *pectore nudatos*, ſed *pectora formoſa nudatos.* CLARK.

Περιδύω, circumveſtio, induo. 2.) *Attice*, exuo, detractis veſtimentis ſpolio, adimo.

Περίδυσε χιτῶνας] Hic locus falſam arguit traditionem Grammaticorum veterum, qui verbum hoc in ſignificatione *detrahendi*, *exuendi* Atticum dicunt. Ceterum Atticos, aut potius Atticorum imitatores, ut Joſephum, (VI. 11. 4. VII. 1. 1. XIII. 14. 3. &c.) frequentare verbum hoc ſenſu, verum eſt. ERN. (quum) exutas abſtuliſſet tunicas.

v. 101.

Ἐξεναρίξων, interfecturus.

v. 102.

Γνήσιος, ία, ιον, *vel* γνήσιος, ου, ὁ, ἡ, legitime genitus, originem habens legitimam. 2.) genuinus, ſincerus. *quaſi* γενήσιος vel γονήσιος, a γείνω, orior. Vide Νόθος *B.* 727.

Filiorum alii γνήσιοι, *legitimi* Homero dicti, alii νόθοι, *ſpurii*; uti *h. l.* diſtinguuntur. Et quidem Νόθους interpretatur *Scholiaſtes* ad *B.* 727. τοὺς ἐκ παλλακίδος, *qui e pellice eſſent editi.* FEITH. *L. II. C. XVII. §. III.*

v. 103.

V. 103.

Ἡνιοχεύω, habenas teneo, aurigor. ab ἡνίοχος, ου, auriga.

V. 104.

Παραβάτης, e curru pugno. ex παρὰ & βάσκω, *idem quod* βαίνω.

Ὥ ποτ', quos olim : *pro* οὕς ποτε. Δωϊκῶς.

V. 105.

Ἴδης ἐν κνημοῖσι — Idæ in jugis —] Sur les coûtumes anciennes Homere eſt preſque toûjours d'accord avec l'Ecriture ſainte, où nous voïons que les plus grands Princes paſſoient leur jeuneſſe à garder les troupeaux, & cela pour *deux* raiſons. *La premiere*, pour s'exercer & pour s'aguerrir en combattant contre les bêtes les plus feroces; & *la ſeconde*, pour apprendre en conduiſant les animaux, à conduire les hommes, & pour ſe convaincre de cette grande verité, que comme les bergers doivent veiller au ſoin de leurs troupeaux, les Princes doivent veiller de même au ſoin de leurs peuples. DAC.

Δίδη, ligavit. *Jon.* & *Poët.* pro ἐδίδη, v. δίδημι, ligo. a δέω, *idem*.

Μόσχος, ου, ὁ, ἡ, vitulus, vitula. *h. l.* pro ἁπαλὸς, tener, novellus.

Λύγος, ου, ἡ, vitex, vimen. 2.) virga, bacillus.

V. 106.

Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι, Paſcentes apud oves.

Ἔλυσεν ἀποίνων, Et liberavit *ſeu* dimiſit pretio accepto.

V. 109.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris.

Ἔλασε, feriit.

V. 110.

Σπέρχω, urgeo, compello, feſtinare cogo. *Neutr.* feſtino: *quaſi* σπεύδω ἐρχόμενος.

Ἀπὸ τοῖιν] ἀπ' αὐτῶν. Δωϊκῶς. *Schol.*

V. 113.

Ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 322.

Νήπια τέκνα, parvulos hinnulos.

V. 114.

Συνέαξε, confringit.

Λαβὼν

Λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν, correptos validis dentibus.

v. 115.

Εὐνὴ, ῆς, *h. l.* luſtrum.

Ἀπηύρα, aufert.

v. 116.

Τύχῃσι, adſit.

v. 117.

Ὑπὸ — *ἱκάνει*, ſubit.

v. 118.

Ἤϊξε, fugit. v. *ἀίσσω*, ruo, irruo, cum impetu feror.
Δρυμὸν, οῦ, τὸ, ſilva querna, quercetum : nemus. *δρῦς*, *υὸς*, *ἡ*, quercus.

v. 119.

Ὑφ' *ὁρμῆς*, propter impetum.

v. 120.

Χραισμῆσαι *hic* arcere.

v. 121.

Φέβοντο, percellebantur : *ἔφευγον*. *Schol.*

v. 122.

Ὁ, *Agamemnon.*

v. 124.

Χρυσὸν Ἀλεξ. — *δεδεγμένος*, Auro ab Alex. — accepto.

v. 125.

Εἴασχ', ſinebat. (*Trojanos.*) *ob ſeq. aſpir.* pro *εἴασκ'*, *hoc autem* pro *εἴασκε*, *Jonica paragoge*, pro *εἴα*, imperf. ab *ἐάω*.

v. 123 — 125.

Vide ad Γ. *v.* 205. 206. Quæ ab illis legatis propoſita ſunt, a Trojanis conſilio Antimachi, viri maximæ exiſtimationis apud illos, quem Paris largis nummis in ſuas partes adduxerat, plus nimio obſequioſis repudiata fuiſſe, ſatis aperte docet Hom. *h. l.*

Certo certius eſt, excurſiones ex improviſo factas in regionem aliquam habitas fuiſſe pro latrociniis potius quam legitimis bellis, quæ inferri credebantur, non tam ad damna accepta reſarcienda, quæ, ſi per excurſores licuiſſet, facilius compenſari potuiſſent, quam ad inſontes & incautos diripiendos & deprædandos. Idcirco non mirum videri debet, ſi *Polybius Lib. IV.* ſcribat, Ætolos vulgo Græciæ extorres & prædones dictos fuiſſe, quia

quia illius gentis moris fuit, impetum ex improviſo facere, & vicinis nulla injuriarum denunciatione promulgata bellum inferre, quandocunque illorum exuviis ſe ditandi occaſio offerebatur. Nihilominus non deſunt exempla bellorum ab ipſis gentibus, quæ meliore juſtitiæ & humanitatis nota gaudebant, illatorum vel indictorum: ſed hoc raro contingebat, nec alia de cauſa quam quum injuria accepta ita atrox & acerba erat, ut nullo piaculo litari & reſarciri poſſe crederetur: quocirca illa bella omnium crudeliſſima & damnoſa erant, eo quod cum extrema rabie decertata ſunt, & quia partes diſceptantes ſe & ſuum nomen penitus delere, ſi fieri poſſet, invicem certabant. POTT. *Tom. II. p.* 54. *ſq.* add. FEITH. *L. IV. C. XVII. §. I.*

v. 129.

Τὼ δὲ κυκηθήτην, Atque adeo turbati ſunt. v. κυκάω, ῶ, miſceo, liquores miſceo, confundo, turbo, perturbo.

v. 130.

Γουναζέσθην, ſupplices orabant.

v. 136.

Προσαυδήτην, allocuti ſunt. v. προσαυδάω, ῶ, alloquor, compello.

v. 137.

Ἀμείλικτον ὄπ’ non blandam vocem, immite reſponſum. Ἀμείλικτος, ου, ὁ, ἡ, qui mulceri *ſeu* leniri non poteſt, aſper, durus, immitis. *ut* & ἀμείλιχος, *I. v.* 158. ex α priv. & μειλίσσω, mellitum reddo.

v. 138.

Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμ. δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν,

Quandoquidem Antimachi periti prœliatoris filii eſtis.

Poëtæ interdum Nominibus Pluralibus Duale Verbum ſubjiciunt. Vide ad *Il.* Δ. 453.

v. 140.

Ἀγγελίην ἐλθόντα — Legatum profectum —

v. 141.

Ἐξέμεν, dimittere.

v. 142.

Ἀεικέα τίσετε λώβην, indignam luetis injuriam.

v. 138 — 142.

Parentum vitia turpiaque facta in liberorum pœnam pariter redundabant: æquum enim cenſebatur, ut qui parentum proſperis & bona fortuna gaudebant, eorum damnis & delictis ſimiliter participarent. Nullis argumentis flecti *h. l.* voluit Agamemnon, ut Antimachi filiis parceret, quia Menelai & Ulyſſis vitæ, quando Trojam in legationem irent, inſidiatus fuerat illorum pater. Plura alia occurrunt hujusmodi exempla, ex quibus conſtat, hanc conſuetudinem non quorundam hominum iracundiæ aut iniquis odiis adſcribendam eſſe, ſed æquo & juſtitiæ conveniſſe creditam eſſe. Hoc in loco tantum adducam celebrem illam Macedonum legem, qua non ſolum ipſimet, qui in regem conjuraverant, ſed & eorum liberi & cognati morte damnabantur; quocirca *Curtius Lib. VI. haud procul a fine* ſcribit, quando conjurationis in Alexandrum factæ convictus fuit Philotas, ex nobilibus aliisque cognatione ei junctis, alios ſibi mortem conſciviſſe, alios vero in loca deſerta confugiſſe, donec veniam diplomate regio conſecuti fuiſſent. POTT. *Tom. II. p.* 287. *ſq.* add. FEITH. *L. II. C. XIX.* §. *III.*

v. 144.

Ουδει ἐρείσθη, ſolo alliſus eſt.

v. 145.

Ἐξενάριξε, interfecit.

v. 146.

Ἀποτμήγω, *vel* τήσσω, abſcindo, abrumpo.

Ἀποκόπτω, abſcindo, amputo.

v. 147.

Ὁλμος, ου, ὁ, mortarium, pilum. 2.) truncus corporis a cervice usque ad coxendicem.

Ἔσσευε, projecit. *pro* ἔσευε, *geminato* σ. a σεύω, pello, concito, projicio.

Κυλίνδεσθαι, volvendum.

v. 148.

Ἐάω *h. l.* omitto, miſſum facio, relinquo.

Ὅθι — Τῇ, Ubi — Illuc.

v. 149.

Ἐνόρουσ', irruebat.

v. 150.

V. 150.

Ὄλεκον, interficiebant.

V. 153.

Χαλκῷ δηϊόωντες, ære cædentes *ſcil.* terram.

V. 155.

Ἄξυλος, ου, ὁ, ἡ, ligno carens. *h. l.* plenus ligno. ex α priv. *h. l.* vero intenſ. & ξύλον, lignum.

V. 156.

Εἰλυφάω, & εἰλυφάζω, verſo, torqueo, contorqueo, circumago. ab εἰλύω, *idem cum* εἰλέω, volvo.

Φέρει, differt.

Θάμνος, ου, ὁ, dumus, frutex, fruticetum: *h. l.* ramus.

V. 157.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, *qui* una cum radice *eſt*, cum ſtirpibus. ex πρὸ *ſeu* πρὸς, & ῥίζα, ἡ, radix.

Πυρὸς ὁρμῇ] τῷ πυρί. Περιφραστικῶς. *Schol.*

V. 160.

Κεινὸς, *pro* κενὸς, vacuus.

Κείν' ὄχεα] κενὰ τὰ ἅρματα, ἄνευ τῶν ἀνδρῶν. *Schol.*

Κροτάλιζον, cum ſtrepitu rapiebant. a κροταλίζω, pulſo, crepitare facio, cum ſtrepitu veho. *idem cum* κροτέω. a κρόταλον, ου, τὸ, inſtrumentum, quod pulſatum manu crepitabat. a κρότος, ὁ, pulſus æris, manuum, pedum: *ſed frequenter de* manuum pulſu *dicitur. hinc* κροτέω, pulſo, verbero.

V. 162.

Κείατο, Jacebant. *Jon.* pro ἔκειντο. 3. plur. imperf. v. κεῖμαι, jaceo.

Γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλόχοισιν, vulturibus longe gratiores, quam uxoribus.] C'eſt une reflexion du Poëte, reflexion qui vient d'un ſentiment de compaſſion. En effet il n'y a rien de plus touchant que de voir ces Heros, l'amour & les delices de leurs femmes, paſſer tout à coup dans un état qui fait une telle horreur, que leurs femmes mêmes n'oſeroient les regarder. DAC.

V. 163.

Ὕπαγε, ſubduxit.

v. 165.

Σφεδανὸς, ὴ, ὸν, vehemens, feſtinus, intenſus, aſp durus. σφεδανὸν *h. l. adverbial. uſurpatum*, vehementer.

v. 166.

Οἱ δὲ, *Troës* autem.

Παρ' Ἴλυ σῆμα, ad Ili ſepulchrum.

v. 167.

Καππεδίον, *pro* κατὰ πεδίον, per campum.

v. 168.

Ἱέμενοι πόλεως, Cupidi urbis *adeundæ*. ἵεμαι, cupio, d ſidero: *nam ſignificationem Activi* ἵημι *omnino relinquit.*

v. 169.

Λύθρον, ȣ, τὸ, cruor, ſanguis pulvere mixtus.

v. 171.

Ἵςαντο, conſtiterunt.

Ἀνεμίμνω, *idem quod* ἀναμένω, exſpecto: maneo.

v. 172.

Οἱ δ', Alii vero.

Καμμέσον πεδίον, per medium campum. *v.* 167. Μέσ καππεδίον.

Βόες ὥς, Ἅςε λέων ἐφόβησε, κ. τ. λ. boves tanqua Quas leo territas fugavit, &c.] Vid. Hrn. Breiting Abhandl. von Gleichn. p. 322.

v. 173.

Μολὼν, aggreſſus. v. μολέω. *Z.* 286.

Ἀμολγὸς, ȣ, ὁ, nox intempeſtiva. *propr.* tempus, q mulgentur pecora: *quod aliquando eſt* veſperi, *aliquan* extrema nocte; *pro quibus utrisque uſurpatur* ἀμολγός. ἀμέλγω, mulgeo. *Aliquando* Genitivo νυκτὸς adjungitu *aliquando* abſolute per ſe uſurpatur. Vid. BOS *Ell.* C *p.* 225. (Edit. 1763)

v. 174.

Τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος. Uni autem *ali* apparet certum exitium. *Ils ſe jettent par tout où pouſſe leur fraieur, & ſe croient déja tous la proie de cet a mal rugiſſant, qui ſe lance ſur le dernier.* DAC.

v. 176.

Ἔγκατα, ων, τὰ, inteſtina, viſcera: παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθ

Λαφύσσω, *vel* ττω, avide deglutio, devoro.

V. 1

v. 177.

Ἕφεπε, inſequebatur. v. ἐφέπω, *apud Poëtas*, perſequor, inſequor.

v. 180.

Περὶ, ſupra modum.

Πρὸ, ante alios.

Ἔγχεϊ θῦεν, haſta furebat. θύω *h. l.* furo, impetu furibundo feror.

v. 181.

Οἱ δὴ τάχ' ἔμελλεν — Ἵξεσθαι, cum jam forte eſſet — Perventurus.

Ὑπὸ *hîc* ad.

v. 183.

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, aquis ſalientibus ſcatens, abundans ſcatebris. a πιδάω, ſalio. *idem quod* πηδάω.

v. 185.

Χρυσόπτερος, ε, ὁ, ἡ, aureas alas *vel* pinnas habens. ex χρυσὸς, & πτερὸν, ala.

Ἀγγελέουσαν, nunciaturam.

v. 186.

Τὸν - μῦθον ἔνισπε, hoc - verbum dic.

v. 189.

Ἀναχωρείτω, *ipſe quidem* pedem referat.

Ἀνώχθω, hortetur: jubeto. præſ. imperat. Act. *per Sync.* pro ἀνωγέτω, v. ἀνώγημι, jubeo.

v. 190.

Μάρνασθαι δηΐοισι, Pugnare cum hoſtibus.

Κατὰ *hic* per.

v. 191.

Δουρὶ τυπεὶς, haſta percuſſus.

Βλήμενος ἰῷ, ictus ſagitta.

v. 192.

Εἰς ἵππους ἅλεσθαι, In currum ſaliet.

Οἱ κράτος ἐγγυαλίξω, ei robur immittam, *vel* victoriam dabo.

v. 196.

Βῆ δὲ —, Εὖ ξ' ὑιὸν] Celeritatem motus pulchre depingit conſtructio ἀσύνδετος. CLARK. Deſcendit autem —.

Κατὰ *h. l.* de.

v. 201.

Προέηκε, miſit.

Τεΐν, *Dor.* pro σοὶ, tibi.

Μυθήσασθαι, ut loquerer.

v. 204.

Ὑπόεικε μάχης, cede pugna. ὑποείκω, cedo, concedo.

v. 208.

Ἀφίκηαι, perveneris. aor. 2. ſubj. Med. *per Paragogen* pro ἀφίκῃ, v. ἀφικνέομαι.

v. 211.

Ex curru ſubinde deſiliebant pugnaturi; uti Paris *Il. III.* 29.

— ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἅλτο χαμᾶζε,

— *de curru cum armis deſiliit humi.*

Similiter Hector *h. l.* Idem factum ab Hercule & Cygno pugnaturis.

— ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν,

— *a bene compactis bigis deſilierunt celeriter in terram* *Heſiod Scut. v.* 370. & apud *Virg. Æneid. X. v.* 453.

Deſiluit Turnus bijugis: pedes apparat ire.

FEITH. *L. IV. C. XI.* §. *V.*

v. 215.

Καρτύνω, firmum & validum reddo, corroboro. a κάρτος, εος, τὸ, vires, robur. *per Metath.* pro κράτος.

v. 216.

Ἀρτύνθη - μάχη, reſtitutum eſt - prælium. ἀρτύνω, apto, adorno.

Στάν, ſteterunt. 3. plur. aor. 2. ind. Act. *Jon.* pro ἔσταν, & hoc *Bœot.* pro ἔστησαν, v. ἵστημι.

v. 218.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι,] Par cette apoſtrophe Homere rompt la monotonie du recit hiſtorique, & rend ſon lecteur plus attentif aux exploits d'Agamemnon. DAC.

v. 224.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus. ex πατὴρ, & μήτηρ.

v. 225.

Ἥβης ἐρικ. μέτρον] Ἥβης μέτρον eſt *ipſa pubertas*, ſ. juſta pubertas, nota Poëtarum periphraſi: ἐρικύδης autem eſt juven-

uventus, quia appetentiſſima eſt gloriæ, & gloriæ quærendæ aptiſſima. ERN.

Ἥβης ἱκνέσθαι μέτρον, *propr.* pubertatis pervenire ad menſuram. Pro hac phraſi habet *Bion*, *Idyll. II. v.* 14.

— ἢν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,

— *ſed ſi viri menſuram attigeris.*

Theocritus, *Idyll. XIII.* de Hyla, *v.* 13.

— ἐς ἀληθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.

— *in verum virum evaderet.*

Hoc eſt, uti loquitur *Xenophon*, εἰς τέλειον ἄνδρα, & d. *Paulus* Epiſt. ad Epheſ. IV. 13. Μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ. ad quem locum vide WOLF. RAPH. BOS. alios.

v. 226.

Αὐτοῦ μιν κατέρυκε, Illic eum detinuit.

v. 227.

Γήμας, Ut duxerat. a γαμέω. *I. v.* 399.

Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,

Ut autem duxerat, ex *ipſo ſtatim* thalamo famam ſecutus eſt Achivorum.

Iphidamas ne l'eut pas plûtôt épouſée, que le bruit de la guerre des Grecs contre les Troyens excita ſon jeune cœur. DAC.

v. 230.

Πεζὸς ἐὼν, pedeſtri itinere profectus.

v. 231.

Ὅς ῥα] *Qui utique.*

v. 233.

Ἄμαρτε, aberravit.

Ἐτράπετ' ἔγχος] Notandus maxime proprius Vocis Mediæ uſus: *Avertit ſe haſta.* Vide ſupra ad Γ. 141. Nempe quemadmodum Latinis recte dicitur, *navis appulit*, &, *navis appulſa eſt*; *revertit quis*, &, *reverſus eſt*: Ita Græcis dictum eſt & ἐτράπετο, & ἐτράπη. CLARK. Conf. *De Verbis Gr. Mediis Commentat. p.* 245.

v. 235.

Ἐπὶ — ἔρεισε, valide connixus imprimebat: incubuit.

Βαρείῃ χειρὶ πιθήσας, robuſta manu fretus.

v. 236.

Τορέω, ῶ, perforo, perterebro, ferro trajicio, penetro.

v. 237.

Μόλιβος, ου, ὁ, plumbum.

Ἐτράπετ' αἰχμὴ, retuſa eſt cuſpis.

v. 238.

Τό γε] ἔγχος.

v. 239.

Ἕλκ' ἐπὶ οἱ, Trahebat ad ſe.

Μεμαὼς, promtus, forti *ſeu* præſenti animo.

Λῖς, ὁ, *Poët.* pro λέων, leo.

v. 240.

Πλῆξ', percuſſit.

v. 241.

Κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον, *dormivit* ferreum ſomnum, *i. e.* mortuus eſt. Vid. GEORGII *Vind. N. T. ab Ebr. p.* 123. *Somnus* tum apud Gentiles, tum Chriſtianos ſæpe numero pro *morte* accipitur. Conf. Matth. XXVII. 52. Joh. XI. 11. Act. VII. 60. &c. & in hæc aliaque ejusmodi loca WOLFII *Cur. Philol.* aliosque.

v. 240. 241.

Virgilius non ſolum arma, ſed & cetera, quæ ab *Homero* dicuntur *ærea*, ſæpe appellavit *ferrea*. Nam *mortem* Homerus dixit χάλκεον ὕπνον, nimirum *æreum ſomnum*: Virgilius vero ſomnum *ferreum*. Hic enim de Orode moriente ait, (*Æneid.* X. 745.)

Olli dura quies oculos, & ferreus urget
Somnus, in æternam clauduntur lumina mortem.

Ille vero *h. l.* de Iphidamante:

— τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
Ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

Quam ſententiam Latinis verſibus ſic expreſſi:

— Atque hunc enſe ferit cervicem, membraque ſolvit;
Æreus & lapſo ſopivit lumina ſomnus.

Siquidem mors convenienter vocatur ſomnus ſive *æreus*, ſive *ferreus*, quod perpetuo opprimat, nec unquam illum a ſe depellere hominibus vita functis liceat. Quamobrem eleganter cecinit *Catullus*:

Nobis

Nobis ut ſemel occidit brevis lux,
Nox eſt perpetua una dormienda.
RICC. *Diſſert. Hom. Tom. I. p.* 158. *ſq.*

v. 242.

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, miſerandus, miſerabilis, miſeratione dignus, miſer. ab οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio.

Οἰκτρὸς] Miſeros eos exiſtimabant illi Veteres, qui ex hac vita excedebant, mortis ſcil. cum ea comparatione, quæ per ſe infelix eſt etiam quoad nos, niſi quod pios ad præſtantiorem longe vitam traducit. Hinc eſt, quod Achilles in *Odyſſea* dicit, malle ſe miſeri agricolæ inter vivos ſervum eſſe, quam inter mortuos principem locum obtinere. *Hoc* tamen *loco* non ſolum ea de cauſa miſerum hunc Iphidamenta pronunciat: ſed quod moriendo, ut *ſtatim* ſubjicit, recens ſibi deſponſatam uxorem deſerat, quam jacturam eo graviorem facit, quod locupletem & amplam dotem ei dediſſet; ſed præcipue, quod ex ea nullam percepiſſet voluptatem, & ita domum ἡμιτελῆ, ut eſt *aliâs* (*B. v.* 701.) dictum, jam relinquat. Hoc enim ſignificant illa: ἧς οὔτι χάριν ἴδε. SPOND.

Ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, procul a legitima uxore.

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, civis. *fœm.* ἀστὴ, ῆς, civis *fœmina. peculiariter* cives Athenienſes. ab ἄστυ. *B.* 332.

v. 243.

Κουριδίης, Quam virginem duxerat. Vid. ad *A.* 114.

Ἧς οὔτι χάριν ἴδε] *E qua nondum prolem ſuſceperat.* CLARK. Cujus nondum gratiam perceperat.

v. 245.

Οἶς, oves. *contr.* pro ὄιας. ab ὄις, ovis.

v. 246.

Ἐξενάριξε, *eum* interfectum ſpoliavit.

v. 248.

Ἀριδείκετος, ου, ὁ, ἡ, præclarus, valde inclytus. ex ἀρι, *partic. inſeparab. quæ vocabulis præfixa ſignificationem eorum auget;* valde, vehementer, multum: & δείκνυμι, oſtendo. *propr.* qui multum oſtenditur, *itaque* inclytus.

v. 249.

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ, ἡ, major natu, maximus natu. ex πρέσβυς, ὁ, & γίνομαι.

v. 250.

Κασιγνήτοιο πεσόντος, ob fratrem proſtratum.

v. 251.

Ἐυρὰξ, *adv.* ex obliquo: a latere. *Jon.* pro πλευρὰξ, *per Aphær.* a πλευρὰ, ἡ, latus, coſta.

v. 253.

Διέχω *hîc* tranſigo: perrumpo.

v. 255.

Ὀυδ' ὡς, ne ſic quidem.

v. 256.

Ἐπόρουσε — irruit in —

Ἀνεμοτρεφὴς, & ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, a vento nutritus, a vento auctus & corroboratus. *hinc* ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος, haſta a ventis corroborata, antequam ex arbore abſcinderetur. ex ἄνεμος, & τρέφω, nutrio.

v. 257.

Ὄπατρος, ου, ὁ, *per Sync. & mutato ſpiritu*, pro ὁμόπατρος, eodem patre natus vel genitus. ex ὁμοῦ, *adv.* una, ſimul; *vel* ὁμὸς, ἡ, ὸν, ſimilis, par: & πατήρ.

v. 258.

Ἕλκε ποδὸς μεμαὼς, Trahebat pede feſtinans.

Ἀΰτέω, clamo, inclamo. ab ἀΰω, *idem.*

v. 263.

Πότμον ἀναπλήσαντες, Fato expleto.

Ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἴσω, deſcenderunt in domum Orci.

v. 266.

Ἀνήνοθεν, exiliebat.] Non ex præterito, quod vocant ἀνήνοθα· ſed ex aoriſto, ἀνήνοθον. Alioqui non conſtaret temporum ratio. CLARK.

v. 267.

Τέρσω, arefacio, ſicco. τέρσομαι, areſco, areſio.

v. 268.

Μένος Ἀτρείδαο] Sic, βίη Ἡρακληείη, & ſimilia. Vide ſupra ad *B.* 658. CLARK.

v. 269.

Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν] On peut reconnoître ici le ſtile de nos

nos Livres Saints, qui pour exprimer de grandes douleurs, les comparent toûjours à celles d'une femme qui eſt en travail. C'eſt ainſi que David a dit: *Horror poſſedit eos ibi, dolor quaſi parturientis.* & Iſaïe: *quaſi parturiens dolebunt.* Tous les Prophetes ſont pleins de ces expreſſions. DAC. Conf. etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 143. ſq.

Ὠδίνω, a partu doleo, partus doloribus crucior, parturio. ab ὠδὶν, *ſive* ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis.

Cel. KYPKE *Obſerv. S. Tom. I.* ad *Luc. II.* 35. inquit: Græci *dolorem acutiorem* indicaturi *vulnerari* aliquem, & vel *ſagittis*, vel *gladiis*, aut ſimili modo *transfigi* dicunt. Sic *de dolore corporis* apud *Lucianum* in *Ocypo*, Ocypus podagra laborans dicit: Κατὰ ποδῶν τοξεύομαι, *per pedes ſagittis veluti transfigor. Homerus h. l.*

Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,

Veluti quum parturientem tenet telum acutum mulierem.

Ubi *Scholia minora*, βέλος ὀξὺ explicant ἡ σφοδρὰ ὀδύνη, οἷον ἡ τιτρώσκουσα.

V. 270.

Δριμὺς, εῖα, ὺ, qui acri guſtu eſt, acrem *ſeu* pungentem ſaporem habens. 2.) *h. l.* acerbus, acer, vehemens.

Τό, τε προϊεῖσι — quod utique immittunt —] Par quelle Poëſie admirable Homere releve la beauté de la comparaiſon dont il ſe ſert! DAC.

Μογοστόκοι Ἐιλείθυιαι] Non ſunt *partuum præſides*, ſed *dolorum creatrices*; ut Etymologia, & h. l. contextus docent. ERN.

Μογοστόκος, ου, ὁ, ἡ, in partu laborans, partus laborem ſuſcipiens, parientibus opitulans. Epith. *Lucinæ*, circa τόκους μογοῦσα, ut quæ parturientibus adſit. ex μόγος, ὁ, labor, moleſtia; & τίκτω, pario.

Ἐιλείθυια, ας, ἡ, Lucina, *Dea, quæ parturientibus opitulatur. Sæpe pro* ipſo partu *ponitur.* ab ἐλεύθω, venio: *quia invocatur, ut fœtus auſpicato veniat ad lucem.*

V. 271.

Πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι, Amarorum dolorum arbitræ.

V. 269. 272.

Dea, quæ parturientibus aderat, vocabatur Ἐιλείθυια

aut Ἐιλήθυια, aliquando Ἐλευθὼ, ut exſtat *Anthol. Lib. III. Cap. XXIII. epigr. IX.*

— μόχθον Ἐλευθῦς
Ἔκφυγες. —
— *laborem Lucinæ*
Effugiſti. —

Apud Latinos dicitur *Lucina* : utraque a mulieribus eosdem honores refert, iisdemque nominibus & cognominibus gaudet : a *Nonno* in *Dionyſiacis Lib. XLI.* ſub finem *Elithyia* dicitur

— ἀρήγων θηλυτεράων,
— *auxiliatrix fœminarum.*

Eundem in morem de Romana Dea loquitur *Ovidius*, *Faſt. Lib. II.*

— *gravidis facilis Lucina puellis.*

Mulier parturiens Elithyiam invocat apud *Theocritum* Ἐγκωμ. ἐις Πτολεμ. ſeu *Idyll. XVII.* υ 60.

Ἔνθα γὰρ Ἐιλειθυιαν ἐβώσατο λυσίζωναν.
Ibi enim Lucinam invocavit, quæ parturientes liberat.

Romanæ mulieres Lucinam auxilio vocabant. unde *Ovidius:*

— *tu voto parturientis ades.*

Plura alia utrique communia ſunt ; ut enim *Elithyia* vocatur ὠδίνων ἐπαρωγὸς, θηλειῶν σώτειρα, &c. ſic pluribus cognominibus, quæ ejus præſentem opem parturientibus indicant, decoratur *Lucina.* Licet autem eorum nominum diverſa ſit origo, tamen eodem redeunt. Ἐιλήθυια enim fit ἀπὸ τῦ ἐλευθεῖν, *a veniendo* ; vel quia parturientibus adjutum advenit, vel potius quia auxilio vocabatur, ut infans ἔρχεσθαι ἐις τὸ φῶς, *in lucem prodire*, valeret. *Lucina* pariter eſt *a luce* eandem ob cauſam, juxta *Ovidium:*

— *tu nobis lucem, Lucina, dediſti.*

Quænam illa Elithyia fuerit, non convenit inter Auctores; quidam ab Hyperboreis ejus genus deducunt, quæ, quum a ſoló natali ad Delum veniſſet, Latonæ parturienti obſtetricata eſt ; ſubjiciuntque, in Delo, unde alio pervenit, hoc nomen ei primo inditum fuiſſe, juxta *Pauſaniam* in *Atticis. Olenus*, qui in Græcia hymnos in honorem Deorum primus ſcripſit, eam Cupidinis matrem fuiſſe tradit ; unde colligi poſſet, eandem eſſe ac Venerem,

rem, niſi *Pauſanias*, qui hunc locum Oleni adducit in *Bœoticis*, adverſaretur; quandoquidem Cupidinis genus inde deductum ab altero vulgo recepto, quo Veneris filius credebatur, diverſum ſtatuit *ibid.* eam Saturno antiquiorem, eandemque ac Πεπρωμένην, quo nomine *Fatum* efferre ſolent Græci, facit *idem* Poëta ab *eodem* Auctore citatus in *Arcadicis*. Alii Junonem, Dianam, Lunam, &c. eſſe volunt. Maxime autem probabile videtur, omnes Θεὺς γενεθλίυς, id eſt, *Deos natales*, qui partui mulierum præerant, in genere vocari *Elithyias*, aut *Lucinas*; ſunt enim generaliora nomina, quæ huic vel illi Numini tribuuntur.

Juno inter has Deas accenſetur; unde mulier parturiens eam ſic invocat:

Juno Lucina, fer opem. —

Plura celebrantur exempla Junonis vis præſentis hoc in negotio. — — —

Filiæ iſtius Deæ eidem muneri præpoſitæ, eodemque titulo ornatæ erant, prout exſtat apud Hom. *h. l.* POTT. *Tom. II. p.* 263. *ſqq.*

v. 274.

Ἐλαυνέμεν, currum agere.

Ἤχθετο γὰρ κῆρ, cruciabatur enim corde.

v. 275.

Διαπρύσιον, intentiſſima voce. } Vid. ad Θ. *v.* 223. & 227.
Γεγωνὼς, vociferans. }

v. 277.

Ἀμύνετε, arcete a —

v. 279.

Πανημέριος, ια, ιον, perdius, per totum diem. ex πᾶς, & ἡμέρα.

v. 282.

Ἄφρεον - στήθεα, ſpumabant - pectoribus. ἀφρέω, ſpumo, ſpumeſco. ab ἀφρὸς, ῦ, ὁ, ſpuma.

Ῥαίνω, perfundo, adſpergo, irroro.

v. 284.

Νόσφι κιόντα, abeuntem.

v. 288.

Ὤριϛος, fortiſſimus. *Jon.* & *Æol.* pro ἄριϛος. WELL. *Gramm. p.* 8. & 32. FISCH. *Animadv. p.* 212.

v. 289.

Ἐλαύνετε, *ſeq. Genit. omiſſa præpoſ.* κατὰ, impellite in vel adverſus —.

v. 290.

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior, præſtantior, amplior, major, potior. *Comparat.* ab ὑπέρ.

Ἄρησθε, referatis.

v. 291.

Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος] Hic eſt effectus orationis Hectoreæ, ut militum animos magis excitarit ac inflammarit. — Eſt autem hic locus valde elegans, & comparationibus concinnatus. *Prima* eſt huic ipſi rei accommodata, nimirum Hectoris orationi, quam venatoribus comparat, canes in aprum ſylveſtrem vel leonem irritantibus. per canes Trojanos, per aprum ſylveſtrem vel leonem κατ' ἀπόδοσιν Græcos intelligens; ubi vides, ſemper gloriæ Græcorum Poëtam velificari, cum ne in ipſo quidem infelici ſucceſſu prælii quicquam illi detrahat, cum tam generoſis animalibus eos comparat; quod vix, cum de Trojanis agitur, obſervari ab eo videbis. *Secundo* ipſum Hectorem ad prælium ruentem eleganter turbini mare conturbanti comparat; poſtmodum vero eandem comparationem de eodem Hectore auguſtius & latius enarrat, ut claritatem geſtorum Hectoris orationis majeſtate non ſolum æquare, ſed etiam longe ſuperare videatur. SPOND.

v. 293.

Σεύῃ ἐπ' — *ſeq. Dat.* Inſtiget in — *ſeq. Acc.*

Κάπριος, ου, ὁ, aper. a κάπρος, *idem.*

v. 296.

Μέγα φρονέων, magnos animos habens, magnos ſpiritus gerens.

Ἐβεβήκει, gradiebatur.

v. 297.

Ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, Irruebatque in prælium.

Ὑπεραής, έος, ὁ, ἡ, deſuper flans. ex ὑπὲρ & ἄω, flo.

ὑπεραεῖ

ὑπερέχει ἶσος ἀέλλῃ, vehementi ſimilis procellæ. *Dialyſi*, pro ὑπερέχει.

v. 298.

Καθάλλομαι, deſilio.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, niger, rubiginoſus, ferrugineus. 2.) purpureus, violaceus. ex ἰὸς, ὁ, ὁ, rubigo metallorum, *præcipue* rubigo æris, ærugo. *Vel* ἴον, ȣ, τὸ, viola: & εἶδος, ſpecies.

v. 299.

Ἐξενάριξεν, interfecit. *v.* 304. εἷλεν, *idem.*

v. 302.

Κλυτίδην] Κλυτίȣ παῖδα.

v. 305.

Στυφελίξῃ, agitet.

v. 306.

Ἀργεςὴς, ὁ, albus. 2.) velox. *Noti* Epith. Genit. αο, pro ȣ, *Æolice* & *Bœotice.*

Βαθείῃ] ἀντὶ τȣ̃, μεγάλῃ, ἰσχυρᾶ. *Schol.*

v. 307.

Τρόφις, ιος, ὁ, ἡ, bene nutritus, craſſus, pinguis, tumidus, adultus, magnus. a τρέφω.

Τρόφι κῦμα] Τρόφι vox Jonica pro μέγα, ut interpretatur gloſſa MS. Lipſ. Herodot. IV. 9. ἐπεὰν δὲ γένωνται τρόφιες, pro ἀνδρωθέντες, *ubi adoleverint ad virilem magnitudinem.* ERN. magnus fluctus vi ventorum excitatus, ac ſuſtentatus. *pro* τρόφιμον.

Ὑψόσε, *adv.* in altum, in ſublime. ab ὕψος.

v. 308.

Πολύπλαγκτος, ȣ, ὁ, ἡ, multum errans *vel* agitatus, multivagus. *h. l.* venti flatus. ex πολὺς & πλάζω, errare facio.

v. 309.

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput. a κάρη, τὸ, indecl. *idem.*

Δάμναντο, domabantur.

v. 310.

Ἔην, fuiſſet.

Ἀμήχανα ἔργα γένοντο, *ineluctabile malum afferentia facinora edita fuiſſent.* Neutro plurali addunt Attici fere Verbum Singulare: ſed interdum etiam Plurale, ut *h. l.* ita etiam

Il. B.

Il. B. 135. σπάρτα λέλυνται, *funes diſſoluti ſunt.* Conf. quoque Θ. 130.

v. 311.

Ἐν *hic* ad.

Πέσον, pulſi eſſent.

v. 312.

Κέκλετ', *cum Dat.* hortatus fuiſſet. *ſeq. Acc.*

v. 313.

Παθόντε λελάσμεθα, paſſi obliviſcimur. λελάσμεθα, obliti ſumus. perf. ind. Paſſ. *Dor.* pro λελήσμεθα. v. λανθάνω, *pro* λήθω, lateo.

v. 318.

Ἦδος, τὸ, *h. l.* utilitas.

Ἡμέων ἔσσεται ἦδος, Noſtri erit uſus.

v. 319.

Ἐθέλει — ἤέπερ —, mavult — quam,

v. 323.

Εἵασαν, miſſos fecerunt.

Πολέμου ἀπέπαυσαν, a pugna ceſſare fecerant.

v. 324.

Ἰόντε, euntes.

Κυδοιμέω, ῶ, turbo, turbas excito, tumultuor. a κυδοιμὸς, ȣ̃, ὁ, turba, tumultus.

Κάπρω, apri duo.

v. 325.

Ἐν κυσὶ θηρευτῇσι, in canes venaticos.

Πέσητον, irruunt. 3. dual. aor. 2. ſubj. Act. v. πίπτω.

v. 326.

Παλινορμένω, cum impetu converſi a fuga. a παλινόρμενος, ȣ, ὁ, qui greſſu retro concitato redit. ex πάλιν & ὄρμενος, *pro* ὀρόμενος. ab ὄρομαι, excitor, ſurgo, cum impetu ruo.

v. 327.

Φεύγοντες ἀνέπνεον, a fugiendo reſpirabant.

v. 328.

Ἑλέτην, ceperunt.] *Diomedes & Ulyſſes.*

v. 330.

Ἤιδεε μαντοσύνας, Norat vaticinandi artes. Vid. *B.* 409. & *A.* 72.

v. 334.

v. 334.

Κεκαδὼν, quum privavit. *cum reduplicat. & verſo χ in κ.* aor. 2. part. Act. v. χάζω, cedo, locum do. *h. l.* privo.

v. 336.

Κατὰ ἶσα μάχην ἐτάνυσσε, æquatam pugnam extendit, *vel* æquavit pugnam, (κατὰ ἶσα *ſcil.* μέρη.) *La balance des combats eſt en équilibre.* BIT.

v. 340.

Προφυγεῖν, ad effugiendum. v. προφεύγω, effugio.

Ἀάσατο] *Senſus:* vehementer enim erraverat, cum eos juſſerat procul haberi pugna, eoque commiſerat, ut iis uti non poſſet in periculo. ERN. Conf. *I.* 116.

v. 342.

Φίλον ὤλεσε θυμὸν, ſuam perdidit animam.

v. 347.

Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἕκτωρ.

In nos jam iſta pernicies volvitur, furibundus Hector.

Voici un furieux orage qui vient fondre ſur nôtre tête; Hector s'approche de nous. DAC.

v. 348.

Στέωμεν, *Al.* στέομεν, ſtemus. *Jon.* pro στῶμεν. aor. 2. ſubj. v. ἵστημι.

Ἀλεξώμεσθα, arceamus. *Dor.* pro ἀλεξώμεθα.

v. 351.

Κακκόρυθα, juxta *vel* in galeam. *pro* κατὰ κόρυθα. a κόρυς, υθος, galea.

Πλάγχθη, excuſſum eſt. v. πλάζω.

Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκὸς] ὑπὸ τῆ τῆς περικεφαλαίας χαλκῆ ἀπεκρούσθη τὸ δόρυ. *Schol.*

v. 352.

Ἔρυκακε, prohibuit.

v. 353.

Τρίπτυχος, ε, ὁ, ἡ, triplex, triplicatus. ex τρὶς & πτυχὴ, plicatura.

v. 354.

Ἀπέλεθρον, longe, procul. ab ἀπέλεθρος, ε, ὁ, ἡ, immenſus. quod ex α pr. & πέλεθρον, jugerum.

Μίκτο, immiſtus eſt. pro ἐμέμικτο, ab ἐμεμίγμην. plusq. perf. Paſſ. v. μίγνυμι, *vel* μιγνύω.

v. 357.

v. 357.

Μετὰ δόρατος ᾤχετ' ἐρωὴν, ad petendam haſtam ibat, quam emiſerat.

v. 358.

Καταείσατο γαίης, defixa fuerat in terram. καταείσατο, aor. I. Med. ab inuſit. verbo κατείω, ſeu κάτειμι, deſcendo.

v. 360.

Ἐξέλασ' ἐς πληθὺν, Egit in turbam.

v. 362.

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· Iterum nunc effugiſti mortem, *canis*. Vid. ad *A*. 225. nec non PALAIR. *ad Phil. III.* 2.

Ἦ τέ τοι — Certe tibi —

v. 365.

Ἦ θήν σε] πάνυ δή σε. *Schol.*

Ἐξανύω, conficiam: *Schol.* ἐπὶ τέλος ἄξω, φονεύσω.

v. 366.

Εἴ που, Si forte.

v. 367.

Ἔπειμι, *h. l.* perſequor: invado, aggredior. ex ἐπὶ & εἶμι.

v. 370.

Τυδείδῃ ἔπι, In Tydidem.

v. 371.

Στήλη, ης, ἡ, lapis e terra extans, *vel* munitionis *vel* ſigni gratia erectus. *Sæpe pro* cippo *ſeu* columna, quæ in ſepulchris ſtatuebatur, ut *h. l.* ab ἵστημι, ſtatuo.

Στήλῃ κεκλιμένος, columnam *ſibi* prætentam habens: pilæ innixus.

Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ, ἡ, ab homine laboratus, *aut ſimpliciter* factus. *Hinc* τύμβος ἀνδρόκμητος ſepulchrum labore ab homine factum: *vel*, in quo mortuus jacet. a κάμνω. *nam* κεκμηκότες *etiam &* καμόντες *ſæpe dicuntur* mortui.

Ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ] Male vertit, *viri defuncti ad ſepulchrum*, ſecutus interpretationem verbi græci, cui analogia repugnat. Nam ἀνδρόκμητος nullo modo poteſt eſſe, *in quo eſt mortuus repoſitus*. Ἀνδρόκμητος τύμβος opponitur vulgari ſepulchro, cui nihil ornamenti ab hominibus acceſſit, in quo nulla στήλη. ERN.

v. 374.

'Αἰνυτ' ἀπὸ] *Occupatus erat in detrahendo &c.* CLARK.
ἄνυμαι, capio, aufero.

Στήθεσφι. ita ὄχεσφι. E. 28.

v. 375.

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, robuſtus, validus: *gravis.* a βριάω, ῶ, robuſtum reddo.

Πῆχυς, ὁ, *h. l.* illa pars arcus, qua arripitur, & quæ ſagittam ſuſtinet, manubrium, cornu.

Ἀνέλκε, traxit. v. ἀνέλκω, ſurſum traho, attollo attrahendo: ſubduco.

v. 377.

Ταρσὸς, ῦ, ὁ, planta pedis.

Διὰ — ἀμπερὲς, penitus.

v. 378.

Κατέπηκτο, defixa eſt. v. καταπήγνυμι *vel* ύω, defigo, depango.

v. 379.

Ἀμπηδάω, ſubſilio, ſurſum ſalio. *h. l.* exſilio, proſilio. *pro* ἀναπηδάω. ex ἀνὰ & πηδάω, ſalio.

v. 380.

Ὡς ὄφελόν τοι — ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι. Utinam tibi — vitam eripuiſſem.

v. 382.

Ἀνέπνευσαν κακότητος, reſpiraſſent a calamitate.

v. 383.

Οἵτε σε πεφρίκασι, Qui utique te horrent.] Egregia eſt ea laus, quæ ab ipſo etiam hoſte proficiſcitur, qualis nunc Diomedi contingit, qui a Paride dicitur ipſis Trojanis adeo eſſe formidabilis, ut capris eſſe ſolet leo; ubi capris Trojanos, leoni Diomedem aſſimilat: hujus virtutem, illorum terrorem ac pavorem ſignificans. SPOND.

Φρίσσω, *vel* ττω, horreo, horreſco, cum horrore reformido.

Μηκὰς, άδος, ἡ, quæ balat. μηκάδες αἶγες, balantes capræ. a μηκάομαι, ῶμαι, balare, capriſſare.

v. 385.

Τοξότης, ε, ὁ, ſagittarius, arcitenens. a τόξον, arcus.

Κέρα

Κέρα ἀγλαὲ, cornu clare.] Alii *cornu* interpretantur, *cincinnis.* CLARK.

Cornua pro *capillis* uſurpata eſſe a Veteribus liquet. Paris a Diomede κέρ ἀγλαὲ, *cornu ſplendide*, dicitur; q fortaſſe cornua geſtaret, ſive faſtigiatas turres capillori ut apud Venetos matronæ juniores; utque apud nos ma aſcititia, & exemptilis multorum in cornua exporrigi Cæſariei cornua etiam adſcripſit *Juvenalis*, ubi ait (*Sat.*

Cærula quis ſtupuit Germani lumina, flavam
Cæſariem madido torquentem cornua cirro?

RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 181. *ſq.*

Παρθενοπῖπα] Ἕτεροι παρθενοπῖα γράφουσιν, ὅ ἐστι παρθ ἐοικὼς τὴν ὄψιν. *Euſtath.*

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus ſpectat callidus puellarum obſervator. ex παρθένος, & ὀπιπ inſpicio.

v. 386.

Ἀντίβιον, aperte, contra.

Πειρηθείης, periculum faceres.

v. 387.

Χραίσμησι, profuturus eſſet.

Ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, denſus, creber, frequens. a φος. E. 555.

v. 388.

Ἐπιγράφω, *h. l.* perſtringo, leviter vulnero.

Εὔχεαι αὔτως, gloriaris inaniter.

v. 389.

Βάλοι, percuſſiſſet.

v. 390.

Κωφὸς, ἡ, ὸν, *h. l.* hebes, obtuſus: *atque hinc* in dus, irritus.

Βέλος, *eſt* telum.

v. 391.

Ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, Certe aliter a me. *Schol.* ἀντ ἄλλως ὑπ' ἐμοῦ πέμπεται.

Ἐπαύρῃ, tangat: attigerit. ἐπαύρομαι *hic* adſequor, tingo, attingo.

V.

v. 392.

Πέλεται, exit. *Euſtath. in Commentar.* πέτεται, volat.

Ἀκήριον τίθησι, *virum* exanimem reddit. ἀκήριος. E. 812. H. 100.

v. 393.

Ἀμφίδρυφος, idem quod ἀμφιδρυφής. *B.* 700.

v. 394.

Ἐρεύθω, rubefacio. ab ἔρευθος, τὸ, rubor.

v. 395.

Πύθω, putrefacio. πύθομαι, putreſco, putrefio.

Οἰωνοὶ δὲ πέρι πλέες, ἠὲ γυναῖκες, alites vero circum plures *ſunt*, quam mulieres.] C'eſt une raillerie très-piquante contre Paris, à qui il reproche qu'il aimoit plus ruelles, & les aſſemblées des femmes, que les armées & les combats. DAC.

v. 401.

Οἰώθη, Solus relictus eſt. Vid. ad Z. 1.

v. 402.

Παραμένω, *cum Dat.* maneo, permaneo *apud quem.*

Φόβος ἔλλαβε πάντας, metus ceperat omnes. Eodem planiſſime modo locutus eſt d. *Lucas*, C. VII. v. 16.

v. 403.

Ὀχθήσας, Ingemiſcens: λυπηθείς.

v. 404.

Τί πάθω; quid agam? (*quid mihi eveniet?*)

Αἴκε φέβωμαι, ſi fugero.

v. 405.

Ἁλώω, interceptus fuero, *pro* ἁλῶ, aor. 2. ſubj. Act. *ſignificatu Paſſivo*, v. ἅλωμι, *ſeu* ἁλίσκω, capio.

v. 406.

Φοβέω, in fugam verto. a φέβομαι, fugio.

v. 407.

Φίλος διελέξατο θυμὸς, meus diſſerit animus.

v. 409.

Μάχῃ ἔνι, in prælio.

Χρεὼ, oportet.

v. 410.

Ἤτ' ἔβλητ', ſive feriatur.

Ἤτ' ἔβαλ' ἄλλον, ſive feriat alium.

v. 412.

Ἐπὶ — ἤλυθον, ſupervenerunt.

v. 413.

Ἔλσαν, pro ἔλασαν, *ſeu* ἤλασαν. ab ἐλαύνω, *ſeu* ἐλάω. V potius ab εἴλησαν, ab εἰλέω, concludo, includo.

Μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες, intra ſe peſtem collocantes. Ambigue dictum ait *Euſtathius*: vel ut intelligas, Troj nos Ulyſſi malum inferre; vel, quod ipſe magis proba ut ipſe Ulyſſes malum fuerit Trojanis incluſus, quia mul eorum ab eo cæduntur. SPOND.

v. 414.

Ὡς δ' ὅτε κάπριον] Adeo conveniens eſt his rebus iſ comparatio, ut nunquam ab ea recedat: ſed *hic* paul eſt luculentior, quam *antea*. IDEM.

Κάπριον, in aprum.

Ἀμφὶ, *hic* undique.

v. 415.

Σεύονται, Incitate feruntur.

Εἶσι, prodit.

Ξύλοχος, ου, ὁ, fruticetum, ſilva, nemus, cubile fera ex ξύλον & ἔχω, habeo.

v. 416.

Θήγω, acuo.

Μετὰ *hic* in.

Γναμπτὸς, ὁ, ὀν, incurvus, flexibilis. a γνάμπτω, flecto

Γένυς, υος, ἡ, mentum, mala, maxilla, gena.

v. 417.

Ἀΐσσονται, *in eum* impetum faciunt.

Ὑπαὶ — γίγνεται, ſuboritur.

Κόμπος, ου, ὁ, *h. l.* ſtridor, crepitus apri dentes acuentis,

v. 418.

Μίμνουσι, manent, exſpectant, ſuſtinent.

Δεινόν περ ἐόντα, horrendum licet exiſtentem.

v. 420.

Ὁ δὲ πρῶτον] Cum tot milites Trojani Ulyſſis manu concidant, recte ſe habebat antea illa explicatio vocabuli πῆμα, ut ad Ulyſſem nimirum active referretur, quod & ab *Euſtathio* noſtro comprobatum vidimus. Sex igitur Heroas interficit, tandem vero ipſe vulneratus a prælio recedet. SPOND.

v. 421.

v. 421.

Ὕπερθε, ſive θεν, adv. ſuper, ſupra.

v. 423.

Καθ' ἵππων ἀΐξαντα, ab equis deſilientem.

v. 424.

Κατὰ, ad.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipſa præſcindendi actio. 2.) quod præſcinditur. 3.) *h. l.* umbilicus aſpidis. a προτέμνω, præſcindo.

v. 425.

Ἀγοστὸς, ȣ̃, ὁ, manuum interior pars. 2.) extrema pars manus. 3.) cubitus, ulna 4.) palma.

Ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ] *Cubitis humum pinſabat.* Ennius apud Varron. Lib. IV.

v. 426.

Ἕασ', miſſos fecit.

v. 427.

Ἠϋγενὴς, έος, ὁ, ἡ, generoſus, claro & nobili genere ortus. ex εὖ & γίνομαι. *pleonaſmo* τȣ̃ η, *pro* εὐγενής.

v. 428.

Ἐπαλεξήσων — κίεν, auxiliaturus — venit.

v. 430.

Πολύαινε] *Schol.* μυθολόγε, φλύαρε. Sed nihil opus. Sunt enim hujusmodi epitheta, *laudi* data, & ſociorum & hoſtium communia. CLARK.

Ἆτ', *pro* ἆτε. Vid. *E.* 388.

v. 431.

Δοιοῖσιν, duobus.

Ἐπεύξεαι, gloriabere.

v. 437.

Ἐργάθω, arceo, aufero, ſeparo. ab εἴργω, arceo.

v. 439.

Γνῶ, Senſit.

Καταικαίριος, lethalis, lethifer. ex κατὰ & καίριος. Δ. 185.

v. 441.

Ἆ, *vox hominis ſuccenſentis, quiritantis, aut commiſerantis:* ah, vah, hei, heu. ἆ δειλὲ, vah timide, heu miſer.

Κιχάνω, ομαι, aſſequor.

v. 442.

Ἔπαυσας, ceſſare feciſti.

Μάχεσθαι, ne *jam amplius* pugnem.

v. 446.

Φύγαδ' ἄψ ὑποστρέψας, in fugam retro converſo grad

Ἐβεβήκει, abibat.

v. 448.

Ἔλασσε, trajecit.

v. 449.

Ἐπεύξατο, inſultavit *illi.*

v. 451.

Φθῆ, occupavit. aor. 2. ind. Act. *Jon.* pro ἔφθη, φθῆμι, *pro* φθάω, prævenio, occupo.

Κιχήμενον, deprehenſum.

Ὑπαλύσκω, ſubterfugio, effugio, evito. ex ὑπὸ & ἀλύσκω evito, fugio.

v. 453.

Καθαιρέω, ῶ, detraho, everto. *h. l.* comprimo.

v. 452. 453.

Græci in funerandis mortuis primum obnixe curabar ut *ejus*, qui animum agebat, *oculi clauderentur*, & os r liquaque corporis decore componerentur. Queritur ſibi per ſummum ſcelus ab uxore denegatum Agamemno *Odyſſ. XI. v.* 424. *ſq.*

— — οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο
Χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν, σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι,
— — *neque mihi voluit eunti in Ditis domum*
Manibus oculos comprimere, atque os componere.

Dolet etiam non factum Ulyſſi ab uxore Laërtes, eu exiſtimans peregre obiiſſe. *Odyſſ. XXIV. v.* 294. *ſq.*

— — φίλον πόσιν, ὡς ἐπεοικεν,
Ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
(*Non ploravit in lectis*) *dilectum maritum, ſicut decebat,*
Oculos claudens: hic enim eſt honos mortuorum.

Alias pater & mater hoc officio functi. hinc *h. l.*

— — οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ὄσσε καθαιρήσουσι θανόντι. — — —
— — *non quidem tibi pater & veneranda mater*
Oculos compriment mortuo. — — —

Sic mater Euryali, *Æneid. IX. v.* 486. *ſq.*

— — *Nec te, tua funera, mater*
Produxi, preſſive oculos. — — —

FEITH. *L. I. C. XIII.* §. *I.* add. POTT. *Tom. II. p.* 146. *ſqq.*

v. 454.

Ὠμηςὴς, ȣ, ὁ, crudivorus, qui crudis veſcitur, cruda vorans. ex ὠμὸς, crudus, & ἔδω.

Ἐρύω *hic* diripio: eruo: evello.

Περὶ πλερὰ πυκνὰ βαλόντες, circum alis crebris verberatum.] Pulchre depingunt hæc verba, & quaſi ob oculos ponunt, aves rapaces prædam alis inter diripiendum verberantes. Ut recte annotavit *Popius.* CLARK.

v. 455.

Ἐπεί κε θάνω, ubi *ego* mortuus fuero.

Κτερίζω, juſta facio, exequias celebro, ſepelio, humo. κτεριοῦσι, pro κτερίσουσι, *Attic.* a κτέρεα, ων, τὰ, exequiæ, juſta, inferiæ.

v. 458.

Σπασθέντος, extracta *haſta.*

Ἀνέσσυτο, erumpebat.

Κῆδε δὲ θυμὸν, angebatque *illi* animum.

v. 459. 460.

De militari veſtitu quidquam certi aut firmi dici non poteſt; tantum obſervari debet, Lycurgum apud Lacedæmonios *habitum purpureum* militibus præcepiſſe; cujus inſtituti varia *cauſa* reddi poteſt, vel quia illo colore pannus facillime imbuitur, nec non ceteris perennior exiſtimatur, ex *Xenophonte* de *Republ. Lacedæm.* vel quia acris & ſplendidus, qui color illi Legiſlatori videbatur idoneus hominum animo erigendo, atque vires fortes maxime decens, juxta *Plutarchum Inſtit. Lacon.* aut denique, quia aptiſſimus erat maculis ſanguinis abſorbendis, ad cujus adſpectum aut imperiti ac inexperti milites animum deſponderent, parteſque deſererent, aut hoſtes novas vires & alacritatem reciperent, ex *Plutarcho loc. cit. Æliano Lib. VI. Cap. VI. Valerio Lib. II. Cap. VI.* Quod probe ſapienterque animadverſum fuiſſe notat *Euſtathius* in *Scholiis* ad *h. l.* ubi puſillanimes Trojani, cum ſanguinem ex Ulyſſis vulnere defluentem vidiſſent, animum de novo colligunt,

gunt, ac ſe invicem adhortantes, in Heroem conjunctis viribus ruunt.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον αἷμ' Ὀδυσῆος,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.

Trojani autem magnanimi, poſtquam viderunt ſanguinem Ulyſſis,
Cohortantes ſeſe per turbam, in ipſum omnes iverunt.

POTT. *Tom. II. p.* 41.

v. 461.

Ἐξοπίσω, *adv.* retro.

Αὖε, inclamabat. v. ἄυω, clamo.

v. 462.

Χάδε, capiebat. aor. 2. ind. Act. *Jon.* pro ἔχαδε; v. χάζω, *h. l.* capio, capax ſum.

Ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτὸς, quantum caput capiebat viri.

v. 463.

Ἄϊεν ἰάχοντος, audivit clamantem.

v. 467.

Τῷ ἰκέλη, Ei ſimilis,] Neſcio, an ex hoc loco videatur conſtare, *varias* fuiſſe *in bello clamandi rationes*, ex quibus intelligeretur, quid ſingulæ ſignificarent. Et ſane adducor, ut ita credam. Nam id manifeſte indicat *hoc loco* Menelaus, cum dicit, vocem Ulyſſis, quæ nunc inclamat, ei eſſe ſimilem, qui ſi ab hoſtibus concluderetur. Fortaſſe illud fuit, cum ter clamarent; quod ex *ſuperioribus* videor poſſe colligere, ubi

Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός.

Porro hinc etiam conſtat, quam fuerit bellicoſus, *h. e.* βοὴν ἀγαθὸς Ulyſſes. SPOND.

Ὡς εἰ ἑ βιῷατο — ac ſi eum violenter urgerent — *vel* ipſi vim afferrent.

Βιῷατο, *Jon.* pro βιῷντο, *contr.* ex βιάοιντο. v. βιάω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, vim infero, violo. a βία, vis.

v. 470.

Μονόω, ῶ, ſolum relinquo, deſero, deſtituo. μονόομαι, ῦμαι, relinquor. μονωθεὶς, ſolus relictus. a μόνος.

v. 472.

Ἦρχ', præibat.

v. 474.

v. 474.

Ὥστέ τε δαφοινοὶ θῶες] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 323. ſq.

Δαφοινὸς, ὴ, ὸν, perquam cædis avidus, valde cruentus. Vid. ad *B.* 308.

Θὼς, θωὸς, ὁ, animal lupo ſimile, *hic* lynx, lupus cervarius, thoës. a θέω, *vel* a θοός: *ſunt enim veloces* θῶες, *etſi brevioribus cruribus.*

Ὄρεσφιν, in montibus.

v. 475.

Ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ] *Al.* ὃν ῥ' ἔβαλ' ἀνήρ. Quorum utrumque eandem habet vim: *Quem utique vulnerarit aliquis.* CLARK.

v. 476.

Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς, Sagitta a nervo *miſſa.*

Ἀπαὶ, *Poët.* pro ἀπό.

Ἀλύσκω, *fut.* ύξω, evito, fugio, evado.

v. 477.

Λιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus, calidus. *Poët.* pro χλιαρὸς. a χλιαίνω, tepefacio, modice calefacio.

Ὀρώρῃ, moventur.

v. 479.

Ὠμοφάγος, ε, crudivorus, crudis cibis veſcens. *v.* 454. ὠμηςὴς, *idem.*

Δαρδάπτω, *idem quod* δάπτω, *cum reduplicat.* voro, dilanio, dilaniando voro.

v. 480.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus conſitus, denſus & paſcuus. a νέμομαι, paſco.

Σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, umbroſus, opacus. a σκιὰ, umbra.

Ἐπί — ἤγαγε, adducit.

Λῖν, leonem. *pro* λῖνα.

Δαίμων, *hic* fortuna.

v. 481.

Σίντης, ε, ὁ, noxius, exitialis. a σίνω, & σίνομαι, noceo, lædo. *Il. A. v.* 594. Lemnii incolæ dicuntur Σίντιες, quod primi arma fabricaverint, quæ exitialia ſunt, vel quod piraticam exercuerint.

Διέτρεσαν, diffugiunt. v. διατρέω, intremiſco: perterrefactus diffugio.

Ὁ δάπτει, ille eo veſcitur.

v. 482.

Ποικιλομήτης, ε', ὁ, varia & multiplicia habens conſilia, verſutus, verſipellis. ex ποικίλος & μῆτις.

Minus frequens belli compoſitio per μονομαχίαν, fuit: ſæpius univerſæ acies concurrerunt, & internecione finem ſtatuerunt. Nec doli ac technæ ad eum conſequendum prætermiſſæ: quorum fœcundus parens ab Homero laudatur *Ulyſſes*. Illius conſilio equus ille ab Epeo fabricatus, quo concluſus ipſe cum optimatibus Græcorum, Trojanam urbem occupavit, & ferro flammaque penitus delevit. Ita finis impoſitus bello Trojano, paxque hoſtium ſupremo excidio a Græcis conſtituta. FEITH. *L. IV. C. XVII.* §. *IX.*

v. 483.

Ἕπον, ſimul ibant.

v. 484.

Ἀμύνετο, propulſabat.

Νηλεὲς ἦμαρ] τὴν ἀνηλεῆ ἡμέραν· τουτέστι, τὸν θάνατον. *Schol.*

v. 486.

Στῆ δὲ παρέξ.] ἔστη δὲ παρ' αὐτὸν, πρὸ αὐτοῦ. *Idem.*

Ἀλλυδις, *adv.* alibi: alio: aliorſum. ab ἄλλος.

v. 487.

Τὸν] *Ulyſſem.*

v. 489.

Εἷλε, interfecit.

v. 490.

Οὖτα, vulneravit.

v. 492.

Πλήθων ποταμὸς, inundans flumen.

Κάτεισι, decurrit.

v. 493.

Ὀπαζόμενος *hic* auctus.

v. 494.

Δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Ἀζαλέος, *H.* 239.

Πεύκη, ης, ἡ, pinus, picea, larix.

v. 495.

Ἐκφέρεται, Secum rapit.

Ἀφυσγετὸς, ὃ, ὁ, hauſtus. *h. l.* limus, ſordes limoſæ, cænum. ab ἀφύω, haurio.

v. 497.

Δαΐζω *h. l.* concido: occido.

v. 498.

Πεύθετ', Audierat.

v. 499.

Τῇ, ubi.

v. 502.

Ὁμίλει, verſabatur.

v. 503.

Νέων, juvenum.

v. 504.

Χάζοντο κελεύθυ, ceſſiſſent de via.

v. 506.

Παῦσεν ἀριστεύοντα, Ceſſare feciſſet a ſtrenue pugnando.

v. 507.

Βαλὼν, percuſſum.

v. 508.

Τῷ ῥα, De hoc nempe.

Περιδείδω, pertimeſco, *quaſi* undique metus.

v. 509.

Πολέμοιο μεταχλινθέντος, pugna inclinata] κλίσιν καὶ προτροπὴν λαβόντος, τυτέστιν, ἐπικρατεστέρων τῶν ἐναντίων γενομένων. Schol.

Ἕλοιεν, interficerent.

v. 512.

Ἐπιβήσεο, *cum Gen.* conſcende. *ſeq. Acc.* præſ. imper. Med. *Jon.* pro ἐπιβήτυ, v. ἐπιβήσομαι, quod a fut. formatum, contra regulam.

v. 514.

Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων,

Medicus enim vir multis æquiparandus aliis.

Poſtulant Genitivum nomina dignitatem & excellentiam, itemque ſcientiam inſcitiamve ſignificantia. Ita *Il. B.* 611. ἐπιστάμενοι πολέμοιο, *periti belli.* WELL. *p.* 309. FISCH. *p.* 309. Conf. etiam VIG. *C. IX. S. I. R. IX.* & *N.* 72.

Antequam legiſſem *Euſtathii* παρεκβολὰς, locum hunc expendebam, & cum γνωμικῶς a multis adduci vidiſſem, damnabam eorum temeritatem. Nam quanquam ſententioſe poteſt uſurpari, hujus loci tamen non eſſe contenderim. Sed dum ita mecum diſputo, juvat me idem *Euſtathius*, multosque in mea eſſe opinione ex eo didici, licet non defuerint etiam, qui γνωμικὸν arbitrarentur. Nihilominus ego ad Machaonem referri volo. nam ſtatim hæc in communem ſententiam erupiſſe, non credo: ſed cum Idomeneus dixiſſet Neſtori, ut in ſuum currum Machaonem reciperet jam vulneratum, & de vita periclitantem, rationem, qua magis Neſtor incitetur, ſubjungit: *Eſt enim*, inquit, *vir Medicus*, *qui pluribus aliis ſolus eſt præferendus.* Veruntamen apud *Platonem* in *Sympoſ.* ab Alcibiade de Eryximacho uſurpatur. Vide *Eraſ. Chil. III. Cent.* 8. Videtur etiam proverbialiter uſurpari in *Politico* ab hoſpite illo Platonico: ſed hoc fit, quemadmodum alii quoque verſus Homeri uſurpati ſunt; de quibus peculiarem fecit Centuriam *Eraſmus* in *Adag.* SPOND.

v. 520.

Τῇ, eo *ire*, vel *pervenire.*

v. 521.

Τρῶας ὀρινομένους, Trojanos turbatos.] Ab *Ajace* in *dextro* cornu. *v.* 496. CLARK.

v. 522.

Ἕκτορι παρβεβαὼς, (*pro* παραβεβηκὼς,) Juxta Hectorem in curru ſedens.

v. 523.

Ὁμιλέομεν — verſamur inter —

v. 524.

Ἐσχατιῇ πολέμοιο, in extremitate pugnæ. Vid. ad *I.* 480.

v. 525.

Ἐπιμὶξ, *adv.* miſtim, promiſcue. ab ἐπιμίγνυμι, miſceo, permiſceo.

v. 526.

Κλονέει, turbat *eos.*

v. 528.

Κεῖσ᾽ — ἔνθα, Illuc — ubi.

Ἰθύνομεν, dirigamus.

v. 529.

Κακὴν ἔριδα προβαλόντες, pernicioſo certamine ſtrenue conſerto.] Φιλονείκως ἐρίσαντες. *Schol.*

v. 530.

Ἀλλήλους ὀλέκουσι, Mutuo ſe occidunt.

v. 532.

Λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtridulus, argutus, argutum ſtridens: canorus: jucundus. a λιγὺς, εῖα, ὺ, *idem.*

Πληγῆς ἀΐοντες, verbera ſentientes.

v. 534.

Στείβω, calco. *habet etiam quandam* denſandi & conſtipandi *ſignificationem*; *cum*, *quæ* calcantur, *eadem* & condenſentur.

v. 536.

Ἃς ἄρ'] *Quos utique.*

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, aſini, bovis, &c. ὁπλέων, *Jon.* pro ὁπλῶν.

Ῥαθάμιγξ, γος, ἡ, gutta. ἀπὸ τοῦ ῥαίνειν θαμά. *Eſt autem* ῥαίνω, perfundo, adſpergo, irroro.

Ἔβαλλον, *hic* aſpergebant.

v. 538.

Ἀνδρόμεος, έα, εον, virilis. ab ἀνὴρ, vir.

v. 539.

Μίνυνθα δὲ χάζετο δουρὸς, parumque ceſſabat ab haſta.] *Pugna continenti & non intermiſſa urgebat.* CLARK.

v. 542.

Ἀλεείνω, effugio, declino, evito.

v. 543.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ'] Avec quelle grandeur, & avec quelle bienſéance Homere ménage la fuite d'Ajax, en faiſant entendre qu'il ne cede pas à un homme, mais à Jupiter; & qu'il ne fuit pas même, mais qu'il ſe retire comme un lion ſans ſe hâter, & en tournant ſouvent la tête! DAC.

Αἴανθ' — ἐν φόβον ὦρσε, Ajaci — metum incuſſit.

v. 545.

Τρέσσε, pavefactus recedebat. pro ἔτρεσε. a τρέω, tremo.

Θηρὶ ἐοικὼς,] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 323.

v. 546.

v. 546.

Ἐντροπαλιζόμενος, Subinde ſe convertens. Vid. ad Z. 496.

Ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.] *Pedatim incedens*, βάδην. CLARK *phraſis pulcherrima*, alternans genua, *i. e.* paulatim & ſenſim progrediens.

v. 547.

Μέσαυλος, ὁ, *ſeu* μέσαυλον, τὸ, locus in medio ſtabulo: ſtabulum. ex μέσος, & αὐλὴ, aula: ſtabulum.

v. 548.

Ἐσσεύοντο, Abigunt.

Ἀγροιώτης, ου, ὁ, *pro* ἀγρότης, homo ruſticus, paſtor. ab ἀγρὸς, rus, ager.

v. 549.

Εἰῶσι, ſinunt. *Poët.* pro ἐῶσι. v. ἐάω.

Ἐκ — ἑλέσθαι, eripere.

Πῖαρ, τὸ, pinguedo, a πίων, pinguis.

v. 550.

Πάννυχος, ου, ὁ, ἡ, *qui* per totam noctem *aliquid facit.* ex πᾶν & νύξ.

Ἐγρήσσω, *Poët.* pro ἐγρηγορέω, vigilo.

Κρειῶν, pro κρεῶν. ex κρεάων, pro κρεάτων. a κρέας, caro.

Ἐρατίζω, amo, cupio. ab ἐράω, *idem.*

v. 551.

Ἰθύει, Recta irruit. ἰθύω, recta feror, recta pergo. 2.) impetu feror, prorumpo. 3.) deſiderio alicujus rei feror, agor, incendor. ab ἰθὺς, έος, rectus.

Οὔτι πρήσσει, nihil proficit. πρήσσω, *Jon.* pro πράσσω, facio.

v. 552.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, audax, temerarius.

v. 553.

Δεταὶ, ῶν, αἱ, faſces in faſciculum colligatæ. a δέω, ligo.

Τάς τε τρεῖ, quas nempe horrens recedit.

Ἐσσύμενός περ, incitatus licet: *au milieu même de ſon plus grand acharnement.* DAC.

v. 554.

Ἀπὸ — ἔβη, diſcedit.

v. 557.

v. 557.

Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρὰ ἄρουραν] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 363. ſqq.

Ἐβιήσατο, vim infert, prævalet, τῇ βίᾳ ἐνίκησεν. *Schol.*

v. 558.

Νωθὴς, έος, ὁ, ἡ, tardus, ſegnis, piger, hebes, ſtupidus.

Ὧι δὴ] *In quem ſcilicet; in quem utique.*

Περὶ — ἀμφὶς ἐάγη, circum fracti ſunt.

Ῥόπαλον, ου, τὸ, clava. *h. l.* virga, baculus, fuſtis. a ῥέπω, vergo, propendo.

v. 559.

Κείρει] κόπτει τοῖς ὀδοῦσιν, ἐσθίει· μεταφορικῶς. *Schol.*

v. 560.

Νηπίη, infirma *eſt.*

v. 561.

Σπουδῇ, *h. l.* ægre, vix, magno labore.

Ἐξήλασσαν, expellunt.

Ἐπεί τ', *nec niſi* poſtquam.

Ἐκορέσσατο] Notandus maxime *proprius* Vocis Mediæ uſus: *Poſtquam ſaturaverit ſe.* Vide ſupra *ad* v. 141. CLARK. *Comment. de Verbis Gr. Mediis, p.* 245.

v. 565.

Ἄλλοτε, nunc.

Μνησάσκετο, recordabatur. *Jon.* pro ἐμνήσατο.

v. 567.

Ὅτε, aliquando, quandoque. *hic* nunc.

Τρωπάσκετο φεύγειν, vertebat ſe ad fugam. τρωπάω, *Poët.* *pro* τροπάω, ῶ, verto, converto.

v. 568.

Προέεργε, *cum Accuſ.* ſe oppoſuit. *ſeq. Dat.* v. προεέργω, prior arceo *vel* prohibeo.

Ὁδεύειν, ne irent. v. ὁδεύω, eo, iter facio, proficiſcor. ab ὁδός.

v. 571.

Πάγεν, figebantur. *pro* ἐπάγησαν. aor. 2. ind. Paſſ. v. πήγνυμι.

Ὅρμενα πρόσσω, impetu acta ante ſe *vel* adverſus. ὅρμενος *pro* ὀρόμενος, qui citato impetu fertur. ab ὄρω.

v. 572.

v. 572.

Πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν, antequam corpus candic attingerent.

v. 573.

Λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι, cupientia corpore ſe ſaturare

v. 575.

Βιαζόμενον, oppreſſum: obrutum.

v. 578.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, hepar, jecur.

v. 581.

Ἀπαίνυμαι, aufero. ex ἀπὸ & αἴνυμαι, capio, aufero

v. 583.

Ἐκλάσθη, fracta eſt. v. κλάω, frango.

Ἐβάρυνε, gravi dolore affecit. v. βαρύνω, gravo, pre

v. 584.

Ἔθνος, τὸ, *h. l.* turba, multitudo, agmen.

v. 587.

Στῆτ', Conſiſtite.

Ἐλελιχθέντες, converſi.

Ἀμύνω τινά τι, arceo quid a quo.

v. 590.

Ἵσταθ', Conſiſtite.

v. 593.

Ἀνασχόμενοι, elevantes.

v. 594.

Μεταϛρεφθεὶς, converſus.

v. 595.

Δέμας, τὸ, corpus. *A.* 115. *Eſt etiam particula ſimiliti tis*, ſicut, inſtar, *& regit Genit. ut h. l.*

v. 596.

Ἵπποι, equæ.

v. 598.

Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε — Hunc autem proſpiciens ag vit —] Achille au deſeſpoir de ne pouvoir combatt ſe conſoloit au moins en voiant le combat. Homere de là avec beaucoup d'art le dénouëment de ſon Poër car ce Heros, que les prieres d'Ulyſſe, celles de Pl nix & celles d'Ajax n'avoient pu flechir, eſt touché ſpectacle de la défaite des Grecs. Cela le diſpoſe à envo

Patro

Patrocle combattre en ſa place, & Patrocle tüé, fait qu'il renonce à ſon reſſentiment pour venger ſon ami. DAC.

v. 600.

'Ιῶκα, *per metaplaſmum* pro ἰωκὴν. a ἰωκὴ, ῆς.

'Ιῶκά τε] καὶ τὴν δίωξιν· ὅ ἐςι, τὴν φυγὴν, τὴν πολλῶν δακρύων αἰτίαν, καὶ λυπηράν. *Schol.*

v. 603.

'Έκμολεν, prodiit. aor. 2. ind. Act. *Jon.* pro ἐξέμολεν, v. ἐκμολέω, ῶ, exeo, prodeo. ex ἐκ & μολέω, vado, eo, venio.

Κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχὴ, Mali autem ei fuit principium: *& ce fut là le commencemeмt de ſon malheur:* DAC. Notandum hic in tranſcurſu, quam in hoc Poëmate (non utique ῥαψῳδίᾳ,) *apta* & *connexa* ſint omnia; quam a capite ad calcem una ſit & perpetua narratio. CLARK.

v. 605.

Τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο; quid autem tibi opus eſt me?

v. 610.

'Έρειο, interroga. *pro* ἔρυ, ab ἔρομαι: nempe diphthongo υ reſoluta in εο, deinde ι addito ad ε *Poët.*

v. 612.

Τά γ' ὄπιθε — πάντα, a tergo — omnia; poſterioribus partibus — omnibus.

'Έοικε, ſimilis videtur.

v. 614.

Παρήϊξαν, præterierunt. v. παραΐσσω. *E.* 690.

Πρόσσω μεμαυῖαι, ulterius properantes.

v. 620.

'Ιδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων, ſe reficiebant a calore ſudorem exſiccando a tunicis.] *Il. X.* 2. eſt eadem forma, ſed ſine χιτώνων, quod verbum duriorem ſententiam facit. Sed dum ſiccant flatu aëris veſtes ſudore humentes, ſiccantur & ipſi. ERN.

v. 621.

Στάντε, Stantes.] *Neſtor* & *Machaon.*

Ποτὶ πνοιὴν, ad ventum.

v. 623.

Τεῦχε, parabat.

Κυκεῶν, ῶνος, ὁ, potio miſcellanea. *Schol.* 'Έςι δὲ ψῦς

ἴαμα

ἴαμα ὁ κυκεὼν, ἐκ διαφόρων εἰδῶν σκευαζόμενος. Accuſ. κυκεῶ, per *Apoc.* ſed *Poët.* κυκειῶ, *ut hic*, pro κυκεῶνα. a κυκάω, ῶ, miſceo, liquores miſceo, confundo.

v. 624.

Τὴν ἄρετ, Quam abduxit.

Πέρσεν, *eam* diripuit.

v. 626.

Ἔξελον, Electam dederunt: ἐξαίρετον ἔδωκαν.

Ἀριστεύεσκεν ἁπάντων, præſtabat omnibus.

v. 627.

Ἐπιπροϊάλλω, protendo, propono, appono; foras emitto, promo. ex ἐπὶ & προϊάλλω, *idem.*

v. 628.

Κυανόπεζος, ε, ὁ, ἡ, cyaneos, nigros, *ſeu* cæruleos habens pedes. ex κύανος, ε, *vel* κυανὸς, ῦ, ὁ, color cæruleus, *qualis cœli eſt;* & πέζα, ης, pes.

v. 629.

Χάλκειον κάνεον, Æream lancem.

Ἐπὶ δὲ, & in *ea.*] Eleganter ὄψον ποτῷ vocat cepas, quæ vinum ſuavius reddant. Cepæ autem græcæ & Ægyptiacæ dulciſſimæ; unde apud Veteres in deliciis numerantur. E Sponii itinerario tradit Calmetus ad Numer. XI. ERN.

Κρόμυον, *vel* κρόμμυον, ε, τὸ, cepa, *ſeu* cepe.

Ποτῷ ὄψον, potioni *aptum* opſonium.

v. 630.

Μέλι χλωρὸν, mel recens.

Ἄλφιτον, ε, τὸ, farina hordeacea. 2.) polenta. 3.) ad victum neceſſarium.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, littus. *h. l.* fructus, *vel* fruges.

v. 629. 630.

Fructuum quoque & *olerum* Heroibus aliquem fuiſſe uſum, liquet ex eo, quod Neſtor jubet afferri in caniſtro

— — κρόμυον, ποτῷ ὄψον,
Ἠδὲ μέλι χλωρόν. — —
— — *cepe, obſonium potioni aptum,*
Et mel recens. — —

Ulyſſes quoque ait, data ſibi puero a Laërte patre poma *Odyſſ. XXIV.* 339. Hinc & in horto Alcinoi laudantur pira, mala, uvæ, porrum, & id genus alia. *Odyſſ. VII.* 120.

Et Tantalo apud inferos arbores multæ fructus oſtentant, piri, mali punicæ, aliæque; ficus, oleæ: *Odyſſ. XI.* 587 *ſqq.* Quo argumento *Athenæus Lib. I.* etiam ante Trojana tempora fructuum uſum obtinuiſſe concludit. Uſus pomorum maximus fuit in menſis, quas dicunt ſecundas. Unde *Servius* ad *Virg. Æneid. I.* 727. *Duas habebant menſas, unam carnis, alteram poculorum.* Eas tamen Heroibus non apponit *Homerus*; etſi ab antiquiſſimis jam inde temporibus in uſu fuiſſe contendat *Athenæus, Lib. XIV.* FEITH. *L. III.* C. I. §. *VII.* RICC. *Diſſ. Hom. Tom. I. p.* 174.

v. 632.

Οὖατα *aliquando* vaſorum anſæ.

v. 634.

Νεμέθοντο, paſcebantur.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, fundus, ima pars.

v. 631 — 634.

Solebant Veteres pocula ſua variis emblematis diſtinguere ac exornare, cujus exemplum in hoc Neſtoris ciſſybio. Sic *Herodorus Heracleotes* apud *Athenæum Atreo*, ſcribit, *fuiſſe phialam auream, in cujus medio aurea agni imaguncula.* Notum quoque illud Daphnidis caprarii ciſſybium, multis imaginibus inſigne apud *Theocritum, Idyl. I.* 25. *ſqq.* & quod *Anacreon* deſcribit (*ab init. Carminum,*) ποτήριον ἀργυροῦν, *argenteum poculum.* FEITH. *L. III. C. II.* §. *V.*

v. 635.

Ἄλλος μὲν μογέων — Alius quidem *ſenex* non ſine labore —

Ἀποκινήσασκε τραπέζης, ſubmoviſſet a menſa.

v. 636.

Ἀμογητὶ, *adv.* ſine labore. ex α priv. & μόγος, labor.

Ἄειρεν, tollebat.

Neſtoreum hoc poculum Antiqui ſuis enarrationibus varie illuſtrarunt: qua de re poteſt legi *Athenæus Lib. XI.* ubi inter varia poculorum genera hoc quoque recenſetur, ſingillatimque illius partes explicantur. SPOND.

v. 637.

Ἐν τῷ ῥα] *In hoc utique.*

Κυκάω, miſceo, confundo.

v. 638.

Οἴνῳ Πραμνείῳ,] Hoc vinum inter celebria vina Græ-

corum primo loco ponit Ælian. V. H. XII. 31. ubi vid. Perizonii nota, qua bene docet, non certi loci, ſed certi generis vinum fuiſſe, quod durabile, auſterum, pingue & tamen ſuave fuerit. ERN.

Ἐπὶ δ' ἄιγειον κνῆ τυρὸν] Confectionem hujus potionis non eſſe e noſtris moribus judicandam, & iſtis græcis ſuave eſſe potuiſſe, quod nos offendit, bene monet *Riccius* V. C. Diſſ. Homer. T. I. p. 181. IDEM.

Ἐπὶ, inſuper.

Κνῆ, raſit. imperf. *vel* aor. 2. ind. Act. *Jon.* pro ἔκνη, v. κνῆμι, rado, ſcalpo. *quod* a κνάω, *idem.*

Τυρὸς, ȣ, ὁ, caſeus.

v. 639.

Κνῆςις, εως, ἡ, culter: radula. κνήςι, pro κνήςεϊ, (κνήςιϊ) ut legit Etym. M. a κνάω, rado.

v. 640.

Ὤπλισσε, apparaſſet.

v. 641.

Τὼ δ'] *Neſtor & Machaon.*

Ἀφέτην, exemiſſent: exemerunt. 3. dual. aor. 2. ind. Act. v. ἀφίημι, dimitto, remitto, omitto.

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ, ἡ, *quaſi* multum calefactus, admodum aridus, ſiccus. Epith. *ſitis.* ex πολὺς & κάγκανος, aridus. quod a καγχαίνω, calefacio, areſacio.

Δίψαν, ſitim. a δίψα, ης, ἡ, ſitis. 2.) vehemens deſiderium.

v. 642.

Πρὸς ἀλλήλȣς ἐνέποντες, inter ſe colloquentes.

v. 643.

Θύρῃσιν ἐφίςατο, foribus adſtitit.

v. 644.

Ἀπὸ θρόνȣ ὦρτο φαεινȣ̃, a ſede ſurrexit ſplendida.] Hoc a Seniore erga juniorem præſtitum, collati honoris argumentum eſt non leve: nam quod junioribus erga ſeniores facere convenit, id *hoc loco* ſenior Neſtor erga juniorem Patroclum facit, cum ipſi aſſurgit. SPOND.

v. 645.

Ἑδριάομαι, ſedeo. ab ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes.

Manu prehenſos hoſpites *domi conſidere* protinus *jubebant*

bant. Achilles Diomedem ac Ulyſſem in patris ædes adventantes

Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, καθίσαι δ' ἐδριάασθαι ἄνωγε,

Introduxitque manu prehenſos, & conſidere juſſit.

Idemque legatos ab Agamemnone miſſos,

Εἷσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν,

Sedere autem fecit in ſellis recubitoriis, tapetibusque purpureis.

Juſſit vero etiam pocula iis miſceri, quod & *alibi* factum ingredientibus. FEITH. *L. III. C. XIII. §. III.*

v. 646.

Ἑτέρωθεν ἀνάινετο, contra renuebat.

v. 647.

Ὀυχ ἕδος ἐςὶ, Non ſedendi tempus eſt.] Defectiva oratio, & hominis feſtinantis; quaſi dicat Patroclus: Non eſt mihi jam opportunum, ut conſideam, quia diutius hic apud te commorari non licet, propter ejus, qui me ad te delegavit, aſperitatem: quam ut devitem, ſatius eſt ut de plano rem totam a te intelligam, cujus gratia huc miſſus ſum, & ſtatim ad Achillem revertar. SPOND.

v. 648.

Αἰδοῖος, verendus *eſt.*

Νεμεσητὸς, iracundus, ſtomachoſus *eſt.*

Ὅ με προέηκε πυθέσθαι, qui me miſit ſciſcitatum.

v. 653.

Ἀναίτιος, ε, ὁ, ἡ, inſons, innocens. ex α pr. & αἰτία, culpa.

Ἀιτιόωτο, culpaverit. præſ. opt. Med. pro αἰτιῷτο, quod contr. pro αἰτιάοιτο. v. αἰτιάομαι.

v. 656.

Βεβλήαται, vulnerati ſunt. 3. plur. perf. ind. Paſſ. *Jon.* pro βέβληνται, v. βάλλω.

v. 657.

Ὄρωρε, excitatum ſit. præt. ind. Med. *Att.* pro ὦρε, v. ὄρω, excito.

v. 658.

Κέαται, jacent. *Poet.* pro κείαται, hoc autem *Jon.* pro κεῖνται.

v. 662.

Τῦτον δ' ἄλλον] *Machaonem.*

Νέον ἤγαγον, modo abduxi.

v. 663.

Ἀπαὶ, pro ἀπὸ, *Poët.*

v. 666.

Ἀργείων ἀέκηλι, Argivis *fruſtra* reſiſtentibus. ἀέκηλι, invito. *Adjungitur Genit. ita etiam* ἕκηλι, ſponte, ultro. *Illud* Poët. *pro* ἄκοντι, *hoc pro* ἕκοντι.

Πυρὸς δηίοιο θέρωνται, igne hoſtili comburantur. Vid. ad *Z.* 331.

v. 667.

Ἐπισχερὼ, *adv.* alii ſuper alios; deinceps, ordine. Deductum putatur ab ἐπίσχω, *idem quod* ἐπέχω, inhibeo.

v. 668.

Ἔσθ', eſt.

Γναμπτὸς, ἡ, ὀν, flexibilis: agilis. a γνάμπτω, flecto.

v. 669.

Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, Utinam ſic pubeſcerem. Vid. ad *H.* 133.

v. 670.

Νεῖκος ἐτύχθη Ἀμφὶ κ. τ. λ. inter — certamen ortum eſt De &c.

v. 671.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio: præda. ex βοῦς & ἐλαύνω, ago, abigo.

v. 673.

Ῥύσι'] Vulgo, *Pignora.* Sunt tamen, qui vertendum contendant, *Sacrificia.* Vide *Hiſtoire Critique de la Republique des Lettres. Tom. I. p.* 215. CLARK. Inepte. Ῥύσια ἐλαύνεσθαι eſt quod uno verbo ῥυσιάζειν apud Diodor. in Excerpt. de Vit. & Virt. p. 549. T. II. ed. Weſſ. *prædas agere* ob factam injuriam, quæ hoc modo reparetur. vid. ibi Cel. Weſſeling; unde facile patet, quid ſint ῥύσια. ERN.

Ἀμύνων ᾗσι βόεσσιν, vim propulſans a ſuis bobus, *vel* auxilians ſuis bobus.

v. 675.

Κὰδ δ' ἔπεσεν, Concidit autem.

Περίτρεσαν, undiquaque trepidæ (*ſcil.* copiæ) aufugerunt. περιτρέω, circum trepido.

Λαοὶ — ἀγροιῶται, copiæ — agreſtes: *ſes ſoldats, qui n'étoient que des bergers.* DAC.

v. 676.

v. 676.

Συνελάσσαμεν, coëgimus. v. συνελαύω, compello, cogo.

Ἤλιθα, *adv.* fruſtra, incaſſum. 2.) *h. l.* profuſe, confertim, large, valde, copioſe. & *ſic ab* ἅλις, *adv.* ſatis, abunde. *Sed primo modo ab* ἠλίθιος, ὁ, ſtultus, inſipiens.

v. 677.

Πώεα, greges. a πῶυ, εος, τὸ, grex.

v. 678.

Συβόσιον, ου, τὸ, grex ſuum, qui paſcuntur. ex σῦς, & βόσις, ἡ, paſtus. *quòd* a βώσκω *ſeu* βόω, paſco.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum. ab αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius, paſtor caprarum. *quod* ex αἶξ, capra, & πολέω, verſor.

Αἰπόλιον, grex caprarum, ποίμνιον, *h. l.* πῶυ οἰῶν, ovium, συβόσιον, porcorum, βουκόλιον, *h. l.* βοῶν ἀγέλη, boum, ἱπποφόρβιον, equorum.

v. 682.

Ἐννύχιος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. ex ἐν & νύξ.

Προτὶ ἄςυ, in urbem.

Γεγήθει φρένα, lætatus eſt animo.

v. 683.

Τύχε, contigiſſent.

Νέῳ πολεμόνδε κιόντι, juveni ad bellum profecto.

v. 684.

Λιγαίνω, ſtridulum & argutum ſono, canore edico, clare prædico. a λιγὺς, ſtridulus, argutus: canorus.

Ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι, ſimul ac aurora apparuit.

v. 685.

Τοὺς ἴμεν, illos adeſſe, illos accedere.

Χρεῖος, τὸ, *Poët.* pro χρέος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum.

Δίῃ,] θαυμαςῇ, ἱερᾷ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτιμᾶτο Ὀλύμπιος Ζεύς· ὅ καὶ πανήγυρις καλὰ τελεσθεῖσα χρόνον ἤγετο, τὰ Ὀλύμπια· ἔνθα ἠγωνίζοντο οἱ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πάντες. Ἔςι δὲ καὶ πόλις Πελοποννήσου. *Schol.*

v. 687.

Δαιτρεύω, divido, *more* δαιτρῦ, carnes diſtribuo *propr* a δαιτρὸς, ῦ, ὁ, qui carnes dividit, coquus.

Πολέσιν γὰρ — μηχανόωντο] Verſus hoſce octo in *Parentheſin* incluſi, & ipſam *aliis interjectis Parentheſibus* intricatam. Conſulto, ut mihi quidem videtur, & ſingulari Poëtæ alioqui ſumme perſpicui artificio. Vide infra ad *v.* 697. & 766. & ſupra ad *I.* 553. CLARK.

Πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ, multis enim Epei,] Hoc debitum Epeorum ita interpretor, ut ipſi illis e numero Pyliorum debeant, quibus bona antea vi eripuerunt, quaſi rerum ſibi ablatarum dominium ad eos voluntate poſſidentium translatum non ſit, ſed velut a repetituris ad tempus commodatum: & videtur hoc a Neſtore feſtive *debitum*, vel χρεῖος appellari. Convocati ergo ſunt Pylii ad prædæ Epeorum diviſionem, & quibus plus fuit ab Epeis ablatum, plus etiam ex præda tributum fuit, & jacturam ſuarum facultatum alio genere compenſarunt. Sic *infra* Neleus pro ablatis ſibi quatuor ἀθλοφόροις equis armentum boum & gregem ovium ac paſtores ſortitus eſt, & ita acceptum illud in equis damnum alio genere animalium reſarcivit. SPOND.

v. 688.

Ὡς, ex quo, *vel* quandoquidem.

Κεκακωμένοι, malis fracti. *Schol.* κακῶς διατεθειμένοι, βεβλαμμένοι. v. κακόω, malo *ſeu* damno afficio, vexo, affligo, male & inique tracto. a κακὸς, malus.

v. 689.

Βίη Ἡρακληείη, Hercules. Vide ſupra ad *B.* 658.

v. 690.

Τῶν προτέρων ἐτέων, Superioribus annis.

Κατὰ — ἔκταθεν, interfecti fuerant. pro κατέκταθεν. hoc autem *Bœot.* pro κατεκτάθησαν. aor. 1. ind. Paſſ. v. κατακτείνω.

v. 693.

Ταῦθ', *Ob* hæc.

Ὑπερηφανέω, ῶ, ſuperbio, inſoleſco, animo efferor. ab ὑπερήφανος, ſuperbus, elatus; *qui ſupra alios vult videre.* ex ὑπὲρ & φαίνομαι.

v. 694.

Ἀτάσθαλος, ου, ὁ, ἡ, improbus, ſceleſtus, pernicioſus, injuſtus, iniquus, impius.

Μηχανόωντο, moliti erant.

v. 695.

Ἐκ — Εἵλετο, ſibi exemit.

v. 696.

Κρίνομαι, *hic* eligo.

Νομεὺς, έως, ὁ, paſtor. a νέμω, paſco.

v. 697 — 703.

Καὶ γὰρ — πολλά] Et hoſce verſus in *Parentheſin* incluſi, ipſam quoque *aliis interjectis Parentheſibus* implicatam. Vide infra ad *v.* 766. item ſupra ad *v.* 687. & ad *I.* 553. CLARK.

v. 698.

Αὐτοῖσιν ὄχεσφιν, *cum* ipſis curribus.

v. 699.

Ἐλθόντες μετ' ἄεθλα, qui ierant ad præmia *reportanda:* ἄεθλον, ου, τὸ, præmium certaminis.

Τρίπος, Tripus. Θ. 290. De eo vide MARTINII *Lex. Philol.* LOD. CÆLII RHODIGINI *Lection. Antiq. Lib. VIII. Cap. XV.* PITISCI *Lex. Antiq. Rom. Tom. III. p.* 643. aliosque.

Ἔμελλον θεύσεσθαι, Erant curſu certaturi.

v. 700.

Θεύσεσθαι, fut. 1. infin. Med. v. θέω.

v. 701.

Κάσχεθε, detinuit. *Æol. Sync.* pro κατέσχεθε. v. κατασχέθω, inhibeo, detineo.

Ἵππων, equorum *cauſa.*

v. 702.

Τῶν — ἐπέων — ἠδὲ καὶ ἔργων, *Ob* hæc — dicta — atque facta.

v. 703.

Princeps expeditionis ex omni præda portionem aliquam extra ſortem auferebat. Quemadmodum Neleus

Ἐξείλετ' ἄσπετα πολλά, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε,

Exemit ſibi admodum multa, reliqua autem populo dedit.

Ulyſſi quoque ex præda, a Cyclope congeſta, eximius ceſſit aries. *Odyſſ. IX. v.* 550. *ſq.* adeoque ex venatu decem habuit capreas, cum ſocii haberent novem.

— — ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴῳ.

— — *mihi vero decem elegerunt ſoli.*

v. 160. *ejusd. Libri IX. Odyſſ.* FEITH. *L. IV. C. XVI.* §. *V.*

v. 704.

Ἀτέμβω, contriſto, triſtitia afficio. 2.) privo, fruſtror. *Dicitur quaſi* εἰς ἄτην ἐμβιβάζω, in damnum & mœrorem induco ἀτέμβομαι, contriſtor; defraudor, privor. *quaſi* εἰς ἄτην ἐμβαίνω, in cladem incido.

In prædæ diſtributione magna habita ratio æquitatis, ne quis juſta portione fraudaretur. Ita factum ab Ulyſſe, direptis Ciconibus:

Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης,

Diviſimus, ut ne quiſquam mihi privatus abiret parte æquali. Odyſſ. *IX. v* 42. Idemque repetitum in dividenda præda venatus, *ſub finem*, *v.* 549. Similiter *h. l.* Neleus Elidenſibus ablata ſpolia

Δαιτρεύειν, μήτις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης,

Dividenda. ne quis ſua fraudatus abiret æquali portione. Quare Ulyſſes *Odyſſ. XIII.* 262. ait, ſe Orſilochum, Cretenſis regis filium, occidiſſe, *quod ſe privare vellet præda*,

Οὕνεκα με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης.

FEITH. *L. IV. C. XVI. §. IV.*

v. 708.

Μολίονε, Moliones *duo.*

v. 710.

Πόλις, αἰπεῖα κολώνη, urbs, arduo loco ſita. *B.* 811.

v. 712.

Ἀμφιστρατάομαι, ῶμαι, obſideo. ex ἀμφὶ & στρατάομαι, exercitum colloco, caſtra pono.

v. 713.

Μεταχιάθω, tranſeo.

Ἄμμι δ' Ἀθήνη] *Nobis utique Minerva*; vel, *tum vero nobis Minerva.* CLARK.

v. 714.

Θωρήσσεσθαι, ut armaremur.

v. 716.

Ἐσσυμένους πολεμίζειν, incitatos cupiditate pugnandi.

v. 718.

Ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα, peritum eſſe bellicorum operum. Ἴδμεν, *per Sync.* pro ἰδέμεν. hoc autem *Jon.* pro ἰδεῖν, aor. 2. infin. Act. v. εἴδω, ſcio.

v. 719.

v. 719.

Μεῖέπρεπον — inter — inſignis eram. B. 481.

v. 720.

Ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη, Quandoquidem ſic *me* duxit ad pugnam Minerva.

v. 721.

Εἰς ἅλα βάλλων, in mare *ſe* projiciens. *βάλλω aliquando dicitur de* curſu fluminis, *ut hîc.*

v. 722.

Ἀρήνης,] Ἀρήνη, πόλις τῆς Πύλε. *Schol.*

v. 723.

Ἐπιῤῥεῖν, affluebant *interea.*

v. 725.

Ἔνδιος, ία, ιον, meridianus.

Ῥόος, ε, *contr.* ῥῦς, ῥῦ, ὁ, fluentum, fluxus. a ῥέω, fluo.

v. 728.

Ἀγελαῖος, αία, αῖον, armentalis, e grege. 2.) gregarius, gregalis. ab ἀγέλη, armentum, grex.

v. 734.

Φαέθων, οντος, ὁ, lucidus, ſplendidus. *Solis* epith. a Φαέθω, *idem quod* Φάω, luceo.

Ὑπερέσχεθε γαίης, eminuit ſupra terram.

v. 735.

Συμφέρομαι *hîc* congredior.

v. 736.

Ἔπλετο νεῖκος, *commiſſum* erat certamen.

v. 737.

Κόμισσα, abſtuli.

v. 740.

Ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη,] Medicinæ munus videtur olim etiam a fœminis exerceri ſolitum, tum ex hujus Agamedæ exemplo, tum ex aliis quibusdam apud hunc Poëtam, ut in *Odyſſ. Lib. IV.* de Helena ipſa videbimus & Polydamna Ægyptia, a qua ſua medicamina didicerat Helena. Talis fuit Medea, talis Circe, talis Crocodice apud *Ælianum.* SPOND.

v. 743.

Στῆν, ſteti.

D 5 v. 744.

v. 744.

Ἔτρεσαν, Territi fugerunt.

v. 748.

Ὀδὰξ, adv. mordicus, dentibus. ab ὀδὼς, ὄντος.

Ἕλον οὖδας, prehenderunt ſolum.

v. 749.

Ἀλάπαξα, interfeciſſem.

v. 751.

Ἐσάωσε, ereptos ſervaſſet.

v. 753.

Ἀσπιδὴς, έος, ὁ, ἡ, in clypei modum rotundus: clypeis ſtratus. ab ἀσπίς.

v. 754.

Ἀνὰ — λέγοντες, colligentes.

v. 755.

Πολύπυρος, ου, ὁ, ἡ, multum triticum ferens, tritico abundans. ex πολὺς & πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, frumentum.

Βήσαμεν, egimus.

v. 757.

Κέκληται, Vocatur.

Ἀπέτραπε, avertit.

Ἀθήνη] Prudenter videlicet cavebant, ne ultra modum progrederentur. CLARK.

v. 159.

Ἔχον, agebant.

v. 760.

Εὐχετόωντο, gratias agebant. v. εὐχετάομαι, ῶμαι, precor, ſupplico.

Θεῶν, ex Diis.) (ἀνδρῶν, ex hominibus.

v. 761.

Ὡς ἔον, Talis fui, vel eram. ἔον eſt aor. 2. Poët. pro ἦον, ab εἰμί. unde Optat. ἔοιμι. Sed ſunt, qui volunt eſſe pro ἦν, imperf.

v. 762.

(ἐκ vel ἀπὸ) Τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται, virtute ſua fruetur. ἀπόνημαι vel ἀπόναμαι, utilitatem ex aliqua re capio: fruor. ex ἀπὸ & ὄνημι, juvo.

v. 763.

Μεταχλαίω, poſt-fleo ſeu doleo, lacrymis & fletu proſequor.

v. 766—

v. 766 — 784.

(Νῶϊ δὲ — Ἄκλοgος υἱός.)] Verſus hoſce *novendecim* in *Parentheſin* incluſi.* Quæ res, quam ſit Poëtæ non vitio, ſed ſummæ laudi danda; vide ſupra ad *v.* 687. & 697. item ad *I.* 553. CLARK.

v. 773.

Ἐν χόρτῳ] Latini, vocem Græcam retinentes, villæ *cohortem* appellabant; indeque *aves cohortales* &c. apud *Columellam*. CLARK. χόρτος, ου, ὁ, fœnum, gramen, *ſimpl.* cibus. 2.) ſeptum, quo cincta eſt cohors.

Erat αὐλὴ, *atrium*, τόπος ὑπαίθριος, *locus ſubdivalis*, ut ait *Athenæus*, *Lib. V.* apertus & vacuus, ubi erat ara *Jovis Herceï*, in qua ſacrificabat Peleus.

Αὐλῆς ἐν χόρτῳ.

Aulæ in ſepto.

Ei juncta αἴθουσα, quæ Scholiaſtæ in *IX. Iliad. v.* 468. coll. ad *Iliad. VI. v.* 243. dicitur περίστυλον, τοῦτ' ἔστι πρὸς ἥλιον τετραμμένη στοὰ, *ad ſolem converſa porticus*, παρὰ τὸ αἴθεσθαι. FEITH. *L. III. C. XI.* §. *IV.* nec non *L. I. C. IX.* §. *VIII.*

Ἄλεισον, ου, τὸ, poculum cælatum. 2.) poculum.

In *Libationum* uſum comparata *pocula*, quæ apud beatiores *conſtabant ex auro*. Tale Pelei χρύσειον ἄλεισον, *aureum poculum*. Itemque Menelai χρύσειον δέπας, *aurea patera*. *Odyſſ. XV.* 149. His vino repletis leviter aliquid de ſummis labris effundebant in Deorum honorem, reliquum ipſi ebibentes, uti conſtat ex multis *Homeri* locis. Singulare vero illud poculum Achillis erat, *ex quo nulli alii viro propinabat; nec ulli Deorum, niſi Jovi libabat. Iliad. XVI. v.* 225. *ſqq.* FEITH. *L. I. C. VIII.* §. *II.*

v. 775.

Σφῶϊ, Vos. Σφῶϊ μὲν — ἔπετον] *Patroclus* & *Achilles*.

Ἀμφὶ — ἔπετον, apparabatis. Vid. *B.* 525.

Νῶϊ, Nos.

v. 776.

Πρόθυρον, ου, τὸ, quod eſt ante januam. veſtibulum, limen. ex πρὸ & θύρα.

v. 779.

Τάρπημεν, *ſeq. Gen.* ſaturati fuimus. *ſeq. Abl.* aor. 2. ind. Paſſ. *Jon.* pro ἐτάρπημεν, v. τέρπω, delecto.

Πολλὰ

Ποτῆς, ῆτος, ἡ, potio, potus. a πίνω.

v. 780.

Ὕμμ'] *Patroclum & Achillem.*

v. 781.

Τὼ δ' ἄμφω] *Peleus & Menoetius*, patres *Achillis & Patrocli.*

v. 783.

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

Semper fortiſſime ſe gerere, & virtute ſuperiorem eſſe aliis.

Nemini, qui ad laudem properet, arridere *mediocritas* debet. Auream illam quidem laudavit *Horatius*, laudavit *Ariſtoteles*, Philoſophi omnes laudarunt; nihilominus cum mediocritatem laudarunt, eam ſane intellexerunt, quæ vel in rebus indifferentibus ſervanda eſt, quales divitiæ ſunt, epulæ, ludi, ſpectacula, vel affectibus mitigandis tanquam frenum quodpiam adhibetur; *mediocritatem* vero, ubi de præclaris facinoribus, & de eo, quod in laude ponitur, ſermo eſt, nunquam laudandam ſuſceperunt: ea ſiquidem, quæ gloriam afferunt, mediocritatem reſpuunt, & ad excellentiam ſemper contendunt, ad quam quo propius acceſſerunt, eo majora ac præclariora prædicantur. Siqui vero in magnis facinoribus præſtantiæ culmen teneant, pene ſupra humanam conditionem evectos putamus, & vehementer admiramur. Quæ cum ita ſint, quam utile, pulcrum, præclarum monitum illud habendum eſt, quod, ut *h. l.* legere licet, animo filii Achillis, magnæ indolis atque exſpectationis adoleſcentis, ad Iliacum bellum profecturi, ſapiens Peleus imprimere curavit: Fili, *ait*, illud ſemper præ oculis habe, in id toto pectore incumbe, ut ceteris quibuscunque bellica virtute præſtes, ac ſupra alios rebus præclare geſtis eveha-ris.

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

Semper præſtare, atque alios præcellere laude.

RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p. 2. ſqq.*

v. 785.

Γενεῇ — ὑπέρτερος, genere — ſuperior.

v. 786.

Πρεσβύτερος, major natu.

v. 787.

v. 787.

'Οἱ φάσθαι, illi da, *vel* dato.

Πυκινὸν ἔπος, prudens conſilium.

'Υποθέσθαι, admone.] In v. proximo εἰς ἀγαθόν περ verterim potius, *in rebus honeſtis quidem*, vel *certe*. non affirmantis vel augentis eſt περ h. l. ſed diſtinguentis. ERN.

v. 788.

'Οἱ σημαίνειν, ei præcipe.

v. 791.

Τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ,] Homere a donc reconnu que c'eſt *Dieu* qui anime les paroles des Sages, & que c'eſt *lui qui* leur donne la force de perſuader. DAC.

Σὺν δαίμονι, Deo favente: σὺν ἀγαθῷ Θεῷ. *Schol.*

'Ορίναις, commoveas.

v. 792.

— ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου,

— bona utique admonitio eſt amici.

Παραίφασις, εως, ἡ, admonitio, conſilium. a παράφημι, ſuadeo, conſilium do, hortor.

v. 794.

'Επιφράζω, indico. *ut hinc ſit* ἐπέφραδε, *aor.* 2. indixit.

Καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,

Et aliquod ei a Jove dixit veneranda mater, *quo minus ipſe eat.*

Et que la Déeſſe ſa mere lui ait revelé de la part de Jupiter des décrets de la Deſtinée,] Neſtor parle ainſi ſur ce qu'Achille lui-même avoit dit aux Ambaſſadeurs d'Agamemnon dans le *IX. Livre*, & ceci eſt encore bien adroit, car rien n'étoit plus capable de toucher Achille, que de lui faire entrevoir que le bruit général de l'armée étoit qu'il ne ſe tenoit ainſi renfermé dans ſa tente que pour éviter la mort, dont ſa mere l'avoit menacé, en lui découvrant l'ordre des deſtinées. DAC.

v. 795.

'Αλλά σέ περ προέτω, Saltem te mittat. προέτω, aor. 2. imperat. v. προίημι, præmitto.

v. 796.

Φόως Metaph. *uſurpatur pro* ſalute, auxilio, & victoria. *item* φάος.

Αἴκεν τί φόως Δαναοῖσι γένηαι, ſi forte quid luminis Danais fias: *pour voir, ſi vous ne pourrez pas faire luire quelque rayon de lumiere aux Grecs.*] Ceci eſt dit avec un menagement bien glorieux à Achille. Il n'y avoit que ce Heros qui pût être la lumiere des Grecs; Patrocle avec les armes d'Achille ne pouvoit faire luire qu'un leger rayon de lumiere. Voila pourquoi Neſtor dit τὶ φόως. DAC. Conf. *Il. XVI. v.* 39. nec non *Eurip. Hecub.* ſelectis Obſervat. N. T. adornata *a* I. CHRIST. WEIDLING. *pag.* 100.

v. 798.

Ἴσκω, aſſimilo, comparo. pro εἴσκω, *idem.* ab εἴδω.

Ἀπόσχωνται πολέμοιο, abſtineant pugna.

v. 799.

Ἀναπνέω, *fut.* εύσω, reſpiro. 2.) recreor, relaxor animo. *hinc v. ſeq.* ἀνάπνευσις, εως, ἡ, reſpiratio. 2.) recreatio; relaxatio.

v. 800.

Ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο,

Exigua ſane reſpiratio in bello *profuerit.*

v. 801.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, non defatigatus, non defeſſus, integer. ex α priv. & κάμνω, fatigo.

Ἀκμῆτες,) (κεκμηότες, fatigati, defeſſi.

Ἀϋτῇ, prælio *aggreſſi.*

v. 802.

Ὤσαισθε, Repellatis.

v. 806.

Ἵνα *h. l.* ubi.

Θέμις *h. l.* jus dicendi locus.

v. 807.

Ἦην, Erat.

Τῇ, *h. l.* ubi.

Ἐτετεύχατο, conſtituta erant. *Jon.* pro τετευγμένοι ἦσαν. V. τεύχω.

v. 805 —

v. 805 — 807.

Quando in caſtris diu reſidere ſtatuebant, locum eligebant, ubi altaria Diis erecta, resque divinæ apud eos ſolenniter factæ; ibidem cœtus publici convocati, quum Imperator aliquid cum militibus communicandum haberet; judiciaque exercita, quibus controverſiæ inter milites ortæ dirimebantur, & in criminis reos ſententia ferebatur: quæ conſuetudo æque antiqua ac bellum Trojanum, cujusque mentio fit apud Homerum *h. l.* POTT. *Tom. II. p.* 59. *ſq.* add. FEITH. *L. I. C. IX. §. VII.*

v. 810.

Σκάζω, claudico.

Κατὰ — ῥέεν, defluebat.

Νότιος, ου, ὁ, ἡ, humidus, uvidus. a νότις, ἰδος, ἡ, humor, humiditas.

v. 811.

(ἐξ) Ὤμων καὶ κεφαλῆς, *Ex* humeris & capite.

v. 812.

Κελαρύζω, *vel* κελαρίζω, cum ſtrepitu fluo, ſcaturio. a κέλαδος, ſtrepitus, & ῥύω, fluo.

Νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν, mens tamen firma erat.] Non ſunt hæc otioſa, inquit *Euſtathius*, aut ad verſus tantum complementum addita, ſed magni ſunt momenti. Cum enim multus ſanguinis fluxus animi deliquium conciliet, unde quodammodo quædam ἀλλοφροσύνη ac mentis alienatio conſequitur, Poëta vult Eurypylum ſana nihilominus & integra mente oſtendere, idque ex ſequenti ejus oratione conſtabit. SPOND.

v. 813.

Ὀκτείρω, miſeror, commiſeror. ab οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio.

v. 816.

Ὧς ἄρ' ἐμέλλετε — Ἄσειν; Siccine eratis — Satiaturi?

v. 817.

Ἀργέτι δημῷ, alba pinguedine.

v. 819.

Σχήσουσι, ſuſtinebunt.

v. 820.

v. 820.

Φθίσονται, conficientur.

v. 821.

Ἀντίον ηὔδα, reſpondit.

v. 822.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præſidium. ab ἀλκὴ, robur.

v. 827.

Σώζω & σώζομαι ſunt valde venuſta & ſignificantia verba, quæ *vitam hominis ſervare*, & *ſanitatem ac robur per ſalutaria medicinæ ac chirurgiæ remedia recuperare* deſignant. Omnes Hiſtorici divini, ſenſu admodum proprio, ad miraculoſas Servatoris curationes declarandas eam accommodarunt. Scriptor, quem omnium maxime auctoritate valentem antiqua tulit *Græcia*, eandem in ſententiam dicit: ἀλλὰ σὺ μὲν μὲ σάωσον. *Tu vero ſana me, & ſerva vitam meam, commoda vulneribus meis adhibe venena & præſentia* remedia, quæ nobilis amicus ac magiſter veſter, *Achilles a Chirone didicit; & ſalutarem ad vos artem tranſtulit.*

Ἀλλὰ σὺ μὲν μὲ σάωσον, ἄγων εἰς νῆα μέλαιναν,

— — — —

— — ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε,

Ἐσθλὰ, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,

Ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.

Patroclus conſimili ratione amicum ſuum *Eurypylum* in ſuum tentorium duxit, &, qua valuit, dexteritate profluvium inhibuit ſanguinis, & dolores mitigavit. *infra v.* 845. *ſqq.*

— — — ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν,

Χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάσας

Ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

BLACKW. *Auct. S. Claſſ. &c. p.* 414. *ſq.*

v. 828.

Μηρῶ δ' ἔκταμ', Femoreque exſcinde.

v. 829.

Νίζ' ὕδατι λιαρῷ, Ablue aqua tepida.

v. 830.

Προτὶ Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι, ab Achille doctum eſſe.

v. 831.

Δικαιότατος Κενταύρων,] *Euſtathe* remarque ici que cette expreſſion, *le plus juſte des Centaures*, & miſe pour *le ſeul juſte parmi les Centaures*; car les Centaures étoient fort décriez pour leurs violences & leurs injuſtices. DAC. *De Centauris* vide NAT. COM. *Mythol. L. VII. C. IV.* cet.

v. 832.

Ἰητροὶ — Τὸν μὲν] De elegantiſſima hac Syntaxi ἀνακολούθω vide ſupra ad *B.* 353. 681. ad Γ. 211. &c. Ineptiſſime hic *Scholiaſtes*: Ἰητροὶ, ἀντὶ τοῦ, Ἰατρῶν· Ὀρθῆ, ἀντὶ γενικῆς. CLARK.

v. 834.

Χρηΐζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος, indigentem & ipſum eximii medici.] Car il y en avoit pluſieurs dans l'armée. Homere ne parle nommement que de ces deux, Podalire & Machaon, parce qu'ils étoient les premiers, & comme les Rois de cet art. DAC.

Χρηΐζω, egeo, indigeo, deſidero, volo. pro χρήζω; *idem.* a χρεία.

v. 835.

Μένει ὀξὺν ἄρηα, ſuſtinet acrem Martem, *ſeu* acerbam pugnam. *Combat* (*ſcil.* Podalyre,) *encore à la tête de ſes troupes.* BIT.

v. 837.

Πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; Quomodo eſſe poterunt (*quo evadent*) hæc opera?

v. 838.

Μῦθον ἐνίσπω, nuncium referam.

v. 840.

Οὐδ' ὧς περ, ne ſic quidem.

Μεθήσω, *ſeq. Genit.* remittam. *ſeq. Accuſ.*

v. 841.

Ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε, in ſinu ſuſceptum ferebat.

v. 842.

Ὑπέχευε, ſubſtravit. v. ὑποχέω, ſuffundo.

Βοείη, ας, ἡ, *ſcil.* δορὰ, bubula pellis. a βῦς, bos.

v. 843.

Τάμνε μαχαίρη, excidit cultro.

v. 844.

Περιπευκὴς, έος, ὁ, ἡ, peramarus. ex περὶ & πεύκη, ης, ἡ, pinus, picea, larix.

v. 845.

Νίζ' ὕδατι λιαρῷ,] Cur aqua tepida vulnus abluat, recte explicat *Euſtathius : Calida enim aqua, quamvis dolores leniat, tamen ſanguinem provocat : frigida rigorem conciliat. Optimum ergo medium hac in parte fuit.* SPOND.

Ἐπὶ — βάλε, immiſit.

Ῥίζαν] Quænam fuerit hæc radix, certo non conſtat. Alii vocant Achilleiam, alii vero Ariſtolochiam, quæ etiam ἴσχαιμος dicitur, *a ſiſtendo ſanguine.* Nam & Poëta dicit, non ſolum ſedatos inde dolores, ſed & cohibitum fuiſſe ſanguinis fluxum. SPOND. Conf. GOGUET Unterſ. von dem Urſpr. der Geſ. Künſte und Wiſſenſch. ꝛc. *Tom. II. p. 232. ſq.*

v. 846.

Διατρίβω *h. l.* contero, attero.

v. 847.

Ἔσχ', ſedavit.

Ἐτέρσετο, ſiccatum eſt. *v. 267. hujus Iliad.*

IN

IN M. ILIADIS.

V. 3.

'Ὁμιλαδὸν, *adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. ab ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, turba: turma, caterva.

Ἔμελλε — σχήσειν, Erat — prohibitura.

V. 5.

Τὸ ποιήσαντο, quem fecerant.] Hanc muri exſtructionem vidimus *Iliad. H.* de qua cum apud Jovem conquereretur Neptunus, ab eo poteſtatem accepit illum in mare demergendi, quod ab eo factum *mox* videbimus. SPOND.

Νεῶν ὕπερ, ad *defendendas* naves.

V. 6.

Ἤλασαν, Duxerant.

'Ουδὲ Θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,] Homere enſeigne ici bien clairement une grande verité, que tout ce que les hommes font ſans avoir imploré le ſecours de Dieu par leurs prieres & par leurs ſacrifices, eſt fait contre ſa volonté, & n'eſt pas durable. DAC.

V. 8.

'Εντὸς ἔχον ῥύοιτο, Intus continens tueretur.

Θεῶν ἀέκητι — 'Αθανάτων, Diis invitis — Immortalibus.

Τέτυκτο, ſtructus erat.

V. 9.

Τῷ, quocirca.

V. 11.

'Απόρθητος, ου, ὁ, ἡ, non vaſtatus, non everſus, inexpugnabilis, incolumis, qui vaſtari & dirui non poteſt. ex α priv. & πορθέω, *idem quod* πέρθω.

Ἔπλε, erat.

V. 12.

Τόφρα δὲ, *Tamdiu utique.*

V. 13.

Κατὰ — θάνον, mortui ſunt, occubuerunt.

Ὅσσοι ἄριστοι, fortiſſimi quique.

V. 14.

Δάμεν, domiti ſunt.

'Ελίποντο, ſuperſtites (ſunt.)

v. 17.

Μητιόωντο, inierunt conſilium. Vid. ad *H*. 45.

Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων] *Oceani* ex altera inundantes æſtus, ex altera *Sol*, *cælumque pluvioſum*. CLARK.

v. 22.

Βοάγριον, ου, τὸ, ſcutum ex boum agreſtium pelle. ex βοῦς, & ἀγρὸς, rus, ager. *Eſt* & Βοάγριος, Boagrius Locrenſium amnis. *B*. *v*. 533.

v. 23.

Ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν, ſemideorum genus virorum. Ἡμίθεοι, οἱ ἕνα θεὸν ἔχοντες γονέα, ἕνα δὲ ἄνθρωπον. *Schol.*

v. 24.

Τῶν πάντων ὁμόσε στόματ'] Quelle force, quelle magnificence, & quel fracas dans cette peinture! Apollon, qui pouſſe contre cette muraille tous les fleuves du mont Ida; Neptune, qui la bat avec ſon trident; c'eſt-à-dire qui l'ébranle par des tremblemens de terre, & par des débordemens de la mer; & Jupiter, qui verſe contre elle un déluge de pluie. Voila l'imagination la plus vaſte & la plus noble, & en même temps la plus ſage & la plus reglée qu'on puiſſe jamais voir. Ce Poëte ne fait qu'habiller poëtiquement des veritez très-ſimples & très-naturelles. DAC.

Ὁμόσε, *adv*. eundem in locum, eodem, ſimul. ab ὁμοῦ, ſimul.

Στόμα *hic* oſtium *fluvii*.

v. 25.

Ἵει ῥόον, immiſit *eorum* curſum.

Ὗε, pluebat. v. ὕω, pluo.

Ὗε δ' ἄρα Ζεὺς] & mox, *v*. 28. ἐκ δ' ἄρα πάντα. Utrobique vocabuli ἄρα ea eſt vis, ut dicat, Jovem Neptunumque cum Apolline ex compoſito vires ſuas *eodem* omnes convertiſſe. CLARK.

v. 26.

Συνεχὲς, *adv*. continenter, continuo, ſine intermiſſione. a συνεχὴς, έος, continuus, continens.

Ἁλίπλοος, *contr*. ἁλίπλους, ου, ὁ, ἡ, per mare navigans, mari natans. ex ἅλς, mare, & πλέω, navigo. ἁλίπλοα

τείχεα,

τείχεα; muri ſupernatantes mari, demerſi in mari, *vel* mœnia mari ſubmerſa.

Θείη, redderet.

v. 27.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, inſtrumentum piſcatorium; quo majores piſces figuntur; ideoque *Neptuno* attribuitur *inſigne*, tanquam piſcatorum & maris Præſidi. a τρεῖς, tres.

v. 28.

Ἡγεῖτ', præibat.

Θεμείλιον, *Poët.* pro θεμέλιον, ου, τὸ, fundamentum. a τίθημι, pono: *quia poni primo loco ſolent fundamenta, ut cetera ſuperſtruantur.*

Πέμπε, amovit.

v. 29.

Φιτρὸς, οῦ, ὁ, arboris caudex, truncus, ſtipes.

Λάων, a λᾶας, lapis, ſaxum.

Τὰ θέσαν, quæ jecerant.

v. 30.

Λεῖα, plana. a λεῖος.

v. 32.

Νέεσθαι, ut redirent.

v. 33.

Κὰῤ ῥόον, in ſuum quisque alveum. *pro* κατὰ τὸν ῥοῦν.

Ἧπερ, qua.

Ἴεν, demittebant.] Vel ἵεν, quod eſt ἔπεμπον; vel ἦεν, quod eſt ἐπορεύετο. Notante *Euſtathio.*

v. 34.

Ἔμελλον — θησέμεναι, Erant — facturi.

Ὄπισθε *h. l.* in poſterum.

v. 35.

Τίθημι, *aliquando* facio, *ut hic.*

v. 36.

Καναχίζω, ſtrepo, reſono, ſonitum reddo.

Δούρατα πύργων, compages turrium.

v. 37.

Βαλλόμεν', *pro* βαλλόμενα. Percuſſæ. Vid. ad *I.* 570.

Διὸς μάστιγι δαμέντες, Jovis flagello domiti. Μάστιγι δὲ, τῷ κεραυνῷ. *Schol.*

 v. 38.

v. 38.

Ἐιλμένοι, *diſſoluta diphthongo* ει *in* ει. *Alii ab* ἐλαύνω, *ſeu* ἐλάω, pello, compello, *deducunt: nam ex* ἔλασαι *fit* ἔλσαι. *per Sync. & Protheſi* τῦ ε, ἔελσαι. *hinc* ἔελμαι. *Alii vero ab* ἐιλέω, volvo, involvo.

Ἰσχανόωντο, tenebantur. v. ἰσχανάω, ῶ, inhibeo, retineo. ab ἴσχω, habeo.

v. 39.

Κρατερὸν μήστωρα φόβοιο, violentum artificem fugandi *hoſtes.*

v. 41.

Ἐν *h. l.* inter.

Θηρευτὴς, ῦ, ὁ, venator. a θηρεύω, feras venor.

v. 42.

Στρέφομαι *h. l.* verſor.

v. 43.

Πυργηδὸν, *adv.* catervatim, turmatim. a πύργος, turris. Erat laterculus inverſus, qui quadrati oblongi vel turris figuram referebat; acies autem brevior ad hoſtem protendebatur. Hæc aciei forma ab Homero memoratur *h. l.*

Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτὺς ἀρτύναντες,

Hi autem quadratis agminibus cum ſe ipſos inſtruxerunt. POTT. *Tom. II. p.* 49.

v. 46.

Ἔκτα, occidit.

v. 47.

Ταρφέα, *adv.* frequenter, crebro. a ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, denſus, creber, frequens.

Στρέφομαι *hic* me converto.

v. 48.

Ὅππη *idem quod* ὅπη, *adv.* ubi. 2.) quo. 3.) qua, qua via. Τῇ, ibi.

Ἰθύω, *h. l.* impetum facio, impetu feror, prorumpo.

v. 49.

Ἐιλίσσεθ᾽, *pro* ἐιλίσσετο, ſe motabat, vertebatur: ἐστρέφετο, *Schol.*

v. 51.

Τόλμων, Audebant.

Χρεμετίζω, hinnio.

v. 52.

Χεῖλος, τὸ, labrum; labium. *Metaph. tribuitur rebus inanimatis*, navibus, poculis, vaſis, amphoris, & foſſis, *ut hic.*

Ἀπὸ — δειδίσσετο, abſterrebat.

v. 53.

Σχεδὸν, *adv. h. l.* in promtu erat.

Περῆσαι Ῥηΐδιη, Tranſitu *Erat* facilis.

v. 54.

Κρημνὸς, ῦ, ὁ, locus pendens, *ſeu* ſcopulus pendens, præceps rupes, præcipitium. a κρεμάω, ſuſpendo.

Ἐπηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, tectus, coopertus, opacus. *h. l.* declivis. ex ἐπὶ & ἐρέφω, tego.

Ἐπηρεφέες] *Barneſius* ἐπιῤῥιφέες, vel ἐπιῤῥεπέες. CLARK. Male. Eſt enim hoc epitheton aptum κρημνοῖς. Similiter *Od. K.* 131. ἐπηρεφέας πέτρας dixit, ubi Schol. min. ἤτοι ἄνωθεν ἐπηρεφεῖς, ἢ ἐπικεκλιμένας. neque enim ibi licet intelligere tectas aqua petras, occulta ſaxa. quo forte reſpexit Heſych. in h. v. ERN.

v. 56.

Ἠρήρει, munita erat. plusq. perf. Med. *Att.*] pro ἤρει, a præt. Med. ἦρα, v. ἄρω, apto.

Τὺς ἵστασαν, quos defixerant.

v. 57.

Δηΐων ἀνδρῶν, *adverſus* hoſtes.

Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, ſuffugium, tutamen; munimentum *vel* propulſio. ab ἀλέω, caveo, vito.

v. 58.

Ἔνθ', Illuc.

Ῥέα, *adv.* facile.

Τιταίνω, *h. l.* traho.

v. 59.

Ἐσβαίη, Intraſſet.

Μενοίνεον, animo incitato cupiebant. v. μενοινέω, *idem quod* μενοινάω. *K.* 101.

Εἰ τελέυσι, ſi perficere poſſent.

v. 63.

Ἀργαλέη περάαν, difficilis tranſitu.

v. 65.

Οὕτως ἐςὶν, nullo modo licet.

v. 66.

Τρώσεσθαι, *eos ſauciatum iri.* v. τιτρώσκω, *fut.* τρώσω, *tanquam a* τρώω, *vel* τρῶ, vulnero, ſaucio, cutem telo pertundo *ſeu* perfodio.

v. 67.

Ει μὲν γὰρ] Refertur iſtud γὰρ non ad id, quod proxime præceſſit, ſed ad id, quod elegantius reticetur: *Nec me, quæſo, minus fortem animoſumve exiſtimes*; NAM *ſi* &c. Vide ſupra ad E. 22. CLARK.

Κακὰ φρονέων, animo inimico.

Ἀλαπάζει, *Græcos* perdit.

v. 70.

Νώνυμος, ου, ὁ, ἡ, nomen non habens; ignobilis; ignotus, obſcurus, inglorius, illaudatus. *Poët.* pro ἀνώνυμος. ex α priv. & ὄνομα.

v. 71.

Παλίωξις δὲ γένηται, Et repulerint *nos*, παλίωξις, pro παλιδίωξις, εως, ἡ, inſecutio. ex πάλιν & διώκω, inſequor, perſequor.

v. 72.

Ἐνιπλήξωμεν, impegerimus. v. ἐνιπλήσσω, *vel* τ7ω, irruo, incido. *pro* ἐμπλήσσω.

v. 73.

Οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι, ne nuncium quidem reverſurum.] Proverbium eſt hoc: οὐδ' ἄγγελος ὑπέλειφθαι, quando ingens clades ac internecio ſignificatur; cui ſimile eſt illud, quod docet *Euſtathius*: *ne ignifer quidem eſt reliquus factus*: quod ita eſt intelligendum. Veteribus mos erat, ut ſcribit quoque *Eraſmus Adag. Chil. I. Centur. V. prov.* 26. ut vates aciem præcederet lauro coronatus, ac facem geſtans: a quo utrique pugnantes abſtinebant, quod nefas arbitrarentur, in virum ſacrum ferrum ſtringere: proinde ſi crudelem aliquam ſtragem ſignificare voluiſſent, ne ignifero quidem parcitum ajebant. *Thucydides* quoque *Lib. VII.* πανωλεθρίαν proverbialiter uſurpavit in eundem ſenſum. Quo videtur etiam pertinere, quod eſt apud *Lucianum* in *Vocalium judicio*: μηδὲ πάτσαλο; καταλείφθαι,

ne

ne paxillus quidem relictus. Cui ſimile illud apud *Plautum* in *Truculento : auferre cum pulviſculo.* ut annotavit *Gilbertus Cognatus* in ſuis *Adagiorum Centuriis.* Ut ad *Homericum* autem proverbium redeamus, ſolet alioqui nuncius quidam relinqui ad cladem denuntiandam : ut videtur etiam indicare *Euſtathius* : ut Tydeus facit apud *Papinium*, & Achilles apud *Homerum* alicubi, & alia hujusmodi exempla apud Hiſtoricos. SPOND.

v. 74.

Ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν, iterum ad pugnam converſis ab Achivis.

v. 76.

Ἐρυκόντων, contineant.

v. 79.

Ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται, exitii fines impendent.

v. 80.

Ἅδε, placebat. v. ἅδω.

Μῦθος ἀπήμων, conſilium tutum, *vel* ſalutare.

Ἀπήμων, Vid. ad *Α.* 415.

v. 82.

Ἀγερέθω, *Poët.* pro ἀγείρω, congrego, colligo. ἠγερέθοντο, convenerunt. *Al.* ἠερέθοντο, ſublimes permanſerunt.

v. 83.

Ἀποβάντες ὄρουσαν, deſilierunt cum impetu.

v. 85.

Κατὰ κόσμον, ex ordine.

Ἐρυκέμεν, ut coërcerent.

v. 86.

Διαστάντες, in ordines digeſti.

v. 87.

Πένταχα κοσμηθέντες, in quinque agmina diſtributi.

Πένταχα, *vel* πενταχῆ, *adv.* quinquefariam, quinque modis. a πέντε.

v. 88.

Ἅμα, cum.

Ἴσαν, iverunt.

v. 102.

Πρὸς — εἵλετο, aſſumſit.

v. 103.

Ἔισαντο, viſi ſunt.

Διακριδὸν, *adv.* diſcrete, diſtincte, diligenter. 2.) *h. l.* eximie, præcipue, præter ceteros. a διακρίνω, diſcerno.

v. 104.

Μετά γ' αὐτὸν, poſt ſe ipſum ſcilicet.

Ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων, ipſe vero antecellebat etiam omnes.

v. 105.

Ἄραρον, ſe firme conjunxerant *vel* aptarant. aor. 2. *per reduplicat.* pro ἄρον, quod depoſito augmento eſt, ἦρον. ab ἄρω, *apto*, *accommodo*. Vel, ut alii, ἀράρω eſt præſens *Poëticum*, formatum ab ἄραρα, præt. Med. unde in imperf. ἤραρον, pro quo ἄραρον.

Τυκτῇσι βόεσσι, affabre factis boum tergoribus.

v. 106.

Ἰθὺς Δαναῶν, recta in Danaos.

Ἔφαντο, putabant.

v. 107.

Σχήσεσθ', ſuſtenturos. v. ἔχω, *pro* ἀνέχω, ſuſtineo.

Πεσέεσθαι, caſuros.

v. 109.

Ἀμώμητος, ου, ὁ, ἡ, inculpabilis, irreprehenſibilis, inculpatus. ex α priv. & μωμέομαι, culpo, increpo.

v. 112.

Πέλασεν, *ſeq. Dat.* accedebat ad —

v. 113.

Κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας, malo fato evitato.

v. 116.

Μοῖρα δυσώνυμος, fatum infauſtum.

Δυσώνυμος, ου, ὁ, ἡ, cui malum & infauſtum eſt nomen. & *generaliter*, infauſtus, triſtis, infelix. *ut hic.* ex δὺς & ὄνομα.

v. 117.

Ἔγχεϊ, ex *vel* ab haſta.

Δευκαλίδαο.] Δευκαλίωνος παιδός. *Schol.*

v. 118.

Ἔισατο — ἐπ' ἀριστερὰ, irruit — ad ſiniſtram partem.

Τῇ περ, qua.

v. 119.

v. 119.

Νίσσομαι, redeo, revertor. a νέω, *idem.*

v. 120.

Τῇ ῥ' ἵππες, & v. 124. Τῇ ῥ' ἰθὺς] *Hac utique.* Non enim vacat iſtud ῥα, ſed ſententiam cum præcedente τῇ περ connectit. CLARK.

v. 121.

Ἐπικεκλιμένας σανίδας, occluſas januas.

Μακρὸν ὀχῆα, longum vectem *oppeſſulatum.*

v. 122.

Ἀναπεπταμένος, apertus. v. ἀναπετάζω, expando, explico: aperio.

v. 123.

Σαώσειαν, ſalvum reciperent.

v. 131.

Τὼ μὲν ἄρα] Vocabuli ἄρα ea fere hic vis eſt, ac ſi Latine ſcribas: *Hi quidem, ut dictum eſt &c.* CLARK.

v. 132.

Ὡς ὅτε τε δρύες] Stabilitatem & conſtantiam duorum illorum Heroum quercubus comparat, quæ cum radices habeant altiſſimas, facile ventorum & pluviarum impetus patiuntur: ſic etiam illi nimirum Trojanos irruentes ſuſtinent; unde & violenta Trojanorum incurſio, & firmitas Græcorum Heroum ſatis magna poteſt intelligi. SPOND.

Δρύες ὄρεσιν ὑψικάρηνοι, quercus in montibus proceræ.

Ὑψικάρηνος, ε, ὁ, ἡ, altum caput habens. 2.) altum cacumen habens. ex ὕψι & κάρηνον.

v. 133.

Μίμνεσι, ſuſtinent.

Ὑετὸς, ε, ὁ, pluvia. ab ὕω, pluo.

v. 134.

Διηνεκέεσσ', late porrectis. Vid. ad *H.* 321.

Ἀραρῦιαι, hærentes.

v. 137.

Βόας αὔας, tergora boum arida: βύρσας ξηρὰς, τϩτ' ἔστιν ἀσπίδας. *Schol.*

Αὖος, αὔα, αὖον, ſiccus, aridus. ab αὔω, ſicco.

v. 139.

v. 139.

"Ασιον ἀμφὶ ἄνακτα,] Male vertitur h. l. *Aſium circa regem &c.* gignit enim ambiguitatem. Immo: *Aſius rex, & Jamenus & Oreſtes &c.* ERN.

v. 141.

Οἱ δ', Atque hi. (*Polypoetes & Leonteus.*)

"Εως, adhuc.] ἕως, πρὶν ἐλθεῖν τοὺς βαρβάρους. *Schol.*

v. 142.

Ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν, pugnare pro navibus, defendere naves.

v. 145.

Ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε, Tum tandem hi duo erumpentes.

Μαχέσθην, pugnabant.

v. 146.

Ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε, Agreſtibus apris ſimiles.] Hos Heroas antea propter firmitatem, qua irruentes Trojanos excipiebant, ſolidis & immotis a tempeſtate quercubus comparabat; ſed ex illa ſola ſimilitudine otioſa & ſtupida quaſi firmitas tantum poterat intelligi. Proinde nunc aliam uſurpat, ut oſtendat, quanta cum alacritate venientes hoſtes repulerint: neque enim ſufficere videbatur, immotos illos ſtare, ut loco moveri non poſſent, niſi vim hoſtium & irruptionem retunderent. SPOND.

v. 147.

Δέχαται, excipiunt. *pro* δεδέχαται, hoc autem *pro* δεδεγμένοι εἰσί. a δέχομαι.

Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, ſtrepitus ſarmentorum, quum per terram trahuntur. 2.) turba, tumultus. ex κόλον, mutilum; & σύρω, traho.

v. 148.

Δοχμώ τ' ἀΐσσοντε, Obliquoque impetu ruentes.

Δοχμὸς, ἡ, ὸν, obliquus, tortus.

"Αγνυτον, frangunt. v. ἀγνύω, *vel* υμι, frango.

v. 149.

Πρυμνὴν, ad radices usque. a πρυμνὸς, ἡ, ὸν, extremus, ultimus.

Κόμπος, ου, ὁ, crepitus apri acuentis dentes. 2.) ſtrepitus, crepitus quivis.

v. 150.

v. 150.

Ἐκ, θυμὸν ἕλῃται, vitam *eis* eripuerit.

v. 151.

Κομπέω, ῶ, crepo, ſtrepo, crepito, reſono, edo ſtrepitum, qualem aper acuens *ſeu* collidens dentes. a κόμπος, ὁ.

v. 152.

Ἄντην βαλλομένων, Hinc illinc percuſſorum.

v. 153.

Λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες, Copiis ſuperne freti: τοῖς ὑπὸ τοῦ τείχους ὄχλοις θαῤῥοῦντες. *Schol.*

Βίηφιν, *propriis* viribus.

v. 154.

Ex muris præcipue Veteres ſaxa dejicere ſoliti in invadentem hoſtem: quemadmodum Danai *h. l.*

— — χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων

Βάλλον, ἀμυνόμενοι —

— — *ſaxis miſſilibus bene ædificatis a turribus*

Jaculabantur, propugnantes —

FEITH. *L. IV. C. IX. §. V.*

v. 156.

Ἔραζε, *adv.* in *vel* ad terram. ab ἔρα, ας, ἡ, terra.

v. 157.

Ζαής, έος, ὁ, ἡ, vehementer flans, valde ſpirans. ex ζα, *in compoſ.* valde; & ἄω, flo, ſpiro.

Δονέω, ῶ, agito.

v. 158.

Ταρφειὸς, ά, όν, denſus, creber, frequens. a τάρφος, εος, τὸ, denſitas.

Καταχεύει, e ſublimi effundit.

v. 160.

Ἀμφ' αὖον ἀΰτευν, circum raucum ſonabant.

Ἦχος, *ſonus*, deeſt in quibusdam adjectivis ex notione verbi adjecti ſupplendis. Sic Hom. *h. l.* αὖον ἀΰτευν, *ſuppl.* ἦχον. *Iliad.* Γ. *v.* 81. μακρὸν ἄϋσεν, *ſuppl.* κατὰ μακρὸν ἦχον. BOS *Ell. Gr. p.* 138. (Edit. 1763.) Conf. *N.* 441.

Ἀΰτευν, *pro* ἀΰτουν. v. ἀϋτέω, ſono.

v. 161.

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris. 2.) lapis rotundus. a μύλη, ης, mola.

totum eloquentiæ Oceanum in eam explicandam effuderis. *Porro* vide, quæ *infra* ad illas voces: Συν δ' ἔβαλον, annotabimus. SPOND.

v. 177.

Θεσπιδαὴς, έος, ὁ, ἡ, divinitus ardens: immane ardens. a θέσπις, vaticinus; & δαίω, uro. — Eſt autem θεσπιδαὲς πῦρ hoc in loco τὸ θερμὸν τῆς μάχης. Quod præferre videtur *Euſtathius*, ut *ignis* revera intelligatur, minus hic aptum eſt. CLARK.

v. 179.

Νηῶν ἠμύνοντο, Pro navibus pugnabant.

Ἀκαχείατο, triſtes erant, triſtati erant. *Poët.* pro ἀκαχείατο, quod *Jon.* ponitur pro ἀκάχηντο. ab ἀκάχημαι.

v. 180.

Μάχης ἐπιτάῤῥοθοι ἦσαν, in prælio favebant. ἐπιτάῤῥοθος vid. ad *E.* 808.

v. 181.

Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι, Commiſerunt autem Lapithæ.] Atqui dicebas, Homere! non poſſe te facile hæc omnia, ac ſi Deus eſſes, recenſere, & tamen conflictus iſtos deſcribis. Notandum eſt autem lectori, qui hoc poſſet objicere, teſtatum eſſe illam difficultatem Homerum, non quaſi penitus eam nollet attingere; ſed ut eo magis attentum lectorem haberet, qui intelligat, quod ſit jam ſuſcepturus ſcribendi argumentum; quandoquidem ea ſolemus libentius audire, quæ minus facile poſſent recenſeri, quia arduum & operoſum quippiam, & proinde dignum etiam auditu, præ ſe ferunt, quam quæ ſtudium ac diligentiam ſcriptoris vel narratoris minime deſiderant. Hîc *porro* notandum eſt, quanto ſtudio gentis ſuæ Poëta teneatur, ut cui primum hanc particulam victoriæ aſſignet, licet intelligat, Trojanis melius hodierno die res ceſſuras, quam Græcis, quorum tamen invictam fortitudinem his initiis teſtatur cum magna Aſii & ejus ſociorum ignominia. SPOND.

v. 183.

Χαλκοπάρῃος, æreis malis munitus, æreas malas habens.

v. 184.

Ἔχεθεν, prohibuit.

v. 189.

v. 189.

Τυγχάνω, *aliquando* conſequor, aſſequor, contingo. *propr.* de jaculantibus, qui propoſitam metam telis ad eam directis attingunt, *ut h. l. & ſæpe ante; & generaliter etiam* aſſequor, nanciſcor, obtineo.

v. 192.

Ἀυτοσχεδίην, *h. l. adverbial.* cominus. ab αὐτοσχέδιος, ε, ὁ, ἡ, qui prope eſt: ex tempore factus, tumultuarius: αὐτοσχεδία μάχη, pugna, quæ cominus fit. ex αὐτὸς & σχεδὸν, prope.

v. 200.

Περησέμεναι μεμαῶσιν, tranſire cupientibus.

v. 201.

Ὑψιπέτης, ε, ὁ, altivolans, altivolus, alte volans. ex ὕψι, *adv.* alte; & πέτομαι, volo, as.

Principem in mediatæ divinationis genere locum obtinuerunt *auſpicia ac auguria*; unde οἰωνιστικὴ, *auguralis*, tota hæc pars *Platoni* appellata. Ea ſumebantur

Φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τελεέντων οἰωνῶν·

(*ex*) *Voce ac alis perfectarum alitum.*

ait *Homerus* in *Hymno in Mercur. v.* 541. quod *Virg. Æneid.* III. 361.

Et volucrum linguas & præpetis omina pennæ.

Qua in re *dextræ partes fauſtæ* a *Græcis* habitæ; unde toties *Homero* laudatus δεξιὸς ὄρνις, *dextra avis*, quem advolantem feliciter interpretantur Achivi. *Iliad. XIII.* 821. *ſqq.* Telemacho Helena. *Odyſſ. XV.* 171. *ſqq coll. v.* 160. Contra Hectori male *h. l.* ominatur Polydamas, quod adveniſſet

Αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,

Aquila altivolans ad ſiniſtram copias revocans.

Eſt autem *dextra* pars quæ *ortum ſpectat* habita, *ſiniſtra* quæ *occaſum*; ut *v.* 239. *ſq.* exponit Hector. FEITH. *L. I. C. XVI.* §. *III.*

v. 202.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, puniceus, purpureus: cruentatus. a φοῖνιξ, ικος, ὁ, palma, *arbor.*

v. 203.

Λήθετο χάρμης, *is* oblitus erat pugnæ.

V. 205.

Ἰδνωθεὶς ὀπίσω, Contortus retro. ἰδνώθη, B. v. 266. V. ἰδνόω, ῶ, incurvo, inflecto, intorqueo, contorqueo.

V. 211.

Πως, fere.

Ἐπιπλήσσω τινὶ, increpo, objurgo *quem* verbis malis, *quaſi* verberibus linguæ. ex ἐπὶ & πλήσσω, percutio.

Ἀγορῇσιν, in concionibus.

V. 212.

Ἐσθλὰ φραζομένῳ, *Quanquam* recte monentem.

Ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν, pro οὐδὲ γὰρ οὐδὲ. quarum vocum τὸ Μὲν pene otioſum eſt, τὸ δὲ Ἐπεὶ loco Γὰρ poſitum eſt; ac ſi οὐδὲ μὲν γὰρ diceretur. DEVAR. *de Gr. Ling. Part. p.* 287. *ſq.*

V. 213.

Δῆμον] νῦν, τὸν δημότην. *Schol.* Δῆμον ἐόντα, Civis qui ſit.

Παρὲξ ἀγορευέμεν,] ἔξω τοῦ δέοντος δημηγορεῖν· παρὰ τὸ πρέπον. *Schol.* præter *rectum* dicere.

V. 214.

Αὔξειν, augere.

V. 216.

Μὴ ἴομεν, Ne eamus.

V. 221.

Πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι, antequam ad caros nidos perveniſſet.

V. 222.

Δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν, ut daret pullis ſuis.

V. 224.

Εἴξωσι, ceſſerint.

V. 225.

Ου κόσμῳ παρὰ ναῦφιν] Voici comme Polydamas explique le prodige. L'aigle repréſente les Troyens, qui favoriſez de Jupiter pourſuivent les Grecs; ceux-ci ſont déſignez par le ſerpent qui eſt bleſſé, & qui a déja perdu plus de la moitié de ſes forces. Mais comme ce ſerpent, tout affoibli qu'il eſt, ne laiſſe pas de combattre encore, de bleſſer ſon ennemi victorieux, & de l'obliger à le lâcher; de même les Grecs vaincus, combattront de nouveau, paſſeront au fil de l'épée beaucoup de Troyens,

Troyens, & obligeront les autres à lâcher leur proie, & à s'enfuir comme l'aigle. DAC.

Ὀυ κόσμῳ, non fauſte.] ὀυ κατὰ τὸ δέον. Ὀυ σὺν ἐπαίνῳ, δόξης ἄτερ, ἢ, μετὰ βλάβης. *Schol.*

Παρὰ ναῦφιν, a navibus.

Ἐλευσόμεθ᾽ ἀυτὰ κέλευθα, revertemur per easdem vias.

v. 227.

Αγαίσυσιν, interfecerint : interficient.

v. 228.

Ὑποκρίνομαι *h. l.* interpretor, explico, judicium fero.

Θεοπρόπος, ȣ, ὁ, vates divinus, qui oraculum conſulit: *h. l.* augur.

v. 229.

Ειδείη τεράων, peritus ſit prodigiorum.

Πειθοίατο, paruerint.

v. 232.

Νοῆσαι, excogitare.

v. 233.

Ἀπὸ σπȣδῆς, ſerio.

v. 234.

Ἐξ — ὤλεσαν, ademerunt. Τοι, tibi.

v. 237.

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ, ἡ, cui alæ extenſæ ſunt, extenſis & patulis alis volans, alas expandens. ex τανύω & πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna.

v. 239.

Εἴτ᾽ ἐπὶ δέξια &c.] Notabilis locus ad intelligendum, quid ſit apud Græcos in re augurali ad ſiniſtram & ad dextram; nempe id intelligendum de plagis mundi orientali & occidentali. Apud Romanos ſecus erat, dextra ad occaſum, ſiniſtra ad ortum; unde fit, ut Romanis nomine tenus infauſta ſint, quæ Græcis fauſta; & contra. Cauſa diverſitatis in appellando eſt diverſus ſitus auſpicantium, Romanis in auſpicando meridiem, Græcis ſeptentrionem ſpectantibus, ut docet *Plinius Hiſt. Nat. XI.* ERN. Conf. etiam POTT. *Tom. I. p.* 346. FEITH. *L. I. C. XVI.* §. *III.* LAKEM. *P. III. C. IX.* §. *II.* Ceterum *divinationis genera* apud gentes ſuperſtitioſas tam multa, tamque varia erant conſtituta, ut ultra centum enume-

rare potuerit J. ALB. FABRICIUS in *Bibliogr. antiquar. Cap. XII.* quo loco & ſcriptores ſimul laudat, ſingulis de generibus commentatos.

V. 240.

Τοίγε, iſti.

Ποτὶ ζόφον ἠερόεντα, ad occaſum obſcurum.

Ζόφος, ου, ὁ, caligo, tenebræ. 2.) *h. l.* occaſus, pars occidentalis.

V. 241 — 243.

Ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

Obeïſſons nous autres, dit Hector, *au conſeil du grand Jupiter, qui regne ſur les mortels & les immortels. Le meilleur de tous les augures, c'eſt de mourir pour la patrie.*] La réſolution de mourir pour la déſenſe de ſa patrie, ne peut venir que du Deſtin des ames bien nées: il le faut ſuivre. Il regne ſur les mortels & ſur les immortels, lors qu'il regle le ſort des hommes, & de toutes leurs bonnes qualitez, qui de ſoi ſont immortelles. Car la ſageſſe, par exemple, peut-elle mourir? Et la juſtice ne ſera-t'elle pas éternellement juſtice? *Apologie d'Homere.*

V. 244.

Δείδοικας, times.

V. 245.

Περικτεινώμεθα, circum — occidamur.

V. 247.

Τοι κραδίη μενεδήϊος, tibi *eſt* cor impetus hoſtium manens.

Μενεδήϊος, ου, ὁ, ἡ, audax, bellicoſus, belli patiens. ex μένος & δήϊος, ὁ, *quod a* δαίω, vaſto, incendo. *Vel quaſi* μένων ἐν τῇ δηΐδι, in pugna perſeverans.

Μαχήμων, ονος, ὁ, ἡ, pugnax. a μάχομαι.

V. 248.

Δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, a pugna abſtinebis.

V. 249.

Παρφάμενος, *pro* παραφάμενος. v. παράφημι, ſuadeo, conſilium do, hortor.

Ἀποτρέψεις πολέμοιο, avertes a prælio.

V. 252.

v. 252.

Ἠχῇ θεσπεσίῃ, Clamore immenſo.

Ἐπὶ *hic* inſuper.

v. 254.

Ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν, recta naves verſus pulverem ferebat.] Pulvis nimirum turbine collectus, *Achivis* recta in oculos ferebatur. CLARK.

v. 255.

Θέλγε νόον,] Notabile eſt, θέλγειν dici in partem deteriorem, pro *frangere animum.* Similiter Latinis *delenire* dicitur, & *delenimenta* de rebus vim animi & corporis frangentibus. ERN.

v. 258.

Κρόσσαι, αἱ, ſcalæ. 2.) ſcalæ ſcalis impoſitæ. 3.) *h. l.* pinnæ turrium. *v.* 444. *hujus Libri*, pinnæ murorum. a κροσσὸς, ȣ, ὁ, fimbria, limbus.

Ἔρυον, convellebant.

Ἐρείπω, everto, diſturbo, demolior.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, propugnaculum muri. ex ἐπὶ & ἄλξις, defenſio.

v. 259.

Μοχλέω, *vel* μοχλεύω, vectibus moveo, *vel* promoveo vectibus, labefacto, *vel* avello. a μοχλὸς, ȣ, ὁ, vectis, quo aliquid movetur.

v. 260.

Ἔμμεναι, ut eſſent.

Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum; *vel potius* junctura, id quo res duæ cohærent, ſtabilimen, ſtabilimentum.

v. 262.

Οὐδὲ νύ πω, Nondum tamen.

v. 263.

Ῥινοῖσι βοῶν, ſcutis bubulis *vel* bovinis.

Φράσσω, *vel* τlω, ſepio, munio, præmunio.

Ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,] Scil. ut jactibus miſſilium minus quaterentur muri, prætendebantur coria bubula, quæ frangerent vim ictuum. Lipſ. Poliorc. V. 9. (*Oper. Tom. III. p.* 640. *ſqq.* Edit. Veſal. 1675.) ERN.

v. 265.

Κελευτιόωντ, hortantes. v. κελευτιάω, ῶ, *idem quod* κελεύω, jubeo, hortor.

v. 266.

Φοίτητην, itabant.

v. 267.

Μειλιχίοις, blandis.) (ςερεοῖς ἐπέεσσι, duris verbis.

v. 268.

Μάχης μεθιέντα, pugnam remittentem.

v. 269.

Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, mediocris. a μέσος.

v. 270.

— — ἐπεὶ ἔπω πάντες ὁμοῖοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ.

Car à la guerre tous les hommes ne ſont pas égaux.] C'eſt une vérité conſtante, & cependant Homere va tirer de cette inégalité une raiſon très-ſolide & très-forte pour ranimer les plus lâches en cette occaſion. DAC.

v. 271.

Νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι, nunc eſt opus omnibus : *voici un grand jour où vous pouvez tous rendre de grands ſervices.* EAD.

v. 273.

Τετράφθω, Vertatur. præt. imper. Paſſ. v. τρέπω, verto.

Ὁμοκλητῆρος ἀκέων, *Hectori* minitanti auſcultans.

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, adhortator, increpator, objurgator, qui magno cum clamore minatur. ab ὁμοκλάω, *vel* έω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito.

v. 274.

Πρόσσω ἵεσθε, ulterius procedite.

v. 276.

Νεῖκος ἀπωσάμενοι, Pugnam cum repulerimus.

Δίεσθαι, perſequi.

v. 277.

Προβοῶντε, ante alios clamantes.

v. 278.

Τῶν δ', ὥςε νιφάδες] Ex hoc loco facile obſervare licet, quam ſit fœcundum Homericum ingenium, & locuples Poëſis. Siquidem hanc eandem comparationem

antea

antea in ſimili negotio uſurpavit, ſed ibi longe anguſtius, hic vero fuſius. Tota autem vis comparationis in eo ſolo vocabulo θαμειαὶ conſiſtit: cetera ſunt tantum ornamenta; nam huic grumorum nivalium crebritati multitudo lapidum utrinque jactatorum comparatur. SPOND.

Νιφάδες χιόνος, flocculi nivis. νιφὰς, Γ. 222.

v. 279.

Ὦρετο, orſus eſt.

v. 280.

Homero Ζεὺς *h. l.* dicitur νιφέμεν ἀνθρώποισι, *ningere hominibus.* Vid. *Doctiſſ.* J. HERM. SCHACHT *Obſerv. Philol.* ad Matth. V. 45. in *Nova Biblioth. Brem. Claſſ.* Ia. *p.* 245. *ſq.*

Πιφαύσκω, & ομαι, oſtendo, oſtento.

Τὰ ἃ κῆλα] τὰ ἄυλα σημεῖα καὶ βέλη, ἃ ἐπιπέμπει κατὰ χόλον· βέλος δὲ νῦν ἔιρηκε, τὸν χειμῶνα. *Schol.*

v. 281.

Κοιμήσας δ᾽ ἀνέμους, ſopitis vero ventis.

Ἔμπεδον *h. l.* conſtanter, perpetuo.

v. 283.

Λωτεῦντα πεδία, campi loto abundantes, herboſi, florentes. *pro* λωτοῦντα, *quod Veteres contractum ex* λωτόεντα *volunt. a* λωτόεις, όεσσα, όεν, loti ferax, herboſus. *Alii ex* λωτέοντα, *quaſi a verbo* λωτέω, *quod eſſet*, lotum & herbas profero.

Ἀνδρῶν πίονα ἔργα, hominum pinguia culta. Νῦν, ἃ γεώργια. *Schol.*

v. 284.

Ἐπὶ *h. l.* ſuper.

Κέχυται, funduntur.

Ἀκτὴ, ῆς, *h. l.* littus.

v. 285.

Προσπλάζω, *pro* προσπελάζω, appropinquo, accedo, advento. ex πρὸς & πλάζω, *per Sync.* pro πελάζω.

Ἐρύκεται, prohibet.

v. 286.

Ἐιλύαται, operiuntur. 3. plur. perf. ind. Paſſ. *Jon.* pro εἰλυμέναι εἰσὶ, v. εἰλύω, verſo, volvo: involvo, occulto.

Ἐπιβρίθω, ingruo, ingraveſco, magno cum pondere irruo. ex ἐπὶ & βρίθω, gravis ſum, ingraveſco.

v. 287.

Πωτάομαι, pro ποτάομαι, volo, as, volito. & *Metaph.* de rebus, quæ rapido curſu feruntur, tam inanimatis, quam animatis dicitur. a πέτομαι, *idem.*

v. 290.

Οὐδ' ἄν πω, Haudquaquam tamen.

v. 291.

Ἐῤῥήξαντο, perrupiſſent.

Μακρὸν ὀχῆα, longum vectem.

v. 293.

Ὦρσεν ἐπ' — Excitaſſet in —

Λέονθ' ὡς βουσὶν ἕλιξιν, leonem veluti in boves cornibus camuros.

Ἕλιξ, vel εἵλιξ, ικος, ἡ, circumvolutio, volumen. *Capitur etiam* Adject. *pro* intorto & implicito. ἕλικες βόες *dicuntur apud Poëtas vel* nigri, *vel* flexiles, *vel* a retortis cornibus, *vel* a crurum flexu, *vel quod in* ἕλει τεθραμμέναι, quod in paludibus & paſcuis nutriantur, *ut Grammatici annotant.*

v. 294.

Πρόσθ' ἔχετο, ante *ſe* ferebat.

v. 295.

Ἐξήλατος, ου, ὁ, ἡ, lamina ductili tectus; extenſus, extrinſecus obductus. ab ἐξελαύνω, expello, abigo.

Χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ferrarius *vel* ærarius. a χαλκὸς, æs.

v. 296.

Ἐλαύνω *h. l.* duco, ductile opus facio, ductili artificio facio.

Ῥάπτω, ſuo, conſuo.

v. 297.

Ῥάβδος, ου, ἡ, virga. In clypeis *eſt*, ſuturæ in ambitu ſcuti, virgis ſimiles, *ut hîc.*

v. 298.

Τὴν ἄρ' ὅγε] *Hoc utique ille.* Sic v. 307. Ὡς ἄρα τότ'. CLARK.

Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.

v. 299.

v. 299.

Ὥςε λέων] Hic rurſus fœcunditas Homerica apparet, quod hanc leonis comparationem amplificat, quam antea paucis complectebatur: ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὡς βουσὶν ἕλιξιν. niſi quod ibi boves, hic vero oves ſunt leonis ſubjectum. SPOND.

Ὀρεσίτροφος, ου, ὁ, ἡ, in montibus nutritus. ex ὄρος & τρέφω.

Ἐπιδευὴς δηρὸν ἔῃ κρειῶν, Indigus Diu ſit *vel* fuerit carnium.] Similes comparationes alibi habet Poëta de leone, in quibus docet, eum impaſtum eſſe crudeliſſimum. SPOND.

v. 301.

Μήλων πειρήσοντα, Oves tentaturum.

Πυκινὸς *h. l.* bene munitus.

Δόμος *h. l.* caula.

v. 302.

Βώτωρ, ορος, ὁ, paſtor. a βόσκω, paſco.

v. 304.

Ἀπείρητος, ου, ὁ, ἡ, inexpertus. 2.) intentatus, cujus periculum non eſt factum. *h. l.* re non tentata. ex α priv. & πειράω, tento.

Σταθμοῖο δίεσθαι, a ſtabulo pelli.

v. 310.

Τίη δὴ] *Curnam, obſecro, &c.*

Τετιμήμεσθα, honoramur, honoribus affecti ſumus.

v. 312.

Πάντες δὲ, Θεοὺς ὣς,] *Quaſi dicat:* Turpe eſt, nos quaſi in Deorum numero collocari, nunc viros fortes eſſe nolle. Sunt *porro* Reges non ſolum ἀγχίθεοι, διογενεῖς, καὶ Διὶ φίλοι, ſed & Θεοὶ; quod Reges ſubinde commonefacere debet, ut ſe dignos appellatione tanta præſtent. Præſtabunt autem, ſi pietatem, ſi juſtitiam re ipſa, non ſolum anagrammate exercuerint. SPOND.

v. 313.

Τέμενος νεμόμεσθα, agri portionem poſſidemus.

v. 314.

Πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, triticum ferens, tritici ferax. ex πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, frumentum: & φέρω.

V. 313. 314.

Solebant Veteres certas agrorum portiones Diis aſſignare; ea τεμένη dicta ſunt. Homeri interpres *Iliad. B.* 696. Τέμενος· ἱερὸν χωρίον, ἀφωρισμένον Θεῷ κατὰ τιμὴν ἢ ἥρωϊ. Hujus generis loca ſæpe occurrunt, tum apud *Homerum*, tum apud *Pauſaniam in Deſcriptione Græciæ*, aliosque Auctores. Aliquando fructus inde colligi ſacrosque in uſus aſſervari ſolebant, ut notat *Plato Lib. VI. de Legibus*. Nimirum Deos eodem, quo homines, modo colebant: templa erant eorum domus; ſacrificia pro conviviis, luci & amœnæ arbores voluptatis cauſſa conſitæ ſunt, denique & ager illis aſſignatus, ut inde fructus neceſſarii ſuppeditarentur. Idemque Regibus, & aliis præclaris viris, deque ſocietate publica bene meritis, fieri ſolebat. *Heſychius*: Τέμενος, πᾶς ὁ μεμερισμένος τόπος τινὶ εἰς τιμὴν, ἢ ἱερὸν καὶ βωμὸς ἢ ἀπονεμηθὲν Θεῷ, ἢ Βασιλεῖ. Teſtis de Latino Rege *Virgilius Æneid. Lib. IX. v.* 274.

Inſuper id campi quod Rex habet ipſe Latinus.

Sic agrum deinde habuit Tarquinius Superbus Romæ in Campo Martio. Apud *Hom. h. l.* Sarpedon, Lyciorum Rex, alterum ejusdem populi Regem alloquitur:

Καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
Καλὸν, φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.

Et agrum poſſidemus amplum juxta Xanthi littora,
Pulcrum, tum arboribus plantandis, tum ſegeti ferendæ aptum.

Lycii quoque Bellerophonti τέμενος aſſignant. *Iliad. Z. v.* 194. idque Ætoli Meleagro promittunt. *Iliad. I. v.* 574. POTT. *Tom. I. p.* 221. *ſq.*

V. 310—316.

Regum ac Principum dignitas & munus inter alia conſiſtebat etiam in ducendo ſubditos ſuos ad bella, in quibus non tantum bonis conſiliis res adminiſtrabant, ſed ipſimet pro ſalute & honore regionis ſuæ in confertiſſimam hoſtium aciem irruebant, & ſæpe eorum fortiſſimis ad ſingulare ſe certamen offerebant. Hocque primariam officii ſui partem rebantur, rationi profecto congruam judicantes, eos, qui aliis honore præſtarent, etiam virtute antecellere debere; &, qui in omnibus conviviis publicisque conſiliis primas tenerent, anteſignanos etiam

in

in ſubeundis periculis ad patriam ſuam defendendam eſſe oportere. Atque hoc Sarpedon *h. l.* Glauco, conterraneo ſuo probare conatur. IDEM. *Tom, I. p. 6.*

v. 317.

Πύκα *h. l.* bene.

Θωρηκτὴς, ῦ, ὁ, thoracatus, loricatus. 2.) armatus. a θωρήσσω, thorace munio, lorico: armo.

v. 318.

Ἀκλειὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *Poët.* pro ἀκλεὴς, inglorius. ex α priv. & κλέος, gloria.

v. 320.

Ἔξαιτος, eximius. *pro* ἐξαίρετος. κατὰ συγκοπήν.

Ἶς, robur *iis eſt.*

v. 322.

Εἰ μὲν γὰρ — μέλλοιμεν] Refertur iſtud γὰρ ad id quod elegantiſſime reticebatur: *Neu me, quæſo, incuſes temeritatis*; NAM *ſi* &c.. Vide ſupra ad *E.* 22. CLARK. Non opus eſt, γὰρ referri ad id, quod reticetur. Sed refertur ad *v.* 315. 316. &c. ERN.

Περιφεύγω, effugio, evito, evado & ſuperſtes ſum.

v. 323.

Μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε Ἔσσεσθ', Eſſemus expertesque ſenii immortalesque futuri.

Ἀγήρως, ω, ὁ, ἡ, ſenectutis expers. ex α priv. & γῆρας, ſenectus.

v. 327.

Ἔστι *h. l.* licet.

v. 328.

Ἴομεν· ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.

Eamus: vel alicui gloriam dabimus, vel aliquis nobis. *Allons aux ennemis; par nôtre defaite nous releverons leur gloire, ou ils honoreront nôtre triomphe par la leur.* DAC.

v. 329.

Ἀπετρέπετ'] Notandus hic maxime proprius & ſignificantiſſimus vocis Mediæ uſus: *Neque avertit ſe Glaucus.* Vide ſupra ad Γ. 141. & ad K. 45. CLARK. *Comment. de Verb. Græc. Med. p.* 245. *ſq.*

v. 331.

Πετεῶο, *Att.* pro Πετεώ. a Πετεώς.

v. 334.

v. 334.

Ἀρὴν, pro ἀρὰν, ab ἀρὰ, *h. l.* malum, noxa, damnum.

v. 337.

Οὔπως οἱ ἔην, nullo modo ei licebat. *Schol.* Οὐδέπω ἦν αὐτῷ δυνατόν.

Βώσαντι γεγωνεῖν, ſi clamaret, exaudiri. *Schol.* βοήσαντι ἀκουσθῆναι.

Βώσας, & βώσομαι, ac βώσεσθαι apud Poëtas ſæpe repe-riuntur pro βοήσας, βοήσομαι, & βοήσεσθαι, per contractio-nem facta.

v. 339.

Ἱππόκομος, ου, ὁ, ἡ, ex ſetis equinis confectus, ſetis equinis comans. ex ἵππος & κόμη.

v. 340.

Πάσας γὰρ ἐπώχατο] Alii ab οἴγω deducunt, alii ab οἴχο-μαι. Interpretanturque (notante *Euſtathio,*) vel, ἀνεωγμέ-ναι ἦσαν. quod ferri omnino non poteſt: Vel, δὶ ὀχέων ἠσφαλίσαντο κλείσαντες, ſcilicet *Achivi;* Vel, ἐπεπορεύθησαν, ſcilicet *Trojani:* Vel, ἐπώχετο (fuerunt enim, qui & ita legerent,) ſcilicet ὁ κλύπος. Poſteriorum duarum inter-pretationum altera vera erit, quia & alias apud Homerum vox ἐπώχετο eundem habet intellectum. CLARK. Schol. Lipſ. duas tantum interpretationes adfert: ἐπὶ πάσας γὰρ ὀχεὺς ἐκκλινόμενος ἦν, ἢ ἐπὶ πάσας ἤρχοντο οἱ πολέμιοι. ERN.

Τοὶ δὲ, *hoſtesque.*

v. 345.

Τῇδε, hic.

Τετεύξεται, fiet.

v. 346.

Ἔβρεισαν, magna mole feruntur.

v. 347.

Ζαχρηής, έος, ὁ, ἡ, valde acris, magno cum impetu irruens & invadens. ex partic. ζα & χρέω, furioſe inva-do. *idem quod* ἐπιπίπτω.

Ζαχρηεῖς τελέθουσι, magno impetu irruere ſolent.

v. 349.

Ἀλλά περ, At ſaltem.

v. 355.

Ἠνώγει, Efflagitat *vos.*

v. 356

v. 356.

'Ἀντιάαντον, participes ſitis.

v. 368.

Κεῖσ' εἶμι, illuc ibo.

'Ἀντιόω πολέμοιο, interero pugnæ.

v. 369.

Τοῖς ἐπαμύνω, ipſis auxiliatus fuero.

v. 374.

'Επειγομένοισι δ' ἵκοντο, laborantibus utique ſupervenerunt.

v. 380.

Μάρμαρος, ου, ὁ, ἡ, albus, candidus. *Vel Subſtantive ſumitur, pro* μάρμαρος λίθος, *ut h. l.* a μαρμαίρω, ſplendeo, rutilo: *nam quæ candicant, ea ex ſe ſplendorem vibrant. Eſt & aliquando* marmor.

v. 381.

'Υπέρτατος, άτη, ατον, ſupremus, ſummus.

'Ρέα, *adv.* facile. a ῥέζω, facio.

v. 382.

Μάλ' ἡβῶν, ætate maxime florens.

v. 383.

'Υψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας, ex alto immiſit ſublatum.

v. 384.

Τετράφαλος, ου, ὁ, ἡ, quatuor conos *ſeu* eminentias habens. ex τέτρα, *in Compoſit. idem quod* τέτταρα, quatuor: & φάλος, ου, ὁ, conus galeæ.

Συναράσσω, *vel* ττω, collido, confringo. ex σὺν & ἀράσσω, pulſo, illido.

v. 385.

'Αρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator: παρὰ τοὺς ἄρνας, agnos, οἳ εἰώθασιν ἐπὶ κεφαλὴν ἅλλεσθαι, ὥσπερ τὸν ἀέρα κυρίσσοντες, qui ſolent in caput deſilire, velut aërem cornibus impetentes. Eodem modo urinatores prono capite ſe immittunt in aquas.

v. 388.

Τείχεος ὑψηλοῖο, ex muro alto.

v. 389.

Γυμνόω, ῶ, nudo. a γυμνὸς, nudus.

Βραχίων, ονος, ὁ, brachium, lacertus.

Παῦσε δὲ χάρμης, ceſſareque fecit a pugna.

v. 391.

v. 391.

Ἐυχετόῳτ', inſultaret. v. ἐυχετάομαι, ῶμαι, glorior, jacto me.

v. 393.

Ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης, attamen non oblitus eſt pugnæ.] Sarpedon quidem fratris vicem dolet, tamen potior fuit illi ſive gloria propria, cujus ſtudio ſe tangi *paulo ante* ipſemet teſtatus eſt: ſive ſalus totius exercitus, quam ipſe ex parte, immo fere jam ſolus tuebatur, quam ut fratrem vulneratum comitaretur. Immo credo, fraternum illud vulnus acriores illi ſtimulos ſubdidiſſe ad alacrius pugnandum, ut ipſum ulciſceretur. Neque ipſi male res tota ſucceſſit: nam ſtatim Alcmaona ſolo proſtravit; ſed tamen ipſe mox a Teucro & Ajace reprimetur. SPOND.

v. 396.

Βράχε τεύχεα, ſonitum dedere arma. βράχω, Δ. 420.

v. 398.

Ἕλχ', Trahebat.

v. 399.

Θῆκε, fecit.

v. 400.

Ὁμαρτήσαντ', ſimul aſſecuti. v. ὁμαρτέω, ῶ, ſequor, eo una, comitor.

v. 402.

Ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε] Hic locus attentionem poſtulat. Si enim ex ipſius Poëtæ veterumque omnium ſententia Jupiter ipſe fatis ſubjicitur, quod multis exemplis doceri poteſt: quid eſt, quod nunc dicit Poëta, Jovem a filio ſuo Sarpedone fata repuliſſe? Ego hæc ita concilio, ut non exacte hîc fata accipiamus pro immoto illo decreto, quod fati nomine intelligimus, ſed nude pro mortis periculo, in quod hoc vulnere Sarpedon adductus videbatur. SPOND.

v. 404.

Διαπρὸ, *adv.* per totum, penitus.

v. 405.

Ἤλυθεν ἐγχείη, Tranſiit haſta.

v. 406.

v. 406.

Τυτθὸν ἐπάλξιος, paululum a propugnaculo.

v. 408.

Κέκλετο, ſeq. Dat. Adhortatus eſt. ſeq. Acc. Vid. ad Z. 287.

Ἐλιξάμενος, converſus: ἐπιστραφείς.

v. 411.

Ῥηξαμένῳ, cum murum perruperim.

v. 412.

Ἐφομαρτεῖτε, una ſequimini.

Πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον,

Multorum utique opus melius.

v. 414.

Μᾶλλον ἐπέβρισαν, Validius incubuerunt: magis ingruerunt.

v. 420.

Πέλαθεν, acceſſerant.

v. 421.

Ὡς' ἀμφ' οὔροισι — Sicut de finibus —] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 344. ſq.

Δηριάασθον, contendunt. a δηριάω, ῶ, contendo, pugno, rixor. a δῆρις, εως, ἡ, pugna, contentio, prælium.

v. 422.

Ἐπίξυνος, ου, ὁ, ἡ, communis, promiſcuus. ex ἐπὶ & ξυνός, ἡ, όν, communis: O. 193. quod Atticum eſt, pro κοινός.

v. 423.

Ὥ τ', Qui utique. Item v. 434. Ἥ τε, Quæ utique.

Ἐρίζητον, litigant.

Περὶ ἴσης, de ſuo jure: περὶ τῆς ἴσου γῆς χωρίου. Schol.

v. 421 — 423.

Quod ſi controverſia movebatur de finibus agrorum ſtatuendis, menſuris dirimebant: ſicuti h. l. FEITH. L. IV. C. I. §. I.

v. 424.

Διέεργον, diſtinebant.

v. 425.

Δήουν ἀλλήλων — Cædebant alii aliorum —

v. 428.

Ἡμὲν ὅτῳ στρεφθέντι κ. τ. λ. Sive cui verſo &c. Vel, Et præcipue ſi cui verſo &c.

v. 429.

'Ασπίδος αὐτῆς, per clypeum ipſum.

v. 430.

Φωτῶν, virorum.

Πάντη δὴ] Haud ſcio, annon hic reponendum ſit, πάντη δὲ, *ubique vero*; potius quam, πάντη δὴ, *ubique ſane.* CLARK.

v. 431.

'Ερράδαται, & ἐῤῥάδατο, *Jon.* pro ἐῤῥασμένοι εἰσὶ, & ἦσαν 3. plur. præt. & plusq. perf. Paſſ. ex 3. ſing. ἐῤῥασται, *correpta primum penultima, auferendo σ, deinde ante τ inſerendo* δα. a ῥάζω, *idem quod* ῥαίνω, perfundo, adſpergo.

v. 432.

Φόβον ποιῆσαι 'Αχαιῶν, in fugam vertere Achivos. Πανταχοῦ ὁ Ποιητὴς τὴν φυγὴν, φόβον φησί. *Schol.*

v. 433.

*Εχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ κ. τ. λ. ſe ita habebant, ut lances mulier &c.] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 345. *ſq.*

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, mulier victum quærens nendo manibus, lanificio victum quæritans. ex χεὶρ, manus; & νέω, neo.

'Αληθὴς] δικαία, καὶ ἀκριβής. *Schol.*

v. 434.

Σταθμὸς *aliquando* ſtatera, libra, *ut h. l. Et tum derivatur ab* ἵστημι, appendo.

*Ειριον, ου, τὸ, & ἐρίον, lana. ab εἶρος, εος, τὸ, *idem.*

'Ανέλκω, ſurſum traho, attollo attrahendo: appendo.

v. 435.

'Ισάζω, adæquo, exæquo. ab ἶσος, æqualis.

'Αεικέα μισθὸν ἄρηται, tenuem mercedem ferat.

v. 436.

'Επὶ ἶσα, æqualiter.

Τέτατο, intendebatur.

v. 437.

Πρίν γ' ὅτε δὴ — Usque dum tandem —]

v. 438.

'Εσήλατο, irrupit.

v. 440.

*Ουνοθ, Ingruite.

v. 441.

V. 441.

Ἐνίετε, immittite.

V. 443. 444.

Machinæ bellicæ antiquitus μάγγανα, recentius vero μηχαναὶ Græce dicebantur; illarum inventionem ſibi tribuunt Græci, qui ullius artis inventæ laudem aliis gentibus concedere nolunt; ſolebant enim peregrinari in Ægyptum, Indiam, aliasque regiones Orientales, unde artes & ſcientias hauriebant, quas deinceps in Europam divulgabant, & a ſe inventas jactitabant; hinc Philoſophia ad Græcos manavit. Quoad autem machinas in obſidiis adhibitas, patet, ortas eſſe apud illas gentes Orientales pluribus Seculis, antequam Græcis ad minimum notæ & uſurpatæ fuerint. Jam a Moſis Seculo illarum uſum innotuiſſe, patet ex *Deuter. XX. v.* 20. pariter apud plures Judæorum Reges in uſu fuiſſe, conſtat: ſed Græcos ante *Homeri* tempora nil omnino de illis machinis noviſſe, compertum eſt. Equidem *Statius* illarum originem a temporibus belli Trojani repetit, qui de illis, quæ Græci ad Achillem tradiderunt ad bellum contra Trojanos gerendum, differens, urbes Pylos & Meſſenen machinas Trojæ mœnibus quatiendis idoneas contribuiſſe, his verbis tradit:

Murorum tormenta Pylos Meſſenaque tradunt.

Sed Poëta rudium & imperitorum hujus Herois temporum oblitus, ſuam deſcriptionem ſuæ ætatis uſui accommodaſſe videtur, quandoquidem Scriptores certioris fidei nil tale memorarunt. Verum eſt, *Homerum* meminiſſe τῶν κρόσσων, quas nonnulli Interpretes exponunt κλίμακας, id eſt, *ſcalas.*

Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
Κροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δοῦρατ' ἔχοντες.

Recta autem irruebant in murum frequentes: iique deinde
Pinnas adſcendebant, acutas haſtas tenentes.

Sed non improprie ſumi poſſunt pro turrium pinnis; in quo ſenſu uſurpantur *v.* 258. *ſq. hujus Il.*

Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
Στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον. ——

Pinnas quidem turrium convellebant, & demoliebantur propugnacula,
Crepidinesque prominentes vectibus moliebantur. —

Alii iterum ſcalarum uſum temporibus belli Thebani earumque inventionem Capaneo, uni ex ſeptem illis celebratis athletis, adſcribunt; quæ enim de illo fulmine disjecto traduntur, nullo alio fundamento inniti videntur, quam in eo, quod, quum Thebarum mœnia ſcalis ſuperare moliretur, lapidibus detruſus & interfectus fuerit. Quia autem illud inventum facile & arti humanæ obvium videtur, non omnino vero abſimile eſt, illis antiquioribus temporibus ſcalas Græcis notas fuiſſe, licet illarum diverſæ ſpecies deinceps introductæ fuerint, quarum aliæ πλεκταὶ, ſeu *plicatiles*, aliæ vero διαλύται, vel *ſolutiles* dicebantur, ex *Appiano*; ſingulæ enim partes ad commodiorem vecturam a ſe invicem ſolvebantur, juxta *Plutarchum* in *Arato*. Similiter ex diverſa materia, vel ligno, vel funibus, vel corio, &c. compoſitæ erant. POTT. *Tom. II. p.* 76. 77. add. REIM. *Ilias poſt Hom. p.* 563.

v. 448.

Ὀχλίσσειαν, movere poſſent. v. ὀχλίζω, moveo, *vel* vecte impello & protrudo. ab ὄχλος, turba.

v. 450.

Ἔθηκε, reddiderat.

v. 451.

Πόκος, ου, ὁ, vellus, lana vellendo ab ove demta, & in floccum conglobata. a πέκω, tondeo.

Ἄρσενος οἰὸς, arietis.

v. 452.

Ἄχθος, εος, τὸ, *h. l.* pondus, onus.

Ἐπείγει, urget: βαρεῖ.

v. 451. 452.

Λαβὼν non ſatis recte abundare dicitur, cum ſuam ſignificationem retinens verbo majorem vim addat; patetque non otioſa ipſius præſentia inprimis in conſtructione, ut *h. l.*

Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα ΦΕ'ΡΕΙ πόκον ἄρσενος οἰὸς,
Χειρὶ ΛΑΒΩ'Ν ἑτέρῃ. ——
Sicut, quum paſtor facile fert *vellus ovis*
Altera manu prehendens. ——

Latini

Latini omiſſi participii ſignificationem nudo verbo *habeo* tribuunt, ut in illo *Terentii in Andria: Habeas, valeas, vivas cum illa.* Ubi Græci dicerent: λαβὼν ἔχε, vel δίγε, vel ſimile. Eodem plane modo conſtruitur verbum ἔχω cum cognatæ ſignificationis participio apud *Hom. Il. A. v.* 356. Ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, *Abſtulit, abduxit præmium.* HOOG. *ad* VIG. *C. VI. S. II. R. IV.* (*N.* 56.)

v. 453.

Ἰθὺς σανίδων, recta in tabulas. σανίδων] τῶν θυρῶν. *Schol.*

v. 454.

Ἔιρυντο, muniebant. *pro* ἐιρύοντο. v. ἔρυμαι, *per Sync.* pro ἐρύομαι, *apud Poëtas*, cuſtodio, ſervo, tueor.

Πύκα ςιβαρῶς, valde ſpiſſe.

Στιβαρῶς, *adv.* denſe, firmiter. a ςιβαρὸς, ρὰ, ρὸν, denſus, firmus.

v. 455.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, fores geminæ, portæ bifores, valvæ bifores: *ai* δὶς *vel* δίχοθεν κλειόμεναι. ex δὶς, bis, & κλείω, claudo. *vel* a κλεὶς, clavis: *ut ſit* fores, quæ binis clavibus obſerantur.

Ὀχεὺς, έως, *Jon.* ῆος, ὁ, retinaculum: vectis, *ſeu* peſſulus. ab ἔχω. Ὀχῆες ἐπημοιβοὶ, vectes proximi, adeo ut ſeſe invicem corroborent.

v. 456.

Ἔιχον, firmabant: κατεῖχον.

Ἐπημοιβὸς, ἡ, ὸν, invicem transverſus: alternans, permutatorius, mutuus. ab ἐπαμείβω, & ομαι, permuto: alterno.

Ἐπαρήρει, accommodata erat.

v. 457.

Βάλε, percuſſit.

v. 458.

Ἐυ διαβὰς, Firmiter divaricatis cruribus ſtans] Latinius verteris: *Magno gradu.* Male in verſione *ſtans* rurſus ponitur, cum jam ante ſit, *ſtetit. Tyrtæus* pariter apud Lycurg. §. 28. (*p.* 188 *Edit. Lipſ* 1751. §. 229.) ἐ διαβὰς μενέτω· *magna gradu obtineat locum ſuum.* De ipſa ſignificatione verbi διαβαίνειν, ſi alia deſideres, vide *Weſſeling.* V. C. ad *Diodor.* 1. extr. ERN.

v. 459.

Θαιρὸς, ȣ̃, ὁ, cardo, axis.

v. 461.

Ἐχεθέτην, Suſtinuerunt.

v. 462.

Ἔσθορε, inſiliit. v. ἐσθορέω, *pro* εἰσθορέω, inſilio.

v. 463.

Νυκλὶ θοῇ ἀτάλαντος, *Semblable à un noir tourbillon*] Il y a dans le Grec *ſemblable à la nuit.* Homere ſe ſert ordinairement du mot de *nuit*, pour dire *un noir tourbillon*, qui en amenant l'orage, dérobe le jour. Hector eſt ſemblable à la nuit, mais cette nuit eſt éclairée par le feu que jettent ſes armes & ſes yeux. DAC.

Ὑπώπια, aſpectu.] *Euſtathius* ὑπώπια λέγει τὰ ὑπὸ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ἁπλῶς μέρη, τὴν πρόσοψιν· οἱ δὲ ὕςερον ὑπώπια φασὶ τὰς περὶ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς πληγάς. Quod illuſtrat Lamb. Bos ad 1. Cor. IX. 27. ERN.

v. 464.

Τὸν ἕεςο, quo indutus erat. *pro* εἷςο, plusq. perf. Paſſ. *Poët.* longam vocalem in duas breves ſolvendo. ab ἕω, induo.

v. 465.

Ἐρυκάκοι, inhibere potuiſſet.

v. 466.

Νόσφι θεῶν, præter Deos, exceptis Diis.

Πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει, igne vero oculi ardebant.

v. 470.

Ἐσέχυντο, infundebantur. v. χύω, & χύνω, *idem cum* χέω, a quo fit. a χύω præt. Paſſ. κέχυμαι, plusq. perf. ἐκεχύμην, *ablato augmento*, ἐχύμην. unde ἔχυντο, & ἐσέχυντο.] εἰσεχύθησαν, εἰςῆλθον· Τροπικῶς, ἀπὸ τῶν ὑδάτων. *Schol.*

Ἐφόβηθεν, diffugerunt: εἰς φυγὴν ἐτράπησαν.

v. 471.

Ἐτύχθη, conſecutus eſt: ἐγένετο.

IN

IN N. ILIADIS.

V. 1.

Ἐπεὶ οὖν] *Quoniam, ut dictum eſt —*. Nempe Libro ſuperiori, *v. ult.* CLARK.

Πέλασσε,] προσεπέλασεν, ἐγγίσαι ἐποίησε. *Schol.*

V. 2.

Ἔα, reliquit.

Ἐχέμεν, ut ferrent.

Πόνοι] τὴν κατὰ τὸν πόλεμον ταλαιπωρίαν. *Schol.*

Ὀϊζὺς, ύος, ἡ, ærumna, miſeria, calamitas.

V. 4.

Ἱπποπόλος, ου, ὁ, ἡ, qui circa equos verſatur, equos alens, equeſter, bellicoſus. ex ἵππος, & πολέω, verſor.

Καθορώμενος, intuens. v. καθοράω, ῶ, perſpicio, oculis luſtro: animadverto.

V. 5.

Ἀγχέμαχος, *euphoniæ gratia* pro ἀγχίμαχος, ου, ὁ, ἡ, cominus pugnans *ſeu* pugnam iniens. ex ἄγχι, *adv.* prope, juxta: & μάχομαι.

V. 6.

Γλακτοφάγος, *per Sync.* pro γαλακτοφάγος, ου, ὁ, ἡ, lacte victitans, lac comedens. ex γάλα, τὸ, lac; & φάγω.

Lactis uſum *Homerus* peculiarem fuiſſe *h. l.* ait Hippomolgis, quos ideo γλακτοφάγους, *lacte victitantes*, vocat. Polyphemo quoque attribuit *Odyſſ. IX. v.* 232. & 246. ſimul cum caſeo, quod ſimiliter ſcribit de eodem *Theocritus Idyl. XI. v.* 35. *ſq.* Circe quoque caſeum cum farina & melle exhibuit Ulyſſi, ſed vino mixtum. *Odyſſ. X. v.* 234. *ſq.* qua ratione quoque compoſitum Neſtoris κυκεὼν, *cocetum;* de quo *Iliad. XI. v.* 623. & 640. FEITH. *L. III. C. I.* §. *VI.*

Ἄβιος, ου, ὁ, ἡ, cui non ſuppetit victus. 2.) dives. 3.) longævus. 4.) inermis. 5.) valde robuſtus. 6.) non violentus, non injurius. ex α & βίος, vita; *vel* βιὸς, arcus; *vel* βία, vis.

V. 9.

Ἔλπομαι, quod *Poëtice* & *Jonice* pro ἐλπίζω, *ſpero*, contrariam admittit ſignificationem, & notat *Metuo. Herod.*

Erat. cap. 109. Ἢν μὲν νῦν μὴ συμβάλωμεν, ἜΛΠΟΜΑΙ τινα ϛάσιν μεγάλην ἐμπεσεῖσθαι. *Quod ſi prælium non committimus, Vereor, ne magna exoriatur ſeditio.* Cum tamen omne verbum unam tantum natura ſua, eamque primariam notionem obtineat, non plures, multo minus duo contraria ſignificare poteſt: tirones hoc loco monendos volui, ut, ſi quid tale accidit, in neutra ſignificatione acquieſcant, ſed tertiam aliquam quærant, in quam duæ illæ, tanquam in genus ſuum, ſpeciales concurrant. ex. gr. ſi videant, unum atque idem verbum τίω modo *honorandi*, modo *puniendi* ſignificatum habere, tertius quærentes generalior non diu latebit, qui eſt, *Pendere*, *Luere*, *Solvere*; unde ſecundaria naſcitur notio, nempe: *Tractare aliquem pro meritis* Si nunc bene quis meritus eſt, ſponte inde fluit ſignificatio *honorandi*; ſin contra, *puniendi.* Eodem modo in ἐλπίζω inter duo illa *ſpero* & *metuo* tanquam medium eſt *Credo*, *Exiſtimo*: qua acceptione tum alibi, tum apud *Hom* *h. l.* occurrit:

> Ὀυ γάρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἘΕΛΠΕΤΟ ὃν κατὰ θυμὸν,
> Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
> *Neque enim ille exiſtimavit, immortalium quempiam*
> *Venturum, qui vellet vel Trojanis vel Danais opem ferre.*

HOOG. *ad* VIG. *Cap. V. Sect. VII. Reg. II.* (*N.* 19.)

V. 11.

Θαυμάζω, *h. l.* contemplor, ſpecto.

V. 12.

Ὑψοῦ, *adv.* alte, in alto.

V. 15.

Ἔνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰὼν, Illic utique is e mari ſedebat egreſſus.] Vid. Hrn. Breitingers Critiſche Dichtkunſt. *Tom. I. p.* 434. *ſqq.*

V. 16.

Τρωσὶν δαμναμένους, a Trojanis domitos.

Κρατερῶς ἐνεμέσσα, graviter ſuccenſebat.

V. 18.

Τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη, tremebant autem montes alti & ſylva.] Homere fait alluſion à l'épithete ordinaire de Neptune, qui eſt appellé ἐνοσίχθων, *qui ébranle la terre.* Cette deſcription de Neptune eſt d'une beauté merveilleuſe.

leuſe. *Longin*, qui en a parlé après pluſieurs anciens critiques, dit que ce Poëte réüſſit parfaitement à peindre un Dieu tel qu'il eſt dans toute ſa majeſté & ſa grandeur, ſans aucun mélange de choſes terreſtres ; & il rapporte ce paſſage pour le prouver. On peut le voir *Chap. 9*. DAC.

V. 20.

Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν, Ter quidem protendit greſſum.

Τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ, Quarto autem *paſſu* pervenit ad locum deſtinatum.

V. 21.

Βένθεσι λίμνης, in imo mari.

V. 22.

Τετεύχαται, ædificatæ ſunt.

V. 23.

Τιτύσκετο, junxit.

V. 27.

Βῆ δ' ἐλάαν, Cœpitque invehi, *vel* Tendebatque agere.

Ἀτάλλω, delicate nutrio, *tanquam tenellum puerum.* 2.) adoleſco, creſco. 3.) *h. l.* præ gaudio exulto. ab ἀταλὸς, ἡ, ὸν, tener, juvenilis.

Κῆτος, εος, τὸ, cetus, bellua marina, balæna.

Ὑπ' αὐτῷ, ſub ipſo.

V. 28.

Πάντοθεν, *adv.* undique, undiquaque.

Κευθμὸς, ȣ, ὁ, locus qui aliquem occulit, *ſive* in quo aliquis latet, latebra, latibulum. a κεύθω, occulo, occulto.

V. 29.

Γηθοσύνη δὲ θάλασσα] Senſus rebus inanimatis tribuere, noſtro Poëtæ non eſt novum. Quod autem hîc de mari dicitur præ lætitia ſeſe diſcindente, minus abſurdum eſſe videri poteſt: ſiquidem Calliſthenes, ut notat *Euſtathius*, Pamphylium pelagus tranſeunte Alexandro non ſolum diffindi, ſed etiam aſſurgere dixerit, quaſi ſentiens ipſum tranſeuntem, & Regem non ignorans, ut, cum demitteretur & incurvaretur, ipſum quaſi genu inflexo colere & adorare videretur. Ceterum affectus humanos rebus inanimatis, ut dixi, aſſignare, Poëticam ſubolet licentiam: quanquam & hoc ſibi interdum proſa oratio concedat. SPOND.

Γηθοσύνῃ, Cum lætitia.] *Alii*, γηθοσύνη δὲ θάλασσα, *lætum mare.* Quæ & æque commoda Lectio. Nam γηθόσυνος (*lætus*) vox Homero non inuſitata. CLARK.

Διΐςατο, huc illuc diductum cedebat.

v. 30.

Διαίνω, humecto, madefacio, irrigo. διαίνομαι, madeſco.

v. 31.

Ἐΰσκαρθμος, *pro* ἐυσκαρθμος, ου, ὁ, ἡ, bene ſaltans: celer, velox, agilis. ex εὖ & σκαρθμὸς, ὁ, ſaltus. *quod* a σκαίρω, ſalto, ſalio.

v. 36.

Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.

v. 37.

Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ, ἡ, infrangibilis, infragilis, infractus. ex α priv. & ῥήγνυμι.

Ἄλυτος, ου, ὁ, ἡ, inſolubilis, inſolutus. ex α pr. & λύω.

Ἔμπεδον *h. l.* firmiter.

v. 40.

Ἄμοτον μεμαῶτες, inexpleto ardore. Ἄμοτον, Δ. 440.

v. 41.

Ἄβρομος, ου, ὁ, ἡ, ſtrepitum magnum edens, valde vociferans, multum clamans. ex α intenſ. & βρόμος, ου, ὁ, ſtrepitus, fremitus ingens.

Αὐΐαχος, ου, ὁ, ἡ, clamoſus, valde reſonans. *quaſi* ἅμα ἰαχῇ. *Vel*, talem clamorem edens, qualem canes latrantes: *nam* αὖ, αὖ, *ſunt voculæ fictitiæ ad imitationem latratus canum.*

v. 42.

Κτενέειν, occiſuros.

Παρ᾽ αὐτόφι, *pro* παρ᾽ αὐταῖς, ad ipſas, apud ipſas.

v. 45.

Ἐισάμενος] Notandus hic primarius & maxime proprius *Vocis Mediæ* uſus. Vide ſupra ad Γ. 141. CLARK.

(κατὰ) Δέμας καὶ ἀτειρέα φωνὴν, corpore & indefeſſa voce.

v. 48.

Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus. 2.) horribilis, horrendus. 3.) dirus. 4.) triſtificus. a κρύος, εος, τὸ, frigus, gelu.

v. 49.

v. 49.

Ἄλλῃ, alibi, aliâs.
Δείδια, timeo.
Χεῖρας ἀάπτους, manus audaces.

v. 50.

Ὑπερκαταβαίνω, tranſcendo.

v. 51.

Ἔχω hic ſuſtineo.

v. 52.

Τῇ δὲ, Hac vero *parte.*
Αἰνότατον περιδείδια, graviſſime timeo.
Μήτι πάθωμεν, ne quid incommodi accipiamus.

v. 53.

Ἡι ῥ' ὅγ'] *Qua ſcilicet hic* &c.
Λυσσώδης, εος, rabidus, furioſus, rabioſus. a λύσσα, vel ττα, ης, ἡ, rabies, furor, *propr.* canum.

v. 54.

Ἐρισθενής, έος, ὁ. ἡ, valde potens, præpotens. ex ἐρι & σθένω, poſſum, valeo.

v. 55.

Παρέσειεν, ponat.

v. 57.

Τῷ κε, ita enim.
Καὶ ἐσσύμενόν περ, ardentem licet.
Ἐρωέω, *h. l.* inhibeo, repello.

v. 59.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, ſcipio, baculus. *h. l.* ſceptrum. a σκήπτομαι, innitor.

v. 60.

Κεκοπώς, feriens. præt. part. Med. v. κόπτω, tundo, percutio, pulſo, ferio.
Πλῆσεν (ἐκ) μένεος κρατεροῖο, implevit robore forti.

v. 62.

Ἴρηξ, *Jon.* pro ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter.
Ὠκύπτερος, ου, ὁ, ἡ, celeres habens alas, alis pernix. ex ὠκὺς & πτερὸν, ala.
Ὦρτο πέτεσθαι, excitatur ad volandum.

v. 63.

Περιμήκης, εος, ὁ, ἡ, valde altus *vel* excelſus; valde longus. ex περὶ & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Ἀρθεὶς, levatus.

v. 64.

Ὄρνεον, ου, τὸ, avis, ales, volucris. ab ὄρνις, *idem.*

v. 65.

Ἀπὸ τῶν ἤϊξε, ab his facto impetu abiit.

v. 66.

Τοῖϊν δ', ex ipſis duobus autem.

Ὀϊλῆος, Oilei *filius.*

v. 67.

Αἶψα δ' ἄρ] *Statimque adeo; ſtatimque proinde.* CLARK.

v. 71.

Ἴχνιον, ου, τὸ, veſtigium. ab ἴχνος, εος, τὸ, *idem.*

v. 72.

Ἀρίγνωτος, ου, ὁ, ἡ, valde notus, clariſſimus, qui facile noſci poteſt. ex ἀρι & γινώσκω.

Ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ,
Facile utique dignoſcuntur Dii.

v. 74.

Ἐφορμᾶται —. excitatus eſt ad —. v. ἐφορμάω, ῶ, irruo, invado, impetum facio aliquo.

v. 75.

Μαιμώωσι, pugnam appetunt geſtientes.

v. 77.

χεῖρες ἄαπτοι, manus audaces.

v. 78.

Μένος ὤρωρε, animus erectus eſt.

v. 79.

Ἔσσυμαι, Sentio, me impulſum: ardore impellor.

Μενοινάω, *idem quod* μενοινάω, impetu animi concitatus cupio, animo incitato cupio, animo agito, cogito.

v. 83.

Τὰς ὄπισθεν, poſtremos.

v. 85.

Τῶν ῥ'] *Quorum ſcilicet; quorum utique.* CLARK.

v. 87.

Τοὶ, qui.

Ὁμίλῳ,

'Ομίλῳ, cum tumultu.

v. 88.

Δάκρυα λεῖβον, lacrymas fundebant.

v. 89.

Ἔφαν, putabant.

Φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, *ſe* effugituros perniciem.

v. 90.

Ῥεῖα μετεισάμενος] *Facile ſe inferens, facile humana ſpecie interveniens.* CLARK. Ῥεῖα potius retulerim ad ὤτρυνε, quam ad μετεισάμενος. ERN.

v. 95.

Αἰδὼς, *Prob*, pudor.

Κοῦροι νέοι, juvenes adoleſcentes.] In horum duorum repetitione videtur περιττολογεῖν: ſatis enim fuerat dixiſſe κοῦροι, vel νέοι. Aut forſan ſic duplicantur κατὰ ἐπιμονὴν, ut melius meminerint juventutis ſuæ Græci, aut potius adoleſcentiæ, in qua ſolet eſſe flos roboris ac virtutis: (unde poſtea Idomeneus de Ænea: Καὶ ὃ ἔχει ἥβης ἄνθος ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.) quam ipſi nimium turpiter langueſcere nunc patiuntur in tanto rerum diſcrimine, in quo ſatius eſſet fortiter cum ſui propugnatione mori, quam cum puſillanimitatis iſtius, a Neptuno ipſis exprobratæ, crimine diutius vivere. SPOND.

v. 96.

Πέποιθα, confido.

Σαωσέμεναι νέας ἁμὰς (*pro* ἡμετέρας,) ſalvas fore naves noſtras.

v. 98.

Ἐλέλαι, illuxit.

v. 99.

Ὦ πόποι, o Dii.

v. 100.

Δεινὸν, indignum.

Τελευτάομαι, *h. l.* evenio.

Ὃ οὔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, quod nunquam ego eventurum putabam.] Nunquam credidiſſem, inquit Neptunus, ſic a Trojanis propulſatum iri Græcos, ut in has anguſtias detruderentur, cum ipſi ſemper Trojanos fugarint, non ſecus ac cervos lupi (qui appoſito nomine cervarii

varii appellantur,) & leopardi. Quid fugarint? immo ut ipſi iidem cervi ab iisdem feris in cibos dilaniantur; ſic a Græcis Trojani antea trucidabantur, ut eorum robur ne tantillum quidem poſſent ſuſtinere. Quæ commemoratio procul dubio languentes illas Græcorum turmas recreavit & excitavit, ut huc illud *Virgilii* poſſit detorqueri: *Tum pudor incendit vires.* Nam, ut eſt apud *Euripidem* in *Temeno*: αἰσχύνεται δέ τοι ἀγαθὰ ἀσκήσας ἀνὴρ κακὸς κεκλῆσθαι πᾶς τις· i. e. *Pudet virum fortem, ſi ignavus ſegnisque vocetur.* SPOND.

v. 102.

Φυζακινὸς, ὴ, ὸν, fugax, pavidus, timidus. a Φύζα, ης, ἡ, fuga.

Ἐοίκεσαν, ſimiles erant.

v. 103.

Θὼς, θωὸς, ὁ, ἡ, animal lupo ſimile, lupus cervarius. a θέω, *vel* a θοός.

Πόρδαλις, ιος, *Jon.* pro πάρδαλις, εως, *Jon.* ιος, ἡ, pardalis: panthera, varia. leopardus. a πάρδος, ου, ὁ, pardus.

Ἤϊον, ου, τὸ, eſca: viaticum.

v. 104.

Αὔτως ἠλάσκουσι, Temere errantes.

Ἐπὶ χάρμῃ, natæ *vel* paratæ ad pugnam.

v. 108.

Ἡγεμόνος κακότητι, Imperatoris ignavia.

Μεθημοσύνῃσί τε λαῶν, negligentiaque militum.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remiſſio, ceſſatio, negligentia. a μεθίημι, remitto, negligo.

v. 111.

Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ] *At ſane etiam ſi.*

Ἐτήτυμος, ου, ὁ, ἡ, *idem quod* ἔτυμος, verus, verax. *ex eoque factum per Epentheſin ſyllabæ* τη. *neut. gen.* ἐτήτυμον, *adverbialiter uſurpatur aliquando, ut hic,* vere, revera.

v. 113.

Ἀπολιμάω, ῶ, contumelia *vel* ignominia afficio.

v. 114.

Οὔπως ἐστὶ, nullo modo licet.

Μεθιέμεναι (ἀπὸ) πολέμοιο, intermittere pugnam.

v. 115.

v. 115.

Ἀκεώμεθα, medeamur *huic malo.*

Ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.

Faciles certe ſanatu, *vel* faciles utique ſanatu mentes bonorum.

Ἀκεστὸς, ἡ, ὸν, ſanabilis, medicabilis, ſanatu facilis. ab ἀκέομαι, ῦμαι, ſano, medeor.

v. 116.

Καλὰ, *pro* καλῶς, bene, honeſte.

v. 118.

Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, Virum objurgaverim.

v. 119.

Λυγρὸς ἐὼν, Quum imbellis ſit.

v. 120.

Τάχα δὴ, *Mox ſane.*

Κακὸν ποιήσετε μεῖζον, malum admittetis gravius.] Fugam intelligit, & incendium navium. SPOND.

v. 121.

Θέσθε, reponite.

v. 122.

Αἰδῶ καὶ νέμεσιν, Pudorem, *hominumque* reprehenſionem.

Δὴ γὰρ, *Certe enim.*

Μέγα νεῖκος ὄρωρεν, ingens certamen ortum eſt.

v. 123.

Ἕκτωρ δὴ, *Hector nempe.*

v. 127.

2 Ὀνόσαιτο μετελθὼν, vituperaſſet, ſi interveniſſet.

Ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης — Οὔτε κ' Ἀθηναίη] Voila une grande louange pour des troupes rangées en bataille, que de dire que Mars & Pallas n'y pourroient trouver que des ſujets de louange & d'admiration. Quelle grande & noble idée! DAC.

v. 128.

Λαοσσόος, ȣ, ὁ, ἡ, qui populum impellit, *aut* concitat, belli præſes. Aliquando *Martis* Epith. aliquando *Minervæ*, ut *hic.* ex λαὸς, populus; & σόος, impetus. *quod eſt a* σεύω. *Eſt etiam* λαοσσόος, populum ſervans. ex λαος, & σόω, ſervo.

v. 129.

v. 129.

Κρινθέντες, Delecti.

v. 130.

Φράσσω, *vel* ττω, ſepio, munio. *item*, obſtruo, obtu *h. l.* addénſo, conſtipo.

Προθέλυμνος, *hic* craſſus, denſus. προθελύμνῳ, denſi mis ordinibus, mutuo. Vid. ad *I.* 537.

v. 130. 131.

Quam arctiſſime junctos milites innuit Hom. *h.* cum ait:

Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ.
(Addenſatis ordinibus) haſta haſtæ quaſi vallo facto conjun ſcutum ſcuto, alius ſuper alio:
Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum

Quod etiam repetitur *Iliad. XVI. v.* 211. & 215. Achillis copiæ educuntur. Sic *Virgil. Æneid. X. v.* 361
Concurrunt: hæret pede pes, denſusque viro vir.

Porro Neſtor quoque jubet equos contineri ſuo ordi ne verſentur in peditum turba. Ita nempe equites greſſi equites, pedites pedites. *Iliad. XI.* 150. *ſq.* FEIT *L. IV. C. XIV.* §. *III.*

v. 132.

Ψαῦον, Se invicem attingebant. v. ψαύω, tango, c trecto. a ψάω, *idem.*

v. 133.

Ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν, ſtabant inter ſe.

v. 134.

Ἐπτύσσοντο, criſpabantur. v. πτύσσω, quod *h. l.* ad ha applicatur, quæ adeo flexibiles ſunt, ut duplicari vi antur evibrando concuſſæ.

v. 135.

Ἰθὺς φρόνεον, *in hoſtes* recta tendebant.

v. 136.

Προὔτυψαν, prius in eos impetum fecerunt. *Att.* προέτυψαν. v. προτύπτω, ante verbero, prior verbero cædo. 2.) prorumpo, erumpo.

Ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ] *Duxit eos, ut diximus, Hector.* Ea enim hic vis eſt vocabuli ἄρ', ut conjungat hæc cum eo, quod præceſſit *v.* 39. Τρῶες δὲ — Ἕκτορι — ἕποντο. CLARK.

v. 137.

Ὀλοίτροχος, *pro quo* ὀλοοίτροχος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte rotundus, in modum rotæ. ab ὅλος & τρέχω. *Aut* ab ὀλοὸς, *ſecundum Euſtath. & tum ſignificat* perniciosſus in currendo.

Ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης] Appoſita eſt comparatio; nam barbarum & inordinatum Hectoris impetum rei inanimatæ confert. Deinde ut lapis iſte a torrente, ſic a Jove quodammodo Hector impellitur. Ceterum deeſt in ὀλοοίτροχος τὸ λίθος, quod intelligendum eſt καλὰ κοινῦ ex ſequentibus ἀπὸ πέτρης. Quod enim petra abſcinditur, id omnino lapis eſt. Sed tamen per πέτρην ſaxoſum montem intelligit potius, quam ſaxum ipſum. SPOND. Lapis curſu pernicioſus ſicuti a petra &c.

v. 138.

Καλὰ *hic* de.

Στεφάνη *h. l.* vertex *vel* cacumen montis.

Ὤσῃ, impulerit.

v. 139.

Ἀναιδὴς *h. l.* aſper.

v. 140.

Ἀναθρώσκω, ſubſilio, exſilio, ſaltu conſcendo, reſulto.

v. 141.

Ἀσφαλέως, *adv. curſu perpetuo:* tuto, ſecure, ſine periculo. ab ἀσφαλὴς, tutus, non periculoſus.

Ἔμπεδον, *h. l.* conſtanter, continuo: *magna vi.*

v. 142.

Ἰσόπεδον, In planitiem. ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities, æquus campus. ab ἰσόπεδος, ου, ὁ, ἡ, planus. *quod* ab ἴσος, & πέδον.

Ἐσσύμενός περ, curſu licet incitatus.

v. 143.

Εἵως μὲν ἀπείλει, hactenus quidem minabatur.

v. 144.

Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι, Facile *ſe* perventurum ad —

v. 145.

v. 145.

Κτείνων, Interficientem *eos.*

Ἐνέκυρσε, incidit in —. v. ἐγκύρω, incurro, incido.

v. 147.

Ἀμφίγυος, ου, *Epithet.* haſtæ, quæ poteſt utrinque lædere γυῖον, membrum. *Vel*, ὁ ἑκατέρωθεν γυιῶσαι δυνάμενος, quæ utrinque claudos reddere poteſt. *Vel*, utrinque acutæ, *vel* titubantis & trepidæ, dum vibratur, & *quaſi* claudicantis. Vide ἀμφιγυήεις, *Epith.* Vulcani, *Il. A. v.* 607.

v. 148.

Ὦσαν ἀπὸ σφείων, (*Poët.* & *Jon.* pro σφῶν,) Repulerunt *eum* a ſe.

v. 151.

Παρμένετ', Perſtate. v. παρμένω, *pro* παραμένω.

v. 152.

Καὶ μάλα — ἀρτύναντες, Licet valde — inſtruxerint.

Πυργηδὸν, *adv.* addenſatis ordine quadrato agminibus: catervatim, turmatim: in modum turris. a πύργος, ου, ὁ, turris.

v. 156.

Μέγα φρονέων ἐβεβήκει, elato animo incedebat.

v. 158.

Κοῦφα, *pro* κούφως, leviter, facile. a κοῦφος, η, ον, levis, non ponderoſus: remiſſus, languidus: facilis.

Κοῦφα ποσὶ προβιβὰς, levi paſſu progrediens.

Ὑπασπίδια, *adv.* ab ὑπασπίδιος, ου, ὁ, clypeo tectus. ex ὑπὸ & ἀσπίς.

Προποδίζω, procedo, progredior. ex πρὸ, & πούς.

v. 162.

Καυλὸς, οῦ, ὁ, caulis. *h. l.* in haſta ligni extremitas, quæ cuſpidi immittitur.

v. 166.

Ἀμφότερον, *Propter* utrumque.

Νίκης τε, victoriamque *amiſſam.*

v. 168.

Οἰσόμενος δόρυ] Obſervandus hic maxime proprius *vocis Mediæ* uſus. Quod & *Euſtathius* notavit, & *Scholiaſtes.* Οἴσων μὲν γὰρ, ἑτέρῳ· οἰσόμενος δὲ, ἑαυτῷ. *Allaturus ſibi haſtam &c.* Vide ſupra ad Γ. 141. CLARK.

Κλισίηφι]

Κλισίηϛφι] *Euſtathius* in Commentario, κλισίηφι. CLARK. Sic habet etiam MS. Lipſ. Pluralis ferri poteſt: ſed ſingularem prætulerim. Abiit quidem ad tentoria, i. e. ad caſtra, ſed arma habuit in tentorio ſuo. ERN.

v. 171.

Πολύϊππος, ου, ὁ, ἡ, dives equorum, equis abundans. ex πολὺς, & ἵππος.

v. 172.

Πήδαιον] *Schol.* Πήδασον. Πήδασος, πόλις Καρίας.

v. 177.

Τὸν ῥ'] *Hunc, inquam; Hunc utique —.*

v. 178.

Μελίη, ης, *Jon.* pro μελία, ας, ἡ, fraxinus: *arbor.*

v. 179.

Περιφαίνομαι, circumquaque conſpicior, undique conſpicuus ſum.

v. 184.

Ἠλεύατο, evitavit. ἤλευα, *Poët.* & *Æol.* pro ἤλευσα. aor. 1. Act. Eſt etiam in Med. ἠλευάμην, pro ἠλευσάμην.

v. 186.

Νίσσομαι, venio: redeo, revertor.

v. 189.

Κρατὸς ἀφαρπάξαι, ut capite deriperet. ἀφαρπάζω, abripio, eripio, diripio.

v. 191.

Οὔπη, nusquam, nullibi.

Χροὸς ἵκετο, ad corpus pervenit.

Πᾶς δ' ἄρα] *Totus quippe: Totus nempe, ut diximus.*

v. 192.

Κεκάλυφθ', tectus erat.

v. 194.

Νεκρῶν ἀμφοτέρων, A cadaveribus ambobus.

Ἐξείρυσαν, *ad ſe* extraxerunt.

v. 195.

Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος] Non ſupervacaneum eſt iſtud ἄρα. *Scilicet Amphimachum Stichius quidem.* CLARK.

v. 199.

Φέρετον, ferunt.

Ῥωπήϊον, ου, τὸ, locus virgultis plenus. a ῥὼψ, ῥωπὸς, ὁ, virgultum.

V. 200.

Γαμφηλαὶ, ῶν, αἱ, malæ *ſeu* maxillæ. a γαμψὸς, ἡ, ὸν, incurvus, inflexus. *pro* καμψὸς. *quod* a κάμπτω, flecto, incurvo.

V. 201.

Ὥς ῥα τὸν] *Sic, inquam, hunc:* (Imbrium.)

Κορυςὰ] Δυϊκῶς· Κορυςαὶ, ὁπλῖται. *Schol.* Κορυςὴς, οῦ, ὁ, armiger, armatus miles, bellator. a κορύσσω, armo.

V. 202.

Συλήτην, detraxerunt.

V. 203.

Ἀμφιμάχοιο, Amphimachi *cauſa.*

V. 204.

Σφαιρηδὸν, *adv.* in modum pilæ, inſtar globi. a σφαῖρα, ας, ἡ, ſphæra, globus, pila.

V. 207.

Υἱωνοῖο πεσόντος, Nepotis *gratia* (*Amphimachi*) cæſi.

V. 209.

Κήδε' ἔτευχεν, clades moliebatur.

V. 210.

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ] *Idomeneus autem deinceps—. Idomeneus autem ei eunti—.* Connectitur videlicet cum iſto, βῆ δ' ἰέναι, *v.* 208. CLARK.

V. 211.

Νέον, nuper.

V. 212.

Ἰγνύα, ας, ἡ, poſterior pars genu, poples. a γόνυ, genu.

V. 213.

Ἔνεικαν, aſportaverant.

Ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας] Hic locus videtur oſtendere, non ſolos Podalirium & Machaonem in exercitu Græcorum medicinam exercuiſſe, ſed in ſingulis nationibus, ut par eſt, alios quoque præterea extitiſſe. Dixit autem & alibi Poëta: ἰατροὶ πολυφάρμακοι ἀμφεπένοντο. SPOND.

V. 214.

Ἤϊεν ἐκ κλισίης, Redibat ex tentorio.] *Ex amici vulnerati tentorio*, ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, *v.* 211. iturus ad *Suum* tento-

tentorium, ut arma deinceps indueret. *v.* 240. *Barneſius* ex uno MS. edidit hoc in loco ἐς κλισίην, *ad Suum* ſcilicet *tentorium.* Quod, ad ſententiam, perinde eſt Cumque *Barneſio* faciunt MSS. a *Th. Bentleio* collati. CLARK. Item MS. Lipſ. Eſtque non perinde, ſed melius. Nam *v.* 240. demum it in tentorium. ERN.

Μενοίνα, cupiebat.

V. 215.

Ἀντιάαν, Particeps eſſe.

V. 219.

Πῆ τοι — Οἴχονται; quo tandem abierunt?

Ἀπειλαὶ, — τὰς ἀπείλεον, minæ, — quas minabantur.

V. 223.

Πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα] Nota, quam recte Poëta hoc loco omnes cauſas explicet, quibus pericula facile non propulſamus. Sunt autem tres: ἀπειρία, δέος, καὶ ὄκνος: *i. e.* Imperitia *vel* Inſcitia, Timor, & Negligentia Ideo hoc loco Idomeneus, cum videat periculum imminens a capite Græcorum non propelli; quanta licet ipſi peritia, quanta audacia, quanta ſedulitate pugnent, altius quippiam excogitat, nempe Jovis voluntatem, per quam ipſi in has anguſtias redigantur, ut nulla ſpes ſit reliqua, niſi mortis. SPOND.

V. 224.

Ἴσχει, detinet.

V. 225.

Ἀνδύομαι, *pro* ἀναδύομαι, reſpuo, recuſo, fugio, ſubterfugio, detrecto.

Ἀλλά πȣ] *Sed, ut veriſimile eſt: Sed, quantum conjicere eſt.* CLARK.

V. 226.

Μέλλει δὴ φίλον εἶναι, Videtur nimirum gratum eſſe.

V. 228.

Ἦσθα, fuiſti.

V. 233.

Μέλπηθρον, ȣ, τὸ, ludicrum, ludibrium. κυνῶν μέλπηθρα γενέσθαι *eſt* laniari: *nam canes ſaturi cadaveris reliquiis illudunt.* a μέλπομαι, canto, ludo.

v. 236.

Αἴκ᾽ ὄφελός τι γενώμεθα, ſi cui uſui eſſe queamus.

Καὶ δύ᾽ ἐόντε, etiam duo cum ſimus.

v. 237.

Συμφερτὴ δ᾽ ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
Utilis certe in unum collata virtus eſt virorum, etiam valde imbellium.

Συμφερτὸς, ὴ, ὸν, confertus, congeſtus, collatus. a συμφέρω, confero.

v. 239.

Ἀμπόνον, *pro* ἀνὰ πόνον, in pugnam: ἐπὶ τὸν πόλεμον. *Schol.*

v. 241.

Γέντο δὲ δοῦρε, Sumſitque duo haſtilia.

v. 244.

Ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ, præclari autem *ſunt* ejus radii.

v. 246.

Μηριόνης δ᾽ ἄρα] *Meriones autem, ut dictum eſt,* —: Connectitur nimirum cum eo, quod ſupra dictum eſt, *v.* 167. &c. CLARK.

Θεράπων] Non *Servus*, ſed Militum *Præfectus inferior.* Vel, *Idomenei Armiger.* IDEM.

v. 247.

Κατὰ — Οἰσόμενος, Sumturus.

Ἤιει, ibat.

v. 248.

Σθένος Ἰδομενῆος, vis Idomenei, *i. e.* Idomeneus.

v. 251.

Ἠέ τι βέβληαι; Nunquid vulneratus es?

v. 252.

Ἠέ τευ ἀγγελίης μετ᾽ ἐμ᾽ ἤλυθες; An alicujus rei nuncius ad me veniſti?

v. 262.

Τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι, quas a cæſis abſtuli.

Ἀποαίνυμαι, aufero, detraho, adimo, ex ἀπὸ & αἴνυμαι, aufero.

v. 263.

Ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς — A viris hoſtibus longe —

v. 265.

v. 265.

Γανόω, ῶ, lætitia afficio. 2.) *h. l.* ſplendeo. a γάνος, εος, τὸ, lætitia, ſplendor.

v. 268.

Ου χεδόν ἐςιν ἑλέϑαι, non prope ſunt, ut ſumere poſſim.

v. 269.

Λελασμένον ἔμμεναι, oblitum eſſe.

v. 275.

(κατὰ) Ἀρετὴν, virtute.

v. 276.

Λεγοίμεϑα, ſeligamur.

v. 277.

Ἐς λόχον, ad inſidias.

v. 278.

Ἐξεφαάνϑη, apparet. *Poët.* pro ἐξεφάνϑη, v. ἐκφαίνω, in lucem edo, profero. ἐκφαίνομαι, in lucem edor: appareo, conſpicuus ſum.

v. 279.

Τῦ μὲν γάρ τε κακῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλη,
Quippe ignavi mutatur *ſubinde* color alius ex alio.

v. 281.

Μετοκλάζω, in genua ſubſido, flexis genibus conſido. ex μετὰ & ὀκλάζω, in genua procumbo, genibus flexis ſubſido. *Metaph.* labaſco, ſuccumbo, deficio.

v. 282.

Ἐν, intus.

Μεγάλα, valde.

Παταάσσω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

v. 283.

Κῆρας οἰομένῳ, Mortem exſpectanti.

Πάταγος, ου, ὁ, fragor, ſtrepitus, ſtridor, fremitus.

v. 284.

Τῦ δ' ἀγαϑῦ ὗτ' ἄρ τρέπεται χρὼς, κ. τ. λ.
Viri autem fortis neque mutatur color, &c.

v. 285.

Ἐσίζομαι, *pro* ἐισίζομαι, inſideo, me colloco.

v. 286.

Ἀρᾶται δὲ τάχιςα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ,] Εὔχεται δὲ ὁ γενναῖος ἀνὴρ τὴν ταχίςην συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις. *Schol.*

Δαῒς, ἴδος, ἡ, tæda, fax accenſa. 2.) *h. l.* pugna *ardens*, prælium, bellum. *In* δαῒ *eſt Apocope, pro* δαΐδι. a δαίω, uro.

v. 287.

Μένος καὶ χεῖρας, animos & manus: τὴν δύναμιν καὶ τὴν προθυμίαν. *Schol.*

Ὄνοιτο, *quis* vituperarit.

v. 288.

Βλεῖο, (eminus) vulneratus fueris. aor. 2. opt. Med. v. βλῆμι, percutio.

Πονευμενος, (in pugna) laborans: ἐνεργῶν, πολεμῶν.

Τυπείης, (cominus) vulneratus fueris.

v. 290.

Νηδὺς, ύος, ὁ, venter, alvus, uterus.

Ἀντιάσειε, occurrerit: ἀπαντήσοι, ἔλθοι.

v. 291.

Πρόσσω ἱεμένοιο, Ulterius recta ruentis.

Ὀαριςὺς, ύος, ἡ, confabulatio. *propr.* maris cum fœmina. Sed *in genere pro* quacunque confabulatione *vel* commercio *ſumitur, ut h. l.* ab ὄαρ, αρος, ἡ, uxor, conjux.

v. 292.

Λεγώμεθα, interloquamur, dicamus.

Νηπύτιος, ία, ιον, infans. 2.) *h. l.* ſtultus, ſtolidus, fatuus. a νήπιος, *idem.*

v. 293.

Ὑπερφιάλως] Vertitur, *ſupra modum.* Immo: *per inſolentiam.* ut ὑπερφίαλοι de inſolente, *Il.* O. 94. ERN.

v. 297.

Μέγα πτολέμοιο μεμηλώς, valde pugnæ cupidus.

v. 298.

Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης] Voici une belle comparaiſon, qui releve bien la ſimplicité de la converſation precedente. Idomenée & ſon écuier Merion plus jeune que lui donnent lieu à cette image de Mars ſuivi de ſon fils le Dieu de la terreur & de la fuite, image pleine de nobleſſe & de grandeur. Je ne ſai ſi Homere eſt le premier qui a diviniſé φόβος, & qui en a fait le fils de Mars. Cette idée eſt grande & noble. DAC.

v. 299.

V. 299.

Ἀταρβὴς, έος, ὁ, ἡ, intrepidus, non pavidus & meticuloſus. ex α priv. & τάρβος, terror.

V. 300.

Ἕσπετο, Comitatur : Comitari ſolet.

Ταλάφρων, ονος, ὁ ἡ, *idem quod* ταλασίφρων. Δ. 421.

V. 301.

Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης, *Atque* hi quidem e Thracia] Thraces populi erant bellicoſi : unde Mars, belli Deus, Geticus, Odryſius & Thracius dicitur. SPOND.

Μετὰ, in.

V. 307.

Δευκαλίδη, Deucalionide.

Πῇ τ' ἄρ] *Ecquanam igitur?*

V. 308. 309.

Fuiſſe exercitum in acie ampliorem, liquet ex eo, quod *h. l.* Meriones dubitat, num ad dextram, an ſiniſtram Trojanæ aciei partem irruat, an vero in medium prorumpat.

Ἠ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
Ἠ ἐπ' ἀριστερόφιν. — —
An ad dextram totius exercitus, an per medios;
An ad ſiniſtram? — —

FEITH. *L. IV. C. XIV.* §. *III.*

V. 309.

Ἐπεὶ οὔποθι — οὕτω δεύεσθαι] Ne *dubitare* videatur *Meriones*, eone verſus iret auxiliatum, ubi ſe *maxime* opus eſſet, an eo ubi ſe *nihil* opus eſſet; quod eſt videlicet abſurdum: contendit *Popius* verba, οὔποθι οὕτω δεύεσθαι, eam vim habere ut dicantur Græci, *omni ex parte* pulſi, auxilio *undique* ex æquo indigere. At hoc non fert linguæ Græcæ ratio. Dubitanti & quærenti, dextræne parti, an ſiniſtræ, an mediæ demum aciei opem ferret, ſuccurrit, ſiniſtram exercitus partem auxilio maxime egere: Nec in hoc quidquam abſurdi. CLARK.

Οὔποθι, *adv.* nusquam.

Ἔλπομαι, *h. l.* exiſtimo, puto.

V. 310.

Καρηκομόωντας] Crinitos. *Virgil.* Crinitus Jopas. *Æneid. I.* 744. CLARK.

v. 314.

Τοξοσύνη, ης, ἡ, ars ſagittandi. a τόξον, ȣ, τὸ, arcus.

Στάδιος, ια, ιον, ſtabilis, ſtatarius. *Hinc ςαδίη μάχη vel ὑσμίνη,* ſtataria pugna. *Aliquando Subſtantivum intelligitur, ut H.* 240.

v. 315.

Ἄδην, *adv.* ſatis, abunde: vehementer.

Ἐλόωσι, exerceant. *Poët.* pro ἐλῶσι, vel ἐλάυσι. ab ἐλάω, quo Poëtæ pro ἐλαύνω utuntur, & præſenti pro futuro.

Καὶ ἐσσυμενον πολέμοιο, perquam incitatum licet ad pugnam,

v. 317.

Αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, Arduum *ſane* ei erit.

Ἐσσεῖται, erit. *Poët.* pro ἐσεῖται. hoc autem *Dor.* pro ἔσεται; fut. I. v. εἰμὶ. Dores enim fut. Act. & Med. circumflectunt.

v. 320.

Δαλὸς, ȣ, ὁ, titio, torris: κεκαυμένον ξύλον. a δαίω, uro.

v. 321.

Εἴξειε, ceſſerit.

v. 322.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, *h. l.* fruges, cibus.

v. 323.

Ῥηκτὸς, ἡ, ὸν, violabilis; qui frangi poteſt, fractus. a ῥήσσω, *vel* ῥήγνυμι, frango.

v. 324.

Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ] Notandum hic, quanto cum artificio, (ut Poëma unum ſit a capite ad calcem,) quicquid rerum narretur, quisquis hominum loquatur, nusquam non ſpectetur & inſeratur *Achilles.* Vide ſupra ad *B.* 673. 681. ad *E.* 788. & ad *H.* 228. CLARK.

Χωρήσειεν, ceſſerit. *v.* 321. εἴξειε.

v. 325.

Αὐτοςαδία, ας, ἡ, pugna ſtataria, qua pede collato cum hoſte pugnatur. ex αὐτὸς & ςάδιος, ſtatarius, ſtabilis.

Οὔπως ἐςὶν ἐρίζειν, nequaquam poteſt contendere.

v. 326.

Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριςερ'] *Quoniam media acies Tantis Viris tuta eſt, ideo Nos ad ſiniſtram* —. CLARK.

Ἔχε,

Ἔχε, tende, curſum dirige.

v. 330.

Οἱ δ', Hi autem: (*hoſtes.*)

v. 332.

Κεκλόμενοι, Cohortantes.

Ἔβησαν, irruebant.

v. 333.

Τῶν δ' ὁμὸν ἵςατο νεῖκος, Manibusque utrinque conſertis, commiſſum eſt certamen. *Vel*, Horum congreſſu in unum facto, conflatum eſt certamen.

v. 334.

Σπέρχωσιν, ingruunt.

v. 336.

Ἱςᾶσιν, ſtare faciunt.

v. 337.

Τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, his ſimul *irruentibus* inita eſt pugna: horum in unum congreſſa eſt pugna.

v. 339.

Φθισίμβροτος, ὁ, ὁ, ἡ, mortalibus exitioſus, pernicioſus. ex φθίω, *ſeu* φθίνω, corrumpo; & βροτὸς, mortalis.

v. 340.

Ἀμέρδω, privo viſu, excæco. *item* obſcuro, obtundo, perſtringo viſum. ex α priv. & μέρδω, intueor.

v. 340. 341.

Armorum ſplendor valde ab Heroibus affectatus; non tam *ad decus*, quam *ad metum hoſtibus incutiendum.* uti *h. l.*

— — Ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη. — —

— — *Oculos autem perſtringebat*
Splendor æreus. — —

In hunc modum *variis* quoque *picturis diſtinguebant.* Qualis thorax ille Agamemnonis, cujus decem ſemitæ ex nigro Cyano metallo, duodecim ex auro, viginti ex ſtanno; cærulei vero dracones tres juxta collum erant protenſi. *Iliad. XI. v.* 32. *ſqq.* In clypeis potiſſimum hoc obtinebat, qualis ſupra alios ab *Homero* deſcribitur ille Achillis, factus a Vulcano, variarum rerum imaginibus inſignis. *Iliad. XVIII. v.* 481. *ſqq.* Cui ſimilis is, quem ſingulari poëmate complexus *Heſiodus, Scuto Herculis, a v.*

139. *ad* 320. Quem item Æneæ datum a Vulcano ſcribit *Virg. Æneid. VIII. v.* 729. Turni quoque clypeus depictam habebat Jo, cum cuſtode Argo, & Inachum amnem vina fundentem. *Æneid. VII.* 789. *ſqq.* FEITH. *L. IV. C. X. §. IV.* add. POTT. *Tom. II. p.* 20.

v. 342.

Νεόσμηκτος, ου, ὁ, ἡ, recens terſus, nuper politus *vel* purgatus. ex νέος, & σμάω, *vel* σμήχω, abſtergo, purgo.

v. 343.

Ἐρχομένων ἄμυδις, Congredientium in unum.

v. 345.

Ἀμφὶς φρονεῖν, *i. e.* διχονοεῖν, διχοφρονεῖν, diſſentire, diſcordare.

v. 346.

Τετεύχατον, ſtruebant.

v. 348.

Κυδαίνω *h. l.* glorioſum reddo, honoro, decoro.

v. 350.

Υἱέα, filium *ejus.*

v. 352.

Ὑπεξαναδύομαι & ὑπεξαναδῦμι, ſenſim *vel* clam emergo. *item* emergo. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ & δῦμι.

Πολιῆς ἁλὸς, e cano mari.

Ἤχθετο γάρ ῥα] *Dolebat enim, ut dixi,* — Connectitur nimirum cum eo, quod ſupra dictum eſt, *v.* 206. CLARK.

v. 355.

Γεγόνει, natus fuerat.

v. 356.

Τῷ ῥα καὶ — Quocirca etiam *Neptunus* —

Ἀμφαδίην, *adv.* palam, manifeſte. ab ἀμφαδὸν, *idem.*

Ἀλέεινε, cavebat.

v. 357.

Ἔγειρε, concitabat *eos.*

v. 359.

Πεῖραρ, *vel* πεῖρας, idem cum πέρας, τὸ, finis, terminus, limes. *h. l.* funis.

Ἐπαλλάσσω, *vel* ττω, alterno, viciſſim hoc atque illo modo procedo. *h. l.* hinc inde necto, implico.

Πεῖραρ

Πεῖϱαϱ ἐπαλλάξαντες — τάνυσσαν] *Utrumque exercitum, tanquam circumjecto fune, in arctum conſtringebant.* Ut recte *Popius.* CLARK. Neſcio, an recte intelligatur hic locus. Πεῖϱαϱ ἐπαλλάττειν certe non eſt *funem hinc inde nectere:* ſed *alternis contendere, ab utraque parte contendere.* Eundem funem contendebant Jupiter & Neptunus. Ἐπαλλάττειν eſt *in utramque partem trahere:* unde & Dialecticis dicuntur ἐπαλλάττεσθαι λόγοι, cum *diſputando in utramque partem trahuntur*, ut Cicero loquitur, quæ forma loquendi hinc ducta eſt. Xenoph. Mem. Socr. III. 8. ubi v. not. noſtram. Sic & Ariſtotel. Polit. I. 6. ὃ ποιεῖ τοὺς λόγους ἐπαλλάττειν, ubi v. Victor. p. 30. ERN.

v. 361.

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ, ἡ, ſemicanus, qui medium canæ ætatis attigit. ex μέσος & πολιὸς, canus.

v. 362.

Ἐν φόβον ὦϱσε, fugam incuſſit.

v. 363.

Καβησόθεν, e Cabeſo: Cabeſus eſt urbs Thraciæ.

Ἔνδον ἐὼν, *aliquando* qui adeſt, *ut hic.*

Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα] Schol. Lipſ. duplicem interpretationem adfert, alteram, quæ ἔνδον refert ad Ilium. ἔνδον ſcil. Ἰλίου. alteram, quam ipſe præfert, ut ſit pro παϱόντα. Eadem forma loquendi eſt O. 438. ERN.

v. 364.

Πολέμοιο μετὰ κλέος, belli ad famam.

v. 366.

Ἀνάεδνον] Caſſandram nimirum non muneribus, ſed opera & rebus geſtis, promereri ſtudebat. Ut notavit *Domina Dacier.* CLARK.

v. 368.

Ὑπό τ' ἔχετο, *eam* promiſerat.

v. 369.

Ὑποσχεσίῃσι πιθήσας, promiſſis fretus.

Ὑπόσχεσις, ιος, ἡ, pollicitatio, promiſſio, promiſſum. ab ὑπίσχομαι, promitto.

v. 371.

Ὕψι βιβάντα τυχὼν, ſublimi gradu incedentem aſſecutus.

v. 374.

Πέρι, ſupra.

Αἰνίζομαι, *idem quod* αἰνέω, laudo; admiror.

v. 377.

Τελέσαιμεν, præſtiterimus.

v. 378.

Δοῖμεν, Dederimus: Dabimus.

v. 379.

Ὀπυιέμεν, *pro* ειν, quam ducas. v. ὀπυίω, coeo, ineo: uxorem habeo.

Εἴκε σὺν ἄμμιν — ſi quidem nobiſcum &c.] Urbane. Quaſi dicat: Rem magnam & impoſſibilem Trojanis eras pollicitus, nimirum te Græcos e finibus Trojanorum propulſurum. Nos vero faciliorem petimus, ut nobiſcum videlicet Ilium evertas. SPOND.

v. 381.

Συνώμεθα, in colloquium veniamus. aor. 2. ſubj. Med. v. συνίεμαι, convenio: paciſcor.

v. 382.

Ἀμφὶ γάμῳ, De nuptiis.

Ἐεδνωταὶ κακοὶ, ſoceri illiberales.

Ἐεδνωτὴς, ȣ͂, ὁ, *pleonaſmo* τȣ͂ ε, *pro* ἑδνωτὴς, ſocer. *i. e.* qui filiam dat addita dote. ab ἔεδνα, *pro* ἕδνα, dos, *dona* ſponſalia.

v. 384.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator: ultor, vindex. ab ἀμύνω, auxilior: ulciſcor.

v. 387.

Φθάμενος βάλε, prior percuſſit.

v. 388.

Λαιμὸν, *Ad* jugulum. λαιμὸς, ȣ͂, ὁ, guttur, gula, jugulus.

v. 389.

Ἀχερωΐς, ίδος, ἡ, populus alba. ab *Acheronte* denominari putatur. Ferunt, Herculem, cum adverſus Cerberum progrederetur, conſitam ad Acherontis ripas conſpexiſſe arborem, quam ſecum reportavit, & Ἀχερωΐδα nuncupavit.

v. 390.

Πίτυς, υος, ἡ, pinus, picea.

Βλωθρὸς,

Βλωθρὸς, ϱὰ, ϱὸν, celſus, excelſus, altus: viridis: tener. a βλώσκω, advenio: adſcendo: creſco.

v. 391.

Νεήκης, εος, vel νεηκὴς, έος, ὁ, ἡ, recens acutus, exacutus. ex νέος & ἀκὴ, cuſpis, acies.

Νήϊον εἶναι, navale lignum ut ſit. Vid. ad Γ. 62.

v. 393.

Βρύχω, dentibus frendeo, ſtrideo, mordeo cum ſtridore dentium.

Κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης, pulvere manibus prehenſo ſanguinolento.

Δράσσω, vel ττω, manu prehendo, corripio.

v. 394.

Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, Defectus vel excuſſus vero eſt ejus auriga mente.] ἐξεπλάγη δὲ, καὶ ἔκφρων ἐγένετο ὁ αὐτῦ ἡνίοχος. *Schol.*

v. 395.

Ὑπὸ — ἀλύξας, ut effugeret.

v. 401.

Ἐξέλασε Τρώων — Abegit a Trojanis —

v. 402.

Σχεδὸν — Ἰδομενῆος, prope — Idomeneum.

v. 403.

Ἀσίυ ἀχνύμενος, Propter Aſium dolens.

v. 408.

Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, ſub hoc ſe totum collegit, involvit, occultavit, contraxit, convolutus eſt. *Att.* vel *Jon.* pro ἥλη. ab εἴλον, cujus aor. Paſſ. *Jon.* ἄλην, & Pleonaſm. τῦ ε, ἐάλην. aut communiter ἥλην, & Dialyſi ἐάλην. unde & partic. ἀλεὶς, ἕτος, ſecundum *Phavorinum*. Aut ab ἀλῶ, *declino, vito, &c.* ſecundum *Suidam*. Aut ἐάλη, *per Metaplaſm.* pro ἐάλω, quod eſt *Att.* pro ἥλων. aor. 2. v. ἁλίσκω. *capio.*

Ὑπέρπτατο, ſupervolavit. v. ὑπερίπτημι, ſupervolo.

v. 409.

Καρφαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus. a κάρφω, ſicco, arefacio.

Ἐπιτρέχω, percurro. *item* per ſummas partes curro, attingo, ſupervolo, in tranſcurſu ſtringo, *ut h. l.*

Ἄϋσεν, reſonuit.

v. 410.

v. 410.

Βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, robuſta manu emiſit *Deïphobus.*

v. 413.

Ἔκπαγλον, valde, vehementer.

v. 414.

Ἄτιτος, ου, ὁ, ἡ, inhonoratus. 2.) *h. l.* impunitus, inultus. ex α priv. & τίω.

v. 416.

Πομπὸς, οῦ, ὁ, qui aliquem deducit *ſeu* transmittit, comes, viæ dux. a πέμπω, mitto.

v. 417.

Εὐξαμένοιο, eo gloriante.

v. 419.

Ἀλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, Non tamen, dolens licet,] Solemus plerumque præ mœrore & triſtitia in rerum cura diligentiam noſtram remittere. Hic vero contrarium obſervatur in Antilocho, cui dolor curam ſocii mortui non adimit. SPOND.

v. 423.

Φερέτην, portabant.

v. 424.

Ου λῆγε μένος] Ἐπαύσατο vel λῆγε μένος eſt *ſuam vim cohibere*, aut *ſe* ; at λήγειν vel παύειν, *alterius*: ſed dicitur hic intellectu ἑόν. ERN.

v. 425.

Νυκτὶ καλύψαι,] Hic loquitur pro *interficere*, quod alibi dixit ἀΐδι προϊάπτειν. Quod vero ſequitur δυπῆσαι, a conſequenti etiam pro *mori* in bello dictum eſt. SPOND.

v. 430.

Περὶ κῆρι, ex corde.

v. 431.

Ἐν μεγάρῳ] Eſt non *in domo*; quis hoc latine ſciens intelligat? ſed *cœlibem.* Sic virginem cœlibem vocat Demoſth. c. Midiam. c. 17. ἔτι ἔνδον οὔσαν. Sic enim ibi intelligo. ERN.

v. 433.

Γῆμεν ἀνὴρ ἄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ, Duxerat vir nobiliſſimus in Troja ampla.] Poſt hunc verſum nonnulli antiquorum, teſte *Euſtathio*, tres ſequentes inſeruerunt:

Πρὶν

Πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόου υἷας,
Πριαμίδας θ', οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν,
Ἕως ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κύριον ἄνθος.

Homero non indignos, judice *Domina Dacier*. Mihi videntur commentitii, & recentiorem ætatem ſapere. CLARK.

v. 435.

Θέλξας ὄσσε φαεινὰ, Caligine offuſa oculis lucidis.

Θέλγω *h. l.* obſcuro, tenebras induco.

Πεδάω, ῶ, compedibus adſtringo, pedicis vincio, præpedio *quaſi vinculo*, compedio, illigo, irretio. a πέδη, ης, ἡ, pedica, compes, vinculum pedum. *quod* ex ποῦς, & δέω, ligo.

v. 436.

Ἀλέασθαι, declinare. ſæpe pro ἀλεύασθαι. aor. 1. infin. Med. ab ἀλεύω. Vel eſt infin. ab ἀλέαμαι. ab ἀλέω, caveo, vito, fugio.

v. 437.

Ὑψιπέτηλος, ου, ὁ, ἡ, folia in cacumine gerens: alto vertice comans: altus, excelſus, procerus., ex ὕψι & πέταλον, *Jon.* πέτηλον, folium.

v. 439.

Ῥῆξεν — ἀμφὶ] Male vertitur: *diſcidit circum.* Immo *diſcidit*, vel *dirupit.* Sic mox ἐρεικόμενος πέρι. ERN.

v. 441.

Ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ, fiſſa ab haſta.

Ἐρείκω, frango, contundo, ſcindo. *idem quod* ῥήσσω.

v. 442.

Ἐπεπήγει, fixa erat. pluſq. perf. Med. v. πήγνυμι, *vel* πήσσω, figo.

v. 443.

Οὐρίαχος, ου, *idem quod* σαυρωτὴρ, ὁ, ferrum (extremum) quo ima haſtilis pars præfixa eſt. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda: *in exercitu* extremum agmen. Navi *etiam tribuitur pro* puppi.

Πελέμιζεν] Non *quaſſabat*, ſed *tremefacit.* Conf. ad Π. 622. ERN.

v. 444.

Ἀφίει μένος, remiſit impetum *ſuum. Vel*, emiſit ejus animum.

Ὄβριμος

Ὄβριμος Ἄρης, valida haſta. *Vel*, impetuoſus Mars.

v. 446.

Ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὔτως; Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς —.] *Al.* δή τοι ἐΐσκομεν. *Al.* δή τι σ' ἐΐσκομεν. Vir doctiſſimus, *Henr. Stephanus*, ſine interrogatione ſcribendum, & hoc modo diſtinguendum contendit: Ἦ ἄρα δή τοι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι. ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὔτως; Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς —. „Ut *hic Senſus ſit: Equidem, Deï„phobe, nos abunde vicem retuliſſe* (vel *injuriam ultos eſſe*) „*putamus in eo, quod tres pro uno a nobis occiſi ſint: Quid „tamen te ita jactas, vir præclare, tu quoque mecum congre„dere; ut ſi non ſatis eſt tres occidiſſe pro uno, tu quartus „numerum expleas.*„ Sententia elegans ſane & commoda. Veruntamen, præterquam quod iſto modo vox ἀλλὰ nimis duriter ſit transpoſita, (id quod ipſum virum doctum non fugit;) mihi porro neque iſtud ἄρα, neque iſtud τι, ſatis recte videntur conſtare, niſi ἐΐσκομεν intelligatur interrogative. Ceterum, ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι reddi poteſt vel: *num tibi videmur recte judicare, æquum eſſe,* —? vel: *num tibi videmur judicare, ſatis eſſe,* —? CLARK. Melior eſt poſterior interpretatio, in extremo, ſed friget: *num tibi videmur judicare*, nec in eo exprimitur τὸ τι. Sicut λέγειν τι eſt *recte dicere*, ſic ἐΐσκειν τι, *recte judicare.* Pſeudo Did. ἀξίως καὶ δεόντως αὐχεῖν. Senſus igitur eſt: *An tibi videmur recte judicare, ſatis eſſe, tres pro uno interfectos.* Conf. *Il.* Ξ. 471. ERN.

v. 447.

Ἀντιπεφάσθαι, loco alterius occidi. præt. infin. Paſſ. v. ἀντιφάω, occido pro altero, *vel* loco alterius.

Ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, pro uno occiſi ut ſint.

v. 448.

Ἐναντίος ἵσταθ' ἐμεῖο, adverſus ſtato mihi.

v. 449.

Ἵκηαι, venerim: venio.

v. 450.

Ἐπίουρος, ου, ὁ, cuſtos. ex ἐπὶ & οὖρος, ὁ, *idem.* quod ab ὁρᾷν, videre.

v. 453.

Ἔνεικαν, *me* advexerunt. Vid. ad *I.* 306.

v. 456.

Ἑταρίσσαιτο, *ſibi* adjutorem aſſumeret. v. ἑταιρίζω, *Poët.* ἑταρίζω, ſodalem reddo, mihi adjungo, conſocio. ἑταιρίζομαι, ſodalis fio. ab ἑταῖρος, ſocius. *Poët.* ἕταρος.

v. 458.

Δοάζω, & ομαι, dubito, delibero. 2.) *h. l.* poſt dubitationem & deliberationem tandem decerno. a δοιὸς, duplex.

v. 460.

Ἐπιμηνίω, iraſcor, ſuccenſeo. ex ἐπὶ & μηνίω, *idem.*

v. 464.

Γαμβρῷ] *Sororis marito. v.* 428. 429.

Εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει, ſi quid te affinis cura tangit. κῆδος, *h. l.* affinitas, cognatio: συγγένεια.

v. 466.

Τυτθὸν ἐόντα, parvulum exiſtentem.

v. 468.

Τῷ, *Æneæ.*

Ἄρα] *Ut par erat; ut expectandum erat.* CLARK.

v. 469.

Μετὰ *hic* adverſus: ad.

v. 470.

Τηλύγετον ὥς, puerulum veluti: παῖδα μονογενῆ. *Schol.*

v. 472.

Ὅστε μένει] Qui *ſcilicet* expectat.

v. 473.

Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, Loco in deſerto.

Οἰοπόλος, ου, ὁ, ἡ, opilio. 2.) ſolitarius, in deſerto vivens. ex ὄις, οἰὸς, ovis: *vel* οἶος, ſolus; & πολέω, verſor.

v. 474.

Ἄρα] *Deinceps;* vel, *ut fieri ſolet.*

v. 477.

Ἐπιόντα, invadentem.

Βοῇ θοόν, pugna celerem.] *Al.* βοηθοόν. Nempe *Alcathoo* auxiliatorem. *v.* 465. CLARK.

Αὖε, inclamabat: vocabat.

v. 481.

Ἀμύνατε, ſuccurrite.

Δείδια, timeo.

v. 482.

Ὅς μοι ἔπεισιν, qui me aggreditur.

v. 483.

Φῶτας ἐναίρειν, ad viros interficiendos.

v. 484.

Ἔχει ἥβης ἄνθος, obtinet juventæ florem : *il eſt en dans la fleur de ſa jeuneſſe.* DAC.

Ὅ, τε] Fuerunt viri docti, qui legerent, ὅτε, *quan* Sed multo elegantius eſt, ὅ τε, *quod ſcilicet.* CLARI

v. 485.

Εἰ γὰρ] Refertur iſtud γὰρ non ad id, quod proxi præceſſit, ſed ad id, quod elegantius reticetur : *Ne igitur reprehendas, ignaviæque incuſes*, SI ENIM —. CLAR Durum eſt hæc intelligi. Verte, *Quod ſi.* Ita dicitur γὰρ, & refertur ad totam præcedentem orationem. ERI

Ὁμηλικίῃ γεγενοίμεθα, (*Poët.* & *Jon.* pro γενοίμεθα eadem ætate eſſemus.

Τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ, hoc cum animo, eodemque animo.

v. 486.

Φέροιτο, *is* referret.

Κράτος, gloriam.

Φεροίμην, *ego* referrem.

v. 487.

Ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες, unum mentibus animum ha bentes. *Schol.* ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες. Vid. WOLF. *Cu Philol.* PALAIR. *Obſerv.* &c. *in Act. IV.* 32. Τοῦ δὲ πλήθ τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία.

v. 489.

Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν] Æneas incertum pugnæ eventum t mens, ſolus cum Idomeneo, cui jam varii aderant com tes, non congreditur, ſed advocatis quoque ſociis : quo fortis viri, non temerarie pericula adeuntis, exemplun eſt. SPOND.

v. 491.

Οἱ ἅμ', ſecum, cum eo.

v. 492.

Μετὰ *hic* poſt.

Ἕσπετο, *ſequi ſolent.*

v. 493.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. a βόω, ſeu βόσκω, paſco.
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης, Potum ductæ a paſtu.
Γάνυμαι, lætor, gaudeo. (κατὰ) Φρένα, mente.
Γάνυται δ' ἄρα τε — ποιμὴν] *Lætatur autem inde & Paſtor.* Vel: *Lætatur autem, ut ſolet*, (vel, *ut æquum eſt*,) *& Paſtor.* CLARK.

v. 492. 493.

Non verbis modo, ſed *ſuo quoque exemplo Duces militibus præivere.* Primi enim fere in acie apud *Homerum* apparent: uti peculiariter videre eſt *h. l.* ubi Æneas, Deïphobus, Paris ac reliqui Trojanorum Duces dicuntur præceſſiſſe copias ſuas, ut arietem bibituræ oves ſequuntur.

— ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης. — —
— *ut poſt arietem ſequuntur pecudes*
Bibituræ a paſtu. — —

Et Principes fortiſſimi πρόμαχοι, *anteſignani*, audire geſtiunt variis apud *Hom.* locis. FEITH. *L. IV. C. XIV.* §. *VI.*

v. 495.

Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος, Ut vidit copiarum agmen.
Ἑπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ, ſequens ſe ipſum.

v. 496.

Ὡρμήθησαν, in pugnam ruerunt.

v. 498.

Τιτυσκομένων — Ἀλλήλων, Petentium — Se invicem.

v. 501.

Ἵεντ', *pro* ἵεντο, Cupiebant.
Ταμέειν χρόα, vulnerare corpus.

v. 504.

Κραδαίνω, vibro, criſpo, commoveo, quaſſo, concutio. a κραδάω, *idem.*

v. 505.

Ὤρουσεν, exilierat.

v. 506.

Ἄρα] Eam hic vim habet vocula ἄρα, ut dicat, Idomeneum *itidem jaculatum eſſe*, ut jam fecerat Æneas. CLARK.

v. 507.

Διὰ — Ἤφυσ', *pro* διήφυσε, exhauſit. v. διαφύσσω, exhaurio, expromo. ex διὰ & ἀφύσσω, haurio.

Ἔντερον, ου, τὸ, inteſtinum. ab ἐντὸς, intus, intra.

v. 512.

Ὁρμηθέντι, quum impetum faceret: curſu concito.

v. 513.

Ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος, ut irruere poſſet ad *repetendam* ſuam haſtam.

Ἀλέασθαι, ut *alterius* evitaret.

v. 514.

Ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ, arcebat lævum diem.

v. 515.

Τρέσσαι, Ad fugam capeſſendam. v. τρέω, ῶ, tremo, trepido, timeo. 2.) *h. l.* territus *ſeu* pavefactus fugio.

Φέρον, *eum* ferebant.

v. 516.

Βάδην, *adv.* gradatim, pedetentim, lento gradu. a βαίνω.

v. 517.

Οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί, ei infenſus erat *odio* perpetuo ſemper.

v. 520.

Ἔχεν, penetravit.

v. 521.

Οὐδ' ἄρα] *Neque ſcilicet* —.

Πέπυστο, audiverat. *pro* ἐπέπυστο. plusq. perf. ind. Paſſ. v. πυνθάνομαι, audio, reſciſco.

Βριήπυος, ου, ὁ, vehementer clamans, clamoſus. *Martis* epith. ex βρι, *partic. inſepar.* quæ in Compoſitione *intenſionem* notat, redditurque fere per *valde* vel *vehementer*: & ἠπύω, clamo.

v. 522.

Υἱὸς ἑοῖο πεσόντος, Filium ſuum cecidiſſe.

v. 525.

Ἐεργόμενοι πολέμοιο, prohibiti a pugna.

v. 518 — 525.

Aſcalaphus fils de Mars fut tué. Mars n'avoit pas encore appris la mort de ſon fils : car il etoit aſſis au haut de l'Olympe dans des nuages d'or, arreſté par la volonté de Jupiter, comme

les

Les autres Dieux, qui étoient éloignez de la bataille.] Le Deſtin voulut alors, que ce ne fuſt ni Mars, c'eſt à dire, l'Eſprit guerrier, ni aucune autre divinité, ou bonne qualité, qui excitaſt les gens au combat: mais vanité, fureur, caprice. *Apolog. d'Homere*, p. 100.

v. 529.

Ἐκ δ' ἄρα χειρὸς] *Adeo ut e manu*—.

v. 530.

Βομβέω, ῶ, bombum edo, reſono: *per Onomatop. a littera β. Transfertur autem ad alios ſonos, ut hic.* a βόμβος, ου, ὁ, bombus, ſonus, quem edunt apes.

v. 532.

Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος, Extraxit ex imo brachio.

v. 533.

Ἐχάζετο] Vel *Meriones*, vel *Deïphobus*; pro eo ut interpungatur ſententia. CLARK.

v. 534.

Περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας, medium manibus circumplexus: *vel*, mediis manibus circumjectis. περιτιταίνω, circumtendo, circum extendo.

v. 536.

Ὄπιθε, *cum Gen.* poſt.

v. 539.

Κατὰ, *cum Gen.* de, ex.

Νεούτατος, ου, ὁ, ἡ, recens vulneratus, modo ictus. ex νέος & οὐτάω, vulnero.

v. 542.

Ἐπί οἱ τετραμμένον, contra ſe verſum.

v. 543.

Ἐπὶ — εάφθη, appenſus ſequebatur. *Jon. Dialyſi* pro εἵφθη, aor. 1. Paſſ. v. ἕπομαι, ſequor. Eſt etiam εάφθη pro ἥφθη, *Poët.* ab ἅπτομαι, tango, hæreo, attingo.

v. 544.

Θυμοραϊστής, οῦ, ὁ, animum perdens *vel* deſtruens, exitialis: ὁ τὴν ψυχὴν φθείρων. *Schol.* ex θυμὸς & ῥαϊστὴς, οῦ, ὁ, corruptor, deſtructor. *quod* a ῥαίω, deſtruo, corrumpo. χύτο, fuſa eſt.

v. 546.

Φλὲψ, εβὸς, ἡ, vena.

Ἀπὸ — ἔκερσεν, abſcidit. v. ἀποκείρω, tondeo, detondeo. 2.) amputo, abſcindo.

v. 551.

Περισταδὸν, *adv.* circumſtando, circumcirca. a περιΐστημι, circumſto.

v. 552.

Οὐτάζω *hic* telis ferio, pulſo.

Παναίολον] Porphyrio , *mobile*; *verſatile*; *facile huc illuc motatu*. CLARK. Vid. ad Δ. 186.

v. 554.

Πέρι — ἔρυτο, undique — tuebatur.

v. 555.

Ἐν *hic* inter.

v. 556.

Ἄνευ δηΐων, *Antilochus* ſeorſum ab hoſtibus.

Κατὰ *hic* inter.

v. 557.

Ἔχ' ἀτρέμας, ſtabat quiete, ceſſavit, erat quieta.

v. 558.

Ἐλέλικτο, vertebatur.

Τιτύσκετο, parabat, obſervabat.

v. 560.

Τιτυσκόμενος, *hæc* animo meditans.

v. 562.

Ἀμενηνόω, ῶ, imbecillem reddo, debilito, comminuo. ab ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis, imbecillus. *quod* ex α priv. & μένος, robur.

v. 563.

Κυανοχαῖτα] Vide ſupra ad *A.* 175.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, cujus crines cyanum referunt, cæruleis crinibus, nigrantes crines habens, nigra coma. ex κύανος, ου, color cæruleus; & χαίτη, ἡ, juba, ſeta: coma.

Βιότοιο μεγήρας, vitam *Antilochi* nolens *ei* concedere. Vel, vitam *Antilochi ei eripiendam* negans.

v. 564.

Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν', Et *dimidium* quidem illic manſit.

Σκῶλος, ου, ὁ, ſpinæ genus, quod in igne verſatum & candefactum validius evadit. *aliquando* pali ſpecies, quem ruſtici ubi exacuerunt, & igne verſarunt, teli

loco

loco uſurpant. *accipitur pro* ligno, *aut* ſpina acuta. *Metaph.* impedimentum: *ſed tum potius* σκῶλον. a σκέλλω, arefacio.

Πυρίκαυστος, ου, ὁ, ἡ, igne exuſtus, præuſtus, aduſtus. ex πῦρ & καίω, uro.

v. 567.

Μετάσπω, & ομαι, inſequor. *Poët.* pro μεθέπομαι.

v. 568.

Αἰδοῖον, ου, τὸ, inguen, veretrum. αἰδοῖα, pudenda: ab αἰδὼς, ἡ, pudor.

Ἔνθα, ubi.

v. 569.

Γίνετ', Eſt.

Ἄρης, *h. l.* vulnus, plaga.

v. 570.

Ὁ δ' ἑσπόμενος, is autem ſecutus (*decidens*.). De eadem re in vulnus etiam Virgilius *ſequi* dixit. *Super ipſe ſecutus.* ERN.

v. 571.

Ἤσπαιρ' ὡς] Singultim palpitantem & anhelantem, pulchre depingit hoc in loco & cæſuræ & interpuncti diſpoſitio. CLARK.

Βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus, armentarius. ex βοῦς & κόλον, cibus.

v. 572.

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum contortum *ſeu* contorquendo factum, funis. ab ἴλλω, oculis conniveo: contorqueo: vincio, conſtringo.

v. 576.

Ἤλασε κόρσην, percuſſit tempus.

v. 577.

Ἀπαράσσω, *vel* ττω, abſcindo, amputo. ex ἀπὸ & ἀράσσω, *idem*.

v. 578.

Ἀποπλαγχθεῖσα, excuſſa. v. ἀποπλάζω, aberrare *vel* evagari facio. ἀποπλάζομαι, aberro, evagor.

v. 579.

Μετὰ ποσσὶ, inter pedes.

Κυλινδομένην ἐκόμισσε, devolutam ſuſtulit.

v. 583.

Τόξῳ πῆχυν, arcus cornu.

v. 584.

Τὼ δ' ἄῤ ὁμαρτήτην, Ambo autem ſimul concurrebant.

v. 587.

Ἀπὸ — ἔπταλο, reſiliit.

v. 588.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 343.

Πτυόφιν] πτύυ.

Πτύον eſt inſtrumentum, quo utuntur homines ad fruges ſeparandas. Hinc *Schol. min.* in *h. l.* πτύον δέ ἐστιν, ἐν ᾧ τὰ ἠλοημένα γεννήματα ἀναβάλλουσι, χωρίζοντες τοῦ ἀχύρου· *Ventilabrum autem eſt, in quo triturata fruges attolluntur, ſeparantes eas a palea.* Eſt ergo idem inſtrumentum ruſticum, quod nos vocamus die Wanne. Ex *hoc loco* facile colligo, ventilabra Veteres habuiſſe majora, in quæ omnia, ut noſtro tempore, cum palea & quisquiliis conjiciuntur, frumento in terram delabente, palea autem in auras avolante. ALTM. *Obſerv. Philol. - Crit. in Matth. III.* 12.

Ἀλωὴ, ῆς, ἡ, *h. l.* area, in qua trituratur frumentum.

v. 589.

Θρώσκω, ſalio, inſilio. *pro* θορέω.

Κύαμος, ου, ὁ, faba.

Μελανοχροὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nigri coloris eſt, niger. ex μέλας & χρόα, ας, ἡ, color.

Ἐρέβινθος, ου, ὁ, cicer, leguminis genus.

v. 590.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. a λικμάω, ῶ, ventilo, ventilabro purgo.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus, ab ἐρωέω, impetu feror.

v. 593.

Ἀτρείδης δ' ἄρα] *Atrides autem invicem —.*

v. 596.

Ἐχάζετο, ceſſit *Helenus.*

v. 597.

Παρακρεμάω, ῶ, ſuſpendo.

Ἐφέλκετο, tractim una ferebatur: attrahebatur.

v. 599.

v. 599.

Ἔυςροφος, ου, ὁ, ἡ, tortilis. 2.) agilis. 3.) *h. l.* pulcre tortus: ſcite circumvolutus. ex ἐυ & ςρέφω, torqueo.

Ἄωτον, ου, τὸ, flos. *h. l.* lana.

v. 600.

Σφενδόνη, ης, ἡ, funda.

Ἣν ἄρα] *Quam, ut fieri ſolet.* CLARK.

v. 599. 600.

Arcui vicina erat σφενδόνη, *funda:* quam *Poëta* appellat ἐύςροφον οἰὸς ἄωτον, *tortam ovis lanam, v.* 716. *hujus Il.* ubi ait, Locros non uſos ſcutis vel haſta, ſed arcubus ac fundis. Hac lana quoque obligata Agenori manus, *haſta* vulnerata:

Ἀυτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋςρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,
Σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.

Ipſam vero (manum) *colligavit ſcite circumvoluta ovis lana,*
Funda (ſcilicet,) *quam ei miniſter tenebat paſtori populorum;*

Δουλικώτερον, *magis ſervile*, hoc armaturæ genus cenſet Cyrus, apud *Xenophontem*, *Pædiæ:* eoque vult inermem multitudinem uti. Et Alexander apud *Curtium*, *Lib. IV. C. XIV.* hoſtiles copias elevans: *Intuerentur*, inquit, *barbarorum inconditum agmen: alium nihil præter jaculum habere; alium funda ſaxa librare, paucis juſta arma eſſe.* FEITH. *L. IV. C. IX.* §. *V.* add. POTT. *Tom. II. p.* 39. *ſqq.*

v. 602.

Μοῖρα κακὴ, fatum funeſtum.

v. 603.

Σοὶ — δαμῆναι, A te — domandum, *vel* ut ſterneretur.

v. 605.

Ἐτράπετ᾽ ἔγχος] Non, a ſcuto *repulſa eſt*, ſed *avertit ſeſe*, aberravit. De primigenio hoc *vocis Mediæ* uſu vide ſupra ad Γ. 141. CLARK.

v. 608.

Ἔσχετο, Prohibuit.

v. 611.

Ἕιλετο, deſumſit.

v. 612.

Inter alia arma Veteres *bipennes* quoque, quas ἀξίνας *Homerus* vocat, uſurparunt. Hoc armorum genere *h. l.*

I 5 Piſander

Piſander excepit Agamemnonem, eum gladio invadentem. In navali etiam pugna adhibuerunt. *Il. XV. v.* 711.

Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο.

Acutis jam ſecuribus & bipennibus pugnabant.

Ibidem & *contis uſi. v.* 388. *ſq.* FEITH. *L. IV. C. IX.* §. *VI.*

Ἐλαΐνος, ίνη, ινον, ex oliva arbore factus, oleaginus. ab ἐλαία, ας, ἡ, oliva.

Πέλεκκον, ου, τὸ, manubrium *ſeu* capulum bipennis. a πέλεκυς, εως, ὁ, ſecuris, bipennis.

v. 613.

Ἀλλήλων ἐφίκοντο, alter alterum aſſecutus eſt.

v. 614.

Ὁ μὲν, hic quidem (*Piſander.*)

v. 615.

Ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν· Summam ſub criſtam ipſam.

Μέτωπον, in fronte.

v. 616.

Ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης, Naſo ſuper extremo.

Λάκε δ' ὀστέα, crepueruntque oſſa. λάκε *Jon.* pro ἔλακε, v. λακεῖν, ſonare, crepare, ſtrepere.

v. 618.

Λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων, calcem in pectoribus ponens: calce in pectora ruens.

v. 620.

Λείψετέ θην οὕτω γε — Relinquetis ita demum &c.] Dans *le troiſiéme Livre* Homere a donné une grande idée de l'éloquence de Menelas, en nous diſant qu'il parloit peu, & qu'il n'aimoit pas les longs diſcours, mais que tout ce qu'il diſoit, il le diſoit avec beaucoup de grace & de force, & qu'il parloit fort juſte. On en voit ici un échantillon, car ce que dit Menelas eſt dans ce caractere; on y trouve la force, la convenance, la juſteſſe & la brieveté. DAC.

v. 622.

Ἐπιδευεῖς, carentes *eſtis*, caretis.

v. 623.

Ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, Quo me violaſtis.

Κακαὶ

Κακαὶ κύνες, improbæ canes.] *Jonicum* eſt, quod genere fœminino κύνες dixerit. Ceteris *porro* interpretationibus relictis, ideo *canes* a Menelao mihi videntur dici Trojani propter impudentiam, qua in Helenæ raptu uſi ſunt, quaſi nulla verecundia, nullo pudore a tanto facinore deterriti ſint. Proinde canis impudens eſt animal. Unde ſolet ab hoſtibus hoſtis ita appellari: & apud *Homerum* pro gravi contumelia in adverſarium dicitur, ut etiam obſervavit *Donatus* in *Eunucho Terentii.* Hinc illa apud hunc Poëtam: Ἐξ ἂν νῦν ἔφυγες θάνατον κύον. Et alibi: Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους. Canum etiam impudentiam *Oppian. de Venat.* notat. Hinc κυνὸς ὄμματ' ἔχων Agamemnon ab Achille A. *Iliad.* dictus eſt. Sed de his *aliâs.* Vel forſan impudentes Trojani, quos nulla pudoris repagula urbe concludunt, & cum eos raptus Helenæ coërcere debuiſſet præ verecundia & rubore: tamen impudentius egreſſi injuriam injuria cumulare conituntur tam acriter & indefatigate ad Pelasgas rates dimicantes. SPOND.

v. 624.

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, altitonans: graviter fremens. ex ἐρι & βρέμω, fremo.

Χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν] Auget Trojanorum ſcelus, quaſi dicat: Creditis, mihi ſoli illatam a vobis injuriam, cum uxorem & opes meas rapuiſtis? Atqui in Superos etiam a vobis fœdiſſime peccatum eſt, nimirum in Jovem hoſpitalem, cujus ſaltem iræ metu debueratis a tanto ſcelere perpetrando deterreri, in quo jura hoſpitalitatis perfide violaſtis. Sed neque hoc ille inultum patietur, impiæque hujus veſtræ impudentiæ debitas pœnas aliquando vobis rependet in urbis veſtræ excidio. Itaque Menelaus *paulo poſt* ad Jovem orationem ſuam convertet, & favorem, quo Trojanos hodierno die proſequitur, exprobrabit. quaſi dicat, eum violati ſui juris in hoſpitalitate non amplius recordari, cum Numen tamen deceat, injuſtorum & impiorum ſcelera vindicare: Numen, inquam, ſupremum, ſapientiaque homines Deosque longe antecellens. SPOND.

v. 625.

v. 625.

Ξείνιος, *pro* ξένιος, hoſpitalis, ad hoſpites *ſeu* peregrinos pertinens. a ξένος, ου, ὁ, peregrinus, hoſpes.

Ὅστε] *Qui videlicet.*

v. 627.

Μά ψ' οἴχεσθ' ἀνάγοντες, Nulla injuria laceſſiti abduxiſtis. Ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ, cum hoſpitio accepti fueratis ab ipſa.

v. 628.

Νῦν αὖτ'] *Nunc hanc gratiam rependentes.* CLARK.

v. 630.

Σχήσεσθε — Ἄρηος, coërcebimini — a pugna.

Καὶ ἐσσύμενοί περ, impetuoſi licet.

v. 631.

Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῆσι
Τρωσίν. — — —

Jupiter pater, ſane te ajunt ſapientia ſuperare ceteros omnes
Homines atque Deos; a te tamen hæc omnia proficiſcuntur:
Cùm ita nempe viris gratificeris injurioſis
Trojanis. — — —

On dit que vous ſurpaſſez en ſageſſe les hommes & les Dieux; & c'eſt de vous neanmoins que tous ces maux viennent. Vous favoriſez les Troyens, qui ſont des ſcelerats.] Le Deſtin, en ſuivant neceſſairement les loix invariables du mouvement, fait ici bas les maux comme les biens. *Jupiter, ingentes qui das adimisque labores*, dit *Horace. Apol. d'Homere, p.* 101.

Φασι] Menelas parle en homme irrité, *on dit;* comme traitant de conte & de fable une verité certaine, ſous prétexte que l'experience ſemble la démentir. DAC.

v. 636.

Κόρος, ου, ὁ, ſatietas, faſtidium.

v. 637.

Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio. ab ὀρχέομαι, οῦμαι, ſalto, tripudio.

Ἀμύμονος

'Αμύμονος ὀρχηθμοῖο] Lucian. de Salt. c. 23. ad defendendam ſaltationem hoc loco utitur, quo ſolam ſaltationem ἀμύμονα vocavit, i. e. reprehenſionis expertem. 'Αμύμων eſt h. l. *concinna*, *venuſta*, *pulcra*, ut cum de mulieribus dicitur. ERN.

v. 636. 637.

Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.

Eh! l'on ſe laſſe de tout, du ſommeil, de l'amour, de la muſique, de la bonne chere, de la danſe.] Les paroles renferment un ſentiment très-naturel, & qui marque parfaitement la folie des hommes. Ils ſe laſſent des choſes les plus agréables quand elles ſont innocentes, & ils ne ſe laſſent point des plus penibles, pourvû qu'elles ſoient injuſtes & criminelles. Ce paſſage paroit avoir fourni à *Ariſtophane*, qui ne cherchoit qu'à faire rire, la plaiſanterie qu'il a miſe dans le *premier Acte de ſon Plutus*. DAC.

v. 638.

'Εξ ἔρον εἶναι, deſiderium explere.

v. 639.

Τρῶες δὲ μάχης] Argumentum eſt a majori. Honeſtarum, *inquit*, & utilium rerum ſuaviumque ſatietas hominibus interdum ſolet obrepere. (Cui reſpondet illud apud *Pindarum*, hinc forte deſumtum: Κόρος δ' ἔχει καὶ μέλι, καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' ἀφροδίσια.) Quid ergo oporteret Trojanos facere iu re tam inutili & injucunda, ut bellum eſt: a quo ipſi nullo modo dimoveri poſſunt; immo, tam multo jam profuſo ſanguine, ſanguinem adhuc ſpirant, neque denique pugnando defatigantur. *Quaſi dicat:* Deberet eos etiam belli capere ſatietas. SPOND.

'Εασιν, ſunt.

v. 649.

'Επαύρῃ, *ſibi* attingeret.

v. 650.

'Απιόντος ἵει, in abeuntem miſit.

v. 653.

Κατ' αὖθι, ibidem.

v. 654.

Σκώληξ, ηκος, ὁ, vermis.

v. 655.

v. 655.

Ταθεὶς, extenſus. aor. 1. part. Paſſ. v. τείνω, tendo, extendo.

Δεῦε, rigabat.

v. 657.

Ἀνέσαντες ἄγον, collocatum ducebant.

v. 658.

Μετὰ δέ σφι, interque ipſos.

Δάκρυα λείβων, lachrymas fundens.

v. 660.

Τοῦ δὲ — ἀποκταμένοιο, Ob hunc — interfectum.

Θυμὸν χολώθη, animo iratus eſt.

v. 664.

Κορινθόθι οἰκία ναίων] ἐν Κορίνθῳ κατοικῶν, τὴν οἰκίαν ἔχων. *Schol.*

v. 665.

Ἐυ εἰδὼς κῆρ᾽ ὀλοὴν, plane admonitus *vel* edoctus de fato *ſuo* exitiali.

Ἐπὶ νηὸς ἔβαινε, navi *tamen* vectus venit.

v. 667.

Φθίσθαι, *eum* interiturum.

v. 668.

Δαμῆναι, domitum iri.

v. 669.

Θωὴ, ῆς, ἡ, mulcta, damnum alicui impoſitum: *contumelia.*

v. 670.

Στυγερὸς, *h. l.* gravis, teter.

v. 671.

Τὸν βάλ᾽, Hunc percuſſit *Paris.*

Γναθμὸς, οῦ, ὁ, maxilla, mala. a γνάθος, ου, ἡ, *idem.*

v. 672.

Ἄρα] *Porro, proinde; exinde; ut ſolitum eſt.* CLARK.

v. 673.

Δέμας πυρὸς, inſtar ignis.

v. 674.

Ἐπέπυστο, audierat. v. πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio.

v. 675.

v. 675.

Δηϊόωντο, cædebantur. v. δηϊόω, ῶ, igne ferroque vaſto; hoſtiliter depopulor.

v. 676.

Τάχα *h. l.* propemodum : fortaſſe.

Κῦδος *hic* victoria.

v. 677.

Ἔπλετο, erat : fuiſſet.

v. 678.

Ὦτρυν' — σθένει αὐτὸς ἄμυνεν, Impellebat — robore ipſe auxiliabatur.] Nempe *Mare* eos cohibuit, ne fugerent; ipſaque neceſſitas fortitudinem inſpiravit. CLARK.

Πρὸς *hic* inſuper.

v. 679.

Ἔχεν, perſtabat *Hector.*

Ἧι, ubi. Τὰ πρῶτα, primum.

v. 682.

Εἰρυμέναι, ſubductæ.

v. 683.

Ἐδέδμητο, ædificatus erat. v. δέμω, ſtruo; ædifico.

Χθαμαλὸς, ἡ, ὸν, *pleonaſmo* τῦ θ, *pro* χαμαλὸς, humilis, depreſſus, non multum a terra aſſurgens, non altus. a χαμαὶ, humi, in terra.

v. 684.

Μάχῃ, *in* pugna.

v. 685.

Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, cui longa eſt tunica, longa veſte indutus. ex ἕλκω, traho; & χιτὼν, tunica.

v. 686.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, illuſtris. a φαίδιμος, ε, *idem.*

v. 687.

Σπεδῇ, Acriter.

Νεῶν ἔχον, a navibus arcebant *vel* prohibebant.

v. 689.

Προλελεγμένοι, ſelecti *ſtabant* prima in acie. v. προλέγω. προλελεγμένος, ante delectus.

v. 691.

Ἐπειῶν, Epeïs *præerat.*

v. 696.

v. 696.

Ἀπὸ πάτρίδος, procul a patria.

v. 697.

Γνωτὸς, ȣ̃, ὁ, *h. l.* frater.

v. 698.

Ὁ, alter, *i. e.* Podarces — (*erat.*)

v. 700.

Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, Naves defendentes.

v. 703.

Ὡς ἐν νειῷ βόε οἴνοπε] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 49.

Νειὸς, ȣ̃, ὁ, novale, ager novalis. a νεῖος, *pro* νέος, novus.

Βόε οἴνοπε] *Par nigrorum taurorum*, potius quam *boum* vertendum eſſe, bene monet Cl. Riccius Diſſ. Homer. T. I. p. 112. ERN.

v. 704.

Τιταίνετον, trahunt. Ἀεὶ] *Ut fieri ſolet.* —

Ἀμφὶ-σφιν Πρυμνοῖσι κεράεσσι, circa-ipſorum Ima cornua.

v. 705.

Ἀνακηκίω, ſurſum feror, erumpo, proſilio, ſubſilio. ex ἀνὰ & κηκίω, cum ſaltu ſurſum feror.

v. 706.

Ἀμφὶς ἐέργει, diſtinet.

v. 707.

Ἱεμένω, Vadentes.

Ὦλξ, κὸς, ἡ, ſulcus. *acc.* ὦλκα.

Τέλσον, ȣ, τὸ, finis, extremitas. τέλσον ἀρȣ́ρης, fundus terræ, ima tellus.

v. 708.

Ὡς τὼ παρβεβαῶτε — Sic iſti (*Ajaces*) conjuncti *vel* congreſſi.

Μάλ᾽ ἕςασαν ἀλλήλοιϊν, prope admodum ſtabant inter ſe.

v. 710.

Λαοὶ *hic* Viri.

Ἐκδέχομαι, *per vices* excipio.

v. 711.

Ἵκοιτο, occupaſſet.

v. 713.

v. 713.

'Ου γάρ σφιν — κῆρ' Non enim ipſis *in* ſtataria pugna conſtabat ſuus animus. *Schol.* 'Ου γὰρ ὑπέμενον τὴν συςάδην μάχην.

v. 716.

'Αλλ' ἄρα] *Sed, quod inermium erat, & ſtatariæ pugnæ imperitorum.* CLARK.

'Ευςρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ] *Funda.* Ut ſupra *v.* 599. 600. ἐυςρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ, Σφενδόνῃ. IDEM.

v. 719.

'Οι, illi. (*Ajaces.*)

Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν] *At tunc quidem, juxta iſtam conſuetudinem.* CLARK.

v. 720.

Μάρναντο, Pugnabant contra —

v. 721.

'Οι δ', Hi autem. (*Locri.*)

'Ουδέ τι, neque omnino.

v. 722.

Συνεκλόνεον, conturbabant *eos.* V. συγκλονέω, ῶ, conturbo, concutio.

v. 723.

Λευγαλέως, *adv.* graviter, acerbe, triſti animo. *h. l.* magna clade accepta. *Schol.* 'Ολεθρίως, ἀδόξως.

v. 724.

'Εχώρησαν, receſſiſſent.

v. 725.

Εἶπε, allocutus eſſet.

v. 726.

Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι, Hector, a te impetrare neſcis.] Veritus Polydamas, ne rurſus Hectorem conſilio ſuo irritaret, ut antea, Rhetorice valde ipſum affatur, primumque increpat leviter, quod perſuaderi ſe non patiatur; deinde adulatorie ipſum demulcet, ejus virtutem in bello prædicans; ſubjungit tamen rurſus increpationem, qua docet Hectorem non ideo præſtare ceteris, etiamſi eos belli laude antecedat. SPOND.

Παραρρητοῖσι πιθέσθαι, ut *aliorum* monitis obſequaris.

v. 727.

Πέρι, excellenter.

v. 728.

Περιίδμεναι, *per Sync.* pro περιειδέμεναι; hoc autem *Dor.* & *Attice* pro περιειδεῖν, ſcire ſupra —, ſcire plusquam —, excellere.

Περιίδμεναι ἄλλων, peritus eſſe ſupra ceteros.

v. 729.

Ἑλέσθαι, capere: conſequi.

v. 730.

Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε Θεὸς κ. τ. λ. (Conf. 1. Cor. XII. 7. *ſqq.*)

v. 731.

Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν,] Hunc verſum in mea Editione vix eſſe paſſus ſum, fretus ipſius *Euſtathii* conſilio, & ipſa ſane potius ratione, ipſo etiam *H. Stephani* vetuſto codice refragante. Eum Zenodotus intercalaverat, ſed inepte. Id enim ſolum *hoc loco* Homerus facit, ut Hectoris bellandi peritiam cum Polydamantis conſilio componat. quaſi dicat Polydamas: Aliis bellicam peritiam largitur Deus, ut tibi, Hector; aliis prudentiam, ut mihi. SPOND.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, ſaltandi ars, ſaltatio. ab ὀρχέομαι, ſalto.

v. 733.

Ἐπαυρίσκομαι, fruor, utilitatem & fructum percipio.

v. 734.

Πόλεις, urbes.] *Al.* πολέας, multos.

Αὐτὸς ἀνέγνω, ipſe, *qui habet, ejus utilitatem* novit.

v. 736.

Στέφανος πολέμοιο δέδηε, corona belli flagrat. *i. e.* hoſtes (te) circumcingunt.

v. 737.

Κατὰ, *cum Accuſ. h. l.* trans.

v. 738.

Ἀφεστᾶσιν, ſubducunt ſe. præſ. ind. Act. pro ἀφιστᾶσι, v. ἀφίστημι, abſcedo, abſiſto.

v. 739.

Παυρότεροι πλεόνεσσι, Pauciores contra plures.

Κατὰ *hic* circa.

v. 740.

Κάλει, voca.

v. 741.

v. 741.

Μάλα πᾶσιν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν, de ſumma rerum inire poterimus conſilium.

v. 742.

Ἤ κεν — Ἤ κεν, Utrumne — an vero.

Πέσωμεν, irruamus.

v. 744.

Πὰρ νηῶν ἔλθομεν, A navibus abeamus.

v. 745.

Ἀποστήσωνται, rependant. v. ἀφίστημι. ἀποστῆσαι, per libram vendere. ἀποστήσασθαι, libra appenſum accipere. *Alii legunt* ἀποτίσωνται. v. ἀποτίω, luo, rependo.

v. 747.

Μάχης σχήσεσθαι, a pugna ceſſaturum. ἔχω *hic pro* ἀπέχω, abſtineo, abſiſto, ceſſo.

v. 748.

Ἅδε, placuit.

Μῦθος ἀπήμων, conſilium tutum.

v. 749.

Ἐξ ὀχέων] Sunt qui Poëtam hic reprehendant, tanquam oblitum mandatorum, quæ ſupra memoraverat, *M.* 81-85. Sed facile intelligi poteſt, *Hectoris* currum, poſt effractas fores, exuperatumque murum atque vallum, eum interjecto aliquo intervallo ita ſecutum, ut tamen plerumque ſtaret ὄπιθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο. Ξ. 430. Reliqui certe currus, extra murum atque vallum usque permanebant. (*O.* 3.) Ut recte annotavit *Popius*. CLARK.

v. 751.

Αὐτοῦ, hic.

Ἐρύκακε, retine.

v. 752.

Κεῖσ' εἶμι, illuc ibo.

Ἀντιόω πολέμοιο, occurram prælio.

v. 754.

Ὡρμήθη, impetu facto abiit.

Ὄρεϊ νιφόεντι] Similitudo hic deſumta partim ex corporis proceritate & robore, partim ex galeæ ſplendore, & altitudine criſtæ. CLARK.

v. 758.

Ὁ, ille (*Hector.*)

Βίην ϑ' Ἑλένοιο, ita *v.* 770.] Simili plane loquendi ratione, ac in linguis recentioribus *regia majeſtas* ipſe ſcilicet *Rex* eſt, & *divinitas* ipſe *Deus.* CLARK.

v. 760.

Φοῖτα, ſtabat.

v. 761.

Ἀνόλεθρος, ου, ὁ, ἡ, ab exitio & damno immunis, inextinctus. ex α pr. & ὄλεθρος, ὁ, pernicies, exitium.

v. 763.

Κέατο, jacebant. *Jon.* pro ἔκειντο. imperf. v. κεῖμαι.

v. 767.

Θαρσύνω τινὰ, animum cui addo, fiduciam cui adfero.

v. 772.

Κατ' ἄκρης, a culmine.

v. 773.

Σῶς, ὁ, ἡ, ſalvus, incolumis: integer, perfectus. ex σόος, *vel* σάος.

Νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος, nunc in totum es perditus, nunc te certa *vel* integra *manet* gravis pernicies: Νῦν οὐδὲν ἐλλείπει σοὶ πρὸς ἀπώλειαν. νῦν ὀφείλεις σκοπῆσαι, πῶς ἂν σωθείης. *Schol.*

v. 776.

Δήποτε, forte, fortaſſe.

Ἐρωῆσαι πτολέμοιο, ceſſare a prælio.

v. 777.

Μέλλω, *h. l.* debeo, *vel* potui, potuerim.

v. 779.

Ὁμιλέομεν, congredimur cum—.

v. 780.

Κατέκταθεν, cæſi ſunt. Vid. ad *E.* 558.

v. 781.

Οἴω, Duo ſoli.

v. 782.

Τετυμμένοι, Saucii. v. τύπτω, percutio, cædo.

v. 783.

Ημυνε, arcebat.

v. 784.

Αρχ', duc.

Όππη, *pro* ὅπη, quo.

v. 786.

Ἀλκῆς δευήσεσθαι, Virtutem *te* deſideraturum.

Ὅση δύναμίς γε πάρεςι, quanta quidem vis adeſt, quantum quidem *in nobis* virium fuerit.

v. 787.

Πὰρ δύναμιν δ' ὐκ ἐςι καὶ ἐσσύμενον πτολεμίζειν.

Ultra vires autem non licet, quantumvis cupido, pugnare.

Huic Paridis γνώμη reſpondent illa *Euripidis* in *Helena*: τὸ γὰρ τολμᾶν ἀδύνατον, ἀνδρὸς ὐ σοφῦ. & illud non abſimile in *Iphigenia Aulidenſe*: τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν, καρτερεῖν ὐ ῥᾴδιον. Sapientis ergo eſt, vires ſuas metiri. Quod cum in bellis uſurpetur, tum ad alias res hominum traduci poteſt. quo pertinebunt illa: οἰκείῳ μέτρῳ γνῶθι σεαυτόν. & *Latinum* illud: *intra tuam pelliculam te contine.* SPOND.

v. 790.

Ἀμφί τε, *ſeq. Acc.* Ubi erat, *ſeq. Nom.*

v. 792.

Υἱ', filii (*vel* filius.)

v. 793.

Ἀμοιβοὶ, ſuis vicibus, ſuccedanei. ἀμοιβὸς, ῦ, ὁ, ἡ, mutuus. ab ἀμείβω, muto: alterno.

v. 794.

Ἠοῖ τῇ προτέρῃ, Die præcedenti.

Ὦρσε, *eos* impulit.

v. 796.

Ὑπὸ, ex, *vel* cum.

v. 797.

Θεσπεσίῳ ὁμάδῳ, immani cum tumultu.

Ἐν δέ τε, in*ſurgunt*que, *vel* tum vero.

v. 798.

Παφλάζω, ferveo, æſtuo. a φλάζω, *idem. propr. dicitur de* maris æſtu.

v. 799.

Φαληριάω, ῶ, ſpuma albeſco. a φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, ſpumeus. *quod* a φαλὸς, ſplendidus: albus.

Ἐπ' ἄλλα, *intellige*, ſequuntur.

v. 800.

Ἀρηρότες, ſtipati, mutuo nexi.

v. 804.

Ἐπελήλατο, ſuper inductum erat.

v. 806.

Ἐπειρᾶτο προποδίζων, tentabat pedem inferre.

v. 808.

Σύγχει, conturbabat.

v. 809.

Βιβάσθω, vado, tranſeo, ambulo.

Μακρὰ βιβάσθων, magnis paſſibus gradiens.

v. 810.

Σχεδὸν ἐλθέ, propius accede.

v. 811.

Ἐιμὲν, ſumus.

v. 812.

BLACKW. *Auct. S. Claſſ. p.* 413. Sunt, qui obſervarunt, *S. Lucam* proprium ac peculiare iſtud verbum, quo ſanatio exprimitur, ἰάομαι, uſurpaſſe. Equidem haud abnuo: at vero nonne ceteri etiam Hiſtorici ſacri omnes eodem utuntur verbo? *S. Matthæus* & *S. Joannes* idemtidem iſtud habent; *S. Marcus* autem non niſi ſemel, in hac nimirum ipſa gravi & nervoſa hiſtoria: ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος, *ſenſit corpore*, hoc eſt, ex inopinata doloris omnis vacuitate, jucunda virium alacritate, atque perfectæ ſanitatis dulcedine, læta ſenſit, *liberatam ſe a ſuo flagello*, ſeu *acerbiſſimo morbo*. Quam eandem vocem magnus *Homerus* de exquiſitiſſima quadam calamitate, ac pœna a Deo inflicta, uſurpavit:

Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

Eam

Eam & *Græci* V. T. adhibent interpretes, varias voces *Hebraicas*, quæ *morbum*, *imbecillitatem*, *dolorem* & *calamitates* ſignificant, ſua enuntiantes lingua: πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Πόνῳ καὶ μάστιγι. Jer. VI. 7. Μάστιξ δὲ παρὰ Κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς. Job. XXI. 9.

v. 813.

Ἦ θήν πού τοι — Sane quidem tibi —

v. 814.

Ἀμύνειν, ad repellendum.

v. 815.

Πολὺ φθαίη, longe ante *vel* prior. φθαίη, aor. 2. optat, v. φθάνω, prævenio, aſſequor.

v. 816.

Ἁλῶσα, capta erit.

v. 817.

Σχεδὸν ἔμμεναι, *tempus* inſtare.

v. 818.

Ἀρήσῃ, Supplicabis.

v. 819.

Θάσσονας ἰρήκων, Velociores accipitribus.

Ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους, ut ſint *tui* jubis pulchris comantes equi.

v. 820.

Κονίω, pulvere impleo, pulverem excito. a κόνις, pulvis.

v. 821.

Ἐπέπτατο, ſupervolavit.

v. 822.

Ἐπὶ — ἴαχε, acclamavit.

v. 823.

Θάρσυνος οἰωνῷ, Confirmatus *vel* erectus augurio.

v. 824.

Ἁμαρτοεπὲς,] *Impropria & ſupervacua effutiens.* Cujus contrarium, οὐδ' ἀφαμαρτοεπὴς, Γ. 215. ita reddit Quintilianus: *propriam*, (*id enim eſt*, *non errare verbis*,) & *carentem ſupervacuis eloquentiam.* Lib. XII. Cap. 10. CLARK.

Ἀμαρτοεπὴς, έος, ὁ, ἡ, errans verbis, prave loquens, blatero.

Βουγάϊος, ου, ὁ, ἡ, qui valde ſe jactat, magnus jactator. ex βου, partic. *augendi*; & γαίω, glorior, me jacto.

v. 825.

Αἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς] Ce ſouhait fait connoître la grandeur heroïque de ce caractere d'Hector. L'ambition le porte à ne deſirer pas moins que les honneurs divins. C'eſt ainſi qu'Homere égale en quelque façon Hector à Achille, afin de rendre plus éclatant le triomphe de ce dernier. DAC.

v. 829.

Ἐν — τοῖσι, inter illos.

Πεφήσεαι, occideris. *Jon.* pro πεφήσῃ. paullo poſt fut. ind. v. φάω, occido, interficio.

Αἴκε τολμάσσῃς, ſi auſus fueris. v. τολμάω, ῶ, audeo, ſuſtineo.

v. 830.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus. *h. l.* tener. a λείριον, ου, τὸ, lilium.

v. 837.

Διὸς αὐγὰς, Jovis lucidas domos. αὐγὴ, ῆς, ſplendor, lux. *h. l.* locus illuſtratus.

IN

IN Ξ. ILIADIS.

v. 1.

Νέϛορα δ' — πίνοντα] Connectitur cum eo, quod ſupra narratum eſt, Λ. 617. &c. CLARK.

Πίνοντά περ ἔμπης, bibentem licet: *quoique fût à table.*] Homere donne ici une grande louange à Neſtor, en faiſant voir que dans le temps même de ſes repas, il ne laiſſe pas de s'occuper des ſoins de la guerre. DAC.

v. 3.

Φράζεο *h. l.* vide, conſidera.

v. 4.

Μείζων, *Solito* major.

v. 6.

Λοετρὸν, ȣ, τὸ, pro λȣτρὸν, *Dialyſi diphthongi, plerumque* illa aqua, quæ lavationi paratur: lavacrum, balneum. a λȣ́ω, lavo.

v. 7.

Θερμαίνω, calefacio.

Λȣ́σῃ ἀπὸ, abluat.

v. 8.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, circumſpectio, *i. e.* ipſa circumſpiciendi actio, cura. 2.) *h. l.* locus, e quo circumjacentia oculis luſtrari queunt, ſpecula. a περιόπτομαι, circumſpicio.

Ante tentoria erat *ſpecula*, ex qua rerum omnium proſpicerent ſtatum: quod *h. l.* factitat Neſtor.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.

At ego profectus ad ſpeculam actutum cognoſcam.

FEITH. *L. IV. C. XIII.* §. *IV.*

v. 9.

Τετυγμένος *hic* affabre factus.

Υἱος ἑῆος, filii ſui.

v. 11.

Ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο,] Homere a déja dit que le bouclier de Neſtor étoit d'or maſſif. Voila pourquoi ſon fils Thraſymede l'avoit pris pour briller davantage & pour

ſe faire mieux remarquer dans le combat. Cela eſt naturel à un jeune homme. DAC.

v. 13.

Ἔργον ἀεικὲς, rem indignam.

v. 14.

Ὀρινομένους, turbatos.

Κλονέοντας, turbantes.

v. 15.

Ἐρέριπτο, dirutus erat. *pro* ἐρηρειπτο. pluſq. perf. Paſſ. v. ἐρείπω, everto, diſturbo. *Habet reduplicationem Atticam duarum initialium literarum, & Dialyſin diphthongi, quæ erat in penultima. Secundum quosdam* ἐρέριπτο *eſt* projectus erat, *Att.* pro ἔῤῥιπτο, v. ῥίπτω, projicio, præcipitem do.

v. 16.

Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος] Je ne crois pas poſſible d'exprimer l'irreſolution d'un homme dans un danger éminent, par une comparaiſon plus ſublime, plus juſte, & qui marque une plus profonde connoiſſance de la nature. Un peu avant la tempête, la mer commence à ſe noircir, à s'obſcurcir, & demeure calme jusqu'à ce que le vent rompant la nuë, vienne déterminer ſes flots. La mer eſt ici Neſtor, ſes flots muets & noircis, c'eſt ſon eſprit obſcurci par l'attaque qu'il prévoit, & par les differentes penſées qu'elle lui envoie, & qui le tiennent en ſuſpens. Le vent qui du ſein de Jupiter vient précipiter ſes ondes, c'eſt l'inſpiration qui vient du ciel, & qui détermine ce Heros. DAC. Vid. etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 89. *ſq.*

Πορφύρω, purpureo colore perfundo. 2.) *h. l. neutraliter*, purpureo colore nigrico, *vel* rubeo: nigreſco: æſtuo. *de mari.* a πορφύρα, ἡ, purpura.

Κύματι κωφῷ] Illud eſt, quod dicunt Latini, *cæco volvente fluctu.* CLARK. κωφὸς *hic* tacitus, nullum edens ſtrepitum.

v. 17.

Ὄσσομαι, video, prævideo, præſentio. ab ὄσσος, εος, τὸ, *vel* ὄσσος, ου, oculus.

Κέλευθα, motus.] τὰς θαλασσίους ὁρμάς. *Schol.*

v. 18.

v. 18.

Αὔτως, *hic* nullo effectu, *vel* in eodem ſtatu.
Προκυλίνδω, provolvo.
Οὐδετέρωσε, *adv.* neutro, neutram in partem. ab οὐδέτερος, έρα, ερον, neuter. *quod* ab οὐδὲ & ἕτερος.

v. 19.

Κεκριμένος, certus.

v. 20.

Ὥρμαινε, *ſecum* agitabat.
Δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν, diſtractus *vel* diviſus animo.

v. 21.

Διχθάδια, bifariam. a διχθάδιος, ία, ιον, duplex. *quod* a διχθὰ, *adv.* dupliciter, bifariam.
Ἢ — ἠὲ, utrum — an.
Μέθ' ὅμιλον ἴοι, in agmen iret.

v. 22.

Μετὰ *hic* ad.

v. 24.

Ἀλλήλους ἐνάριζον, alii alios interficiebant.

v. 25.

Χαλκὸς ἀτειρὴς, æs ſolidum.

v. 26.

Νυσσομένων, dum ferirentur.

v. 27.

Ξύμβληντο, obviam facti ſunt. *Jon.* & *Dor.* pro συνεβέβληντο. plusq. perf. Paſſ. v. συμβάλλω, confero.

v. 28.

Παρ' νηῶν ἀνιόντες, A navibus aſcendentes.
Βεβλήατο, vulnerati fuerant.

v. 30.

Πολλὸν, longe.
Εἰρύατο, ſubductæ erant.
Νῆες] *Naves* ipſorum; Nempe *Diomedis*, *Ulyſſis*, & *Agamemnonis*.

v. 31.

Τὰς γὰρ πρώτας] *Primas* hic dicit a parte *Terræ*; nempe a *Mari* maxime *remotas*. *Primas* infra, *v.* 75. dicit a parte *Maris*; nempe *Mari* maxime *propinquas*. CLARK. Nam primas ſ. proximas litori tantum ſubduxerant, & a tergo

tergo earum ſtruxerant murum. Subducuntur naves, verſa ad mare prora, puppi ad terram. ERN.

Πεδίονδε, in planitiem.

v. 32.

Ἐπὶ πρύμνῃσιν, ad puppes.

v. 33.

Οὐδὲ γὰρ ὐδ', Haud enim.

v. 34.

Χαδέειν, capere. *Jon.* pro χαδεῖν. aor. 2. infin. Act. v. χάζω, capio.

Στείνοντο, arctabantur.

v. 35.

Προκρόσσαι νῆες, naves aliæ poſt alias, *ſeu* aliæ ſuper alias in continua ſerie collocatæ, more ſcalarum. a κροσσὸς, ῦ, ὁ, fimbria. *vel* κρόσσαι, αἱ, ſcalæ.

v. 36.

Ἠϊόνος ςόμα μακρὸν, Littoris fauces longas.

Συνεέργαθον, complectebantur. v. συνεργάθω, *idem quod* συνείργω, concludo.

Ἄκρα, ας, ἡ, *ſubſtant.* ſummitas, culmen, faſtigium. *item*, cacumen montis. *item*, promontorium, *ut hic.*

v. 37.

Ὀψείω, *cum Genit.* videre cupio, deſidero. Verba in είω a Futuris formata & Latinis *Deſiderativis* reſpondentia ſunt Anomala. *ita* ὀψείω, ex ὄψω, ab ὄπτω. WELL. *Gramm. p.* 277. FISCH. *Animadv. p.* 238.

v. 40.

Πτῆξε, perterrefecit. *Al.* πῆξε, defixit.

v. 47.

Αὐτὺς, *nos* ipſos.

v. 50.

Βάλλονται, ponunt, reponunt.

Ἐμοὶ, in *vel* adverſus me.

v. 53.

Ἕτοιμος, & *Att.* ἑτοῖμος, ὐ, ὁ, ἡ, paratus, promtus. qui ad manum eſt. manifeſtus, minime dubius. *ut hic.*

Τετεύχαται] *Jam adſunt.* CLARK. ἑτοῖμα τετεύχαται, ipſa re advenerunt.

Ἄλλως, *h. l.* alio modo.

v. 54

v. 54.

Παρατετεύχθαι, *hæc jam* moliri potuerit. v. παρατεκταίνω, *q. d.* adfabricor: machinando addo, adfingo.

v. 55.

Κατερήριπεν, corruit, decidit. v. κατερείπω, dejicio, diruo.
Αὐτῶν, *noſtrum* ipſorum.

v. 59.

Ὁπποτέρωθεν, *adv.* Utra ex parte. ab ὁπότερος, uter.
Ὀρινόμενοι κλονέονται, agitati turbentur.

v. 62.

Εἴ τι νόος ῥέξει, Si quid conſilium proficiet.
Οὐκ ἄμμι —, οὐ γάρ πως βεβλημένον] *Barneſius* (quocum faciunt & Codd. *Harlejani* bini) edidit, οὐκ ὔμμε. quia *Neſtor* ſcilicet, *cum ipſe minime vulneretur, non recte videtur numerare ſe inter vulneratos.* Attamen ſatis recte ſe habet & iſtud, ἄμμι: Refertur enim ad *Neſtorem* & *Agamemnonem*, qui hic *interloquuntur.* Sententia autem eſt; *Pugnam ut nos ineamus, equidem auctor non ſum, quum Tu vulneratus ſis.* Quod idem ſimiliter & ad *Diomedem*, & ad *Ulyſſem* (*v.* 28. 29.) dictum intelligi poteſt. CLARK.

v. 63.

Οὐ γάρ πως, nullo enim modo.
Ἐστὶ, licet.

v. 67.

Ἧι ἔπι, Qua (*foſſa*) facienda.

v. 68.

Αὐτῶν, *ſui* ipſorum.

v. 69.

Μέλλει *hic* videtur.

v. 71.

Ἤιδεα, noram. *pro* ᾔδειν.
Πρόφρων, lubens.

v. 72.

Τοὺς, illos. (*Trojanos.*)

v. 73.

Κυδαίνω, gloria inſignio, illuſtro.
Ἔδησεν, quaſi vinculo ligavit.

v. 75.

Ὅσσαι πρῶται] *Primas* hic dicit a parte *Maris*; nempe *Mari*

Mari maxime *propinquas.* *Primas* antea, v. 31. dixerat a parte *Terræ*; nempe a *Mari* maxime *remotas.* CLARK.

v. 77.

Ὕψι, in alto.

Ἐπ' εὐναῶν, in anchoris.

Ὁρμίζω, navem in ſtationem ſubduco, navem ad portum appello. 2.) *h. l.* navem ſtabilio. ab ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium, navalia.

v. 78.

Ἀβρότη, ης, ἡ, nox. *Sæpe jungitur cum* νὺξ, nox intempeſta. Vid. BOS *Ell. Gr. p.* 226.

Ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται] Friget hic καὶ, cum ſenſus requirat, *ſi forte noctu* &c. Suppetias fert MS. Lipſ. qui habet εἰ κεν. Forte ſcripſit Homerus ἤν κε vel ἤν γε. ERN.

v. 79.

Ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.] Etiam illas, quæ longius a Mari in planitiem usque protruſæ eſſent; *v.* 31. 32. CLARK.

Ἐρυσαίμεθα, deducere poterimus.

v. 80.

Νέμεσις *aliquando* reprehenſio juſta, quod reprehenſione dignum eſt.

Φυγέειν κακὸν,] Non dixit πόλεμον, quia erat ignavi hominis, belli eventum reformidare, cum victoria ſit ἑτεραλκὴς, & Mars ἀλλοπρόσαλλος: ſed quaſi certum & indubitatum malum, cujus nullum ſit aliunde quam ex fuga ſperandum remedium. Illud autem evitari, non eſt timidi, ſed ſapientis viri. Nota autem illud προφυγεῖν, quo ſignificat, evitandum malum, antequam advenerit: alioqui ſero ſapiunt, qui μετανοοῦσι, non προνοοῦσι. SPOND.

v. 81.

Βέλτερον, Melius *fecerit.*

Προφύγῃ, effugerit.

Ἤπερ, quam.

Ἁλώῃ, *qui* captus fuerit. aor. 2. opt. Act. *Dor.* & *Att.* pro ἁλοίη, v. ἁλίσκω, pro ἁλόω, capio.

v. 83.

Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; *quale tibi verbum fugit ex ſepto dentium?* Formula hæc, qua paſſim utitur Vates, familia-

ſamiliaris fuit Orientis populis. Nam & propheta *Michæas* illam uſurpat (*c.* 7: 5.) *Cuſtodi clauſtra oris tui.* Quod optime dictum eſſe docet ipſa natura: duos enim dentium ordines indidiſſe videtur ori hominis, non ſolum ut inſtrumenta ſint conterendi cibi, ſicut in brutis animalibus, ſed etiam verborum repagulum, ne inconſiderate ac ſine judicio prætervolent; ubi enim ſemel effluxerint, revocare amplius non licebit. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. III, p.* 272. Vid. etiam ad Δ. 350.

v. 84.

Οὐλόμεν᾽, Perdite, pernicioſe.

Αἴθ᾽ ὤφελλες — Σημαίνειν, Utinam — Præeſſes.

Ἀεικέλιος, ου, ὁ, ἡ, ignavus, vilis, contemtus, indecorus. ab ἀεικὴς, έος, non conſentaneus, indecorus.

v. 85.

Σημαίνω, *h. l. cum Genit.* præſum, impero *cui.*

Οἷσιν ἄρα] *Quibus utique —; Quibus, ut ſcis —.* CLARK.

v. 86.

Ἐς γῆρας, usque ad ſenium.

Τολυπεύω, glomero, conglomero, necto, contexo. 2.) machinor, fabricor, ſtruo. 3.) conficio, ad finem perduco. a τολύπη, ης, ἡ, lana carpta & pexa.

v. 88.

Οὕτω δὴ] *Siccine vero, quæſo.*

v. 91.

Διὰ ϛόμα — ἄγοιτο, in ore — habuerit.

v. 92.

Ἐπίϛαιτο, norit.

Ἄρτιος *h. l.* ſanus, conſentaneus.

Ἄρτια βάζειν, ſana loqui.

v. 95.

Σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, tuam improbo omnino ſententiam.

v. 96.

Πολέμοιο συνεϛαότος καὶ ἀϋτῆς, prælio jam conſerto & pugna.

v. 98.

Εὐκτὰ γένηται, optata contingant.

Εὐκτὸς,

Ἐυκτὸς, ἡ, ὀν, optabilis, optandus, expetendus. ab εὔχομαι, opto.

Ἐπικεχρῆσθαί περ ἔμπης, *jam ſuperioribus licet pridem.*

V. 99.

Ἐπιῤῥέπω, ingruo, propendeo, impendeo. ex ἐπὶ & ῥέπω, vergo, propendo.

V. 100.

Σχήσουσιν, Suſtinebunt.

V. 101.

Ἀποπαπταίνω, reſpicio. ex ἀπὸ & παπταίνω. *quod à* παπταίνω, circumſpicio.

Ἐρωήσουσι χάρμης, cedent pugna.

V. 102.

Ἔνθα κε σὴ βουλὴ] *Barneſius* mallet legendum, Ἔνθα σε σὴ βουλή. Sed mutato nihil opus. Non enim *Agamemnoni ſoli*, ſed & *toti exercitui* pernicioſum fore ait *Ulyſſes* conſilium *Agamemnonis.* CLARK.

V. 104.

Πῶς *hic* quidem.

Καθίκεο, attigiſti. *Jon.* pro καθίκου. aor. 2. ind. Med. V. καθικνέομαι, οῦμαι, tango, contingo. *item*, ferio, percutio. ex κατὰ & ἱκνέομαι, οῦμαι, venio: tango.

V. 105.

Ἀλλ' ἄρ οὐ μὲν ἐγὼν] Cum rex eſſet Agamemnon, & univerſo exercitui Græcorum imperaret, poterat abſoluta poteſtate jubere eos in fugam ſe conjicere: id tamen non fecit; ideo adverſus Ulyſſem excipit: Non fuit, *inquit*, illud imperium meum violentum, quo vos fugam capeſſere cogamini, ſed nudum tantum conſilium, quod vobis amplecti aut relinquere libitum eſt. Non habes ergo, quod me tam aſpere increpes. SPOND.

V. 107.

Εἴη, *utinam ſit. Vel pro* ἴτω, prodeat.

V. 108.

Νέος, juvenis.)(παλαιὸς, ſenex.

Ἄσμενος, ένη, ενον, gaudens, gratus, libens.

Ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη, *Mihi quidem gratum fuerit.*

Verbum εἰμὶ in tertia perſona ſingulari præſentis, vel imperfecti, vel futuri, non tantum Indicativi modi, ſed

etiam

etiam Optativi & Subjunctivi, cum Dativis participiorum quorundam, affectum animi ſignificantium, pro Verbis ipſis uſurpari ſolet. Participia illa tria præcipue ſunt, βυλόμενος, ἡδόμενος, ἀχθόμενος, quibus nomen ἀσμενος adjungitur. VIG. *Idiot. C. V. S. VI. R. XVII.*

v. 110.

Ἐγγὺς ἀνὴρ, Prope *adeſt* vir.

Μαίεύω, quæro, inquiro, indago. a μάω, quæro.

v. 111.

Μή τι κότῳ, haud præ ira.

Ἀγάσησθε, *ſententiam eam* vituperetis. ἀγάζομαι *hic* vitupero, *vel* ſuccenſeo, invideo.

Γενεῆφι νεώτατος, natu minimus.

v. 113.

Ἀγαθὸς *hic* nobilis.

Γένος, genere, quoad genus.

v. 114.

Ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.] Ἀντὶ τῦ, ὅς ἐν Θήβαις ἐτελεύτησεν, ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ· χυτὴ γὰρ, ἡ τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιχεομένη γῆ. *Schol.* Vid. etiam ad *Z.* 464.

v. 116.

Ὤικεον, Habitabant.

v. 118.

Ἦν ἔξοχος αὐτῶν, præſtabat inter illos.

v. 119.

Νάσθη, habitavit. *Jon.* pro ἐνάσθη. v. νάω, habitare facio: habito.

v. 120.

Πλαγχθεὶς, Actus erroribus, errans. v. πλάζω, facio errare.

Ὡς γάρ πυ Ζεὺς, ita enim Jupiter] Fugam Tydei artificioſe reticet Diomedes. Ille enim, cum Lycopea & Alcathum interfeciſſet, effugit ad Adraſtum. — Quod autem claritatem generis ſui Diomedes afferat, ratio eſt, quod in conſiliis dandis id erat neceſſarium, ut acceptius eſſet illius conſilium. Solent ſane clarorum hominum orationes plus auctoritatis, quam vulgarium ſortiri. SPOND.

v. 121.

Ἔγημε θυγατρῶν, duxit *unam* e filiabus.

v. 122.

Ἀφνειὸν βιότοιο, Divitem opum.

v. 123.

Φυτὸν, ῦ, τὸ, planta, germen. a φύω, gigno.

Ὄρχατος, ῦ, ὁ, plantarum ordo *ſeu* ſeries. ab ὄρχος, ῦ, ὁ, *idem*.

v. 124.

Κέκαστο, excelluit *vel* ornatus erat ſupra —. v. καίζω, orno, exorno.

v. 125.

Ἐγχείῃ, Haſtæ peritia.

Τὰ δὲ μέλλετ' ἀκέμεν,] *Hæc benigne audietis. Hæc benigne vobis audienda erant.* Ταῦτα εἰκὸς ὑμᾶς ἀκηκοέναι. *Schol.* CLARK. Μέλλω etiam reddi Gallico idiomate poteſt, *je dois*: quod etiam Latinis inuſitatum non eſt. Hom. *h. l.*

Τὰ δὲ μέλλετ' ἀκέμεν ὡς ἐτεόν περ.

vulgo, *vous devez desja avoir entendu cela*; Latini dicerent: *hæc vos jam audiiſſe mihi perſuadeo*, aut *veriſimile eſt.* VIG. *Idiot. C. V. S. VIII. R. VII.*

v. 126.

Τῷ, Ideo.

Γένος, genere.

Κακὸν, ignobilem.) (ἀγαθός. *v.* 113.

Φάντες, putantes.

v. 127.

Μῦθον ἀτιμήσητε, Sententiam ſpreveritis.

Πεφασμένον, libere prolatam, decretoriam. præt. partic. Paſſ. v. φάω, dico.

v. 128.

Ἀνάγκῃ, præ neceſſitate.

v. 129.

Ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,] *Nos quidem procul prælio extra tela jactum manebimus, ſed* &c. ERN. propinqui ſtemus prælio.

v. 130.

Ἐκ βελέων, Extra tela.

Ἐφ' ἕλκει ἕλκος ἄρηται, ſuper vulnus vulnus accipiat.

v. 131.

v. 131.

Ἐνήσομεν, immittemus: παρορμήσομεν, ἐμβαλοῦμεν τοῖς πολεμίοις. *Schol.*

v. 132.

Ἦρα, gratiam, beneficium, auxilium. ab antiquo ἦρ, quod *idem* ſignificavit.

Θυμῷ ἦρα φέροντες, Animo gratificantes. *Schol.* χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τὴν ἀργίαν.

Ἀφεστᾶσι, ſeorſum ſtant: ceſſant. v. ἀφίστημι.

v. 133.

Τοῦ — κλύον, ei — auſcultabant.

v. 134.

Ἦρχε δ' ἄρα] *Præibatque, ut par erat —. Præibatque, ut ſolitus eſt.* CLARK.

v. 141.

Δερκομένου, Aſpicientis.

Ἠβαιὸς, ά, όν, exiguus, parvus.

v. 142.

Σιφλώσειε, ignominia afficiat. v. σιφλόω, ῶ, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. a σιφλὸς, ή, όν, deformis: mutilus: debilis.

v. 143.

Μάλα πάγχυ, prorſus omnino.

v. 145.

Κονίζω, pulvere impleo. a κόνις, pulvis.

Ἐπόψεαι, videbis. v. ἐπόπτομαι, inſpicio.

v. 147.

Ἐπεσσύμενος πεδίοιο, curſu concitus per campum.

v. 148.

Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον] Ingens nimirum *e littore* oriebatur militum ad pugnam invicem ſe hortantium clamor. Ceterum *Ariſtarchi* hoc in loco ſive emendationem, ſive interpretationem, ἐννεάχειλοι, ἄνδρες ἐννέα χείλη ἔχοντες, recte damnat *Euſtathius.* CLARK.

v. 147 — 152.

RICC. *Diſſ. Hom. Vol. I. p.* 199. *ſqq.* Neptuni vox fidem multo magis, quam vox Stentoris, ſuperare videtur. Itaque cum Neptunus res Græcorum in pejus ruere videret, Achille adhuc in ira obfirmato, & a pugna ab-

 ſtinente,

ſtinente, Agamemnoni animos addit, eumque ut cum hoſtibus acriter dimicet adhortatur. Ubi vero Agamemnonem ſtimulaſſet, ut pariter incitaret omnes Achivos, fortiter clamavit, tanta ſcilicet voce, tantoque clamore, quantum emitterent novies vel decies hominum millia in bello. Quo facto magnum plane robur in Græcorum pectora immiſit. En Homericum locum:

Ὣς εἰπὼν, μέγ' ἄυσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο,
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, κ. τ. λ.

Quæ carmina ad hunc ferme modum Latine verti poſſe cenſuimus:

Sic fatus campum inſiluit, clamoribus auras
Implens; nam quantum clamant novies deciesque
Mille homines cum caſtra ruunt Mavortis in arma;
Tantam Neptunus miſit de pectore vocem,
Adderet ut robur Graiis in prælia longa.

Quanquam vero cum immodica quadam ſermonis exuperantia hæc dicta eſſe a Poëta videantur, non tamen abſurdum puto, imo Deo valde decorum, ſi tantam vocem emittere potuerit, quum præſertim Neptunus aquarum Deus haberetur. Quis enim ignorat ingentem maris ſonitum, cum procellis exagitatur? Certe cum *Joannes* vocem ſummi Numinis exprimeret in Divina revelatione, inquit, vocem illius ſe audiviſſe, tanquam *vocem aquarum multarum.* Nimis ergo frigide putideque Homeri dictum interpretatur *Ariſtarchus;* cum enim tanta Neptuni vox ſibi prorſus videretur incredibilis, non legebat ἐννεάχιλοι, ἢ δεκάχιλοι, *novem* nimirum, *aut decem millia;* ſed ἐννεάχειλοι, ἢ δεκάχειλοι, hoc eſt, *novem, aut decem labia*, quod idem eſt, ac novem, decemque homines. Sed hoc modo nihil grande de Deo dixiſſet. Si enim Stentor tantum clamabat, quantum quinquaginta homines; Neptunus profecto tantus Deus non minorem, ſed multo majorem hominum clamantium numerum exæquare debuit. Hic vero ſatis admirari non poſſum ſolers illius nobiliſſimæ feminæ e Gallia judicium, quæ Homerum

Homerum patrio ſermone elegantiſſime interpretata eſt, *Daceria* inquam, quæ cum videret, hujuſmodi expreſſione, pulcherrima quidem in Græca lingua, nequaquam ſibi licere cum laude uti in Gallica, ſimulque nollet tam pulchrum Poëtæ dictum ſive omittere, ſive imminuere, prudenter dixit, vociferatum eſſe Neptunum, quantus clamor eſſet totius exercitus irrumpentis in pugnam. Hac enim ratione & Homericam ſententiam tenuit, (niſi etiam amplificavit; ſiquidem totus exercitus ad centum millia virorum pertingebat,) & tamen hujuſmodi dicendi forma uſa eſt, quæ neque duriuſcula eſſet, neque elegantiæ linguæ ſuæ inconcinna. Quod vero Neptunum Deum tam magnum atque inſignem clamor ille optime deceret, probare poſſem ſimilibus dicendi formis, quibus Dei vocem exprimit Sacer Codex. Pſalmorum enim ſcriptor ait: *Vox Domini in magnificentia.* (*Pſ. XXIX.* 4.) & rurſus: *A voce tonitru tui formidabunt.* (*Pſ. CIV.* 7.) Jobus vero: *Tonabit voce magnitudinis ſuæ.* (*C. XXXVII.* 4.)

v. 154.

Ῥίον, ȣ, τὸ, montis cacumen *vel* vertex; *item* promontorium.

v. 158.

Στυγερὸς *h. l.* odioſus, inviſus.

v. 162.

Ἐυ ἐντύνασαν ἓ αὐτὴν, poſtquam ſcite ornaſſet ſe ipſam. ἐντύνω, apparo, adorno, inſtruo.

v. 163.

Ἱμείρω, & ὁμαι, deſidero, cupio.

Παραδραθέειν, juxta dormire, concumbere a παραδαρθάνω, juxta dormio. *quod* ex παρὰ & δαρθάνω, dormio: *quod mutuatur ſua tempora a* δαρθέω. *ſed in fut.* 2. *tranſpoſitis litteris* δραθῶ, *ut* πέρθω, πραθῶ.

Φιλότητι, amore.

v. 164.

Ἧι χροιῇ, Propter ejus pulchritudinem.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, color. *h. l.* pulchritudo.

Ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε, ſomnum jucundumque dulcemque.

v. 167.

Σ7αθμὸς *hic* poſtis.

Ἐπῆρσε, aptaverat. ab ἐπάρω, cujus fut. *Æol.* eſt ἐπάρσω, ab ἄρω, apto.

v. 168.

Κληῖδι κρυπτῇ, Cum clave arcana.

Τὸν δ', quem *thalamum*.

Ἄνωγεν. aperire poterat.] Quid? ſi ἀνῶγεν intelligas, *nemo unquam aperuit.* Euſtathius quidem diſerte προπερισπᾶσθαι ait. ERN.

v. 169.

Ἐπέθηκε, clauſit.

v. 170.

Ἀμβροσίῃ, Ambroſia.] θείῳ ἀλείμματι, μύρῳ· οἱ δὲ, θείῳ λουτρῷ. *Schol.*

v. 171.

Κάθηρεν, v. καθαίρω, purgo, mundo.

Ἀλείψατο] Notandus hic *primigenius* & maxime proprius *vocis Mediæ* uſus. ἀλείψατο, *unxit ſe.* Vide ſupra ad Γ. 141. CLARK.

v. 172.

Ἑδανὸς, ἡ, ὸν, ſuavis, dulcis, jucundus. ab ἡδὺς, *idem:* per Syſtolen litteræ η.

Τεθυωμένος, odorifer. a θυόω, rebus odoratis ſuffio, odore jucundum reddo. a θύον, ου, τὸ, *vel* θύος, εος, τὸ, ſuffimentum.

v. 174.

Ἔμπης] Νῦν, inquit Scholiaſtes, ὁμοίως. Languide admodum, & importune. Sententia eſt: *Si vel tantillum agitaretur, tamen* &c. CLARK.

v. 175.

Τῷ ῥ', Eo utique.

Χαίτας, capillos.

v. 176.

Πέκω, pecto.

Πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni. a πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus, textum, *quod* a

Πλέκω, necto, connecto, plecto: compono.

Cincinnos

Cincinnos paſſim prædicat *Homerus*, quos πλοκάμους ſeu πλοχμοὺς vocat. Sic de Junone *h. l.*

— — — — χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς.
— — — — *capillos*
Cum pexuiſſet, manibus cincinnos compoſuit nitentes.

Euphorbo etiam tribuuntur *Iliad. XVII.* 52. comæ Gratiis ſimiles:

Πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Cincinnique, qui auro argentoque conſtricti erant.

FEITH. *L. III. C. X. §. IV.*

v. 177.

Κράας, ατος, τὸ, caput.
Ἐκ κράατος, a capite *fluentes*.

v. 178.

Ἑανὸν ἕσαθ', peplum induit.

v. 179.

Ἔξυσ'] *Tenue texuerat.* CLARK. expoliverat.
Ἀσκήσασα, elaborate concinnatum.
Τίθει δ' ἐνὶ, intexueratque.

v. 180.

Ἐνετὴ, ῆς, ἡ, fibula. ab ἐνίημι, injicio: διὰ τὸ ἐνίεσθαι τοῖς ἱματίοις.
Περονᾶτο, nectebat.

v. 181.

Ζώνην — θυσάνοις ἀραρυῖαν] Ad verbum & bene latine: *Zonam centum fimbriis aptam.* unde apud Virgilium: *Cælum — ſtellis aptum*, & apud Ennium: *O! fides alma apta pinnis.* ERN. cinxit ſe zona concinnata.

v. 182.

Ἐν — ἧκεν, immiſit.
Ἄρα] *Ut ſolita erat; Ut æquum erat*. CLARK.
Ἑρμα, ατος, τὸ, *h. l.* inauris. *ab* εἴρω, necto: *quia inaures innectuntur auribus. Cum* fulcrum *ſignificat, fit per Sync.* pro ἔρεισμα, *ab* ἐρείδω, figo.
Εὔτρητος, ου, ὁ, ἡ, bene perforatus, late hians. ex εὖ & τιτράω, perforo.
Λοβὸς, οῦ, ὁ, ima pars auris, auricula.

v. 183.

Τρίγληνος, ου, ὁ, ἡ, *quaſi* tres pupillas habens. *h. l.* tribus gemmarum oculis inſignis: pulcherrimus. ex τρεῖς & γλήνη, ης, pupilla oculi: oculus.

Μορόεις, όεσσα, όεν, fatalis, exitioſus, mortifer. 2.) *h. l.* elaboratus, multo cum labore confectus. a μόρος, ου, ὁ, portio: fatum.

v. 182. 183.

Auribus imponi ſolita a mulieribus ἕρματα, *inaures*, ut *h. l.* de Junone legitur. *Euſtathius:* τὰ τοῖς ὠτίοις ἐνειρόμενα κοσμία, *Ornatus auriculis inſerti.* Sic *Odyſſ. XVIII.* 296. inter alia procorum dona

Ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν.

Inaures autem Eurydamanti duo famuli ferebant.

FEITH. *L. III. C. VII. §. IV.*

v. 184.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, calyptra, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros usque demittebatur. *quaſi* καρήδεμνον, *ſeu* δέμα τῦ κάρη.

Καλύψατο, velavit ſe.] Vide ſupra ad *v.* 171. item ad Γ. 141.

Δῖα θεάων, auguſtiſſima Dearum.

v. 187.

Θήκατο, adpoſuerat.

Κόσμον, ornatum.

v. 190.

Πίθοιο, obſequi voles.

Φίλον τέκος, dilecta filia.

Ὅττι κεν εἴπω, *in eo* quod dixero.

v. 191.

Ἀρνήσαιο, recuſaveris. ab ἀρνέομαι, ῦμαι, recuſo, nego.

v. 195.

Αὔδα, Eloquere.

v. 196.

Εἰ τετελεσμένον ἐςὶ, ſi perfici poteſt. τετελεσμένον, νῦν, δυνατόν. *Schol.*

v. 201.

Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,] Cette fable, que toutes choſes ſont nées de l'Ocean & de Tethys, a fondé

ondé l'opinion de quelques Philoſophes, qui ont crû que toutes choſes n'avoient pour principe que deux élemens, l'Ocean c'eſt-à-dire l'eau, & Tethys c'eſt-à-dire la terre. DAC.

Θεῶν γένεσιν] Θεῶν πατέρα. *Schol.*

V. 202.

'Εὖ *h. l.* magna cum cura.

V. 203.

Δεξάμενοι 'Ρείης, Excipientes, *vel* ſuſceptam a Rhea.] Rhea, dit-on, eſt la matiere premiere, qui a donné la naiſſance à Junon, c'eſt-à-dire à l'air. Cet air eſt nourri & entretenu par les vapeurs qui s'élevent du ſein de l'Ocean & de la terre; c'eſt pourquoi on a feint que Junon avoit été nourrie dans le palais de l'Ocean & de Tethys. DAC.

'Ρείης] τῆς 'Ρέας, γυναικὸς τοῦ Κρόνου. *Schol.*

"Οτε τε] *Quando videlicet*—.

V. 204.

Γαίης νέρθε καθεῖσε — terram ſubter dejecit —] C'eſt-à-dire dans le Tartare. DAC.

V. 205.

"Ακριτα νείκεα λύσω, acerbas *vel* difficiles compoſitu lites dirimam.

V. 206.

Δηρὸν χρόνον, diuturno tempore.

'Αλλήλων, inter ſe.

V. 208.

Κείνω] ἐκείνους, Δυϊκῶς. *Schol.*

Παρειπεπιθοῦσα, perſuadens. *pro* παραπεπιθοῦσα, aor. 2. part. v. παραπείθω, perſuadeo, perſuadendo flecto & permoveo. 2) falſa perſuaſione decipio.

V. 209.

'Ανέσαιμι, reduxero. aor. 1. opt. Act. v. ἀνέζω, reduco.

'Ομωθῆναι φιλότητι, ut jungantur amore. ὁμόω, ῶ, unio, jungo, in unum redigo, coire facio. ὁμόομαι, unior, jungor, coëo. ab ὁμὸς, ὴ, ὸν, ſimilis, par.

V. 210.

'Αιδοῖος, *h. l.* venerabilis, venerandus.

Καλεοίμην, vocabor. præſ. opt. Paſſ. v. καλέω.

v. 212.

Οὐκ ἔςʼ, ἐδὲ ἔοικε, Non licet, neque decet.

Τεὸν ἔπος, tu quod petiiſti.

v. 213.

Ἀγκοίνη, ης, ἡ, ulna. *Poët.* ex ἀγκὼν, *quaſi* ἀγκώνη, *mutato* ω *in* οι. Uſitatius in plur.

Ἰαύω, *h. l.* dormio, cubo.

v. 214.

Κεςὸς ἱμὰς, ceſtus, cingulum Veneris illecebroſum, acu pictus. a κεντέω, pungo.

Κεςὸν ἱμάντα, Ποικίλον] Quelle idée d'avoir ramaſſé tout ce qui peut inſpirer de l'amour, & d'en avoir fait une ceinture qui perſuade & qui ſeduit les cœurs par une eſpece d'enchantement! DAC. *Celeb.* JUL. CAR. SCHLAEGER *Diſſert. Epiſt. de Diana* Λυσιζώνῳ, *p.* 42. *ſq.* Quoniam Ceſtus (cujus deſcriptionem belliſſimam *h. l.* dat *Homerus*,) ſive cingulum, quem Veneri tribuit ſuperſtitioſa vetuſtas, palmam reliquis omnibus eripiebat: hinc eum præter gratiam, venuſtatem quoque miram, & ad illectamenta efficacem, conciliare portantibus, pronum erat fabulari credulis. Hac de cauſſa Græcis, quum formam vellent pingere ſupra modum egregiam, & ad venandos juvenes aptam, inſedit opinio, ſe melius id exprimere haud poſſe, quam ſi dicerent, κεςὸν ἔχει τῆς Ἀφροδίτης, *Ceſtum Veneris habet.* LIBANIUS (*in Enarrationibus de pulchritudine*, Tom. II. Opp. a Fred. Morello edit. p. 710.) Δοκῶ τὴν κόρην τὸν τῆς Ἀφροδίτης κεςὸν διαζώννυσθαι, καὶ διὰ ταύτην τὰς νέυς θηρᾷν· *Exiſtimo virginem Veneris accinctam eſſe Ceſto, & propter hanc venari adoleſcentes.* &c. &c.

v. 215.

Ἔνθα, in eo.

Θελκτήριον, ε, τὸ, delinimentum, illecebra. a θέλγω, mulceo, delinio.

Τέτυκτο, incluſa erant.

v. 216.

Ἔνθ' ἔνι, Ibi inerat.

Ὀαριςὺς *h. l.* amantium colloquium.

v. 217.

v. 217.

)ασις, pro παρϕίφασις, vel παράφασις. h. l. blanditia.

Λειν νόον, *mentem furari*, ſi de verbo reddas; ex
)ſque disquiſitione operoſa intelligi poteſt, idem
icere voluiſſe, quod Latini ſuo *fallere hominum ani-*
nificant. Eam jam formulam ſi ad illum referas
Geneſeos locum, (*Cap. XXXI.* 20. 27.) quo Labani
ſſimi hominis *cor furatus* dicitur Jacobus patriar-
acile intelliges, dolum huic tribui, quamvis non
m. LAKEM. *Obſ. Philol. P. III. p.* 337. Vide
ad *Il. A. v.* 132.

:ψε νόον πύκα περ φρονεόντων, decipit (*propr.* furtim
t) mentem etiam prudentium.

v. 218.

ρα] *Hoc, inquam. — Hoc utique.*

v. 219.

Accipe. præſ. imper. Act. *contr.* pro τάε, v. τάω,
, accipio, ſumo.

.άτθεο, conde, reconde. *per Sync.* aor. 2. imper.
v. ἐγκατατίθημι, depono in —, repono *ſeu* recondo.

v. 220.

ένι, in quo.

ύχαται, incluſa ſunt.

v. 221.

σθαι, redituram.

v. 228.

)οῖιν, pedibus.

v. 229.

Ἀθόω, Ex Atho. Ἄθως, Ἄθω, ἐι μὴ ἐκώλυε τὸ μέ-
ν τῷ, ἐξ Ἀθόω. *Euſtath.*

ήσατο, deſcendit.

μαίνω, fluctuo, æſtuo, undo. a κῦμα, fluctus.

v. 230.

αφικάνω, pervenio.

v. 231.

τνω ξύμβλητο, Somnum convenit.

μβλητο, *pro* συνεβέβλητο, *Jon.* & *Dor.* plusq. perf. ind.
v. συμβάλλω, confero. *h. l.* obviam eo.

v. 232.

Ἄγχι] *Ut ſolent amici obviam facti.* CLARK.

v. 233.

Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,] Sic *Orpheus*, ſive alius eorum *hymnorum* auctor: ὕπνε, ἄναξ μακάρων πάντων θνητῶν τ' ἀνθρώπων. Hinc *Sophocles* in *Ajace* Somnum παγκρατῆ appellat. SPOND.

v. 234.

Ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, meo verbo auſcultaſti.

v. 235.

Πείθευ, Obſequere. *Dor.* & *Æol.* pro πείθου.

Εἰδέω χάριν, gratias habēbo.

v. 236.

Κοίμησον, ſopito. v. κοιμάω, ῶ, facio dormire, ſopio.

v. 237.

Παραλέξομαι ἐν φιλότητι, accubuero in amore.

v. 238.

Δῶρα δέ τοι δώσω, Dona autem tibi dabo.] δῶρα pro δῶρον, *Synecdochice.* Hinc *porro* orta eſt paroemia: δῶρα καὶ θεοὺς πείθει· cujus meminit *Euripides* in *Medea* & *Plato* *Lib. III. Politiæ.* SPOND.

Καλὸν θρόνον,] C'eſt un préſent bien convenable au Sommeil: rien ne lui eſt plus néceſſaire qu'un bon ſiege, qui peut ſervir & pour boire & pour dormir. DAC.

v. 240.

Θρῆνυς, υος, ὁ, ſcabellum, ſubſellium. a θράω, ſedeo.

Ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει, ſub pedibusque ſcabellum mittet.] Le marche-pied, en ſervant à la commodité, étoit auſſi une marque de diſtinction. DAC.

v. 241.

Τῷ κεν ἐπισχοίης, Cui utique imponas. ἐπισχοίης, aor. 2. opt. Act. *Att.* pro ἐπίσχοις, v. ἐπέχω, inhibeo: adhibeo.

Εἰλαπινάζω, epulor, convivor. ab εἰλαπίνη, ης, ἡ, epulum, convivium.

v. 245.

Κατευνήσαιμι, ſopiverim.

v. 246.

Γένεσις, parens. *ut v.* 201.

Τέτυκται, eſt.

V. 247.

Ἱκοίμην, *ſeq. Gen.* adiero. *ſeq. Accuſ.*

V. 249.

Ἄλλο, aliâs.

Ἐπινύσσω, *vel* ττω, admoveo, impello. *hic* ſapere facio.

V. 250.

Διὸς υἱὸς, Jovis filius (*Hercules.*)

V. 251.

Ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Navigabat ex Ilio.

V. 252.

Ἦτοι, Tum.

Θέλγω, mulceo, delinio, demulceo.

V. 253.

Ἀμφιχυθεὶς, circumfuſus. v. ἀμφιχύω, circumfundo.

Οἱ] *Herculi.*

Μήσαο, ſtruebas. aor. 1. ind. Med. *Jon.* pro ἐμήσω, v. μήδομαι, ſtruo, molior.

V. 254.

Ἀργαλέος *hic* ſævus.

Ἀήτης, ου, ὁ, *vel* ἀήτη, ης, ἡ, ventus, flatus. ab ἄω, flo.

V. 255.

Κόωνδε] εἰς τὴν Κῶν νῆσον. *Schol.*

Ἀπένεικας, de curſu detuliſti. v. ἀποφέρω, aufero, abduco.

V. 256.

Ὁ δ' ἐπεγρόμενος, Hic(*Jupiter*) autem experrectus.

V. 257.

Ῥιπτάζω, jacto, projicio, præcipitem do, proſterno, proturbo, conturbo. a ῥίπτω, jacio, jacto.

Ἔξοχα πάντων, maxime omnium.

V. 258.

Ἄϊστος, ου, ὁ, ἡ, perditus. *propr.* de quo nihil ſciri poteſt, obſcurus, incertus. ex α priv. & ἴσημι, ſcio.

Ἔμβαλε πόντῳ, injeciſſet ponto, jeciſſet in mare.

V. 259.

Δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix. a δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. *quod* a δαμάω, domo.

Ἐσάωσε, ſervaſſet.

V. 260.

Ἐπαύσατο, cohibuit ſe.

v. 261.

Ἄζομαι, *h. l.* vereor. μὴ, ne.

Ἀποθύμιος, ȣ, ὁ, ἡ, ingratus animo, inviſus, moleſtus: ex ἀπὸ & θυμὸς, animus.

Ἔρδοι, faceret.

v. 262.

Ἀνώγας, jubes.

v. 265.

Ἦ φῂς, ὡς — Ὡς, Putasne, ita — Sicut &c.

Ἀρηγέμεν, favere.

v. 266.

Πέρι, propter.

v. 269.

Ἐέλδεαι, *cum Gen.* cupis. *ſeq. Accuſ.*

v. 270.

Χήρατο, gaviſus eſt.

v. 271.

Ἀάατος, ȣ, ὁ, ἡ, valde noxius. 2.) innoxius. *h. l.* inviolabilis. *per duplicem privationem*, vel *per pleonaſmum τȣ̃ α.* ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ, *i. e.* ἀβλαβὲς τοῖς εὐόρκοις, vera jurantibus innoxia; *ſed* πολυβλαβὲς τοῖς ἐπιόρκοις, perjuris exitioſa. ex α priv. & ἄω, *vel* ἄτω, *i. e.* βλάπτω. ab ἀτάω, lædo, noceo. ἄατος, ὁ, ἡ, *idem.*

Ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ] De hac aqua Homerus *Il.* Ο. 37. *ſq.*

Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅςε μέγιςος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι Θεοῖσι.

Adeo autem ſacrum erat illud jusjurandum, ut qui ex Superis violaſſent, ab omni Deorum conſortio aliquamdiu depellerentur, ut copioſe docet *Heſiodus* in *Theogonia.* Hîc *porro* forma Deorum jurisjurandi obſervanda eſt. Nam per graviſſima elementorum, terram & aquam, deinde per Deos tam inferos quam ſuperos ſancitur. Jupiter autem in *ſeq. Iliad.* terram tantum & cœlum advocabit. SPOND.

v. 272.

Ἕλε, tange.

v. 274.

Οἱ ἔνερθε θεοὶ, inferi Dii, *Titanes. v.* 279.

v. 275.

Δώσειν, *te* daturam eſſe.

v. 279.

Ὑποταρτάριος, ου, ὁ, ἡ, ſubtartareus, qui ſub tartaro eſt, *ſeu* tartarum incolens, *vel* ſub tartarum detruſus. ex ὑπὸ, & τάρταρος, ου, tartarus.

Apol. d'Homere. p. 112. 113. Le Sommeil, dont le caractere eſt d'oublier tout, fait jurer par tout ce qui ſignifie l'oubli. Le Styx, c'eſt l'oubli de la vie paſſé. Le Tartare eſt le profond oubli de tout. Jurer par le Styx & par le Tartare, c'eſt jurer qu'on veut eſtre comme aneanti, ou comme enſeveli dans un éternel oubli, ſi l'on dit faux. Crone eſt le tems qui a precedé le ſiecle où nous ſommes, & dont on n'a nulle memoire. Les Titans qui ſont ſous le Tartare, τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται, ſont les divinitez, ou les bonnes qualitez des hommes qui nous ont précedez, deſquelles on ne ſe ſouvient plus.

v. 282.

Ἠέρα ἑσσαμένω, Caligine induti.
Πρήσσοντε κέλευθον, conficientes iter.

v. 284.

Λεκτὸν, *ad* Lecton: ἀκρωτήριον τῆς Ἴδης.
Λιπέτην, liquerunt.
Ἐπὶ χέρσου, ſuper terram.

v. 286.

Πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι, antequam Jovis oculi viderent *eum*.

v. 287.

Περιμήκετος, ου, ὁ, ἡ, admodum procerus, prælongus, altus. ex περὶ & μῆκος, εος, τὸ, longitudo, proceritas.

v. 289.

Ὄζοισιν πεπυκασμένος, ramis denſe opertus.
Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, *Poët.* ινη, ινον, abiegnus. ab ἐλάτη, ης, ἡ, abies.

v. 291.

Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.

Chalci-

Chalcidem nominant Dii, homines autem Cymindin.] De hac loquendi ratione mihi id veri ſimillimum videtur; quæ *Eruditioribus* uſitata fuerint nomina, *Diis* tributa; quæ *Vulgo* magis trita, *Hominibus.* Nimirum, quam *Chalcidem* appellabant *Græci eruditiores* avem, ei apud vulgus *Jonicum* nomen erat *Cymindi*, Ἡ Χαλκὶς ὀλιγάκις μὲν φαίνεται· οἰκεῖ γὰρ ὄρη. — Κύμινδιν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτὴν. *Ariſtot. de Hiſt. Animal. Lib. IX. Cap.* 12. *Plato* in ea erat ſententia; quæ *Rei naturam* quodammodo vi & ſignificatu ſuo exprimerent *Nomina*, illa utique Diis tributa, *in Cratylo.* Vid. ad *A.* 403. CLARK. Conf. etiam LAKEM. *Obſerv. Philol. P. III. Obſ. IV. De lingua Deorum Homero celebrata.*

V. 292.

Κραιπνῶς, *adv.* velociter, cito, celeriter. a κραιπνὸς, celer, velox.

V. 294.

Ὥς μιν, continuo *vel* tunc illum—.

V. 295.

Οἷον ὅτε — Perinde ac quando &c.

Ἐμισγέσθην φιλότητι, congreſſi ſunt amore.

V. 296.

Φοιτῶντε, conſuetudinis gratia euntes.

Φίλους λήθοντε τοκῆας, ſuis clam parentibus.

V. 298.

Πῇ μεμαυῖα, quo tendens.

Κατὰ hic ab.

Τόδε] εἰς τοῦτον τὸν τόπον. *Schol.* huc.

V. 299.

Πάρεισι, adſunt.

Τῶν κ' ἐπιβαίνης,] *Quos utique conſcendas.* Recte hic notavit *Barneſius*, ad ſententiam *aliquid*, ad verſum explendum *nihil* conferre iſtud κε. Quod & in ſoluta oratione, apud *Platonem* aliosque, facile eſt obſervatu. CLARK.

V. 307.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. ex πρυμνὸς, ἡ, ὸν, extremus, ultimus: & ὄρος, mons.

v. 308.

Τεαφερὸς, ρὰ, ρὸν, aridus, ſiccus. τεαφερὴ, terra arida, continens. a τρέφω, nutrio, alo.

Τεαφερήν τε καὶ ὑγρήν] γῆν καὶ θάλασσαν. *Schol.*

v. 311.

Βαθυῤῥόος, *contr.* βαθυῤῥȣς, ȣ, ὁ, ἡ, profunde fluens. ex βαθὺς & ῥέω, fluo.

v. 313.

Κεῖσε, illuc. *pro* ἐκεῖσε.

Ἔςι, *hic* licet.

Ὕςερον, poſthac.

Ὁρμηθῆναι, proficiſci.

v. 314.

Τραπείομεν, congrediamur. *Jon.* & *Poët.* pro τραπῶμεν. aor. 2. ſubj. Paſſ. ω circumfl. reſoluto in εω, deinde ο pro ω *per Syſtolen*, & ι inſerto *metri cauſa.* a τρέπω, faciente fut. 2. Act. τραπῶ.

Εὐνηθέντε, concumbentes.

v. 316.

Περιπροχύω, circumfundo.

v. 317.

Ἠρασάμην, captus fui amore —. v. ἔραμαι, *vel* ἐράζομαι, amo.

v. 319.

Ἀκρισιώνης, Acriſii filiæ.

v. 321.

Τηλεκλειτὸς, ȣ, ὁ, ἡ, procul celeber, valde inclytus, percelebris. a τῆλε, *adv.* procul, longe: & κλειτὸς, ἡ, ὀν, inclytus, celebris.

v. 324.

Κρατερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, animo infractus, invictus animo, fortiſſimus. ex κρατερὸς & φρήν.

v. 325.

Διώνυσος — χάρμα βροτοῖσι, Bacchus — gaudium mortalibus. διὰ τὸ εὑρεῖν συκῆν καὶ ἄμπελον. *Schol.*

v. 326.

Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο, Cereris comas pulchræ] Ἀλληγορικῶς, πλοκάμȣς, τȣ̀ς ςάχυας δεῖ νοεῖν, ὡς καὶ ἱςοροῦσιν αὐτὴν ἐςεμμένην τοῖς ςάχυσι. *Schol.*

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulchras comas *vel* comarum cincinnos habens. ex κάλλος, & πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina. ab ἄναξ, rex.

v. 332.

Τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα, hæc autem *loca* propatula ſunt (*vel* patent) omnia.

Προπέφανται. perf. ind. Paſſ. v. προφαίνω, præluceo, lumen præfero.

v. 335.

Πεφράδοι, Indicaret. aor. 2. opt. Act. *Jon.* pro ἐφράδοι v. φράζω, dico, indico.

Νεοίμην, redirem.

v. 337.

Ῥ'] *Ut dixiſti.*

v. 340.

Ἔνθ' ἴομεν κίοντες, Illuc eamus dormituri.

Ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνή, quandoquidem tibi placet concubitus.

Εὔαδε, aor. 2. pro ἕαδε, pleon. *Æol.* τοῦ υ, & mutato ſimul ſpiritu. ἕαδε vero per reſolutionem *Jonic.* pro ἧδε, aor. 2. v. ἁνδάνω, vel ἀδέω, *placeo.* Alii volunt eſſe præt. Med. v. ἅδω, *placeo.* præt. Med. ἧδα, & ſolutione ἕαδα part. Med. ἑαδώς.

v. 342.

Δείδιθι, metue. præt. imper. Med. *Poët.* pro δέδιθι, & hoc pro δέδιε, v. δείδω, timeo.

v. 344.

Διαδράκοι, per *eam* viderit. aor. 2. opt. Act. v. διαδέρκω, perſpicio, tranſſpicio.

Ἠέλιός περ, ne Sol quidem.

v. 345.

Εἰσοράασθαι, ad inſpiciendum.

v. 346.

Ἀγκὰς ἔμαρπτε, ulnis corripuit *vel* complexus eſt.

v. 347.

Τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα — His autem ſubter Tellus divina &c.] *Euſtathe* remarque fort bien qu'Homere embellit cet endroit de toutes les fleurs de la Poëſie, pour occuper

per l'eſprit de ſes lecteurs, & pour les empêcher de porter leur imagination ſur ce qu'il ne veut pas leur dire. Toute cette deſcription eſt ſi charmante, qu'on peut aſſûrer que c'eſt Homere & non pas Junon qui a emprunté la ceinture de Venus. DAC.

Φύεν, ſummiſit, produxit.

Νεοθηλὴς, & νεοθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper virens, qui noviter pullulavit. *item* recens. ex νέος & θάλλω, vireo, floreo.

Ποία, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, herba. a πόα, ας, *idem.*

v. 348.

Ἐρσήεις, ήεσσα, ῆεν, rorulentus, roſcidus. ab ἔρση, *vel* ἔερση, ης, ἡ, ros.

Κρόκος, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τὸ, crocus *vel* crocum.

Ὑάκινθος, ου, ὁ καὶ ἡ, hyacinthus, *nomen herbæ & floris.*

v. 349.

Ὑψόσ' ἔεργε, *eos* in altum elevabat.

v. 350.

Τῷ ἔνι λεξάσθην, Hoc in *toro* cubarunt.

Ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο, inſuperque nubem ſibi induerunt.

v. 351.

Στιλπνὸς, ή, όν, lucens, fulgens, lucidus, fulgidus. a ςίλβω, ſplendeo, luceo, fulgeo.

Ἐέρση, *pleonaſm. Poët.* τοῦ ε, pro ἔρση, ros.

v. 355.

Ἀγγελίην ἐρέων, Nuncium allaturus.

v. 357.

Ἐπάμυναι, auxiliare.

v. 359.

Κῶμα, ατος, τὸ, ſomnus profundus, ſopor altus.

v. 360.

Παρήπαφεν, *eum* decepit. imperf. *vel* aor. 2. ind. Act. v. παραπάφω, decipio.

Εὐνηθῆναι, ut dormiret.

v. 362.

Τὸν, Illum. (*Neptunum.*)

Ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι, impulit ad auxiliandum.

v. 363.

Μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν, longe proſiliens hortabatur.

Πϱοθοϱών. aor. 2. part. ab *inuſit.* πϱοθοϱέω.

v. 364.

Μεθίεμεν, concedimus.

v. 372.

Πάναιθος, ου, ὁ, ἡ, totus lucidus, ſplendidus, fulgens: ex πᾶς & αἴθω, fulgeo, ſplendeo.

v. 374.

Ἡγήσομαι, præibo.

v. 376.

Ὅς δέ κ' — Quicunque autem *eſt* —.

v. 377.

Χείϱονι φωτὶ, Imbelliori viro.

Ὁ δ', ipſe vero.

Ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω, ſcutum majus ſubeat.

v. 378.

Ἀϱχ.] *Ut ſolent, ut par erat,* —.

v. 381.

Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, Obeuntes autem *copias* omnes.

Ἄμειβον, commutabant.

v. 382.

Ἐσθλὰ, Fortia.) (χέϱεια, deteriora, imbelliora.

Δόσκον, dabant. *Poët.* pro ἐδίδοσαν. imperf. ind. Act. v. δίδωμι.

v. 384.

Ἀϱχ.] *Ut promiſerat,* — v. 374.

v. 386.

Μιγῆναι *aliquando dicitur de* præliantibus, *ut hic.* μιγῆναι ἐν δαῒ λευγαλέῃ, congredi *vel* miſceri in pugna pernicioſa.

v. 387.

Ἀλλὰ δέος ἴσχάνει ἄνδϱας] Maris nimirum murmurantis ſtrepitus milites terrefecit. Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε. *v.* 392. CLARK.

Ἰσχάνω, reprimo, comprimo, contineo. ab ἴσχω, habeo, teneo.

v. 389.

Αἰνοτάτην ἔϱιδα, graviſſimum certamen.

v. 392.

Ἐκλύσθη, inundavit: turbatum eſt. v. κλύζω, abluo, eluo, lavo. *item* ſonum, ut fluctus, edo.

Ἐκλύσθη

Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 256 *ſqq.* nec non *Cel.* JO. DAN. A LENNEP *Animadverſ. ad Coluthum*, *p.* 110.

v. 393.

Ξύνισαν, congrediebantur. v. *ξυνίημι*, *vel ξύνειμι*, congredior.

v. 394.

Βοάα, boat. *Poët.* pro *βοάει*, *contr.* *βοᾷ.* v. *βοάω*, *ῶ*, boo, clamo.

v. 395.

Ποντόθεν ὀρνύμενον, Ex Ponto impulſa (*ſcil.* unda.)

Βορέω, Boreæ. gen. *Jon.* a *βορέας*, *ȣ*, *ὁ*, Boreas.

v. 396.

Ποτὶ, ad*fremit.*

Βρόμος, ȣ, ὁ, fremitus, fragor, crepitus. a *βρέμω* fremo, murmuro.

v. 397.

Ὄρετο καιέμεν, concitus exardeſcit, *vel* oritur crematurus.

v. 398.

Ὑψίκομος, ȣ, ὁ, ἡ, alte comans. ex *ὕψι* & *κόμη*.

v. 399.

Ἠπύω, ſono, ſonitum edo, vociferor, clamo.

Ὅς τε μάλιςα] *Qui etiam maxime.*

v. 400.

Ἄρα] *Ut jam dictum eſt* —. ſcil. *v.* 393.

v. 401.

Ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρȣσαν, in ſe invicem ruerunt.

v. 403.

Τέτραπτο, converſus erat. plusq. perf. ind. Paſſ. v. *τρέπω*, verto, converto.

Πρὸς ἰθύ οἱ, recta in ipſum.

v. 404.

Τῇ ῥα — *Sed eum percuſſit* qua &c.

v. 406.

Ῥυσάσθην, tutati ſunt.

v. 407.

Ὅττι δὴ] *Quod adeo*, *Quod videlicet*, —.

Ἔκφυγε χειρός, evolaſſet e manu.

v. 410.

Θοάων ἔχματα νηῶν, velocium retinacula navium.

v. 411.

Ἐκυλίνδετο, paſſim jacebant. v. κυλίνδω, volvo.

v. 412.

Ἀγχόθι δειρῆς, prope collum.

v. 413.

Στρόμβος, ου, ὁ, turbo, trochus. a ϛροβέω, ῶ, circumago, torqueo.

Ἔσσευε βαλὼν, concitum miſit.

Στρόμβον δ' ὣς, ἔσσευε] Στρόμβου δὲ δίκην ἐκίνησεν Αἴας, ἢ τὸν βληθέντα Ἕκτορα, — ἢ μᾶλλον τὸν λίθον. *Euſtath.* Mihi & ϛρόμβον, & ἔσσευε, & περιέδραμε, & πάντη, (quæ omnia cum præcedente iſto ἐκυλίνδετο conveniunt;) de *Saxo projecto* videntur multo aptius dicta, quam de Hectore jam humi delabente. CLARK.

Περὶ δ' ἔδραμε πάντη, rotatumque eſt circumcirca.

v. 414.

Ἐξεριπῃ, procidit. v. ἐξερείπω, concido, procido: everto, proſterno.

v. 415.

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. ab ὄζω, oleo, odorem ſpiro.

v. 416.

Τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος, illique nulla eſt fiducia; iſque nullius amplius eſt animi.

v. 422.

Ἐρύεσθαι, trahere *ad ſe.*

v. 427.

Εὑ (pro ἑο & οὗ, *quod* pro αὐτοῦ. *ut* σεῦ pro σέο & σοῦ,) ἀκήδησε, ipſum neglexit. v. ἀκηδέω, ῶ, *cum Gen.* negligo, non curo. ex α priv. & κηδέω, curo.

v. 428.

Σχέθον αὐτοῦ, tenebant ipſum. Ἄρ] *Proinde; Deinceps.*

v. 429.

Ἐκ πόνου, ex pugna.

v. 433.

Πόρος, ου, ὁ, tranſitus, vadum. a πείρω, tranſeo.

v. 435.

Πέλασσαν χθονὶ, admoverunt terræ.

Καδδέ οἱ ὕδωρ χεῦαν, eique aquam Affuderunt.

v. 436.

Ἀνέδρακεν, ſuſpexit. aor. 2. ind. Act. *per Metath.* pro ἀνέδαρκεν, v. ἀναδέρκω, ſuſpicio: aſpicio.

v. 437.

Ἀπεμέω, ῶ, revomo, evomo, vomitu ejicio. ex ἀπὸ & ἐμέω, vomo.

v. 438.

Πλῆτο χθονὶ, lapſus eſt in terram: appropinquavit ad terram. pro πέπλητο, *vel* ἐπέπλητο. plusq. perf. Paſſ. v. πλάω, *per Sync.* pro πελάω, appropinquo.

v. 441.

Ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, in Trojanos irruerunt.

v. 442.

Οἰλῆος, Oïlei *filius*.

v. 447.

Ἀνετράπετ', cecidit reſupinus.

Ἀμφὶ — αὐτῷ, de eo. Ὡς] *Ut fit; ut fieri ſolet* —.

v. 448.

Σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην, commiſerunt acrem pugnam.

v. 452.

Ἔσχεν, Penetravit.

v. 455.

Πηδάω, ῶ, ſalio, exſilio.

v. 456.

Κόμισε χροῒ, *id* recepit corpore.

v. 457.

Αὐτῷ σκηπτόμενον, Ei baculo innitentem.

Κατίμεν, deſcenſurum.

v. 458.

Εὐξαμένοιο, eo gloriante.

v. 463.

Λικριφὶς, *adv.* in obliquum, ex obliquo, oblique.

Ἀΐξας, abſiliens, exiliens.

Κόμισεν, excepit *ictum*.

v. 465.

Τόν ῥ'] *Hunc, inquam.*

Συνεοχμὸς, ȣ, ὁ, junctura, commiſſura, qua duo inter

ter ſe coëunt, & continua quadam cohærentia copula-tur. a συνέχω, teneo, contineo.

v. 466.

Ἀςράγαλος, ȣ, ὁ, vertebra, ſpondylus, oſſiculum ti.
Ἀπὸ — κέρσε, diſcidit, amputavit.

v. 468.

Οὔδει πλῆντ', Solo allapſa ſunt.
Ἤπερ, quam.

v. 470.

Φράζεο, Perpende.
Νημερτὲς ἔνισπε, verum dic.

v. 471.

Προθοήνορος ἀντιπεφάσθαι, pro Prothoënore viciſſim occi-di. Vid. ad *N.* 447.

v. 472.

Κακὸς *hic* ignavus.
Κακῶν ἐξ] ἀντὶ τȣ̃, ἐκ κακῶν. *Schol.*

v. 474.

(κατὰ) Γενεὴν, genere.

v. 475.

Εὖ γιγνώσκων] *Probe quum norat, quis eſſet.* CLARK.

v. 477.

Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαὼς, Fratrem *ſuum* circumeundo protegens. βεβαὼς, ſtans, a βάω, gradior. *quod a βαίνω. aut* βεβαὼς, *Jon.* pro βεβακὼς, *quod* pro βεβηκώς.
Ὕφελκε ποδοῖιν, *eum* trahebat pedibus.

v. 479.

Ἀπειλάων ἀκόρητοι, minarum inſatiabiles.

v. 480.

Οὐ θὴν οἴοισιν] ȣ̓ δὴ μόνοις. *Schol.*

v. 482.

Φράζεσθ', Videte: conſiderate.

v. 483.

Ποινὴ — ἄτιτος, ultio — inſoluta.

v. 484.

Τῷ καί κέ τις εὔχεται, quare & quivis optat.

v. 485.

Γνωτὸς *hic* frater.
Ἄρεως, belli *vel* cædis.

Ἀλκτῆρ,

'Αλκτὴρ, ῆρος, ὁ, vindex, defenſor, propugnator. ab κὴ, robur, vis.

v. 488.

'Ωρμήθη — Ruit in —.

v. 490.

Τόν ῥα] *Quem utique* —; *Quem videlicet* —. Eſt enim *cauſa allata*, quare πολύμηλος fuerat *Phorbas.* CLARK.

Homere dit que ce Phorbas, riche en troupeaux, avoit été enrichi par Mercure, parce que Mercure étoit un Dieu qui préſidoit aux troupeaux. C'eſt pourquoi les anciens Statuaires mettoient ordinairement un belier au pied des ſtatües de Mercure. Dans les ſacrifices de Cybele on portoit une ſtatuë de Mercure & un belier, & ſur cette coûtume *Pauſanias* dit fort ſerieuſement que par diſcretion & par reſpect, il ne divulgue pas ce qu'il ſait des raiſons myſterieuſes qui ont fait mettre Mercure avec ſon belier. DAC.

v. 491.

'Ερμείας, ου, ὁ, Mercurius.

Mercurius artibus omnibus ad rem accommodatis præfectus fuit, lucri Deus habitus, uti ex *h. l.* obſervat *Pauſanias*, (*Corinth. ſeu Lib. II. Cap. III.*) ubi Phorbanti poſſeſſiones ſuppeditaſſe dicitur. FEITH. *L. I. C. II.* §. *I.*

v. 492.

Τῷ — ὑπὸ, Ex — hoc.

v. 493.

Θέμεθλον, ου, τὸ, fundamentum.

Θέμεθλα, radices.] ῥίζας, βάσεις, ἐφ' ὧν ἥδρασαι ὁ ὀφθαλμός. *Schol.*

v. 494.

'Εκ δ' ὦσε, Excuſſitque.

Γλήνη, ης, ἡ, pupilla oculi.

'Οφθαλμοῖο διὰ πρὸ, per oculum penitus.

v. 495.

Χεῖρε πετάσσας Ἄμφω, manibus porrectis Ambabus.

v. 497.

Ἔλασεν, feriit.

Ἀπαράσσω, *vel* ττω, abſcindo, amputo. 2.) depello; deturbo. ex ἀπὸ & ἀράσσω, amputo.

v. 499.

Ὁ δὲ φῆ, hic (*Peneleus*) autem dixit.

Κώδειαν ἀνασχὼν, *capite tanquam* papaveris capite ſublato.

Κώδεια, *vel* κωδία, ας, ἡ, caput papaveris. 2.) globulus.

v. 500.

Πίφραδε, denuntiavit, ſignificavit. v. φράζω, dico.

v. 501.

Εἰπέμεναί μοι,] *Renuntiate quæſo*, —.

v. 502.

Γοήμεναι, ut lugeant. præſ. infin. Act. *Dor.* pro γοᾶν, v. γόημι, gemo, deploro, defleo.

v. 503.

Οὐδὲ γὰρ] *Nam, ut vos dudum gloriati eſtis, neque apud Nos.* CLARK.

v. 504.

Γανύσσεται, ſe læto vultu offeret. v. γανύομαι, lætor, gaudeo.

Ὁππότε κεν δὴ — νεώμεθα] *Quandocunque erit futurum, ut* —.

v. 506.

Ἄρα] *Ut fit; ut par erat.*

v. 507.

Ὅπῃ φύγοι, quo (modo,) qua (ratione *vel* via,) effugere poſſet.

v. 509.

Ἀνδράγρια, ων, τὰ, ſpolia detracta homini, qui in prælio occubuit, exuviæ: *Euſtath.* σκῦλα τὰ παρὰ ἀνδρῶν, ἢ ἀπὸ ἀνδρῶν ἀγειρόμενα. ex ἀνὴρ & ἄγρα, ας, ἡ, captura: præda, ſpolium.

v. 510.

Ἤρατ', ſuſtulerit.

Ῥ'] *Ut diximus.*

v. 512

v. 512.

Ἰτερόθυμος hic ſtrenuus, fortis, magnanimus.

v. 516.

ιείδης] *Menelaus.* Nam *Agamemnon* jam vulneratus, a a abſtinuit; ſupra *v.* 28. 29. 63. 130. 379. 380. *enelaus* infra *P.* 24. a ſe occiſum memorat *Hyperenora.* ꝺte annotavit *Barneſius.* CLARK.

v. 518.

ύσας, Dilacerans.

Ι' ὀϊταμένην ὠτειλὴν, per inflictum vulnus.

v. 519.

συτ' ἐπειγομένη, Erupit exacta *vel* coacta.

v. 521.

τισπέσθαι, ad inſequendum.

v. 522.

νδρῶν τρεσσάντων, Viros fugientes. v. τρέω, ῶ, tremo, ido. 2.) territus *ſeu* pavefactus fugio.

ὅτε τε] *Quando utique; Quando videlicet.*

ν φόβον ὦρσεν, fugam immitteret.

IN

IN O. ILIADIS.

v. 2.

Δάμεν, domiti ſunt. aor. 2. ind. Paſſ. *Poët.* & Ion. pro ἐδάμησαν. v. δαμάω, domo.

v. 3.

Οἱ μὲν δὴ] *Trojani quidem ſane.*

Παρ' ὄχεσφιν] Ad currus ultra foſſam jam ab initio oppugnationis relictos; *M.* 75 — 85. CLARK.

Ἐρητύοντο μένοντες, coërcebantur manentes; repreſſa *fuga* manebant.

v. 4.

Ὑπαὶ δείους, præ metu.

v. 10.

Ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, gravi augebatur anhelitu.

Ἆσθμα, τος, τὸ, flatus, ſpiritus, anhelitus, anhelatio, 2.) reſpiratio difficilior, ſuſpirium.

Κῆρ ἀπινύσσων, mente & viribus defectus, mente alienatus.

Ἀπινύσσω, deſipio. *item* efflo, exſpiro. ex α priv. & πινύσσω, moneo, ſapere *vel* reſipere facio, ad ſanam mentem reduco: ſapio.

v. 11.

Ἐμέω, ῶ, vomo, evomo.

Βάλ', vulneravit.

v. 14.

Κακότεχνος — δόλος, malignus — dolus.

Κακότεχνος, ου, ὁ, ἡ, malis artibus deditus. 2.) in malis rebus artificioſus, malignus.

Ἀμήχανε, o fraudulenta, ſ. callida.

v. 15.

Ἔπαυσε μάχης, ceſſare fecit a pugna.

Ἐφόβησε δὲ λαοὺς, fugavitque *ejusdem* copias.

v. 16.

Οἶδ', εἰ αὖτε — ſcio, annon rurſus —.

Κακοῤῥαφία, ας, *Jon.* ἡ, ης, ἡ, malorum machinatio *vel* conſutura, inſidiæ, dolus, fraudes. a κακοῤῥάφος, ου, ὁ, malorum

nalorum ſutor, dolorum machinator. *quod* ex κακὸς & ῥέαφην. v. ῥάπτω, ſuo, conſuo.

v. 18.

Ἦ ὐ μέμνῃ; An non meminiſti?

Μέμνῃ, contract. *Attice* ex μέμνεαι, ε & α coaleſcentibus in η, & ι ſubſcripto: hoc autem *per Syſtolen*, pro ἐμνηαι, quod eſt *Jon.* pro μέμνησαι, 2. perſ. perf. v. μνάομαι.

Ὅτε τ' ἐκρέμω] *Quando utique; Quando nimirum* —.

Ἐκρέμω, pependiſti: pendebas. 2. ſing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, & *Jon.* ἐκρέμαο: deinde *Attica contractione* ἐκρέμω, v. κρέμαμαι, pendeo.

Ὑψόθεν, *adv.* ab alto, ex alto, deſuper.

v. 19.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus. *per Sync.* pro ἀκάμων. ex α priv. & κάμνω, fatigor, deficio: *quod nullis ictibus fatigetur.*

Ἧκα, demiſi.

Ἰάλλω *h. l.* ligo, includo.

v. 21.

Ἠλάστεον, ægre ferebant, mœrore afficiebantur. v. ἀλαστέω.

v. 22.

Παρασταδὸν, *adv.* adſtando, ſtando a latere, prope ſtando: *circumſtantes.* a παρίσαμαι.

Λάβοιμι, prehenderem.

Ὃν δὲ λάβοιμι — (*Avez-vous oublié*) *qu'il y en eut quelqu'un, qui précipité du ſacré parvis par mes mains invincibles,*] Ce fut Vulcain, comme il le dit lui-même à la fin du *Livre A.* DAC.

v. 23.

Ῥίπτασκον, Projiciebam. imperf *Jon.* v. ῥιπτάσκω, *Poët.* pro ῥιπτάζω, jacto, projicio.

Βηλὸς *h. l.* limen *cœli.*

v. 24.

Ὀλιγηπελέων, viribus defectus, vix ſpirans. v. ὀλιγηπελέω, parva res ſum, infirmus ſum, parum valeo, ſum pene mortuus. ex ὀλίγος & πέλω, ſum.

v. 25.

Ἀζηχὴς, έος, ὁ, ἡ, magnum ſonum edens. 2.) durus & aridus. 3.) continuus, perpetuus, quod fit ſine intermiſſione. ex α intenſ. & ἦχος, ſonus.

— ἐμὲ

— ἐμὲ δ' ὐδ' ὡς θυμὸς ἀνίει
Ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο.

— me vero ne ſic quidem ira miſſum faciebat
Vehemens *ob* dolorem Herculis divini.

Alii:

— ἐμὲ δ' ὐδ' ὡς θυμὸν ἀνίει
Ἀζηχὴς οδύνη Ἡρακλῆος θείοιο.

— meum vero ne ſic quidem animum miſſum faciebat
Vehemens dolor Herculis divini *cauſa*.

v. 26.

Πεπιθοῦσα, inducens. *pro* πιθοῦσα. ut τεταγὼν, *pro* ταγὼν, *v.* 23. & *A. v.* 591.

v. 28.

Κόωνδ' — ἀπένεικας] Ut & ibi eum videlicet novis periculis objiceres. CLARK.

v. 31.

Τῶν σ' αὖτις μνήσω, Hæc tibi rurſus in memoriam reducam.

Ἀπολλήξῃς ἀπατάων, deſiſtas a fallaciis.

v. 32.

Ἤν τοι χραίσμῃ, an tibi profuerit —.

v. 36.

Ἴστω, ſciat. *per Sync.* pro ἰσάτω. v. ἴσημι, ſcio.

v. 37.

Κατείβω, effundo, perfundo. κατείβομαι, defluo, labor, ſubterlabor. ex κατὰ & εἴβω, *Æol.* & *Jon.* pro λείβω.

v. 37. 38.

Juno *h. l.* per Stygem jurat: quod juramentum maximum eſt ac graviſſimum beatis Diis:

—— —— —— ὅσ-ε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι.

Stygem fontem eſſe Arcadiæ ex Pheneo lacu, & ex fonte Nonacri manantem, ac deinde in fluvium ſuccreſcentem, tradunt *Pauſanias* & *Plinius*; ejus vero aquam tam frigidam eſſe atque exitialem, ut epota repentinam necem inferat, æs erodat, omniaque immerſa vaſa ſtatim dirumpat. Hinc non inepte confingit *Homerus* Inferorum eſſe paludem. Cur vero per eam jurarent Dii, & juramento ſanctiſſime ſtarent, docet *Servius* ad illud

Virgilii

[V]irgilii (Æn. Lib. VI.) Bis Stygios innare lacus. Dicitur, in[q]uit, *Victoria Stygis filia bello Gigantum Jovi faviſſe; pro cujus [re]muneratione Jupiter tribuit, ut, jurantes Dii per ejus matrem [no]n audeant fallere.* Accedit, quod Styx *mœrorem* ſignifi[c]at; Dii autem ſemper læti ſunt, adeoque immortales. [V]idetur igitur tale juramentum cum exſecratione con[ju]nctum: quare illud violare, Diis eſt grande nefas. [E]x *Herodoto* obſervat doctiſſima *Daceria*, non ſolum Deos, [s]ed etiam homines per aquam Stygiam olim juraſſe. [DA]CC. *Diſſ. Hom. XLI.*

v. 39.

Σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ] Hoc jusjurandum locupletius eſt eo, [q]uod *præced. Iliad.* vidimus, his duabus partibus: nem[p]e Jovis capite, & lecto Junonis & Jovis juvenili, ut [v]idelicet ſanctius ſit & magis perſuaſivum. SPOND.

Καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν Κυρίδιον, Et noſter torus ipſo[r]um Nuptialis,] Junon jure par la couche nuptiale, qui [e]ſt une choſe déja ſacrée, & elle la rend encore plus [s]acrée & plus vénérable par ce ſerment. DAC.

v. 42.

Τοῖσι δ' ἀρήγει, *Argivis* autem auxiliatur.] Poterat dicere, τοὺς μὲν πημαίνει, τοῖς δὲ ἀρήγει, *alios adfligit, alios juvat.* ſed libuit alteros nominatim exprimere, quod li[b]erum erat, in utris vellet facere. Similiter interdum [a]lterum nomen exprimitur per αὐτὸς, ſine prægreſſa mentione ejus. ERN.

v. 46.

Τῇ ἴμεν, Eo ire.

Ἧι κεν δὴ] *Quocunque demum.*

v. 49.

Εἰ μὲν δὴ σύ] *Si quidem tu revera.*

v. 50.

Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα, Idem mecum ſentiens.

v. 51.

Τῷ κε, *Tum* eodem ſane.

v. 52.

Μεταστρέψειε νόον, *&* *ſuam* converterit mentem.

Μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ, ad tuam & meam voluntatem.

v. 53.

v. 53.

Ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως, ex animo & vere. ὡς τὸ ἀληθὲς φάσιν, ἐπιτάσεως χάριν. *Schol.*

v. 54.

Φῦλα θεῶν, cœtus Deorum.

v. 56. 57.

Ὄφρ' ἢ μὲν — Ἀχιλλῆα πτολίπορθον] Verſus hoſce vigint. *duos*, tanquam ſuppoſitos, repudiarunt veterum non-nulli: Rationibus, ut mihi quidem videtur, haud ſatis idoneis. Qua de re *Euſtathius* videatur. CLARK. Rationes eas breviter narrat etiam & refellit Schol. MS. Lipſ. ERN.

v. 60.

Λελάθῃ δ' ὀδυνάων, oblivifcique faciat dolorum.

v. 68.

Τῦ δὲ, Ob hunc (*Patroclum*) autem —.

v. 69.

Ἐκ τοῦδ' ἄν τοι, Ex eo tempore.

Παλίωξιν — τεύχοιμι, ut iterum in fugam avertantur *Trojani* a navibus — efficiam.

v. 77.

Τιμήσαι, ut honorarem.

v. 80.

Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, Sicut vero cum ſe erigit *vel* profilit mens viri,] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 37.

v. 81.

Νοήσῃ, ſecum cogitat.

v. 82.

Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, Huc iveram, vel illuc.

Μενοινήσειε, animo verſat.

v. 83.

Μεμαυῖα διέπτατο, viam carpens *vel* animo concitata pervolavit.

v. 86.

Ἀνήϊξαν, celeriter adſurrexerunt. v. ἀναΐσσω, ſurſum ruo, ſurgo, profilio.

Δεικανόωντο

Δεικανᾶσθαι, comiter & benigne excipere, ſalutare. δει-νόωντο, pro ἐδεικανῶντο. quaſi a δέκομαι, *Jon.* pro δέχομαι, cipio.

v. 87.

Ἔασε, omiſit.

Θέμιςι δὲ καλλιπαρήῳ Δέκτο δέπας, a Themide vero ge-is pulchra Accepit poculum.] Homere veut faire en-ndre par cette fiction, que de toutes les vertus celle ui convient le plus aux Rois, & qui eſt d'un plus rand uſage dans toutes les occaſions, c'eſt la juſtice. DAC.

v. 90.

Ἔοικας, ſimilis videris.

v. 91.

Ὅς τοι ἀκοίτης, qui tibi maritus.

v. 95.

Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι — δαιτὸς ἐίσης At tu quidem præſis inter Deos — convivio æquali:] Themis allegorice eſt Juſtitia; eam conviviis Deorum præeſſe jubet hoc loco Juno, docens, in ipſis etiam compotationibus juſtum eſſe conſervandum. Illud nimiam caſtigat intemperantiam, & intra omnis officii limites convivas retinet. Cum enim Juſtitia virtus ſit politica, quatenus actionis habetur reſpectus: in ea maxime ſocietate ſervari debet, in qua propter intemperantiam periculum eſt, ne jus omne faſque violetur: quod in ſuæ etiam Reipublicæ legibus diligenter cavet divinus ille *Plato.* Hanc autem convivalem Juſtitiam Temperantiæ ſororem ſtatuo. SPOND.

v. 96.

Ἀκούσεαι, audies.

v. 97.

Πιφαύσκεται, denunciat: machinatur.

v. 103.

Ἰαίνω, calefacio, tepefacio. 2.) liquefacio, diſſolvo, emollio. 3.) *h. l.* perfundo lætitia, exhilaro.

v. 104.

Μενεαίνω, *h. l.* iraſcor.

v. 105.

Μέμαμεν καταπαυσέμεν, cupimus compeſcere.

v. 106.

Ἀφήμενος, longe *vel* e longinquo ſedens. ex ἀπὸ & ἧμαι, ſedeo.

v. 109.

Τῶ ἔχεσθ', Quare tolerate: διὸ ἀνέχεσθε καὶ ὑπομένετε. Ibid.

Ὅ, τι κεν, quodcunque.

Πέμπῃσιν, mittat, immittat.

v. 110.

Τετύχθαι, illatum eſſe.

v. 112.

Τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι, quem ait ſuum eſſe.

v. 113.

Πεπλήγετο μηρὼ] Notandus hic primigenius & maxime proprius *Formæ Mediæ* uſus; *ſua ſibi percuſſit femora.* CLARK. Add. ad *v.* 397.

v. 114.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus, declivis, dependens.

v. 115.

Νεμεσήσετ, *pro* νεμεσήσετε, ſuccenſeatis.

v. 116.

Τίσασθαι, Ulciſci, *vel* quod ulciſci velim.

v. 117.

Μοῖρα, fatale *ſit.*

v. 118.

Ὁμοῦ νεκύεσσι, una cum mortuis. Μετὰ *h. l.* in *vel* inter.

v. 119.

Καί ῥ'] *Et proinde, ut comminatus erat.* CLARK.

Δεῖμόν τε Φόβον τε] Filios Martis, quibus equos ſibi jungendos juſſit. IDEM.

v. 122.

Ἀθανάτοισι, in immortales.

Ἐτύχθη, exorta fuiſſet.

v. 123.

Ἀθήνη, Minerva.] *Conſilium prudentius.*

v. 124.

Ὦρτο, Proſiluiſſet. Λίπε, liquiſſet.

Ἔνθα θάασσε, ubi ſedebat. θαάσσω, ſedeo.

v. 125.

Τοῦ δ', Hujus (*Martis.*)

v. 126.

v. 126.

Ἔστησε, ſepoſuit erectam.

v. 127.

Καθάπτετο, corripuit.

v. 128.

Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, Furioſe, vecors.] Sic prudentia in affectus imperium uſurpare debet, ut ipſos caſtiget & coërceat: quemadmodum hoc loco Mars a Minerva increpatur & cohibetur. SPOND.

Ἠλὸς, ἡ, ὸν, ſtultus, ſtolidus.

Φρένας ἠλὲ, διέφθορας] Notandus hic proprius & primigenius *Vocis Mediæ* uſus: *Te ipſe perdidiſti; periiſti.* Vide ſupra ad Γ. 141. *Alii active* accipiunt: Φρένας, ἠλὲ, διέφθορας. CLARK.

Ἦ νύ τοι αὔτως, an vero tibi fruſtra.

v. 129.

Οὔατ' ἀκουέμεν ἐστὶ, Aures ad audiendum ſunt.

Ἀπόλωλε, periit.

v. 130.

Ἀΐω, audio.

v. 132.

Ἀναπλήσας, perpeſſus.

v. 134.

Φυτεύω, planto, creo. *h. l. Metaph.* molior, ſtruo, machinor. a φύω, gigno, produco.

v. 136.

Λείψει, linquet *Jupiter.*

Ὁ δ' ἡμέας εἶσι, ad nos autem veniet.

Κυδοιμήσων, turbas excitaturus, tumultuaturus.

v. 137.

Μάρψει δ' ἑξείης, Corripiet autem alium poſt alium.

Αἴτιος, in culpa.

Υἷος ἑῆος, de filio tuo.

v. 139.

Τοῦδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων, eo vi & manibus fortior.

v. 140.

Πέφατ', interfectus eſt.

Πεφήσεται, interficietur.] Comme Sarpedon, Patrocle, Hector, Achille. DAC.

Ἀργαλέον δέ, Difficile quippe *eſt*,] Difficile eſt, inquit Minerva, omnes homines a morte liberare. *Omnes* dixit, quia inter homines quidam reperti ſunt, qui immortalitatem ſunt aſſecuti, ut Tithonus ille Auroræ maritus, Centauros Chiron, Glaucus marinus ille Deus, & alii. Ceterum interitui obnoxia eſt humana proles, niſi quibus hoc peculiari Dei munere conceſſum eſt, ut Enocho & Eliæ in Sacris Paginis. — γνῶθι μὲν, inquit *Pythagoras*: ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασι. Et *Euripid.* apud *Stob.* τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει. Hæc ergo fati ſocietas totum genus humanum pertingens argumentum fuit Minervæ adverſus Martem, ut in bellum non prodiret ulciſcendæ Aſcalaphi filii mortis gratia, quippe cui non ſolum moriendum fuerit, ſed etiam aliis ipſo fortioribus. SPOND. Conf. etiam WOLFII *Cur.* BOS *Exerc. Philol.* alioſque, *in Hebr. IX.* 27.

V. 141.

Ῥῦσθαι, liberare *a morte.*

Γενεήν τε τόκον τε.] τὰς γονεῖς καὶ τὸ γένος. *Schol.* progeniemque partumque.

V. 144.

Ἥ τε] *Quæ utique*; *Quæ ſcilicet.*

Μετάγγελος, ου, ὁ, ἡ, internuncius, a: nuncius, a.

V. 146.

Ὅτ᾽ τι, *cum Superlat. ſignificat* quam.

V. 148.

Ἔρδειν, ὅ, ττι κε, Facite, quicquid &c.

V. 149.

Πάλιν κίε, retro ceſſit.

V. 153.

Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, odoratus, ſuffitu repletus. a θύω, ſacrifico.

Θυόεν νέφος] Odor ille non a nube perficiſcebatur, ſed ex ipſis floribus, quos paulo ante tellus Jovi & Junoni dormituris effuderat: deinde etiam ex ipſius Junonis unguentis odoriferis, ut eſt apud *Didymum.* SPOND.

Ἐστεφάνωτο, circumfuſa erat.

V. 156.

Ὅττι οἱ ὦκ᾽ — Quoniam ſibi celeriter —

Πληθέθων, paruerant.

V. 158.

v. 158.

Βάσκ' ἴθι] Quis tam obtuſo ingenio eſt, quin intelligat, βάσκ' ἴθι, verba duo idem ſignificantia, non fruſtra poſita eſſe ἐκ παραλλήλου, ut quidam putant; ſed hortamentum eſſe acre imperatæ celeritatis. *Gell. Lib. XIII. cap.* 23.

v. 159.

Ἀγγεῖλαι, nuncia. Εἶναι, ſis.

Ψευδάγγελος, ου, ὁ, ἡ, nuncius, nuncia mendax, falſa nuncians.

Μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι] Hoc nominatim prohibere videtur Jupiter, quia ſuſpicio erat, ne Iris, quæ proprie in Junonis eſt mancipio, aliquid mandatorum perverteret ſtudio placendi dominæ, vel etiam ipſis Græcis, quibus Neptunus auxiliabatur, & Juno favebat. SPOND.

v. 162.

Ἀλογέω, ῶ, aſpernor, negligo, contemno, non curo, rationem alicujus non habeo. ex α priv. & λόγος, ratio.

v. 163.

Φραζέσθω, perpendat.

Δὴ ἔπειτα, deinde.

v. 164.

Οὐδὲ, nequaquam.

Ταλάσσῃ μεῖναι, valeat Suſtinere.

v. 165.

Ἕο] αὐτοῦ.

v. 166.

Γενεῇ πρότερος, natu major.

Ὄθεται, veretur.

v. 167.

Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι] Notandus hic primigenius & maxime proprius *Vocis Mediæ* uſus: *Æqualem SE mihi dicere.* Vide ad Γ. 141. CLARK.

Τόν τε, *Quem utique.*

v. 170.

Πέτηται, volat.

v. 171.

Ὑπαὶ ῥιπῆς, *acta* impetu.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, in æthere natus. 2.) *h. l.* frigus & pruinam, vel etiam ſerenitatem inducens. ex αἴθρα,

 ας, ἡ,

ας, ἡ, aëris ſerenitas, ſuda tempeſtas; *vel* ex αἰθὴρ, ἐρος, ὁ, æther: aër: cœlum; & γίνομαι, naſcor.

v. 175.

Παραὶ, *pro* παρὰ, a.

v. 180.

Ὑπεξαλέασθαι, clam evitare. ex ὑπὸ & ἐξαλέασθαι, evitare. *pro* ἐξαλεύασθαι.

v. 181.

Χεῖρας, *ſuas* Manus.

v. 185.

Ἀγαθός περ ἐὼν, potens licet exiſtens.

(κατὰ) Ὑπέροπλον (τρόπον) ſuperbe, audacter, temere. ab ὑπέροπλος, ȣ, ὁ, ἡ, cujus virtus & robur omnia arma ſuperat: audax, temerarius.

v. 186.

Ὁμότιμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in pari habetur honore, pari honore præditus, qui paris eſt conditionis. ex ὁμὸς & τιμή.

Καθέξει, coërcebit.

v. 187.

Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνȣ] *Etenim tres —; Nam tres videlicet—.* Al. Τρεῖς γάρ τε Κρόνȣ. CLARK.

Εἰμὲν, ſumus.

v. 188.

Ἔνεροι, ων, mortui, manes, inferi. ex ἐν & ἔρα, ας, ἡ, terra.

v. 190.

Ἔλαχον, ſortitus ſum. v. λαγχάνω.

v. 191.

Παλλομένων, motis ſortibus.

v. 193.

Ξυνὸς, ἡ, ὸν, communis.

v. 194.

Οὔτι Διὸς βέομαι φρεσὶν, nequaquam Jovis vivam ex voluntate.] Hoc ſimillimum Hebræorum formæ in הלך. ERN.

βέομαι, fut. 1. ind. *Poët.* pro βείσομαι, v. *inuſit.* βείω, vivo.

v. 197.

Κέρδιον εἴη, ſatius eſſet.

v. 198.

v. 198.

Ἐνίσσω cum *Dat.* verbis aſperis inceſſo, objurgo, injuria adficio.

v. 199.

Ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται, ei imperitanti auſcultabunt.

v. 201.

Οὕτω γὰρ δὴ] *Siccine autem, quæſo? Siccine enim revera?* Nempe refertur iſtud γὰρ ad id, quod elegantiſſime reticetur: *Hæreo de reſponſo renuntiando.* Vel, *Metuo tibi; Nam* —. Vel, ſi quid ſimile. Vide ſupra ad *B.* 22. CLARK. Ego ſic vertam: *Enimvero, an ſit* &c. ERN. On ne peut pas s'empêcher de louër ici la ſageſſe & la decence, avec laquelle Iris remontre à Neptune ſon devoir, ſans bleſſer en rien le reſpect qu'elle lui doit. DAC.

v. 202.

Φέρω, feram, referam.

Μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε, reſponſum durumque aſperumque.

v. 203.

Ἦ τι μεταςρέψεις; An quid mutabis?

Στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.

Flexibiles ſane mentes prudentium.] C'eſt une grande vérité, & qui épargneroit aux hommes bien des fautes, s'ils pouvoient en être bien perſuadez. Il faut ſouvent plus de force pour ſe relever d'une chute, que pour s'empêcher de tomber. DAC.

v. 204.

Ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες] C'eſt une grande autorité pour faire voir que les Paiens même ont reconnu que le droit d'aîneſſe eſt un droit divin. Quelle beauté dans cette idée! Que Dieu a donné aux aînez les Furies comme des gardes, afin qu'elles les vengent des outrages que leur feront leurs cadets. EAD.

v. 206.

Καλὰ ποιεῖν, recte.

v. 207.

Τὸ τέτυκται, illud eſt.

v. 208.

Θυμὸν ἱκάνει, animum *meum* occupat.

v. 209.

'Οππότων, *Poët.* pro ὁπότων, cum, quum.

'Ισόμοιρος, ν, ὁ, ἡ, cui portio par & æqualis datur, par ſorte, qui idem juris habet. ex ἴσος, & μόρος, pars.

'Ομῇ πεπρωμένος αἴσῃ, pari deſtinatus fato.

v. 215.

Πεφιδήσεται, parcet. paulo poſt fut. v. φιδέω. *Vel* eſt fut. v. πεφιδέω, facti ex præt. Med. πέφιδα, a φείδω, cum Genit.

v. 219.

Πόθεσκεν, deſiderabant *eum.*

v. 223.

'Αιπὺς *h. l.* gravis.

v. 224.

Μάχης ἐπύθοντο, pugnam audiiſſent.

v 225.

Νέρτερος, έρα, ερον, inferior. νέρτεροι, inferi.

'Αμφὶς *h. l.* circa.

v. 228.

'Ανιδρωτὶ, *adv.* ſine ſudore *vel* labore. ex α priv. & ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor.

'Ετελέσθη, perfecta fuiſſet *res.*

v. 230.

'Επισσείων, incutiens: ἐπάνω κινῶν. *Schol.*

Φοβέειν, terreto, terreas.

v. 232.

'Ουν] *Ut dixi; Ut decrevi; Ut ſtatui.* CLARK. Male hic γὰρ vertitur *enim.* Γὰρ ὧν eſt pro τοιγαροῦν, in quo γὰρ manifeſte παρέλκει. ERN.

v. 234.

Κεῖθεν, inde, exinde.

Φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε, conſultabo opereque verbisque.

v. 235.

'Αναπνεύσωσι (ἐκ) πόνοιο, reſpirent a labore.

v. 236.

"Αρα] *Ut ſolitus erat; Ut æquum erat; Ut par erat.* CLARK.

Πατρὸς ἀνηκούστησεν, patri non obſequutus eſt. ἀνηκουστέω, ῶ, non audio. 2.) non obtempero, non ſum dicto audiens.

v. 238.

Φασσοφόνος, ȣ, palumborum interfector, columbarum occiſor. ex φάσσα, *vel* φάττα, ης, ἡ, palumbus: columba; & φονέω, occido.

Ὅς, *Qui utique.*

v. 240.

Ἐσαγείρατο θυμὸν, collegerat animum. ἐσαγείρω, colligo, congrego.

v. 245.

Ἧσ', *pro* ἧσαι, ſedes.

v. 246.

Ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo, ſpiritum vix traho. ab ὀλιγοδρανὴς, έος, ὁ, ἡ, faciendi facultate deſtitutus, infirmus, imbecillis. *quod* ex ὀλίγος & δραίνω, facio.

v. 249.

Οὓς ἑτάρȣς, ſuos ſocios.

v. 250.

Ἔπαυσε — ceſſare *me* fecit ab —

v. 251.

Ἐφάμην, putabam.

v. 252.

Ὄψεσθαι, *me* viſurum.

Φίλον ἄϊον ἦτορ, meam expirabam animam. ἀΐω *h. l.* efflo, expiro.

v. 254.

Ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor: qui juvat ἄνευ ὄσσης, nec omine, nec augurio aliquo impulſus, ſed ſponte. ab ἀοσσέω, auxilior. *quod* ex α priv. & ὄσσα, ης, ἡ, vox: fama, rumor: omen: oraculum.

v. 255.

Προέηκε, miſit.

v. 257.

Ῥύομ', Tueri ſoleo: tuebar.

v. 258.

Ἐπότρυνον, *ſeq. Dat.* exhortare. *ſeq. Acc.*

v. 260.

Ἐγὼ — κέλευθον Πᾶσαν λειανέω] Sol nimirum verno tempore vias exſiccat & reficit. CLARK.

V. 261.

Λειανέω, complanabo. *pro* λειανῶ, v. λειαίνω; lævigo, polio. a λεῖος, λεία, λεῖον, lævis, planus.

Τρέψω, *ſcil.* εἰς φυγήν.

V. 263.

Ὡς δ' ὅτε τις ςατὸς ἵππος] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 351. *ſqq.* Ceterum de toto hoc loco vide ſupra ad *Z.* 506 — 511. Ubi iidem ſex verſus repetuntur, *Paridemque* luxuriantem & jactabundum illic paulo etiam aptius deſcribunt, quam *Hectorem* hic ex vulnere graviſſimo nuperrime refectum. CLARK.

V. 269.

Λαιψηρὰ, *pro* λαιψηρῶς, celeriter, velociter. a λαιψηρός. *K.* 358.

Ἐνώμα, movebat.

V. 272.

Ἐσσεύοντο] *Irruere ſolent; Perſequi ſolent* —. Vide ad *Δ.* 37.

V. 273.

Ἠλίβατος, ου, ὁ, ἡ, tam altus, ut uni Soli ſit pervius: ex ἥλιος, ου, ὁ, Sol; & βαίνω, vado. *Vel*, tam altus, aut profundus, ut ab ejus acceſſu aberres; ab ἀλιτεῖν, aberrare; & βάσις, greſſus.

Δάσκιος, ου, ὁ, ἡ, *per Sync.* pro δασύσκιος, denſam umbram faciens, denſe umbroſus. ex δασὺς, εῖα, ὺ, denſus; *aut* ex δα, *idem quod* ζα *in compoſitione:* & σκιά, umbra.

V. 274.

Οὐδ' ἄρα τε] *Ac proinde non* —.

Κιχήμεναι, *eum* prehendere.

Αἴσιμον ἦεν, fatale *vel* in fatis erat.

V. 275.

Ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη, clamore *excitatus* apparet.

Ἠϋγένειος, ου, ὁ, ἡ, multum barbatus, pulcre barbatus; maxillis terribilibus. ex ἠὺ *pro* εὖ, & γένειον, ου, τὸ, mentum: barba.

V. 276.

Ἀπέτραπε, avertit.

Καὶ μεμαῶτας, ardenter licet perſequentes.

V. 277.

Εἴως, hactenus.

v. 280.

Πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός· omnibusque in pe-
des decidit animus.] Abiit hoc in proverbium de iis, qui vehementer conſternantur atque expaveſcunt. Unde forſan *Demoſthenes* de Athenienſibus dixit, eos καταπεπατημένον φέρειν ἐν πτέρναις τὸν ἐγκέφαλον. Poteſt tamen illud intelligi de animi, *i. e.* faſtus præcedentis ob victoriam in Trojanos a Græcis contracti depreſſione, ob inverſam Hectoris impetu eorum fortunam. Quæ interpretatio a quodam in ſuo *Lexico* accepta eſt. ait enim: *i. e.* in re præſenti concidit animus. SPOND.

v. 282.

Ἐπιστάμενος ἄκοντι, *Euſtath.* λείπει τὸ πολεμίζειν, ἤ τι τοιοῦτον. peritus jaculo *pugnandi.*

v. 283.

Ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ, Strenuus etiam in ſtataria *pugna.* Vid. BOS *Ell. Gr. p.* 118.

v. 284.

Νίκων, Vincebant.

Ἐρίσσειαν (aor. 1. opt. Act. *Æol.*) περὶ μύθων, contenderent de verbis, *vel* de eloquentia.

v. 287.

Οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, Cum ita jam de integro exſurrexit.

Κῆρας ἀλύξας, morte evitata.

v. 291.

Ὃ δὴ] *Qui ſane; Qui profecto.*

Ὑπὸ γοῦνατ' ἔλυσεν, genua ſolvit. *Periphraſis* eſt, pro ἐθανάτωσε.

v. 295.

Ἀνώξομεν, jubeamus.

v. 297.

Στήομεν, Stemus. aor. 2. ſubj. Act. *Poët.* pro στῶμεν. v. ἵστημι.

Ἐρύξομεν, inhibere *vel* arcere poterimus.

v. 300.

Ἄρα] *Ut fit.*

v. 301.

Οἱ — ἀμφ' Αἴαντα] Vide ſupra ad Γ. 146.

v. 303.

Ὑσμίνην ἤρτυνον, Ad pugnam copias inſtruebant.

v. 306.

Πρῶτυψαν, priores in eos impetum fecerunt.

Ἄρ] *Ut par erat ; Ut ſolebat.*

v. 309.

Ἀμφίδασυς, δάσεια, δασυ, utrimque hirſutus : ubique hirſutus : valde hirſutus. ex ἀμφὶ & δασὺς, denſus : hirſutus.

Ἀριπρεπὴς *h. l.* valde decorus, inſignis.

Ἣν ἄρα] *Quippe quam ; Quam utique.*

v. 310.

Ἐς φόβον ἀνδρῶν, ad fugandos *in pugna* viros.

v. 311.

Τὴν ἄρ] *Hanc, inquam.*

v. 312.

Ὑπέμειναν, impetum ſuſtinuerunt.

v. 314.

Θρῶσκον, Exiliebant.

v. 316.

Πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν, antequam corpus pulchrum attingerent.

v. 318.

Ἀτρέμα pro ἀτρέμας dixiſſe, qui poſt Homerum ſecuti ſunt, auctor eſt *Euſtathius.* quare idem ad *h. l.*

Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἀτρέμα metri gratia dictum putat pro ἀτρέμας. Nam ita illè quaſi mirans: Ἰδὲ ἐνταῦθα δίχα τοῦ σ κεῖται διὰ μέτρον *En hic absque σ exaratum eſt metri gratia.* HOOG. *ad* VIG. *C. VII. S. IV. R. II.* (*N.* 22.)

v. 320.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, *per Sync.* pro κατενώπια. a κατενώπιον, *idem quod* ἐνώπιον, in conſpectu, coram. κατενῶπα ἰδὼν, in vultum recta intuens.

v. 321.

Σεῖσ', *Ægidem* concuſſit.

Τοῖσι δὲ] *Tum vero illis* —.

v. 324.

Θῆρε δύω, Feræ duæ.] Ut intelligantur videlicet comparate *Hector* & *Apollo*. CLARK.

v. 325.

Σημάντωρ *h. l.* cuſtos.

v. 326.

Ἐφόβηθεν, fugati ſunt.

v. 327.

Ἧκε φόβον, Immiſit terrorem.] Solent etiam viri fortiſſimi non ſolum timere, ſed etiam fugere in illis potiſſimum terroribus, qui divinitus incutiuntur, ut *h. l.* ab Apolline, & *antea* a Neptuno fugam illam Deorum etiam filiis tribuit. SPOND.

v. 328.

Ἕλεν, interfecit.

Κεδασθείσης ὑσμίνης, diſſipata acie.

v. 335.

Frequentiſſimum eſt apud *Homerum* crimen *homicidii*, cujus *pœna* exilium. Solum enim paſſim vertunt, qui ei ſe obſtrinxerunt. Medon utique Ajacis frater habitavit in Phylace,

— — γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,

— — *procul a patria terra, virum cum occidiſſet.*

Apud *eundem* degebat Lycophron (*v.* 432. *hujus Il.*)

— — ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι,

— — *quoniam virum interfecerat Cytheris divinis.*

FEITH. *L. II. C. VIII.* §. *I.*

v. 336.

Γνωτὸς *h. l.* frater.

v. 337.

Ἔσκετο, erat.

v. 343.

Ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, ſpoliabant armis.

v. 344.

Ἐνιπλήξαντες, *ſeq. Dat.* delapſi in —. v. ἐμπλήσσω, *vel* ἔτω, irruo.

v. 345.

Φέβοντο, fugiebant.

Δύοντο, introibant.

v. 347.

v. 347.

Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' — In naves ut irruerent, omitterentque —.]

Solet in fundendo hoſte hoc a prudentibus Ducibus præcaveri, ne vulgus militum in ſpoliandis cadaveribus occupetur. Sæpe enim contingit, ut hac ratione victores imprudentes a victis alterna viciſſitudine fundantur aut proſternantur, quaſi minus ad eos excipiendos inſtructi & parati. SPOND.

v. 348. 349.

Duces orationem ſoliti olim *ſunt habere ad milites* in acie collocatos, qua hortabantur ſtrenue ut pugnarent ſe invicem veriti; propoſita victoriæ gloria ac utilitate: minis etiam uſi, ut Hector *h. l.*

Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
Αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι. — — —
Quem autem ego ſeorſum a navibus alibi animadvertero,
Illic ei mortem inferam. — — — —.

Meminit *Ariſtoteles Ethic. III. Cap. XI.* ubi etiam tradit, nonnullos Imperatores foſſas a tergo copiarum, aut aliquid aliud ſtruxiſſe, ut cogerentur præliari: quomodo fluvio exercitum ſuum coërcuiſſe Alexandrum refert *Diodorus Siculus Lib. XVII. C. XXIII.* FEITH. *L. IV. C. XIV.* §. *V.* add. POTT. *Tom. II. p.* 136. *ſq.*

v. 350.

Γνωτοί τε γνωταί τε, Fratresque ſororesque.

Πυρὸς λελάχωσι θανόντα, rogi participem facient mortuum. Vid. ad *H.* 80.

v. 351.

Ἐρύουσι, *eum* diſtrahent.

v. 352.

Καπωμαδὸν, *adv.* humeris, ſuper humeros *feriens.* ex κατὰ & ὦμος, humerus. καπωμαδὸν ἵππους ἐλαύνειν, agitare equos ſcuticam trans humeros vibrando.

v. 354.

Ἐρυσάρματος, ου, ὁ, ἡ, currum trahens. *Hom.* ἐρυσάρματες ἵπποι, pro ἐρυσάρματοι, *per metaplaſmum.* ex ἐρύω & ἅρμα, currus.

v. 356.

v. 356.

Ῥεῖ', facile.

Ὄχθας] Κυρίως μὲν τὰ τῶν ποταμῶν χείλη· νῦν δὲ, τῆς τάφρε. *Schol.*

Κάπετος, ε, ὁ, foſſa, fovea, ſcrobs. a σκάπτω, fodio.

Ἐρείπων, ruens, proruens.

v. 357.

Γεφύρωσεν, munivit tanquam ponte facto. v. γεφυρόω, ῶ, ponte *ſeu* pontibus jungo, facio foveam *vel* aliquid hujusmodi, ut ſit facile ad tranſitum. a γέφυρα, ας, ἡ, pons.

v. 358.

Ὅσον τ'] *Quam longe utique.*

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ γίγνεται, quousque haſtæ emiſſæ impetus Pertingit; quam longe haſtæ jactus Pertingit.

v. 359.

Σθένεος πειρώμενος] Notandus hic primigenius & maxime proprius *Vocis Mediæ* uſus: *Suarum ſibi virium periculum faciens.* CLARK.

Ἧσε, jaculatur.

v. 360.

Τῇ, Hac *via.*

Φαλαγγηδὸν, *adv.* per phalanges. 2.) turmatim. a φάλαγξ, γγος, ἡ, phalanx.

Πρὸ, ante *ibat.*

v. 361.

Ἔρειπε, diruebat.

v. 362.

Ὡς ὅτε τις ψάμαθον] Homere ne pouvoit trouver une comparaiſon plus propre à marquer la facilité avec laquelle Apollon abbatit une porte de cette muraille ſans la moindre peine. Et cette comparaiſon ſi agréable & ſi douce dans une ſi terrible occaſion fait un contraſte admirable. DAC. Vid. etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 343. *ſq.*

v. 363.

Ὅς ἐπεὶ οὖν] *Qui videlicet, poſtquam ex arena, quam dixi.* CLARK.

Ἀθύρματα,

ʼΑθυρμα, ατος, τὸ, ludus puerilis : ludus quilibet. ab ἀθύρω, ludo.

Νηπιέῃσιν, animo infantis, ſtultitia infantili. dat. plur. a νηπιέη, ης, ἡ, infantia : ſtultitia, imprudentia.

v. 364.

Συνέχευε, confundit, deſtruit.

ʼΑθύρω, ludo, luſito.

v. 365.

ʽΩς ῥα σὺ, ἤιε Φοῖβε, πολὺν] Le Poëte, au lieu de rendre ſa comparaiſon à l'ordinaire par ces mots, de même Apollon abbatit &c. la rend par une apoſtrophe qui fait ici un effet merveilleux, car elle oblige le lecteur à faire plus d'attention ſur cette action extraordinaire & prodigieuſe du Dieu. DAC.

ʽΩς ῥα] *Sic, inquam.*

ʼΗϊος, ια, ιον, jaculandi peritus. Epith. *Apollinis* & *Bacchi.* ab ἵημι, mitto.

v. 366.

Σύγχεας, Confudiſti.

v. 367.

ʼΕρητύοντο, compellebantur.

v. 372.

Ζεῦ πάτερ] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam *Jupiter*, multo potius Ζεὺς πατὴρ eſſe credam, quam *Juvans pater.* CLARK.

v. 375.

Τῶν μνῆσαι, Horum memento.

v. 377.

ʼΕκτυπε, intonuit.

v. 378.

ʼΑράων αΐων, Preces exaudiens.

v. 380.

Μᾶλλον ἐπ' ʼΑργ. θόρον, Acrius in Argivos irruebant.

v. 381.

ʼΕυρύπορος, ου, ὁ, ἡ, latos habens meatus : vaſtus : lata habens vada.

v. 382.

Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, Navis ſupra latera in eam tranſcendit.

v. 383.

Ἶς ἀνέμου, Vis venti. Ἦ γάρ τε] *Etenim ea*—.

Ὀφέλλω *hic* augeo.

v. 385.

Εἰσελάσαντες, ubi miſiſſent intro, quum intro egerunt.

v. 387.

Ἐπιβάντες, quas conſcenderant.

v. 388.

Τά ῥα] *Quæ, ut fit; Quæ, ut ſolitum eſt.*

v. 389.

Ναύμαχος, ου, ὁ, ἡ, quo dimicatur e navibus, navali prælio aptus. ex ναῦς, & μάχομαι.

Δόρατα ναύμαχα apud *Herodotum* intelliguntur haſtæ inſolitæ longitudinis, quæ ſæpius viginti cubitos ſuperabant: unde a *Livio Hiſt. Lib. XXVIII. Cap. XLV.* dicuntur *haſtæ longæ*, & ab *Homero h. l.* ξυστὰ ναύμαχα & μακρά. Iterum *Il. hujus v. 677.* POTT. *Tom. II. p.* 116.

Κολλήεις, ησσα, ηεν, glutinatus, glutine compactus, conglutinatus. a κολλάω, ῶ, glutino.

Κατὰ στόμα] ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὴν ἀρχήν. Μεταφορικῶς.
Εἱμένα χαλκῷ] ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον σεσιδηρωμένα. } *Schol.*

v. 390.

Εἵως, quamdiu.

v. 391.

Ἔκτοθι, *adv.* extra. ab ἐκτὸς, *idem.*

v. 392.

Ἀγαπήνορος] Ἤτοι, ἀγαπῶντος τοὺς ἄνδρας. ἢ, ἀνδρεῖον. *Schol.*

v. 394.

Ἄκημα, τος, τὸ, ſanatio, medela. 2.) remedium.

Πάσσω, *vel* ττω, ſpargo: inſpergo, conſpergo.

v. 395.

Ἐπεσσυμένους ἐνόησε, impetu cum magno ingreſſos advertit.

v. 397.

Καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ] Notandus hic primigenius & maxime proprius *Formæ Mediæ* uſus: *Sua ſibi percuſſit femora.* CLARK.

v. 399.

Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι] Patroclus ſuo exemplo do-

cet, privata amicorum negotia publicis poſtponenda. Ille enim, quamvis Eurypylo vulnerato lubenter affuiſſet, ut ei mederetur: tamen cum Græcorum exercitum a Trojanis videret profligari, unaque Achillis præſentia eos liberari poſſe, ad eum pergit, ut illum ad prælium ineundum exhortetur. SPOND.

Τοι, tecum, apud te.

v. 400.

Παρμενέμεν, manere. v. παραμένω, maneo, permaneo, perſevero.

Δὴ γὰρ] *Revera enim; Nam profecto.*

v. 401.

Ποτιτέρπω, *Dor.* pro προστέρπω, oblecto.

v. 402.

Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, Feſtinabo ad Achillem.] Vide ſupra ad *N.* 324.

Ὀτρύνω πολεμίζειν, impellam *eum* ad pugnam.

v. 405.

Πόδες φέρον, pedes ferebant.] Virgil. *Quo te, Moeri, pedes? Eclog. IX.* 1. Quod vel hinc liquet, non eſſe ſermonem agreſtem ſolummodo, propriumque ruſticorum. Vide *Victorii varias Lection. Lib.* 36. *cap.* 3. CLARK. *Eſt* tamen hic paullo aliter, quam in Virgiliano. Verbum φέρειν eſt in emphaſi, exprimitque impetum & feſtinationem, ut apud Latinos verbum *ferre*, cum dicunt: *quo eum impetus tulit, ventus tulit*, & ſimilia, quod non eſt in illo: *quo te, Moeri, pedes?* ERN.

v. 406.

Μένον ἔμπεδον, ſuſtinebant conſtanter.

v. 410.

Ἀλλ' ὥστε στάθμη, Sed ſicuti amuſſis] Æqualitatem prælii eleganti comparatione ſignificat, cui ſimilis eſt etiam illa *Lib. XII.*

Ἀλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ κ. τ. λ. SPOND.

Στάθμη, ης, ἡ, amuſſis, regula, ad quam aliquid exæquatur, perpendiculum. ab ἵστημι, appendo.

Δόρυ νήϊον, lignum navale.

Ἐξιθύνω, rego, dirigo. ex ἐξ & ἰθύνω, *idem.*

v. 411.

v. 411.

Δαήμων, ονος, ὁ, ἡ, doctus, gnarus, peritus. a δαίω, ῶ, diſco, doceor : ſcio.

Ὅς ῥά τε] *Qui utique.*

Πάσης Εὖ εἰδῇ σοφίας, totam Bene callet artem.

v. 412.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, monitum, admonitio, conſilium. ab ὑποτίθημι, ſuppono. *in Med.* moneo, conſulo.

v. 413.

Ἐπὶ ἶσα, æqualiter. *M.* 436.

v. 414.

Μάχην ἐμάχοντο, pugnam pugnabant.

v. 415.

Ἀντὶ *h. l.* contra.

Εἴσατο, ivit, venit, inceſſit. v. εἶμι, vado, eo.

v. 416.

Ἔχον πόνον, capiebant *vel* ferebant *bellicum* laborem.

v. 417.

Ἐξελάσαι, vi abigere.

v. 418.

Ἀπώσασθαι, repellere.

Ἐπεί ῥ' — γε] *Quando quidem ; Quoniam videlicet.*

Ἐπέλασσε, prope admôrat, *vel* admoverat *eum.*

v. 426.

Μὴ δή πω] *Nequaquam, quæſo.*

Χάζεσθε μάχης, recedatis a pugna

v. 428.

Νεῶν — πεσόντα, ad naves — *humi* delapſum.

v. 432.

Ζάθεος *hic* inclytus *vel* religioſus.

v. 433.

Τόν ῥ'] *Hunc, inquam.*

v. 437.

Πέπον, amice, dulciſſime, ſuaviſſime.

Δή] *Profecto.*

v. 438.

Ἔνδον ἐόντα, huc profectum.

v. 439.

Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν, Æque ac charos parentes.

v. 441.

Ὠκύμορος *h. l.* ſubitam mortem afferens, mortem celeriter inferens, letifer.

v. 442.

Ξυνίηκε, intellexit.

v. 444.

Ἰοδόκος, ε, ὁ, ἡ, ſagittas recipiens, ſagittifer. ex ἰὸς, ȣ, ὁ, ſagitta, jaculum; & δέχομαι, capio.

Ἐφίει, immittebat.

v. 447.

Πεπόνητο καθ' ἵππους, exercebatur equis regendis, laborabat circa equos.

v. 448.

Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ κ. τ. λ. Ea enim dirigebat, qua &c.

v. 450.

Τό οἱ ἔτις ἐρύκακεν, quod ab eo nemo arcuit.

Ἱεμένῳ περ, ardenti *vel* cupienti licet.

v. 453.

Κεῖν' ὄχεα κροτέοντες, Vacuos currus ſuccutientes magno cum ſonitu.

v. 456.

(κατὰ) Πολλὰ (ῥήματα) δ' ὀτρύνε, Multisque (*verbis*) *eum* hortabatur.

Σχεδὸν ἴσχειν ἐισορόωντα, prope *ſe* tenere in conſpectu.

v. 459.

Αἴνυτο, Depromebat.

Ἔπαυσε μάχης, repreſſiſſet *vel* ceſſare feciſſet *eum* a pugna.

v. 460.

Εἰ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν, ſi ei pugnanti fortiſſime percuſſo eripuiſſet animam.

v. 461.

Ὅς ῥ' ἐφύλασσεν] Si iſtud ἐφύλασσε referatur ad ea, quæ hic *ſequuntur*, tum ὅς ῥα illud erit, quod Latine dicitur, *qui utique* —. Sin ἐφύλασσε referas ad ea, quæ *præceſſerunt* v. 254. 255. tum erit ὅς ῥα, *qui, ut dictum eſt*, —. CLARK.

v. 462.

Εὖχος ἀπηύρα, gloria privavit.

v. 463.

Εὐστρεφὴς, & Poët. ἐϋστρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, pulcre vel ſcite tortus, tortilis; flexilis. ἐυ & στρέφω.

Ἀμύμονι τόξῳ, eximio arcu] Ἤτοι, κατὰ μετωνυμίαν τοῦ φορῦντος· ἢ, πανταχόθεν ἀμέμπτῳ καὶ ὑγιεῖ. Schol.

v. 464.

Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι, Rupit in hunc (Hectorem) trahenti.

Παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ, detorquebatur autem ei alio.

Παρεπλάγχθη, aberravit. per Epentheſ. pro παρεπλάχθη, vel ab inuſit. verbo παραπλάγγω, pro παραπλάζω, errare facio.

v. 465.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, ære gravis. 2.) firmus, ſolidus. ex χαλκὸς, & βάρος, εος, τὸ, pondus, onus.

v. 467.

Ἐπὶ μήδεα κείρει, conſilia præcidit.] ἐπικείρει, ἐμποδίζει τὰ βυλεύματα. Schol.

v. 468.

Ὅ, τε] Qui ſcilicet; Qui utique.

v. 469.

Ἐκρήγνυμι, vel ύω, disrumpo, erumpo, effringo.

Νεόστροφος, ου, ὁ, ἡ, nuper tortus, velut funis, ideoque novus. ex νέον, adv. recens, nuper; & στρέφω.

v. 470.

Πρώϊον, Hodie mane. a πρώϊος, ία, ιον, matutinus. a πρωῒ, adv. mane.

Ἀνέχοιτο, ſuſtineret.

Θαμὰ, adv. crebro, frequenter.

v. 475.

Μάρναο, ſeq. Dat. Pugna ipſe in vel contra —.

v. 476.

Γε, ſaltem.

Δαμαςτάμενοί περ, victores licet, quamvis vicerint nos:

v. 479.

Τετραθέλυμνος, ου, ὁ, ἡ, quatuor habens fundamenta, quadruplex. ex τέτρα, in Compoſit. idem quod τέτταρα,

 quatuor;

quatuor; & θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. *Schol.* τετρ. θέλυμνον] τετράπτυχον, τέσσαρας θέσεις ἔχον ἐπαλλήλως.

v. 484.

Βλαφθέντα βέλεμνα, inutiles factas ſagittas.

Βέλεμνον, ου, τὸ, *idem quod* βέλος, εος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta.

v. 488.

Δὴ γὰρ ἴδον] *Certe enim* —.

v. 489.

Διόθεν, *adv.* a Jove. a Ζεὺς, *Genit.* Διός.

v. 491.

Ὅτεοισι, quibus. ab ὅςις, ἥτις, ὅ, τι, Genit. ὅτινος, pro quo *Attici* dicunt ὅτου, *Jones* ὅτεο, *Dor.* ὅτευ, *Æol.* & *Poet.* ὅττεο & ὅττευ. Pro ᾧτινι *Attici* ὅτῳ, *Jones* ὅτεῳ. Pro ὧντινων *Attici* ὅτων, *Jones* ὅτεων. Pro οἷςισι *Attici* ὅτοις, *Jon.* ὅτεοις, & ὁτέοισι.

v. 492.

Μινύθω, minuo, imminuo. a μινυὸς, ὰ, ὸν, parvus, exilis.

v. 490 — 492.

Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκὴ,
Ἠμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
Ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν.
Admodum utique facilis agnitu Jovis hominibus eſt potentia,
Tum quibus gloriam ſuperiorem dederit,
Tum quos minuat, & nolit defendere.

Vitioſa fuit iſta Hectoris conjectura. Solet enim plerumque Deus eos initio derelinquere, quos poſtea ſtudioſe protegit. Non eſt proinde iſtud γνωμάτευμα pro vero accipiendum. Ita enim enunciatum eſt a ſuperbo & nimium confidente Hectore. Scilicet generoſum Ducem divina latuit voluntas, & ex uno caſu male in reliquum belli exitum argumentatus eſt. SPOND.

v. 496.

Τεθνάτω, Moriatur. præſ. imperat. v. τέθνημι, pro θνάω, morior.

— Οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν. — — — —

— Non

— *Non ei indecorum erit pugnanti pro patria*
Mori. — — — — —
Horat. *Dulce & decorum eſt, pro patria mori. Od. III.* 2. 13. Virgil. *Pulchrumque mori ſuccurrit in armis. Æn. II.* 317. CLARK.

v. 497.

Ἀλλ' ἄλοχός τε σόη κ. τ. λ. At uxorque ſalva *erit*, &c.] Conſolatio eſt eorum, qui pro patria moriuntur, quod morte ſua uxori liberisque ſuis vitam & ſalutem pariant: cum ſi vitæ propriæ ſtudio ignavius ſe geſſerint, miſerum illud ſpectaculum viſuri ſint, ut ille cum ſuis in hoſtium poteſtatem veniat. SPOND.

Ὀπίσσω *h. l.* in poſterum.

v. 498.

Κλῆρος, ου, ὁ, *h. l.* patrimonium.

Ἀκήρατος, ου, ὁ, ἡ, purus: integer, incorruptus, illæſus. ex α priv. & κεράω, miſceo.

v. 502.

Ἄρκιον, ſatius *fuerit.*

v. 503.

Ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν, avertere mala a navibus.

v. 504.

Ἢν, *pro* ἐὰν, ſi.

v. 505.

Ἐμβαδὸν, *adv.* pedeſtri itinere, pedibus. ab ἐμβαίνω, ingredior.

v. 507.

Ὃς δὴ] *Qui plane*—.

v. 508.

Ὀυ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Non certe ad tripudium jubet ire, ſed ad pugnam.] C'eſt une invective pleine de force & de ſens. Ajax reproche à ſes troupes qu'elles entendent la harangue d'Hector avec la même indifference & le même ſang froid que ſi elles étoient dans une aſſemblée, où elles entendiſſent Hector exhorter ſes amis à bien danſer. Et il veut encore leur dire par là qu'Hector eſt obéï; & que ſes troupes le ſuivent au combat auſſi gaiement que s'il les menoit à la danſe: à plus forte raiſon les Grecs

doivent-ils obéïr a leurs Chefs, & combattre de toutes leurs forces, eux qui ſont obligez de vaincre ou de perir. Le diſcours d'Hector eſt plus éclatant & plus grave que celui d'Ajax, mais celui d'Ajax eſt plus politique, plus preſſant & plus perſuaſif. DAC.

v. 511.

Ἕνα χρόνον, ſemel.

v. 512.

Στρεύγω, *propr. idem quod* στραγγεύω, guttatim exprimo. *unde* dolore adficio στρεύγομαι, paullatim deficio, tabeſco, conſumor, vexor. a στράγξ, γγὸς, ἡ, gutta, ſtilla.

v. 513.

Ἄυτως, inultos.

Χειρότερος, α, ον, deterior.

v. 520.

Ὕπαιθα λιάσθη, in obliquum ſe declinavit *vel* proripuit.

Ὑπαίθα, *adv.* coram, recta, ex obliquo, in obliquum.

v. 521.

Καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν, & ab eo quidem aberravit *Meges.* ἀπαμβρότω, aberro, deerro.

v. 522.

Ἔια, Sinebat.

v. 525.

Τῷ, huic. (*Megeti.*)

Αἰχμῆς εὖ εἰδὼς, haſta pugnandi peritus.

v. 527.

Εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς, peritum ſtrenuæ pugnæ.

v. 530.

Γυάλοισιν ἀρηρότα, cavitates firmiter conjunctas habentem; concavitatibus aptatum.

v. 536.

Κύμβαχος, ου, *h. l.* extrema galeæ pars, cui criſta inditur. Vid. ad *E.* 586.

v. 539.

Ἕως ὁ τῷ πολέμιζε μένων, Dum *hoc modo* Meges cum Dolope pugnabat perſtans.

v. 540.

Τόφρα, Interim.

Οἱ, ei. (*Megeti.*)

v 543.

v. 543.

Πρόσσω ἱεμένη, Ulterius tendens.

Ἄρα] Ut ſit.

Ἐλιάσθη, prolapſus eſt.

v. 544.

Τὼ] Menelaus & Meges.

Ἐσσάσθην, irruerunt: iverunt.

v. 545.

Συλήσειν, Detracturi.

Κασιγνήτοισι κέλευε, cognatos adhortabatur.

v. 546.

Ἐνενίπτω, increpo, objurgo. ex ἐν & ἐνίπτω, idem.

v. 547.

Ὄφρα, h. l. olim, quondam.

v. 548.

Ἀπονόσφι, procul, ſeorſum.

v. 552.

Τόν ῥ'] Hunc, inquam. Refertur nimirum ad v. 546. CLARK.

v. 553.

Οὕτω δή] Siccine vero, quæſo, — ?

Μεθήσομεν, remiſſe agemus.

v. 554.

Ἐντρέπεται, movetur cura. ἐντρέπομαι h. l. curo, curam habeo: mutor, flector.

v. 555.

Οἷον, adv. ut, quomodo.

Ἕπωσιν, hi occupentur.

v. 556.

Ἕπευ, ſequere.

Ἐςὶν hic licet.

Ἀποςαδὸν, adv. eminus. ab ἀφίςημι, ſejungo, elongo.

v. 557.

Πρίν — κατακτάμεν, priuſquam — occiderimus eos.

Κατ' ἄκρης, illi a culmine, vel, illi funditus.

v. 558.

Ἑλέειν, κτάσθαι τε πολίτας, ceperint, interfecerintque cives.

v. 561.

'Αιδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ, pudorem habete in animo.

v. 562.

'Αλλήλους τ' αἰδεῖσθε, & alius alium verecundantes ob- ſervate, *vel* invicem reveremini.

v. 565.

'Αλέξασθαι μενέαινον, arcere *hoſtem* promto erant animo.

v. 566.

'Εν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος, Mente autem reponebant verbum, *vel* animoque mandarunt verbum.

v. 567.

Ἕρκεϊ χαλκείῳ, Muro aheneo.

'Επὶ, in *eos.*

v. 570.

Θάσσων, *vel* ττων, ονος, ὁ, ἡ, celerior, velocior. *Com- parat.* a ταχὺς, celer, velox.

v. 571.

Εἴ τινα — βάλησθα] *Al.* βάλοισθα. Habet autem & πάθος & vim peculiarem Apoſiopeſis iſta : *O*, *ſiquem* — ; *Gau- derem*, *ſiquem* — ; *Aggredere*, *ſiquem* — ; Σκόπει, εἴ τινα —. Innuit autem *Hectorem* ; ſicuti ſupra, *v.* 458. & alibi CLARK.

Βάλησθα, percutere poſſis.

v. 572.

'Απέσσυτο, receſſit.

v. 573.

'Εκ δ' ἔθορε προμάχων, Exiliit igitur *Antilochus* extra primos pugnatores.

v. 579.

Ὅς τ'] *Qui utique* —. Similemque habent vim iſta τῷ τ' & ὅς τε, *v.* 580. & 587. CLARK.

v. 584.

Ὅς ῥα] *Qui proinde* — ; *Qui*, *ut expectandum erat.* IDEM.

v. 586.

Ἔτρεσε, fugit. v. τρέω, ῶ, tremo, timeo.

v. 589.

'Επὶ, in *eum.*

v. 590.

Χέοντο, fundebant.

v. 594

v. 594.

; debilitabat.

v. 598.

ιος, ϰ, ὁ, ἡ, iniquus: indecens: enormis. ex ἐξ ſors.

ᾶς, *Jon.* ἡ, ῆς, ἡ, *h. l.* preces: preces ſuppli-pplicatio.

v. 599.

, expectabat.

v. 601.

ἀρ δὴ τᾶ] *Nam ex eo videlicet tempore* —. deeſt

λε παλίωξιν παρὰ νηῶν Θησέμεναι Τρώων, erat iterum m a navibus Conjecturus Trojanos; *vel*, erat re-em a navibus Facturus Trojanorum.

αι, præbiturus.

v. 607.

ισμὸς, ȣ, ὁ, ſpuma. ab ἀφρὸς, ȣ, ὁ, *idem.*

v. 608.

ρέσθην, Fulgebant.

v. 609.

στῆο, quaſſabatur.

v. 611.

ὶ *h. l.* inter.

v. 612.

ινε, gloria extollebat.

v. 613.

πώρνυε, in eum urgebat, ei parabat. *v.* ἐπόρνυμι. , concito & paro adverſus —.

ημον ἦμαρ, fatalem diem.

v. 614.

Πηλείδαο βίηφι, ſub Pelidæ viribus: *où le fer du Pelée devoit trancher le fil de ſes jours.* DAC.

v. 616.

δή, Quacunque. *pro* ᾗ ὁδῷ, qua via, qua ratione.

κε, videret.

v. 618.

ν, Suſtinebant.

ηρότες, conferti; mutuo nexi.

Ἠΰτε

'Ηΰτε πέτρη, veluti petra] Hæc pars iſtius Libri miris comparationibus luxuriat, ut nihil ſupra non ſolum in poſterum, ſed etiam antea, quod monitum volui, ut ornamenta illa leviter & perfunctorie non prætereantur. SPOND. Vid. etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 105.

v. 620.

Μένει, ſuſtinet.

Λαιψηρὰ κέλευθα, vehementes incurſiones.

v. 621.

Τροφόεις, εντος, bene altus & nutritus, ideoque craſſus, pinguis. h. l. ingens. a τροφὴ, ῆς, alimentum.

Προσερεύγεται αὐτὴν, illiduntur vel eructant in ipſam. v. προσερεύγω, adructo, cum ructu adflo. 2.) h. l. de mari; fluctus adſpergere. ex πρὸς & ἐρεύγω, ructo.

v. 623.

Ἔνθορε ὁμίλῳ, inſiliit turbæ.

v. 624.

Ὡς ὅτε κῦμα θοῇ] Vid. Hrn. Breitingers Critiſche Dichtkunſt. Tom. I. p. 441. ſq.

v. 625.

Ὑπαὶ νεφέων, e nubibus.

Ἀνεμοτρεφὲς κῦμα, unda ventis aucta.

Ἡ δέ τε πᾶσα, navis autem tota.

v. 626.

Ὑποκρύπτω, operio, cooperio; occulto.

Ἀήτης, ου, ὁ, flatus, ventus. ab ἄω, flo.

v. 627.

Ἱςίῳ ἐμβρέμεται, In velo fremit. ἐμβρέμω, infremo.

v. 628.

Τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται, parvulo enim ſpatio a morte diſtantes ſubvehuntur: Βραχὺ γάρ ἐςι τὸ διάςημα αὐτῆς τοῦ θανάτου διάςημα· ὅ ἐςι, παρ' ὀλίγον θνήσκουσι, ἐγγὺς ὄντες τοῦ θανάτου. Schol.

v. 630.

Αὐτὰρ ὅγ' — Ἀχαιοὶ — ἐφόβηθεν] De hac elegantiſſima ſpecie conſtructionis, ἀνακολούθῳ, qua ſententia, ab alio inchoata exordio, mutata derepente loquendi ratione, in aliam quaſi inopinato ſyntaxin deſinit, auctoribus

optimis,

optimis, tum Græcis, tum Latinis, non inuſitata; Vide ſupra ad *B.* 353. 681. &c. CLARK.

Ὁ γ᾽, *Hector.*

V. 631.

Αἱ ῥα τ᾽] *Quæ, ut fit,* —; *Quæ, ut ſolitum eſt.*

V. 632.

Νομεὺς, έως, ὁ, paſtor pecuarius. a νομὴ, ῆς, paſcuum.

Οὔπω σάφα εἰδὼς, haud recte gnarus.

V. 633.

Ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν, nigræ *vel* camuris cornibus bovis circa cædem.] περὶ ἀνῃρημένης βοός· ἢ, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀναιρεθῆναι. Ἕλικος δὲ, ἤτοι μελαίνης, ἢ ἑλικοειδῆ κέρατα ἐχούσης, ἢ τῆς ἐν ἕλει τεθραμμένης. *Schol.*

V. 634.

Πρώτῃσι καὶ ὑςάτῃσι] *Modo primis, modo ultimis.*

Ὑςάτιος, ία, ιον, poſtremus, ultimus. ab ὕςατος, *idem.*

V. 635.

Ὁμοςιχάω, ῶ, ſimul procedo, una eo, comitor. ex ὁμοῦ, *adv.* una, ſimul; & ςιχάω, ῶ, ordine eo, vado.

Ὁ, *leo.*

V. 636.

Αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν, ceteræque omnes territæ fugiunt.

V. 637.

Θεσπεσίως, *adv.* divine, divinitus.

Ἐφόβηθεν ὑφ᾽ — in fugam conjecti ſunt ab —.

V. 638.

Ὁ, *Hector.*

V. 640.

Ἀγγελίης οἴχνεσκε, Nuncius ibat (*vel* ire ſolebat) ad —.

Οἴχνεσκε, imperf. ind. Act. *Jon.* pro ᾤχνει, v. οἰχνέω, eo, abeo, prodeo, diſcedo, proficiſcor. ab οἴχομαι, *idem.*

V. 641.

Γένετ᾽, genitus erat.

V. 642.

(κατὰ) Παντοίας ἀρετὰς, — Omnigenis virtutibus, —.

V. 643.

Ἐν, inter.

Ἔτετυκτο, fuit.

V. 644

v. 644.

Ὃς ῥα] *Qui, ut dixi*, v. 638.

v. 645.

Ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, in ſcuti extrema ora offendit. Πάλτο, impactus fuerat. plusq. perf. ind. Paſſ. ... pro ἐπέπαλτο, v. πάλλω, agito.

v. 646.

Ἕρκος ἀκόντων, munimentum adverſus jacula.

v. 647.

Τῇ ὅγ' ἐνιβλαφθεὶς, Eo hic impeditus. v. ἐνιβλάπτω, pro ἐμβλάπτω, impedio.

v. 649.

Ὀξὺ νόησε, cito animadvertit.

v. 651.

Κτεῖν', Interfecit.

v. 653.

Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, Intra ordines autem receſſerunt navium, *vel* intra naves autem receſſerunt.

Ἐισωπὸς, ῦ, ὁ, ante conſpectum aliquid habens, ex εἰς & ὤψ, vultus.

Περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι Νῆες, circumque *eos* ſepſerunt extremæ Naves.

v. 654.

Ὅσαι πρῶται εἰρύατο, quæ propius *a mari* ſubductæ erant.

Τοὶ δ' ἐπέχυντο, hoſtes autem certatim inſequebantur. Ad naves ruebant *Achivi* fugientes. *Vel*; eos certatim inſequebantur *Trojani*. Pro poſteriori ſententia facit quod ſequitur, Ἀργεῖοι δὲ —. CLARK.

v. 656.

Ἀυτῦ, ibi, illic. *plene*: ἐπ' αὐτῦ τόπυ, in iſthoc loco.

v. 657.

Ἐκίδναθεν, diſſipabantur. v. κιδάζω, *pro* σκεδάζω, diſſipo, diſpergo.

Ἴσχε, retinebat.

v. 658.

Ὁμόκλεον ἀλλήλοισι, vociferantes hortabantur invicem.

v. 660.

Λίσσεθ' (*pro* λίσσετο) ὑπὲρ —, obteſtabatur per —.

ικετεύμενος ἄνδρα ἕκαστον, ſupplicans viro cuique.

v. 664.

ἠμὲν ὅτεῳ ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασι, Sicuti vivunt, & ci mortui ſunt : *ſoit que la mort vous les ait ravis ou ls vivent encore.* DAC. ὅτεῳ & ᾧ, *plene :* ἐφ' ὅτεῳ & ἐφ' ᾧ.

v. 665.

γουνάζομαι *idem quod* γουνοῦμαι, *v.* 660.

ὧν παρεόντων] Ce mot *abſens* tombe également ſur les morts & ſur les vivans : & par là Homere fait voir à ces héros que leurs parens, quoi que morts, ſont pourtant témoins de leurs bonnes & de leurs mauvaiſes actions, participeront à leur gloire ou à leur honte. Ce paſſage eſt remarquable ; *Demoſthene* a bien ſû en profiter. DACIER.

v. 666.

τρωπᾶσθε φόβονδε, vertamini in fugam.

v. 668.

Νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη, nubem caliginis ſubmovit Minerva.] Nempe *Neſtoris* prudentia, & præſens conſilium, Achivis terrorem nonnihil imminuerat. CLARK. Homere dit ici d'une maniere très Poëtique, que la ſageſſe du diſcours de Neſtor, ouvrit les yeux aux Grecs, leur fit voir le petit nombre de Troyens qui les avoient en fuite. DAC.

v. 670.

πρὸς *hìc* ex parte.

v. 671.

φράσσαντο, conſpexerunt, viderunt.

v. 676.

ἰκρίον, ου, τὸ, tabula, tabulatum.

Primitivis Seculis, nominatim circa belli Trojani tempora, de prora & puppi tantum pugnatum fuiſſe ſcribit *Thucydides Lib. I.* quamobrem apud *Homerum*, quotiescunque memorantur ἰκρία νηὸς, quæ ejus *Scholiaſtes* interpretatur *foros*, ſolummodo intelligendæ ſunt illæ partes, quæ illis temporibus ſolæ tectæ erant. Ut quando *h. l.* Ajace Græcorum naves a Trojanorum impetu propugnante ait :

Ἀλλ'

'Αλλ' ὅγε νηῶν ἰκρί' ἐπῴχετο μακρὰ βιβάσθων,
Sed hic navium obibat tabulata excelſa in puppibus longe gradiens.

Et de Ulyſſe ad pugnam cum Scylla committendam ſe accingente hæc habet *Odyſſ. M. v.* 229.

—— εἰς ἰκρία νηὸς ἔβαινε
Πρώρης. — —
—— *in tabulata excelſa navis adſcendebat*
Proræ. — —

POTT. *Tom. II. p.* 113.

Μακρὰ βιβάσθων, plene : κατὰ μακρὰ βήματα βιβάσθων. Vid. ad *N.* 809.

v. 677.

Νώμα, Verſabat. v. νωμάω, ῶ, *h. l.* moveo, agito, vibro.

v. 678.

Κλῆτρον, ου, τὸ, clavus ferreus, peſſulus. a βάλλω.

Δυωκαιεικοσίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, *qui* duorum & viginti cubitorum *eſt.*

v. 679.

Κελητίζω, celere equo vehor, equum deſultorium ago, a κέλης, ητος, ὁ, celes, equus deſultorius.

v. 680

'Ως'] *Sicuti* fit, *quum* — ; vel, *Sicuti* res ſe habet, *quum :* vel, (quod *hoc in loco* optime congruit,) *Sicuti quum* oſtendit ſe *homo peritus* —, *qui* &c. CLARK.

Πίσυρες, ων, οἱ, αἱ, quatuor. *pro* τέσσαρες.

Συναγείρεται, ſelegit.

v. 681.

Σεύας, Agitans.

Διώκει, urget, incitat.

v. 682.

Λαοφόρος, ου, ὁ, ἡ, populos ferens; ὁδὸς λαοφόρος, via publica, pervulgata, frequentata. ex λαὸς & φέρω.

Θηήσαντο ; admirantes ſpectant. *Jon.* pro ἐθηήσαντο, v. θηέομαι, cum admiratione ſpecto.

v. 683.

Ἔμπεδον ἀσφαλὲς, firmiter ſine lapſu.

v. 684.

Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, alias in alium alternat.

v. 683. 684.

Equis curru junctis certarunt olim complures; meta ligno querno, aut picea, ulnæ altitudine erecto, cui lapides bini utrinque appoſiti; circa quam qui primus currum flexiſſet, victoriam obtinebat. *Erant quoque veteribus in uſu equi ſine curru*, quibus junctis inter currendum *huc illuc alternatim tranſiliebant*, quod κελητίζειν dixerunt; uti eſt *h. l.* ubi quatuor ejusmodi equi a viro per viam aguntur:

— — ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἱ δὲ πέτονται.
— — *hic autem firmiter ſine lapſu aſſidue*
Saliens, alius in alium alternat: illi autem volant.

Demetrius apud *Euſtath.* ad *h. l.* memoriæ prodidit, ſe equitem ejusmodi vidiſſe. *Deſultores* Romani vocarunt; ſed duobus tantum uſi equis, ut eſt apud *Sextum Pompejum.* Ceterum *Euſtathius* cenſet, hoc κατὰ πρόληψιν ab *Homero* ſcriptum; ſiquidem Troïcis temporibus ignoti ejusmodi equites exiſtimantur: quod etiam ſcribit *Gellius Lib. X. Cap. XVI.* FEITH. *L. IV. C. VI.* §. *III.* add. POTT. *Tom. II. p.* 17.

v. 687.

Σμερδνὸν βοόων, terribiliter clamans.

v. 688.

Ἀμυνέμεν, *cum Dat.* defendere, *ſeq. Acc.*

v. 690.

Ἀλλ' ὥς' ὀρνίθων] Aptiſſima utitur comparatione. Nam per aquilam ſignificatur Hector, qui ventoſam & in ſublimi collocatam Trojam habitabat, aquilarum more, quæ loca etiam ardua incolunt: per aves autem fluviatiles innuit Græcos, qui etiam ad aquas tunc temporis conſederant. SPOND.

Αἰετὸς αἴθων, aquila fulva.

v. 691.

Ἐφορμᾶται, invadit.

v. 693.

Ἴθυσε νεὸς, impetu ferebatur recta in navem —, tendebat ad navem —.

Κυανόπρωρος, ου, ὁ, ἡ, cæruleam *vel* nigram habens proram. a κύανος, ου, color cæruleus; & πρῶρα, ας, ἡ, prora, anterior pars navis.

v. 694.

Ἄντιος ἀΐξας, prorſus *vel* in adverſum prorumpens.

Τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν, eumque Jupiter impellebat.] Non eſt ſuperfluum, quod toties iſta inculcat Poëta de Jovis auxilio erga Trojanos, ut minus ſit mirum, ſi ab illis ita Græci profligentur. Quod & *infra* Hector dicet. SPOND.

v. 696.

Δριμεῖα μάχη, acris *ſeu* vehemens pugna.

Ἐτύχθη, facta *vel* commiſſa eſt.

v. 697.

Φαίης κ' ἀκμῆτας] Vide *Dion. Longini de Sublimit. Comment.* (Ed. Amſtel. 1733.) *p.* 98. *ſq.* §. *XXVI.* & Hrn. Breitingers Critiſche Dichtkunſt. *Tom. II. p.* 390.

v. 698.

Ἄντομαι, occurro, obvius fio.

Ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο, tanto cum impetu pugnabant.

v. 699.

Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν] Avec quelle adreſſe Homere releve la gloire des Grecs, lors même qu'il les repréſente vaincus! Il n'eſt pas étonnant que les Troyens, qui *ſe* voient appuyez de Jupiter, combattent avec courage, mais que les Grecs, qui n'attendent que la mort, ne ſe découragent point, voilà le dernier effort de la vertu. DAC.

v. 700.

Ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, putabant *ſe* evaſuros e clade.

v. 703.

Τὰ φρονέοντες, hæc cogitantes, his animis.

Ἐφίςασαν ἀλλήλοισιν, inſtabant ſibi invicem.

v. 705.

Ὠκύαλος, ου, ὁ, ἡ, velox in mari, velociter per mare currens. ex ὠκὺς & ἅλς, mare.

Ἔνεικεν, advexerat.

v. 708.

Δῄουν, Occidebant.

v. 709.

v. 709.

Ἀϊκὴ, ῆς, ἡ, motus alicujus, qui irruit. 2.) motus violentus quivis, impetus. ab ἀΐσσω, ruo.

Ἀμφὶς μένον, eminus expectabant.

v. 711.

Πέλεκυς, *ſecuris*, ἀξίνη, *bipenni*, (*Il. N.* 612.) non abſimilis erat, imò *h. l.* cum illa confunditur. POTT. *Tom. II. p.* 34. add. *Cel.* JO. ALBERTI *Obſerv. Philol. in N. T. ad Matth. III.* 10.

Δὴ] *omnino.*

v. 713.

Μελάνδετα] *Nigris manubriis inditi.* Male Barneſius, *nigris illigati vaginis.* Quod hic minus convenit. CLARK. Μελάνδετον ξίφος dixit exemplo *Homeri Euripides* Phœniſſ. 1098. ubi Schol. interpretatur μέλαιναν λαβὴν ἔχον, κεράτινην, ἢ σιδηρᾶν, *nigrum manubrium e cornu vel ferro*, quod *nigrum* a Poëtis vocatur. ERN.

Κωπήεις, ηεσσα, ῆεν, manubrium *ſeu* capulum (magnum) habens. a κώπη, ης, ἡ, remus: manubrium.

v. 716.

Πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, puppim *navis* poſtquam prehenderat.

Πρύμνηθεν, *adv.* a puppi.

Μεθίει, dimittebat.

v. 717.

Ἄφλαστον, ου, τὸ, ſumma puppis pars. ex α priv. & φλαστὸς, ἡ, ὸν, qui contundi *ſeu* conteri poteſt. *quod* a φλάω, ῶ, contundo, contero, frango, rumpo.

v. 719.

Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,

Nunc nobis omnium Jupiter inſtar diem dedit.

Νῦν, ἀντὶ τοῦ, πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβὴν παρέχει ἡμῖν ὁ Ζεὺς πρὸς τὸ ἑλεῖν τὰς ναῦς. Schol. *Voici enfin l'heureux jour que Jupiter nous accorde, & qui va nous dédommager de toutes nos pertes.* DAC.

v. 720.

Θεῶν ἀέκητι, Diis invitis.

v. 721.

Οἶσαν, intulerunt.
Κακότητι γερόντων, ignavia ſeniorum.

v. 723.

Ἰσχανάασκον, detinebant. v. ἰσχανάω, ῶ, inhibeo, retineo. ab ἴσχω, habeo.
Ἐρητύοντο, inhibebant.

v. 724.

Ἀλλ' εἰ δή ῥα] *At ſi tum revera.*

v. 727.

Ἔμιμνε, ſuſtinebat.
Βιάζετο, obruebatur.

v. 729.

Θρῆνυς, υος, ὁ, ſcabellum pedum. *h. l.* tranſtrum.
Ἑπταπόδης, ου, ὁ, ſeptempedalis. ex ἑπτὰ & πῦς.

v. 730.

Ἔνθ' ἄρ] *Ibi, inquam.*
Δεδοκημένος, obſervans. v. δοκάω, *vel* δοκάζω, obſervo, exſpecto.

v. 735.

Φαμὲν, putamus.

v. 736.

Τεῖχος ἄρειον, murum firmiorem. ἀρείων, ονος, ὁ, ἡ, melior.

v. 737.

Πύργοις ἀραρυῖα, turribus munita.

v. 738.

Ἧι κ' ἀπαμυναίμεσθ', *pro* ἀπαμυναίμεσθα, Qua defendamur; qua nos defendamus; qua propulſemus hoſtes. v. ἀπαμύνω, propello, arceo: reſiſto.
Ἑτεραλκέα δῆμον, ſuis vicibus ſuccedentem exercitum: faventem populum: *alliez qui s'intereſſent pour nous.* DAC. ἀμοιβὸς. *N.* 793.

v. 740.

Πόντῳ κεκλιμένοι] Non ſatis clare vertitur: *Ponto admoti.* Immo: *prope mare.* Κεκλίσθαι exprimit ſitum plerumque

per

per vicinitatem alicujus loci. *Il.* Π. 68. Οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης κεκλίαται. Callimachus H. in Dian. 254. οἳ ῥα παρ' αὐτὸν κεκλιμένοι ναίουσι βοὸς πόρον Ἰναχιώνης. (*qui ad ipſum vicini habitant bovis fretum Inachiæ.*) ERN.

Ἑκὰς ἥμεθα (ἀπὸ) πατρίδος αἴης, longe ſedemus a patria terra.

v. 741.

Τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.

Ideo in manibus ſalus, non in remiſſione pugnæ. *C'eſt pourquoi notre ſalut eſt en nos mains & dépend de notre courage; pour peu que nous nous ralentiſſions & que nous ceſſions de combattre, nous ſommes tous perdus.* DAC.

v. 742.

Ἔφεπ', inſectabatur.

v. 743.

Φέροιτο, ferretur.

v. 744.

Κήλειος, ου, ὁ, *vel* κήλεος, urens, ardens. a καίω, uro. (εἰς) χάριν, *in* gratiam.

v. 745.

Δεδεγμένος, excipiens.

IN Π. ILIADIS.

v. 7.

Τίπτε δεδάκρυσαι, Curnam lacrymaris?

Ἠΰτε κούρη Νηπίη, tanquam puella Parvula.] Cette comparaiſon repreſente naïvement l'attitude de Patrocle, qui ſe tenant près d'Achille, & les yeux attachez ſur luy, pleuroit ſans oſer dire le ſujet de ſes larmes. Voila ce qui a fourni à Homere cette idée d'une jeune fille qui ſuit ſa mere, &c. DAC. Vid. etiam **Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn.** *p.* 183. *ſq.*

v. 8.

Ἅμα μητρὶ θέουσ', cum matre currens.

Ἀνελέσθαι ἀνώγει, eam ſe *brachiis* ſuſcipere flagitat.

Ἀναιρέω, *h. l.* capio, ſuſcipio, in manus ſumo.

v. 9.

(ἀπὸ) Ἑιανοῦ ἁπτομένη, veſtem apprehendens.

Ἐσσυμένην κατερύκει, properantem detinet.

v. 10.

Ποτιδέρκομαι, *pro* προσδέρκομαι, adſpicio, ſuſpicio.

Ὄφρ' ἀνέληται, ut ulnis ſe attollat, *vel*, dum ſe ſuſceperit.

v. 11.

Τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις, rorantem lacrymam effundis.

Κατείβω, effundo, perfundo. ex κατὰ & εἴβω, *pro* λείβω, libo: perfundo.

v. 12.

Ἠέ τι Μυρμιδόνεσσιν πιφαύσκεαι, Anne aliquid Myrmidonibus nuncias.] In hoc genere interrogationum ſolet Poëta fingere interrogantem, qui omnes cauſſas disquirat, quibus aliquid contigiſſe potuerit. Poſtremo autem loco eam plerumque collocat, quæ magis ad veritatem accedat, ut *hoc loco* videmus. SPOND.

Πιφαύσκεαι, v. πιφαύσκω, ομαι, dico, memoro.

v. 13.

Φθίης ἐξέκλυες, ex Phthia audiviſti.

v. 14.

Ζώει, *Poët.* pro ζάω, vivo.

v. 17.

v. 17.

Ἀργείων ὀλοφύρεαι, Argivorum gratia luges. *ſubaudi* ὑπὲρ.

v. 18.

Ὑπερβασίη *hîc* injuſtitia.

v. 22.

Μὴ νεμέσα, Ne indigneris.] Qui hoc de *ira* Achillis adverſus Agamemnonem coërcenda acceperunt, vim hujus vocabuli prorſus ignorarunt. Longe aliud eſt, μηνίειν: aliud νεμεσᾷν. Videatur idem iſte verſiculus ſupra *K.* 145. CLARK.

v. 23.

Δὴ] *Omnino* —; *Profecto* —.

v. 28.

Πολυφάρμακος, ε, ὁ, ἡ, medicamentis *aut* venenis abundans. 2.) *h. l.* multorum medicamentorum, *vel etiam* venenorum peritus. 3.) multis medicamentis, *vel* venenis utens. ex πολὺς & φάρμακον.

Ἀμφιπένομαι, operam pono, occupatus ſum in aliqua re.

v. 29.

Ἕλκε' ἀκειόμενοι, Vulnera ſanantes.

Ἀμήχανος ἔπλευ, inexorabilis es. ἀμήχανος] ἀπροσμηχάνητος, *contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis:* ἀκαμπὴς, *inflexibilis, rigidus:* πρὸς ὃν ἐδὲν ἐςὶ μηχανήσασθαι. *Schol.*

v. 31.

Αἰναρέτης, ε, ὁ, cujus virtus gravis eſt & perniciosa, cujus virtus eſt in malum uſum, vi & virtute in malum abutens. ex αἰνὸς, infelix; & ἀρετὴ, virtus.

Αἰναρέτη, *Ne ſerez-vous grand que pour le malheur de vos amis?*] Le Grec dit cela tout en un mot, αἰναρέτη. Αἰναρέτης eſt un terme composé de louange & de blâme, comme nous dirions, *malheureuſement grand.* Il n'y a rien de plus horrible que d'être grand ſeulement pour le malheur des hommes. DAC.

Σεῦ ὀνήσεται] ἐκ σῦ ὄνησιν ἕξει, ὠφεληθήσεται· a te juvabitur.

Ὀψίγονός περ, poſthac. Vid. ad Γ. 353.

v. 33.

Νηλεὲς, *Vocat.* Immiſericors. Vid. ad Γ. 292.

v. 34.

Γλαυκὸς, ἡ, ὀν,. glaucus, cæſius, cæruleus.

v. 36.

Ἀλεείνω *h. l.* vereor, timeo.

v. 38.

Πρόες ὦχ᾽, mitte cito.

Ὄπασσον, præbe.

v. 39.

Ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι, ſi forte quid luminis Danais fiam: *pour voir, ſi je ne pourrai pas faire luire quelque rayon de lumiere aux Grecs.*] Patrocle parle ici de lui-même avec la modeſtie qui lui convenoit, & que Neſtor lui avoit enſeignée dans le *Livre XI. v.* 796. Il dit, *quelque rayon de lumiere*, car il n'y avoit qu'Achille qui pût être veritablement la lumiere des Grecs. DAC. add. *Cel.* BOS *Exercit. Philol. in N. T. ad Joh. I. v.* 4. Καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.

v. 40.

Θωρηχθῆναι, ut induam.

v. 43.

Ὀλίγη δέ Τ] *Vel exiguum ſane reſpirandi ſpatium in bello, non erit inutile.* CLARK. Vid. ad. Λ. 800.

v. 45.

Ὤσαιμεν, Repulerimus.

v. 46.

Μέγα νήπιος, valde demens. μέγα, plene: κατὰ μέγα μέτρον.

Ἦ γὰρ ἔμελλεν — λιτέσθαι, certe enim erat — rogaturus.

v. 47.

Λιτέσθαι, aor. 2. infin. v. λίτομαι, idem quod λίσσομαι, ſupplico, ſupplex oro, precor.

v. 48.

Μέγ᾽ ὀχθήσας, graviter gemens.

v. 49.

Οἷον ἔειπες, quod ita dixiſti.

v. 50.

Οὔτε θεοπροπίης —, Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς] Nempe; nihil *novi*, nihil quod ipſum *terrefaceret*, nihil quod *non jamdudum probe noſſet* Patroclus. Nam alioqui fatum ſuum ſibi a Jove nuntiaverat Thetis, *I.* 410. ut recte notavit *Barneſius*. CLARK.

Ἐμπά-

Ἐμπάζομαι, curo, rationem habeo. 2.) vereor, revereor.

v. 52.

Ἱκάνω, *h. l.* occupo.

v. 53.

Τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ — æqualem quis —. ὁμοῖον] ἄνδρα. ἀπὸ κοινοῦ. *Schol.* Hîc ſe Agamemnonis æqualem dicit Achilles, cum ſtatim Regem præſtantiorem, *i. e.* κρατεῖ προβεβηκότα appellet. Quæ per me ſic conciliantur: Æqualis erat Agamemnoni virtute bellica Achilles, ſed dignitate longe inferior; ut dicebat olim etiam Neſtor. SPOND.

Ἀμέρσαι, pro ἀμερίσαι. ab ἀμερίζω, aliquem portione ſua privo. ex α priv. & μερίζω, partior, divido. Aut ἀμέρσαι eſt *Æolico more* pro ἀμεῖραι, *ut* κέρσαι, pro κεῖραι. Aut regulariter, ab ἀμέρδω. Vid. *N.* 340.

v. 54.

Ὅ, τε, *is*, qui.

Κράτεϊ προβεβήκει, potentia antecellat.

v. 55.

Τό μοι] διό μοι· ἢ, τοῦτό μοι. *Schol.*

v. 56.

Ἄρα] *Ut noſti.*

Ἔξελον, elegerant.] ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν. *Schol.*

v. 57.

Κτεάτισσα, quæſiveram: acquiſivi. aor. 1. *pro* ἐκτεάτισα, v. κτεατίζω, adquiro, poſſideo. a κτέαρ, ατος, τὸ, poſſeſſio, facultates, opes.

v. 58.

Ἕλετο, eripuit, abſtulit.

v. 59.

Ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην, tanquam ab aliquo honorum exorte inquilino. Vid. ad *I.* 644.] Μετανάστης eſt un homme qui a quitté ſa patrie pour aller ailleurs, & qui rode de ville en ville. Ces ſortes de gens étoient fort mépriſez, on les regardoit comme des malheureux qui n'avoient pû ſouffrir leur patrie, ou que leur patrie n'avoit pû ſouffrir. On peut voir ce qui a été remarqué ſur *le IX. Liv.* où Achille s'eſt déja ſervi de la même comparaiſon. AC.

P 5 v. 60.

v. 60.

Τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, hæc quidem ante acta eſſe ſinamus.

Ἦν, fas erat.

v. 61.

Ἀσπερχὲς] ἀδιαλείπτως. Schol

Ἤτοι ἔφην γε, At ſtatueram ſane.

v. 62.

Μηνιθμὸς, ȣ, ὁ, ira, iracundia. a μῆνις, ιος, vel ιδος, ἡ, idem.

Καταπαυσέμεν, me cohibiturum.

Πρὶν — ἀλλὰ, prius — quam.

Ὁπότ᾽ ἂν δὴ] Quando demum —.

v. 63.

(εἰς —) Ἀφίκηται, ad — perveniſſet.

v. 64.

Τύνη δ᾽ ὤμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι.

In Dativo h. l. ſupprimitur περὶ, quod plene effert Hom. Π. 133.

— θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε.

Δῦθι, indue.

v. 65.

Ἄρχε, Dux eſto.

Φιλοπτόλεμος, ȣ, ὁ, ἡ, belli amans. 2.) bellicoſus, bellax.

v. 66.

Τρώων νέφος] Hinc poteſt colligi, quam eleganter dicatur poſtea Patroclus Græcis φάος φέρειν. Ingens enim illa Trojanorum multitudo (Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε θάρσυνος, ut *mox* dicetur,) navibus quaſi tenebras offundebat, & totam ſtationem denſitate ſua obſcurabat. Itaque Patroclus, qui eas diſſipaturus eſt, recte *lucem afferre* dicetur; non ſecus atque cum denſatas & fuſcas nubes ſuo jubare Sol diſcutit, ſuumque mundo ſplendorem reſtituit. SPOND. τὸ τῶν Τρώων πλῆθος. *Schol.*

Ἀμφιβέβηκε Νηυσὶν, circumdedit Naves.

v. 67.

Ἐπικρατέως, potenter, prævalide. *Poët.* pro ἐπικρατῶς, ab ἐπικρατὴς, έος, ὁ, ἡ, fortis: potens.

v. 68.

Κεκλίαται, concluſi ſunt. Vid. ad *O*. 740.

v. 69.

Ἐπὶ πᾶσι βέβηκε, tota ingruit.

v. 71.

Τάχα κεν, cito certe.

Ἔναυλος, ου, ὁ, *h. l.* foſſa campeſtris. ex ἐν & αὐλὸς, ου, ὁ, tibia: *quod hujusmodi foſſæ ut tibiæ in longum porrigantur.*

v. 72.

Πλήσειαν (ἐκ) νεκύων, Impleviſſent cadaveribus.

Εἰ μοι — Ἤπια εἰδείη, ſi in me — Leni animo fuiſſet.

v. 73.

Εἰδείη, præſ. opt. Act. v. εἴδημι.

Ἀμφιμάχονται, occluſum oppugnant.

v. 76.

(ἐξ) Ὀπὸς ἔκλυον, vocem audivi.

v. 77.

Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο, Hectoris homicidæ vox] *Homicidam Hectorem* dixit *Horatius* Epod. 17. At *vim* græcæ vocis vix aſſecutus videtur ſermo Romanus. Vide *Mureti Var. Lect. Lib. III. cap.* 19. CLARK.

v. 78.

Περιάγνυται, reſonat: circumcirca frangitur. v. περιάγνυμι, & ύω, confringo torquendo, contorqueo.

(σὺν) Ἀλαλητῷ, cum clamore, fremitu militari.

v. 81.

Ἔμπεσ' ἐπικρατέως, Irrue ſtrenue.

Μὴ δὴ] *Ne revera* —.

(ὑπὸ) Πυρὸς αἰθομένοιο, igne ardenti.

v. 82.

Ἀπὸ — ἕλωνται, præcidant: auferant.

v. 83.

Μύθου τέλος, ſermonis ſummam.

Ἐν φρεσὶ θείω, in animo poſuero. θείω, *Poët.* pro θῶ *Jon.* θέω. v. τίθημι.

v. 84.

Ὡς, ut, quo.

Ἄροιο, referas. aor. 2. opt. Med. v. ἄρω, tollo.

v. 85.

v. 85.

Πρὸς, *cum Gen.* ab: apud.

v. 86.

Ἂψ ἀπονάσσωσιν, abductam reddant.

Ἀποναίω, commigro, ad habitandum me confero. 2) *h. l.* migrare facio. ex ἀπὸ & ναίω, habito: habitare facio.

Προτὶ, *h. l.* inſuper.

Πόρω, præbeo, ſuppedito, do.

v. 87.

Ἐλάσῃς, ubi *hoſtem* repuleris.

Ἰέναι πάλιν, reverte: revertere. *ſcil.* θέλω.

v. 88.

Ἀρέσθαι, conſequi: auferre.

v. 89.

Ἄνευθεν ἐμεῖο, ſine me.

Λιλαίεσθαι πολεμίζειν, appete pugnare, *vel* ſis cupidus pugnandi cum —.

v. 90.

Ἀτιμότερον δέ με θήσεις, inhonoratiorem quippe me reddes.

v. 91.

Ἐπαγάλλομαι, exſulto. 2.) ſuperbio.

v. 92.

Ἡγεμονευέιν, *tuos milites* ducas.

v. 94.

Ἐμβήῃ, *adverſus te* deſcendat. aor. 2. opt. Act. Poet. pro ἐμβαίη, v. ἐμβαίνω, ingredior, ſubeo, adeo.

v. 95.

Πάλιν τρωπᾶσθαι, revertaris.

Ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι θείης, poſtquam ſalutem navibus Dederis.] ἀντὶ τοῦ, ἐπειδὰν σώσῃς τὰς ναῦς. *Schol.*

v. 96.

Ἐᾷν, ſine.

Πεδίον καταδηριάασθαι, per campum prælio certare.

Καταδηριάομαι, ῶμαι, certo, concerto. ex κατὰ & δηριάω, ῶ, contendo, pugno.

v. 97.

Αἲ, Utinam.

Αἲ

*Αἰ γὰρ — Μήτε τις οὖν Τρώων —, Μήτε τις Ἀργείων] Fuerunt, notante *Euſtathio*, qui quatuor hoſce verſiculos ejicerent, διὰ τὸ ἀδύνατον, καὶ τὸ τοῦ ἤθους φθονερόν. Sed nequaquam idoneæ hæ rationes. Nam, de *Moribus*, ſemper exhibet Heroëm ſuum Poëta, non qualis eſſe debuerit, ſed qualem fama accepiſſet. *Hyperbolen* autem quod attinet, non prorſus abſimile eſt, quod & *Diomedes* alibi jactabat: Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ Ἰλίου εὕρωμεν —. *I.* 47. Nec tam *inſulſus* hic, quod voluerunt nonnulli, depingitur *Achilles*, ut, poſtquam Achivi Trojanique ad internecionem cæſi fuerint omnes, victoriam e ab hoſte tum, quum ſuperſtes ſit nullus, reportaturum optet; ſed ut, in prælio & obſidione occiſis utrinque omnibus, ipſe unus, cum amico ſuo *Patroclo*, Trojæ everſæ ſuperſit. CLARK.

V. 98.

*Οὖν] *Eas ob cauſas, quas tibi memoravi.* ID.

V. 99.

Νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον, nobis vero duobus effugere perniciem *contingat.* ſubint. γένοιτο.

V. 100.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, *h. l.* mœnia, *ſeu* murorum pinnæ.
Λύω *h. l.* pro καταλύω, deſtruo, diruo, everto. Vid. WOLF. KYPKE, *alios*, in *Joh. II. v.* 19. Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, κ. τ. λ.

V. 102.

*Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ —] Conjuncta ſunt hæc cum præcedentibus in ſuperiore Libro, *O.* 727. & 745. CLARK.

V. 103.

Δάμνα, Domabat: ſuperabat.
Νόος, conſilium.

V. 104.

Βάλλοντες, Jaculantes.

V. 105.

Βαλλομένη, percuſſa.
Καναχὴν ἔχε, ſonitum edebat.
Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, ſonitus.

V. 106.

V. 106.

Καπφάλαρ, pro κατὰ τὰ φάλαρα, *Æol.* & *Poët.* Sy ad clavos caſſidis. Sic ἀμβωμοῖσι, Θ. 441. ἀμφόνον, κυας, *K.* 298. Καδδὲ, infra *v.* 109. & καλλαπάρην, in tis codicibus, Ξ. 447. 517. CLARK.

'Ευποίηθ', affabre factos.

(κατὰ) 'Αριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν, ſiniſtro humero de batur.

V. 108.

'Αμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, Undique illum loco mover illum circumſtantes loco dimovere.

'Ερείδω *hic* jacio: urgeo.

V. 109.

'Έχετ, tenebatur.

Καδδὲ — ἔρρεεν, et — defluebat.

V. 110.

Εἶχεν 'Αμπνεῦσαι, poterat Reſpirare.

V. 111.

Πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο, ex omni parte enim opprimebatur, *vel* paſſim etenim malum malo fir tur: πανταχόθεν δὲ αὐτὸν περιεστοίχησε τὰ κακα. *Schol.*

V. 112.

'Έσπετε, præite.

V. 113.

'Όππως δὴ] *Quomodo utique* —. Refertur nimiru id, quod præceſſit, *O.* 718. CLARK.

'Έμπεσε, illapſus eſt.

V. 116.

'Αντικρὺ, penitus, plane.

'Αποαράσσω, *vel* τίω, abſcindo, amputo. ex ἀ ἀράσσω, *idem.*

V. 117.

Πῆλ', Vibrabat. Vid. ad *Z.* 474.

'Αύτως *h. l.* fruſtra.

Κολὸς, ὁ, ἡ, mutilus, truncatus.

V. 120.

'Ό ῥα] *Quod ſcilicet* —.

'Επὶ — κείρει, præcidat.

V

v. 123.

Τῆς, per hanc.

Κατ' — κέχυτο, diffuſa eſt.

Ἄσβεστη φλὸξ, inextinguibilis flamma.

v. 124.

Ἄμφεπεν, circumdedit. v. ἀμφέπω, amplector, circumdo.

v. 125.

Μηρὼ πληξάμενος] Notandus hic primigenius & maxime proprius *Vocis Mediæ* uſus: *Sua ſibi percutiens femora.* Vide ſupra ad Γ. 141. CLARK.

v. 126.

Ἱπποκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, iter equo faciens, equeſter, qui multum itineris conficit: eques.

v. 128.

Φυκτὸς, ἡ, όν, qui effugi *ſeu* vitari poteſt, vitabilis, vitandus. a φεύγω, fugio.

Καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται, & non poſthac facultas fugiendi ſit, *vel* & non amplius vitandi poteſtas data ſit. *Schol.* ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ φυγεῖν δυνήσονται..

v. 129.

Δύσεο, Induere.

v. 134.

Ποικίλον, ἀστερόεντα, *peinte de diverſes couleurs, & toute parſemée d'étoiles d'or,*] Les deux mots Grecs, ποικίλον, ἀστερόεντα, peuvent recevoir une autre ſignification. ποικίλον peut ſignifier *ſur laquelle on avoit gravé diverſes figures,* & ἀστερόεντα peut être mis ſimplement pour *éclatante comme les aſtres,* & c'eſt ainſi qu'*Euſtathe* l'a expliqué. DAC.

Ἀστερόεντα] ἤτοι, ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα· ἢ ἀστέρω οἰκότως, λαμπρόν. *Euſtath.* & *Schol.*

v. 135.

Βάλλετο, ſuſpendit: poſuit.

v. 139.

Εἵλετο, ſumſit.

Τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει, quæ ejus manibus quadrabant.

v. 142.

Πῆλαι, vibrare. v. πάλλω.

v. 143.

Πηλιάδα μελίην, Peliacam fraxinum] τὴν ἐκ Πηλίου ἐκ Θεσσαλικοῦ τμηθεῖσαν. Μελία δὲ, εἶδος δένδρου. *Schol.*

v. 143. 144.

Prima inter arma nocentia, quæ recentius inventa ſunt, erant ἔγχος ac δόρυ, *haſta* & *lancea*, cujus haſtile *ligneum* erat, ac temporibus heroicis vulgo *fraxineum*; hinc *Homerus* frequentiſſime meminit μελίης; ex. gr. *h. l.* cum de haſta Achillea diſſerit:

Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν·
Peliadem fraxinum, quam patri caro dedit Chiron
Pelii ex vertice, ut cædes eſſet heroibus.

Trojani ſimiliter eodem ligno armantur *Iliad.* Δ. v. 47.

Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο,
Et Priamus & populus haſtæ fraxineæ periti Priami.

POTT. *Tom. II. p.* 31.

v. 147.

Ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλὴν, ad ſuſtinendos minaces hoſtium impetus.

v. 148.

Ὕπαγε ζυγὸν, junxit ſub jugum.

v. 149.

Τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην, qui curſu ventis æquo volabant.

v. 152.

Παρηορίαι, exteriora. *deeſt* ἡνίαι, lora. παρηορίῃσι] ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις. *Schol.* Vid. ad *Il. H.* 156. & Θ. 87.

Πήδασον] ὄνομα κυριον ἵππου. *Schol.*

Ἵει, junxit.

v. 153.

Ἦγαγ᾽, abduxit.

v. 154.

Θνητὸς — ἀθανάτοισι] *Pedaſus* θνητὸς, quippe paulo poſt *interfectus*; alteri ἀθάνατοι, quia bello *ſupererant.* CLARK.

v. 158.

Δῃώσαντες, poſtquam interfecerunt.

v. 159.

Παρήϊον *h. l.* gena, maxilla. Vid. ad Δ. 142.

Αἵματι φοινὸν, ſanguine *fit* rubra.

Φοινὸς,

Φοινὸς, ἡ, ὀν, cruentus, cruentatus. a φόνος, ου, ὁ, homicidium, cædes.

v. 160.

Ἀγεληδὸν, *adv.* gregatim. 2.) turmatim, catervatim. ab γέλη, ης, ἡ, grex, armentum.

Ἴασιν, vadunt, eunt. præſ. ind. Act. *Jon.* pro εἶσι, v. ἶμι, eo.

v. 161.

Λάπτω, lambo, lambendo more canum bibó.

v. 162.

Φόνον αἵματος, glutitum ſanguinem, *vel* cruentum ſanguinem.

v. 163.

Περιςένεται, diſtenditur. v. περιςένω, circumcirca gemo. 2.) circumcirca reſono. 3.) undique arcto.

v. 166.

Ἄρα] *Ut æquum erat; Ut ſolitum erat.*

v. 169.

Ἡγεῖτο, copias duxerat.

v. 170.

Ἐπὶ κληῖσι, ad tranſtra. κληὶς, ἴδος, ἡ, *Jon.* pro κλεὶς.

v. 171.

Τοῖς ἐπεποίθει, quibus confiſus eſt.

v. 172.

Σημαίνειν, Qui præeſſent. Vid. ad *A.* 289.

Μέγα κρατέων ἤνασσε, ſummam tenens poteſtatem imperabat.

v. 173.

Τῆς — ἰῆς ςιχὸς ἦρχε, *pro* ἐπὶ τῆς ἰῆς κ. τ. λ. Unius — agminis dux erat.

v. 174.

Διϊπετὴς, ἐος, ὁ, ἡ, a Jove delapſus, qui cœlitus decidit. 2.) continuus, inſtar torrentis, *ſeu* limpidus. ex Διὸς, Jovis; & πίπτω, cado.

v. 176.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, ἡ, indefeſſus, infatigabilis.

v. 177.

(κατ᾽) Ἐπίκλησιν, nomine tenus, ut vulgi fama ferebat.

Ἀναφανδὸν, *adv.* aperte, manifeſte, palam. ab ἀναφαίνω, manifeſto, oſtendo.

Ὄπυιε, *eam* uxorem duxerat.

Ἔδνα, *vel* ἔεδνα, ων, τὰ, munera ſponſalia, quæ ſponſus ſponſæ dat.

V. 179.

Τῆς — ἑτέρης (*ſcil.* ςιχὸς) — ἡγεμόνευε, *Agminis* ſecundi dux erat.

V. 180.

Παρθένιος, ία, ιον, virginalis: clam ſuſceptus. a παρθένος, virgo.

Χορῷ καλὴ, choreis ducendis inclyta *vel* elegans.

V. 181.

Τῆς — Ἠράσατ', hanc — Adamavit. v. ἐράω, ῶ, amo, amore proſequor.

Κρατὺς, ὁ, validus, fortis, potens. a κράτος, εος, τὸ, robur, vis.

Ἀργειφόντης, Argicida.] ὁ Ἑρμῆς, ἀγνὸς, καὶ ἀργὸς, καὶ καθαρὸς φόνυ· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ Θεός. *Schol.* Vid. ad *B.* 103.

V. 182.

Μετὰ μελπομένῃσιν, inter tripudiantes cum cantu.

V. 183.

Χρυσηλάκατος, υ, aureum habens colum: aureas habens ſagittas, *vel* aurea tela: auratum haſtile habens: *aureo arcu inſignis. Dianæ* Epith. ex χρυσὸς, & ἠλακάτη, ης, ἡ, colus.

Κελαδεινὸς, ſtreperus, tumultuoſus, ſtrepitum & ſonum amans. Κελαδεινὴ dicitur *Diana*, a tumultu & ſtrepitu venatorio: *tumultuum venaticorum amans.* a κέλαδος, υ, ὁ, ſtrepitus: tumultus.

V. 184.

Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς, *Etant monté à ſon appartement*] En Grece l'appartement des filles étoit toûjours au haut de la maiſon, afin qu'elles fuſſent plus éloignées de tout commerce; il ne laiſſoit pas d'en méſarriver, comme on le voit. par cet exemple. Les Lacedemoniens appelloient ces appartemens hauts ὠὰ, & comme ce mot ſignifie auſſi *des œufs*, il y a de l'apparence que ce fut ce qui donna lieu à la fable de la naiſſance d'Helene

lene qu'on dit être née d'un œuf. DAC. Vide etiam ad *B.* 514.

v. 185.

Ἑρμείας, ου, ὁ, Mercurius.

Ἀκακήτης, ου, ὁ, & ἀκακήτα, *apud Poëtas*, nihil mali faciens. 2.) nullo malo dignus. 3.) *h. l.* pacificus.

Ἑρμείας ἀκάκητα] *Barneſius* aliique de hoc vocabulo inepte, ut in ſimilibus, τὸ ἀκακητα, *Vocativum* pro *Nominativo* poſitum commenti ſunt: ſed & pro *Accuſativo* quoque, ſi Diis placet, aliquando *Vocativum* poni: quo nihil fingi poteſt *abſurdius.* De *Nominativo*, vide ſupra ad *A.* 175. In *Accuſativo* ſicubi legatur ἀκάκητα, formatum erit tanquam ab ἀκάκης: ſimiliter fere, ac εὐρυοπα ab εὐρύοψ, & καλλιγύναικα a καλλιγύναιξ vel καλλιγύνης. CLARK.

Πόρεν, peperit *hæc.*

v. 186.

Περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν, egregium & curſus celeritate, & pugna.

v. 188.

Προφόωςδε, in lucem. ex πρὰ, φῶς & δε.

Μένος Ἀκτορίδαο] Vide ſupra ad *N.* 758.

v. 190.

Ἠγάγετο, Duxit. aor. 2. ind. Med. *Att.* pro ἤγετο, v. ἄγω, duco.

v. 192.

Ἀμφαγαπάζω, & άω, amice habeo, valde diligo.

v. 191. 192.

Singularis cura veterum Græcorum paſſim apud *Hom.* elucet in liberis domi educandis. ita *h. l.*

Τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,
Ἀμφαγαπαζόμενος, ὡσεὶ θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Hunc autem ſenex Phylas magna cura nutrivit & educavit,
Vehementi amore proſequens, tanquam ipſius filius eſſet.

FEITH. *L. II. C. XVIII. §. I.*

v. 194.

Πᾶσι μετέπρεπε — μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον] Notandum hic *Amplificationis* genus id, quod a *Quintiliano* appellatum eſt *Incrementum* : Quod *eſt potentiſſimum; cum magna videntur etiam quæ inferiora ſunt.— Per id venitur non modo ad ſummum,*

mum, ſed interim quodammodo ſupra ſummum. Lib. VIII. Cap. 4. Antecelluit omnibus *Piſander, Piſandro Patroclus, Achilli* & *ipſe* minor. CLARK.

v. 199.

Στῆσεν εὖ κρίνας, Collocavit bene ordinatos.

Κρατερὸν δ'] *Acre utique —; Tum vero acre —.* CLARK.

Ἐπὶ μῦθον ἔτελλε, mandatum dedit.

v. 200.

Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων] Ce diſcours d'Achille eſt très-éloquent & très-fort. Voila une harangue militaire digne d'Achille. DAC.

Ἀπειλάων λελαθέσθω, minarum obliviſcatur. λελαθέσθω, aor. 2. imper. Med. v. λανθάνω.

v. 201.

Ἀπειλεῖτε, minabamini.

v. 202.

Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμὸν, Toto tempore iræ: ὑπὸ πάντα τὸν τῆς ὀργῆς χρόνον. *Schol.*

Ἠτιάασθε, accuſabatis.

v. 207.

Θάμ' ἐβάζετε, frequenter dicebatis.

Πέφανται, apparet. Vid. ad *B.* 122.

v. 208.

Ἧς, cujus. *pro* ἧς.

Τὸ πρίν γ', antea quidem.

Ἐράασθε, cupidi eratis.

v. 211.

Ἄρθεν, addenſatæ ſunt. (catervæ.) pro ἄρθησαν, pro συνηρμόθησαν. v. ἄρω, apto, adapto: apte compono.

v. 212.

Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ] Homere compare ces batail-lons bien ſerrez à un grand édifice dont les pierres ſont ſi bien liées, qu'il reſiſte ſans peine aux tempêtes & aux torrens. Et cette comparaiſon eſt d'autant plus juſte, que dans l'art militaire des Grecs la plûpart des termes, dont on ſe ſert pour expliquer les differens ordres de bataille, ſont empruntez des bâtimens. DAC.

Ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι, coagmentet apte junctis lapidibus.

v. 213.

v. 213.

Βίας ἀνέμων ἀλεείνων, impetus ventorum vitans.

v. 214.

Ἄρηρον, arcte junctæ erant. Vid. ad *M.* 105.

v. 218 — 220.

Achilles, militibus ſuis ad naves Græcorum propugnandas miſſis, poſtquam ceteris præfectis varias ſtationes aſſignaſſet, Patroclum & Automedontem ut principes in prima acie collocat:

Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσοντο,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. ——
Omnes autem ante duo viri armabantur,
Patroclusque & Automedon, unum animum habentes,
Ante Myrmidonas ut pugnarent. ——

Vid. ad Γ. *v.* 16.

Ætatibus ſapientioribus intermiſſa fuit hæc conſuetudo, ducesque, animadvertentes, quantopere exitus pugnæ in ſua incolumitate poſitus eſſet, loca tutiora capere ſolebant, majoremque cautionem & diligentiam adhibebant, ne periculis ſeſe offerrent. POTT. *Tom. II. p.* 72. *ſq.*

v. 221.

Χηλὸς, οῦ, ἡ, arca *ſeu* arcula, capſula. a χέω, capio: ἡ χέουσα τὰ ἐπιθέμενα.

Ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε, operculum aperuit. πῶμα Δ. 116.

v. 223.

Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, Impoſuit navi vehendam.

Ἐϋπλήσασα (ἐκ) χιτώνων, quum bene impleſſet tunicis. ἐυπλήθω, bene impleo.

v. 224.

Ἀνεμοσκεπὴς, έος, ὁ, ἡ, a vento tegens, ventum arcens. ex ἄνεμος & σκέπω, tego.

Οὖλος, η, ον, *h. l.* villoſus, criſpus.

v. 225.

Δέπας — τετυγμένον, poculum — elaborate factum.

v. 226.

Πίνεσκεν, bibebat. Ἀπὸ *hic* ex.

v. 227.

Τέω, *Jon.* pro τίνι, cui.

Σπένδεσκε, libabat.

Ὅτε μὴ] ὅτι μὴ eſt, quod in verſione exprimitur, *niſi*, & ὅτε μὴ eſt *cum non*, *niſi cum Jovi*. Illud ſane aptius. Sed nec hoc abſurdum. ERN.

v. 228. 229.

Ipſa *vaſa* ſacro uſui deſtinata moris erat purgare, quod ab Achille libaturo *h. l.* factum in cratere.

Sulphur Homerus *h. l.* dicit ab Achille lavando cratere adhibitum:

— — — — ἐκάθηρε θεείῳ
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι.
— — — — *purgavit ſulphure*
Primum, poſtea autem lavit aquæ puro liquore.

Itemque ab Ulyſſe in luſtranda domo, *Odyſſ. XXII.* 481. *ſq.* FEITH. *L. I. C. VI.* §. *I. II.* add. LOM. *de Gentil. Luſtrat. C. XIX.* cet.

v. 229. 230.

Νίψ' — Νίψατο] Notandus hic maxime proprius & primigenius *Vocis Mediæ* uſus. Ἔνιψε, *lavit poculum*; ἐνίψατο, *lavit manus ſibi ipſe ſuas*. CLARK. Vid. *de Verbis Græc. Mediis Comment. p.* 248.

v. 231.

Μέσῳ ἕρκεϊ, medio in ſepto.

v. 234.

Μεδέων, præſidens: βασιλεύων.

v. 235.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, vaticiniorum & oraculorum internuncius, ſacerdos, antiſtes oraculi. 2.) interpres, explanator divinorum judiciorum.

Ἀνιπτόπους, οδος, ὁ, ἡ, illotos pedes habens. ex α priv. νίπτω, & πούς.

Χαμαιεύνης, ου, ὁ, qui humi cubat. ex χαμαὶ & εὐνή, ῆς, cubile.

v. 233 — 235.

Quidam tradunt, Dodonæ oraculum a Pelasgis fundatum fuiſſe, antiquiſſimis omnium populis, qui Græciam incoluerunt; quam ſententiam amplectitur *Strabo Geogr. Lib. VII.* eo adductus teſtimonio *Homeri*, qui eundem Jovem duplici nomine Dodonæi & Pelasgici *h. l.* donat:

Ζεῦ,

Ζεῦ, ἄνα Δωδωναῖε, Πελασγικέ. —

Jupiter, rex Dodonæ, Pelasgice. —

Qui oracula edebant, homines initio erant, prout *Strabo* & *Euſtathius* obſervarunt ex *Homero*, qui *h. l.* eos genere maſculino nominat Ὑποφήτας & Σελλούς.

Ζεῦ, ἄνα Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου. ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
Σοὶ ναίουσ', ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.

Jupiter, rex Dodonæ, Pelasgice, procul habitans,
Dodonæ præſidens hyberno frigore infeſtæ: circum autem Selli
Tui habitant, interpretes pedibus illotis, humi cubantes.

Ubi quidam (ut animadvertit ad ipſum locum *Euſtathius*) legunt, ἀμφὶ δὲ σ' Ἑλλοι, hosque Sacerdotes *Hellos* dictos volunt; ſed juxta illum prior lectio a plerisque admittitur. Selli ita appellati ſunt a Sellis urbe Epiri, aut ſecundum *Euſtathium* a fluvio, qui vocatur Selleis apud *Hom. Iliad. O. v.* 531.

Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

Attulit ex Ephyre, a fluvio Sellente.

Verum hac in re diſſentit a *Strabone*, qui obſervat, illud flumen non referri ad Ephyram in Theſprotia, (hujuſce enim nominis nec ibi loci, nec etiam in Moloſſia ullum fuit,) ſed ad aliam Ephyram civitatem Elidis in Peloponneſo. Iidem nuncupati Elli vel Helli ab Ello Theſſalo, a quo Ellopia regio circa Dodonam nomen accepit; & Philochorus apud *Strabonem* putat, iſtos Sacerdotes dictos fuiſſe Ellos ab hac regione; *Plinius* vero Sellos ac Ellopiæ incolas diverſam gentem fuiſſe contendit. Apollodorus apud *Strabonem* autumat, eos Ἑλλῶν nomen habuiſſe ἀπὸ τῶν ἑλῶν, ſive *paludibus*, juxta Dodonæ templum. *Ariſtoteles* teſtatur, hanc plagam Græciam veterem fuiſſe, & a Sellis habitatam: Ὤκουν γὰρ Σελλοὶ ἐνταῦθα, καὶ οἱ καλούμενοι τότε μὲν Γραικοὶ, νῦν δὲ Ἕλληνες· *Habitabant enim Selli iſtic, & illi tunc appellati quidem Græci, nunc vero Hellenes.* Ex quo loco conjici poteſt, Ἑλλοὺς tum dictos fuiſſe, cum ab iis nomen habeant Ἕλληνες. Adde, quod ipſum templum *Hella* dictum ſit. *Heſychius*: Ἑλλὰ, καθέδρα, καὶ Διὸς ἱερὸν ἐν Δωδώνῃ, Λάκωνες. Quod nomen ab Hello quodam lignatore, qui primus hoc oraculum monſtravit,

ſtravit, ductum eſt. *Homeri vetus Interpres :* Πίνδαρος δὲ Ἑλλὸς αὐτοὺς κληθῆναι φησὶ χωρὶς τοῦ πρώτου σ' ἀπὸ Ἑλλοῦ τοῦ δρυτόμου, ὥς φασι, πρώτου καταδείξαντος τὸ μαντεῖον. Selli ergo procedente tempore dicti ſunt, ſive corruptione vocum σ' Ἑλλοὶ apud Homerum, quod facilius fieri potuit, quando continuo ductu ſcribebant: ſive quod aſpiratio in σ tranſierit, quod haud præter nomen contigiſſe e Grammaticis diſci poteſt. Ex duobus hiſce epithetis, ἀνιπτόποδες & χαμαιεῦναι, quæ ipſis tribuit *Homerus*, barbaris ac inconditis moribus homines fuiſſe *Strabo* colligit. *Euſtathius* tradit, appellatos eſſe χαμαιεῦνας, quia pellibus induti humi dormiebant, ſicque jacentes vaticinia in ſomnis a Jove expectabant; alii juxta *eundem* contendunt, dici χαμαιεῦνας, quoniam non in lectis, ſed humi cubabant, & ἀνιπτόποδες dici, quod ex templo nunquam exibant, ideoque pedes abluere non opus habebant. hinc de illis ait *Euripides* in *Erechtheo*, v. 123.

Πηγαῖσι δ' οὐχ ὑγραίνουσι πόδας.

Fontibusque non lavant pedes.

Denique alii nomina illa ſenſu metaphorico intelligi volunt, hunc in modum: Χαμαιεῦναι μὲν, ἀνιπτόποδες δὲ, τελέσι, χαμαὶ μὲν εὐναζόμενοι, ἀνιπτάμενοι δὲ τῶν κάτω ταῖς διανοίαις, διὰ τὴν ἐν μαντείαις φιλοσοφίαν· *Humi quidem cubantes, pedibusque illoti, hoc eſt, humi quidem corpora jacent, mentes vero ope philoſophiæ fatidicæ altius adſcendunt, avolantes ſupra infimas haſce regiones.* Quas & alias ſimiles rationes reddit etiam *vetus Homeri interpres.*

Dodonæi templi vates vulgo dicebantur *Tomuri*, prophetides *Tomuræ*, a Tomuro monte Theſprotiæ, ad cujus radices templum ſtabat. Quæ vox adeo frequenter uſurpata eſt, ut tandem per illam deſignaretur quivis propheta. *Heſychius* enim ſic interpretatur, & *Lycophron* in hunc ſenſum adhibuit, Pryli filio Mercurii eam tribuens in *Caſſandra*, v. 223.

Τόμουρε πρὸς τὰ λῷστα νημερτέστατε,

Vatem ad optima veriſſimum.

Tamen alii ſolas fœminas hoc oraculum rexiſſe, idque contra *Strabonis* & *Origenis* auctoritatem, contendunt. Atqui hi Sellos volunt accolas iſtius regionis fuiſſe, &

ὑποφήτας

ὑποφήτας dici, quod ab iis ad ceteros homines reſponſa manarent, quæ ipſi a ſacerdotibus prius acceperant: quippe qui vicina loca incolerent, & forte in templo aliquod miniſterium haberent. Atque hac ſignificatione ὑποφήτην contradiſtingui τῷ προφήτῃ notum eſt ex *Homeri interprete*: Ὑποφήτας γὰρ (inquit) λέγουσι τοὺς περὶ τὰ χρηστήρια ἀσχολουμένους, καὶ τὰς μαντείας τὰς γιγνομένας ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐκφέροντας. POTT. *Tom. I. p.* 292. *ſqq.*

Prophetis jungendi ſunt Ὑποφῆται, quaſi *Subvates* dicas, quos *Pollux* etiam a Prophetis diſtinguit. Horum mentionem *Homerus* jam fecit, cujus *Interpres* ὑποφήτας vocari ait, τοὺς περὶ τὰ χρηστήρια ἐκφέροντας, *qui in oraculis occupentur, & vaticinia a ſacerdotibus edita efferant.* Ex quo colligo, τοὺς ὑποφήτας perſonam interdum ſuſtinuiſſe ipſorum prophetarum, quorum quaſi miniſtri ſive adjutores reputari poſſint, eademque, quæ illis incumbebant, obiiſſe munia. Fieri hinc obſervamus, ut προφητῶν & ὑποφητῶν vocabula promiſcue nonnunquam a Scriptoribus uſurpentur. Quid? quod poſterius nomen tam late interdum patet, ut Prophetas etiam complectatur. Animadvertiſſe hoc *Strabonem* video, qui de oraculo loquens Dodonæo: Κατ' ἀρχὰς μὲν, inquit *Geogr. Lib. VII.* ἄνδρες ἦσαν οἱ προφητεύοντες. καὶ τοῦτ' ἴσως καὶ ὁ ποιητὴς ἐμφαίνει. Ὑποφήτας γὰρ καλεῖ, ἐν οἷς τάχ' αὐτὸ καὶ οἱ Προφῆται. *Initio quidem viri fuerunt, qui oracula pronunciarunt. Quod ipſum Poëta* (h. l.) *ſignificare videtur, quando* Ὑποφήτας *eos nuncupat, quorum nomine Prophetæ etiam comprehenduntur.* LAKEM. *Antiq. P. II. C. III. §. V.*

V. 239.

Νηῶν ἐν ἀγῶνι, navium in cœtu.] ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νηῶν, ἐν τῷ ναυστάθμῳ. *Schol.*

V. 245.

Ὁππότ' ἐγώ περ] *Quando ego demum.*

Ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος, iero ad pugnam Martis. Vid. ad *B.* 401.

V. 246.

Δίηται, repulerit. Vid. ad *H.* 197.

V. 247.

Ἀσκηθής, έος, ὁ, ἡ, non læſus, incolumis.

Ἵκοιτο, redeat.

V. 251.

Νηῶν — ἀπώσασθαι, A navibus — repellere.

V. 252.

Μάχης ἐξαπονέεσθαι, *Patroclum* e pugna reverti.

V. 253.

Σπείσας, ubi *ita* libarat.

V. 255.

Πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, egreſſus pro tentorio.

V. 259.

Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες, Protinus autem veſpis ſimiles] Non credo, elegantiorem, concinniorem & accommodatiorem rei præſenti comparationem a cetera Poëtarum caterva confingi poſſe: quod idem ſentiet lector, ſi voluerit illam ſigillatim examinare diligenti cum attentione. SPOND. Il y a dans le Texte *des guépes*, mais je mis *des abeilles*, parce que cette image eſt plus agréable en notre langue, & qu'elle me paroît mieux convenir à des troupes diſciplinées. DAC.

Ἐξεχέοντο, effundebantur.] Ἀθρόως ἐξίεσαν. Τὸ εὐκίνητον δηλοῖ, καὶ ἰτητικὸν, καὶ ῥᾷον, καὶ ἀνεμπόδιστον τῆς τῶν Μυρμιδόνων στρατιᾶς. *Schol.*

V. 260.

Εἰνόδιος, ου, ὁ, ἡ, in via poſitus *vel* ſitus: in via habitans. *pro* ἐνόδιος. ex ἐν & ὁδὸς, via.

Ἐριδμαίνω, irrito, ad contentionem provoco. ab ἔρις, contentio.

Ἔθοντες, de more. v. ἔθω, conſueſco, facio aliquid ex conſuetudine.

V. 261.

Κερτομέοντες, vexantes: ἐρεθίζοντες. Vid. ad *B.* 256.

Αἰεὶ κερτομέοντες] Hujus verſus Tautologia inanis me ſemper offendit. Sed Scholiaſtes MS. Lipſ. docet, alios quoque olim offenſos eſſe. — *Euſtathius* vero in hac Tautologia etiam aliquid elegantiæ & venuſtatis reperit. Ita varii ſenſus hominum! ERN.

V. 262.

Τιθεῖσι, faciunt.

v. 263.

Παρὰ — ιὼν, præteriens.

Ὁδίτης, ου, ὁ, viator. ab ὁδὸς, via.

v. 264.

Ἀέκων, inſciens: invitus.

v. 265.

Πρόσσω πᾶς πέτεται, Ultro quæque provolat.

v. 271.

Ὡς — τιμήσομεν, ut — honoremus. N. ὡς pro ἵνα cum Indicat. Conf. KYPKE *Obſerv. S. Tom. I. p.* 161.

v. 276. 277.

Permultis in locis mentio fit de maximo ſtrepitu atque clamore ambarum partium in Veterum certaminibus. Sic *h. l.* Hom. loquitur de Myrmidonibus Achillis ſociis:

Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Irruerunt autem in Trojanos conferti: circum autem naves
Terribiliter reſonabant, clamantibus ab Achivis.

Et paulo ante *v.* 266. *ſq.*

Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο. βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes,
Ex navibus fundebantur: clamor autem immenſus ortus eſt.

Imo tam neceſſario requirebatur hujusmodi clamor in prælio, ut φύλοπις, ἀϋτὴ & βοὴ apud Poëtam vulgo idem ſignificent ac μάχη: & quando Heroes ſuos præſtare ſe βοὴν ἀγαθοὺς jubet, frequenter nihil aliud intelligit, quam μάχην ἀγαθοὺς, *bonos bellatores.* Itaque præſtantiſſimi milites ac præprimis ipſorum præfecti voce pollere debebant, non ſolum quia mandata verbis ſignificabant ante tubas inventas, ſed quia repentino terrore percellebantur hoſtes, ut videre eſt apud *Euſtathium Il.* Β. — Γ. — Λ. — Hujuſce rei exempla ſæpiſſime apud *Hom.* occurrunt, ubi Hector, Achilles, pluresque alii trepidationem hoſtibus clamore injiciunt: & hac in parte a poſterioribus Scriptoribus potiſſimum deprædicatur. *Plutarchus* præcipue, depingens dotes Marcii Coriolani Romanorum ducis, obſervat in *ejus Vita*: Καὶ γὰρ ἦν (ὥσπερ ἠξίου τὸν στρατιώτην ὁ Κάτων) οὐ χειρὶ καὶ πληγῇ μόνον, ἀλλὰ καὶ τόνῳ

φωνῆς

φωνῆς καὶ ὄψει προσώπου φοβερὸς ἐντυχεῖν πολεμίοις καὶ δυσαντάστατος· *Erat enim (qualem eſſe Cato voluit militem) non manu tantum & gladio, ſed etiam vocis contentione & obtutu vultus terribilis adſpicienti hoſti atque intolerabilis.* POTT. *Tom.* II. *p.* 72.

v. 279.

Θεράποντα] *Automedonta*, *v.* 219.

v. 280.

Ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, inclinatæque ſunt, *vel* nutabantque phalanges.

v. 282

Φιλότητα — ἑλέσθαι, in gratiam rediiſſe; amicitiam recepiſſe.

v. 290.

Μιν ἀμφιφόβηθεν, circa ipſum in fugam conjecti ſunt.

v. 294.

Ἡμιδαὴς, έος, ὁ, ἡ, *h. l.* ſemiuſtus. ex ἥμισυς & δαίω, incendo, uro.

Ἄρα] *Proinde.*

Λίπετ', relicta eſt.

Ἐφόβηθεν, in fugam verſi ſunt.

v. 296.

Ἐτύχθη, factus eſt.

v. 298.

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur ſuſcitat *ſeu* congregat. *Jovis* Epith. ex στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur; & ἐγείρω, *aut* ἀγείρω.

v. 300.

Ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ.] *Schol.* Ἐξέλαμψεν αἰθὴρ τουτέστιν, ἀστραπὴ ἐγένετο. Similiter & *Euſtathius.* Non tamen videtur hoc de *fulgurum nictationibus* dictum, ſed de *ſerenitate cæli* poſt disjectas nubes. Vide ſupra, Θ. 554. &c. CLARK.

v. 302.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, *h. l.* ceſſatio.

v. 304.

Προτροπάδην φοβεῖσθαι dicuntur, qui cum maxima celeritate fugiunt, hoſtibus terga vertentes. προτροπάδην, *adv.* curſu *vel* impetu concitato, ſumma cum celeritate, fugiendo.

Προτροπάδην φοβέοντο, Verſis ubique tergis fugabantur.] Hoc verbo delectati ſunt elegantiſſimi Scriptores etiam proſaici,

proſaiçi, ut Xenoph. Mem. Socr. I. 3. 13. ubi vid. not. noſtr. Hic locus eſt hujus vocabuli fundus. ERN.

v. 305.

Νεῶν - ὑπόεικον, a navibus - recedebant.

v. 308.

Ἀψ] Connectitur iſto vocabulo ſententia hæc cum eo, quod præceſſit, *v.* 283. CLARK.

Στρεφθέντος] εἰς φυγὴν κλίναντος. *Schol.*

v. 313.

Φυλείδης] *Meges, Phylei filius.*

v. 314.

Ἔφθη ὀρεξάμενος, Prior aſſecutus percuſſit.

Ἔφθη, prævenit. aor. 2. ind. Act. *quaſi* a φθῆμι, quod eſt a verbo φθάνω, prævenio.

Πρυμνὸν σκέλος, extremum crus: τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ σκέλους. *Schol.*

Σκέλος, εος, τὸ, crus, pes, ſuffrago.

Πάχιστος, a παχὺς, εῖα, ὺ, craſſus, ſpiſſus, denſus.

v. 315.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, muſculus: pars præcipue muſculos habens, ſura. a μῦς, μυὸς, ὁ, mus, ſorex. 2.) muſculus, pars carnis, lacertus.

v. 316.

Νεῦρα διεσχίσθη, Nervi diſciſſi ſunt.

v. 318.

Λαπάρης - δίηλασε, per ile - trajecit.

v. 319.

Προπάροιθε, *hic ei* ad pedes.

Ἀυτοσχεδὰ, *adv.* illico. 2.) cominus. ex αὐτὸς & σχεδὸν, prope, cominus.

v. 320.

Ἐπόρουσε, *cum Dat.* in - irruebat.

v. 321.

Τοῦ δ' — Ἔφθη ὀρεξάμενος, eum vero — Prior eſt aſſecutus.

v. 322.

Πρὶν οὐτάσαι, antequam *is Antilochum* vulneraret.

v. 323.

Ὦμον ἄφαρ, *Sed vulneravit eum* ad humerum protinus.

v. 324.

v. 324.

Δρύπτω, amputo : lacero, lanio.

Ἄχεις *hic* penitus, prorſus. ita Δ. 522.

Ἀπαράσσω, *vel* ττω, abſcindo, amputo.

v. 326.

Τὼ μὲν, illi quidem duo.

Δοιοῖσι κασιγν. δαμέντε, duobus a fratribus domiti.

v. 327.

Βήτην εἰς Ἔρεβος, Iverunt ad Erebum: *deſcendirent enſemble dans l'éternelle nuit.* DAC.

v. 328.

Ἀκοντιςὴς, ῦ, ὁ, jaculator: jaculandi peritus. ab ἀκοντίζω, jaculor.

Ἀμισωδάρυ· ὅς ῥα] *Amiſodari; ejus, qui —. Ejus videlicet, qui —.* CLARK.

Χίμαιραν θρέψεν ἀμαιμακέτην] Amiſodar étoit Roi de Carie; Bellerophon épouſa ſa fille. Les anciens ont conjecturé de ce paſſage que la Chimere n'étoit pas une fiction, quisqu' Homere marque le temps où elle a été & le Prince chez qui elle a été; ils croyent que c'étoit quelque bête de troupeaux de ce Prince, qui étant devenuë furieuſe & enragée, avoit fait beaucoup de maux, comme le ſanglier Calydonien. DAC. Vid. ad Z. 179.

v. 331.

Βλαφθέντα κατὰ κλόνον, impeditum in turba. κλόνος, E. 167.

v. 333.

Ὑποθερμαίνω, ſubcalefacio, aliquantulum calefacio, calore ſuccendo. ομαι, incaleſco. ex ὑπὸ & θερμαίνω, calefacio.

Αἵματι, ſanguine.

Κατ' — Ἔλλαβε, occupavit.

v. 334.

Πορφύρεος θάνατος] *Homero* πορφύρεος θάνατος non eſt *purpurea mors*, qua ratione *Virgilius* dixit de eo, qui ſanguinem enſe trajectus vomeret, *Purpuream vomit ille animam;* ſed ut recte interpretatur Scholiaſtes, *Atra mors.* Sic infra, *v.* 350. Θανάτυ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε. Et P. 551. Πορφυρέη νεφέλη πυκάσας' ἑαυτήν. CLARK. Vid. ad E. 83.

v. 336.

Ἤμβροτον ἀλλήλων, Aberrarant a ſe invicem. ἀμβροτεῖν, E. 287.

Μέλεον]

Μέλεον] Vox μέλεος vim habet peculiarem. Scholiaſtes ad *Ariſtophanem* exponit, μάταιος, ἄθλιος, δυςυχής. ad illum verſum: Ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν. (At, o miſer, evolviſti me e meis *bonis.*) *Nub.* 33. CLARK. Vid. ad *K.* 480.

v. 338.

Ἤλασεν, percuſſit.

v. 339.

Ῥαίω, corrumpo, diſperdo, deſtruo, profligo. ῥαίομαι, frangor.

Ὑπ' ὄατος, ſub aure.

Θεῖνε, *ei* percuſſit. v. θείνω, ferio, percutio.

v. 340.

Πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, totusque immerſus eſt enſis.

Ἔσχεθε, retinebat.

v. 341.

Παρῃέρθη, ſuſpenſum eſt. aor. 1. ind. Paſſ. v. παραείρομαι, ſuſpendor. Aut, ſi legendum ſit παρηερέθη, a παραερέθομαι, *aut* παρηερέθομαι, attollor, ſuſpendor. ab ἀείρω, tollo., attollo.

Παρῃέρθη – κάρη, pendebat *ab ea* caput.

v. 342.

Κιχεὶς, aſſecutus.

v. 343.

Ἵππων ἐπιβησόμενον, currum conſcendentem.

v. 346.

Ἐξεπέρησε, pertranſiit. v. ἐκπεράω, ῶ, tranſeo.

v. 347.

Κέασσε, diffidit. *pro* ἐκέασε, v. κεάζω, findo, ſcindo. a κέω, *inuſit.* hinc κείω, *idem.*

v. 348.

Ἐκ — τίναχθεν, Excuſſi ſunt.

Ἐνέπλησθεν — Αἵματος, impleti ſunt — Sanguine.

v. 349.

Τὸ δ' ἀνὰ ςόμα — quem & per os *quoque* —

v. 350.

Πρῆσε, Efflavit. v. πρήθω, flo, efflo, inflo.

Χανὼν, aperto ore. v. χαίνω, Δ. 182.

Ἀμφεκάλυψεν, *eum* obtexit.

v. 351.

v. 351.

Ἄρ᾽] Connectit ſententiam hæc vocula cum eo, quod præceſſit *v.* 306. CLARK.

v. 352.

Ἀρνειῶν, agnis. ab ἄρς, ἀρνός, agnus.

Ἐπέχραον, vehementi impetu irruunt. v. ἐπιχράω, invado, vehementi cum impetu adorior, inſto, urgeo. ex ἐπὶ & χράω, *aliquando* furioſe invado, cum impetu adgredior.

Ἔριφος, ου, ὁ, hædus.

v. 353.

Σίντης, ου, ὁ, noxius, exitiabilis. a σίνω, noceo, lædo.

Ὑπ᾽ ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, e gregibus ſurripientes.

Αἵ τ᾽] *Qui utique.* CLARK. Præcedens μήλων deſiderat ἅτε, quod & verſus patitur. In ἅῖτ intelligendæ αἵς, cujus formæ magna copia exemplorum eſt in græcis Scriptoribus. ERN.

v. 354.

Ἀφραδίῃσι, ſtultitia.

Διέτμαγεν, diſperſi ſunt. Vid. ad *A.* 531.

v. 356.

Φόβοιο Δυσκελάδου, fugæ Horriſonæ.

v. 357.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, malum ſonum edens, horriſonus. 2.) maledicus. ex δυς & κέλαδος, ου, ὁ, ſtrepitus: tumultus.

v. 359.

Ἰδρείῃ πολέμοιο, ſcientia bellandi. ἰδρεία, ας, ἡ, peritia.

v. 360.

Κεκαλυμμένος, coopertus. v. καλύπτω.

v. 361.

Σκέπτετ᾽, obſervabat.

Ῥοῖζος, ου, ὁ, ſtridor, ſibilus. 2.) impetus.

v. 362.

Γίγνωσκε, videbat.

Ἑτεραλκέα νίκην, alio inclinatam victoriam. Vid. ad *H.* 26.

v. 363.

Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε] *Modo paululum retrocedebat, modo adverſus hoſtem conſiſtebat;* vi ſcilicet non præpoſitionis ſolius, ut ait *Euſtathius;* ſed & Temporis Imperfecti. CLARK.

Sed

Sed etiam ſic, id eſt, *eo ſtatu rerum*, *ſuſtinuit*, vel *perſtitit*. VIG. *Idiot. C. VIII. S. X R. XXI.*

Σαω, ſervabat. *Jon.* & *per Apoc.* pro ἐσάωζε. imperf. ind. Act *Vel ſignif.* ſervavit. pro ἐσάωσε, aor. 1. ind. Act. v. σαώζω, ſervo.

v. 364.

Ὀυρανὸν εἴσω, in cœlis, ad cœlum.

v. 365.

Αἰθέρος ἐκ δίης, Ætherem poſt ſerenum.

Ὅτε τε] *Quando utique.*

Τείνω *hic* induco.

v. 366.

Τῶν, horum *fugientium.*

v. 367.

Κατὰ μοῖραν, *hic* ſine fœda clade.

Τάφρον, *foſſam* tranſibant.

v. 369.

Ἔρυκε, coërcebat.

v. 371.

Ἄξαντ' ἐν — Fractos ad —, Ruptos in —. *Z.* 40.

v. 373.

Κακὰ φρονέων, mala cogitans.

v. 374.

Ἐπεὶ ἂρ τμάγεν] Vocula iſta ἂρ nequaquam hic ſupervacanea eſt; ſed vim habet in *connectenda ſententia* cum eo, quod præceſſit, *v.* 366. Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή &c. CLARK.

Τμάγεν, diſſipati ſunt. aor. 2. ind. Paſſ. *Jon.* & *Bœot.* pro ἐτμάγησαν, v. τμήσσω, *ſeu* τμήγω, ſeco, ſcindo.

v. 375.

Σκίδναθ', *pro* σκίδνατο, Spargebatur.

Τανύοντο, extenſis pedibus *vel* perniciter currebaut.

v. 377.

Ἧ — Τῇ, Qua — Ea.

v. 378.

Ἔχ', dirigebat *equos.*

v. 379.

Ἀνακυμβαλιάζω, cum fragore *vel* ſonitu evertor, *vel* ruo. ex ἀνὰ & κυμβαλίζω, cymbalum pulſo.

v. 381.

Ἄμβροτοι ἵπποι, Immortales equi.

v. 382.

Πρόσσω ἵεμεναι, Prorſum *vel* in adverſum pergere cupientes.

Κέκλετο θυμὸς, inſtigabat *eum* animus.

v. 384.

Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κ. τ. λ. Ut vero a nimbo procelloſo tota &c.] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 149. ſq.

Βέβριθε, obruta gravatur. perf. ind. Med. v. βρίθω, ſum gravis, ingraveſco.

v. 385.

Ἤματ' ὀπωρινῷ, Tempore autumnali: die autumnali.

Ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ Ζεὺς, ὅτε κ. τ. λ. cum abundantiſſimam effundit aquam Jupiter hominibus iratus,] Il paroît par ce paſſage, qu'Homere avoit entendu parler du deluge de Noë, ou de celui de Deucalion, & qu'il avoit connu que Dieu verſa ces deluges ſur les hommes pour punir leur iniquité. DAC.

v. 387.

Σκολιὸς, ὰ, ὸν, obliquus, tortuoſus, tortus. 2.) pravus, perverſus.

v. 388.

Ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina. 2.) cura, conſideratio, reſpectus.

v. 287.—9

Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες, κ. τ. λ.

Qui per vim in foro obliquas pronunciant ſententias;
Juſtitiam autem expellunt, Deorum iram non curantes.
Horumque omnes quidem fluvii inundant fluentes, &c.

Docet Poëta, nullum eſſe diſcendi inopportunum locum. Nam cum hanc comparationem ad alium finem inſtituiſſet, tamen, ut moris ipſi eſt, interſerit documenta quædam ad juſtitiæ adminiſtrationem perneceſſaria, ut qui illius curam gerunt, ad officium probe faciendum magis ac magis incitentur, cum intellexerint, iniquos & pravos illius

illius adminiſtratores ſic a Deo vindicari. Magni *porro* intereſt, probos & incorruptos Judices in Rebuſpubl. præfici, cum earum ſalus ex recta illorum adminiſtratione pendeat. Solet enim Deus Principum, & Magiſtratuum cauſa in reliquum populum ſævire: quod injuſtum non eſt, cum eorum etiam ſcelerum particeps populus cenſeatur, qui illa non prohibeat, pluris æſtimans homines, quam Deum. τὰ τῶν ἀρχόντων κακὰ, συμφορὰ τοῖς ἀρχομένοις γίνεται· inquit ſapiens Hebræus. Audiant ergo illi loquentem etiam Deum: ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν. & *item*: Κρίνατε πρωΐ, καὶ κατευθύνατε καὶ ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτὸν, ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μου, καὶ καυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων. & ſexcenta ejuſmodi in Sacris Paginis. Quod autem aquarum inundatione ſic iſtas ἀδικίας Deus ulciſcatur, novum non eſt. Teſtis illa generalis aquarum congeries, qua ipſe olim totum orbem obruit. SPOND.

V. 390.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, vallis, declivitas, devexitas montis. a κλίνω, inclino.

Ἀποτμήγω, abſcindo. ex ἀπὸ & τμήγω, ſeco, ſcindo.

V. 391.

Μεγάλα, valde.

Στενάχω *h. l.* ſtrepo.

V. 392.

Κὰρ, *pro* κάρα, caput. ἐπὶ κὰρ, in caput, præceps.

Μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων, corrumpunturque opera hominum.

V. 394.

Ἐπεὶ οὖν] Non hic ſupervacuum eſt iſtud οὖν. Eam enim fere vim habet ἐπεὶ οὖν, ac ſi latine dicas: *Poſtquam, ut dixi*; vel *Poſtquam, eo modo quo dixi*. CLARK.

Ἐπέκερσε, interceperat: intercidiſſet. v. ἐπικείρω, præcido.

V. 395.

Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος Εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, Rurſus ad naves coërcitos egit retrorſum, neque ad urbem ſinebat cupientes aſcendere.] *Spondanus*, & *Euſtathius*, & *Domina Dacier*, hæc de *Græcis* accipiunt;

quaſi *Patroclus* nimirum partim, etſi non plane, monitorum Achillis meminiſſet; ſuosque proinde, ne *Trojanos* ulterius inſequerentur, urbemque aggrederentur, cohibuiſſet. Cum vero ἔεργε de hoſtibus proprie dicatur, voceſque ἐπίκεισοι & κλεῖνε ad *Trojanos* plane reſpiciant, nec ulla hic Græcorum fiat mentio; iſtud, Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε, &c. de *Trojanis* potius a *Patroclo*, ne in urbem ſe reciperent, interclusis dictum crediderim. CLARK

Παλιμπετὲς, *adv.* retrorſum, retro, iterum. a παλιμπετής, έος, ὁ, ἡ, retro relapſus, retrogradus. *quod* ex πάλιν & πίπτω, *tanquam* a πέτω.

v. 398.

Μεταΐσσω, rapide *vel* cum impetu inſequor, irruo. ex μετὰ & ἀΐσσω, ruo, irruo.

Ἀπετίννυτο ποινὴν, exigebat ultionem.

Ἀποτίννυμι, pœnas ſumo. ex ἀπὸ & τίννυμι, luo, ſolvo: punio, pœnas expoſco.

v. 401.

Ὁ δὲ, *Patroclus* autem.

v. 403.

Ἀλεὶς, contractus; ſe contorquens. part. præſ. v. ἄλημι, contorqueo me & conglobo. ἀλεὶς vero volunt eſſe aor. 2. part. Paſſ. v. ἁλίσκω, capio.

Ἐκ-πλήγη φρένας, perculſus erat animo.] ἀντὶ τοῦ, ἐξεπλάγη.

Ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] *Adeoque e manibus* —.

v. 404.

Ἠΐχθησαν, defluxerant. ἠΐχθη, Γ. 368.

Ὁ δ', *Patroclus* autem *eum.*

v. 406.

Δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ — *eum* haſta levatum ſuper —.

v. 407.

Ἱερὸς *h. l.* magnus, in ſuo genere præſtans. ἱερὸν ἰχθὺν, magnum piſcem. Δ. 194. ἱερὸν κνέφας, magna caligo.] Le Grec dit, *un poiſſon ſacré*, & les Anciens ont fort diſputé ſur cette épithete. Pour moi je ſuis de l'avis de ceux qui croyent que *ſacré* ne ſignifie ici que *gros*, car il y a beaucoup de paſſages qui prouvent que les Anciens ont employé les termes de *ſacré* & de *divin* pour marquer ſeulement la grandeur. DAC.

v. 408.

v. 408.

Ἠνοψ, οπος, ὁ, ἡ, ſonorus, vocalis. 2.) *h. l.* perſpicuus, lucidus, ſplendidus. ab ὄψ, vox; *vel* ὤψ, oculus.

v. 409.

Κεχηνὼς, hians. a κέχηνα, præt. Med. v. χαίνω.

v. 410.

Καδδ' ἄῤ ἐπὶ ςόμ' ἔωσε, Inque os *demum* excuſſit.

Κάδδ' - ἔωσε, v. καlωθέω, ῶ, detrudo, depello, dejicio.

v. 412.

Μέσσην κακκεφαλὴν, Medio in capite.

Ἄνδιχα, in duas partes, diviſim. ex ἀνὰ & δίχα, ſeorſum.

Κεάσθη, diffiſſum eſt. v. κεάζω, findo, ſcindo.

v. 418.

Ἐπασσυlέρυς πέλασε — alium ſuper alium dejecit in —

v. 419.

Ἀμίlροχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, ſpoliatus mitra ac tunica, ſpoliatus, humi jacens: ἄνευ μίτρας καὶ χιτῶνος, ſine balteo, mitra, & tunica. ex α pr. & μιlροχίτων, mitra tunicam cingens.

Ἀμιlροχίτωνας ἑταίρυς, diſcinctos ſocios, armis ſpoliatos ſocios.] Vocem ἀμιlροχίτωνας ita explicat *Domina Dacier: des gens, qui ont quitté leur cuiraſſe pour mieux fuir.* Mihi vero non de iis, qui arma abjecerant, ſed de gentis iſtius habitu ſingulari dicta videtur; ut ἑλκεσιπέπλυς, λινοθώρηξ, &c. CLARK.

v. 420.

Χέρσ' ὑπὸ, Manibus.

v. 421.

Καθαπlόμενος, increpans.] ἐπιπλήσσων, ὀνειδίζων. *Schol.*

v. 422.

Πόσε, quo? quem in locum?

Νῦν θοοὶ ἐςέ·] Sententia hæc duplici modo accipi poteſt: Vel, ut *Lycios* ad fortiter ſe gerendos adhortetur *Sarpedon: Jam acres eſtote!* Vel, ut eorum ignaviam increpet, quod in pugna ſegnes eſſent, in fuga celeres: *Jam celeres eſtis.* Atque ita *Euſtathius*: Ὀνειδίζει δὲ ὁ λόγος, τὺς ἀνδρίζεσθαι μὲν βραδεῖς, ὀξυκινήτυς δὲ φεύγειν. CLARK. Hoc ſenſu, qui ſane melior, interrogative capienda ſunt hæc verba. Schol. autem MS. Lipſ. priori ſenſu accipit. ERN.

v. 427.

Ἔκθορε δίφρε, deſiliit de curru.

v. 428.

Ἀιγυπιοὶ — κλάζοντε] *Duo* ſcilicet *vultures*.

Γαμψώνυξ, χος, *vel* γαμψώνυχος, ε, ὁ, ἡ, cui curvi ſunt ungues, unguibus aduncis. a γαμψὸς, ἡ, ὀν, incurvus, inflexus, aduncus: & ὄνυξ, χος, ὁ, unguis, ungula.

Ἀγκυλοχείλης, ε, ὁ, curva habens labra, curvum habens roſtrum. ex ἀγκύλος, η, ον, curvus, aduncus: & χεῖλος, labrum.

v. 429.

Μεγάλα κλάζοντε, ingentem clangorem edentes.

Κλάζω, clamo, vociferor, clango, ſtrido.

v. 430.

Κεκλήγοντες, clamantes. v. κεκλήγω, clamo, clango, fremo. a κλάζω.

v. 434.

Μοῖρ', fatale, *vel* in fatis (*ſit.*)

v. 435.

Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, in duas autem partes mihi cor fertur, bifariam autem animus mihi fertur.

Μέμονε] διανοεῖται. *Schol.* μέμονα, *E.* 482.

Φρεσὶν ὁρμαίνοντι, in præcordiis verſanti.

v. 436.

Ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης Θείω ἀναρπάξας, Utrumne ipſum vivum pugna e lacrymoſa Ponam abreptum,] *Homerus querentem Jovem inducit, quod Sarpedonem filium a morte contra fatum eripere non poſſet.* Cic. de Divinat. Lib. 2. At non hic *querentem* inducit Jovem, quod filium a morte liberare *nequeat*; ſed *dubitantem*, an hoc ipſum facere *oporteat* contra fatum. Ut recte obſervavit *Victorius*, *Var. Lect. Lib.* 34. *cap.* 24. CLARK.

v. 437.

Ἐνὶ πίονι δήμῳ] ἐν πολλῷ καὶ εὐδαίμονι δήμῳ. *Schol.*

v. 442.

Θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι, a morte triſti liberare.

Ἐξαναλύω, eripio, libero.

v. 443.

Ἔρδ', Fac.

Ἐπαινέομεν, aſſentiemur, approbabimus.

v. 447.

Πέμπειν, abducendum *vel* educendum curare.

v. 450.

Ὀλοφύρεται, *vicem ejus* miſeratur.

v. 453.

Αἰὼν, vita. Vid. Δ. 478. & *E.* 685.

v. 454.

Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, κ. τ. λ. Mitte eum ut Mors ferat, &c. *Ordonnez à la Mort & au Sommeil de le porter en Lycie,*] Comment la Mort & le Sommeil porteront-ils Sarpedon? Homere n'a fait cette image que pour faire entendre que Sarpedon ſera ſi bien enbaumé, que dans le lit, ſur lequel on le portera, il paroîtra plûtôt un homme endormi qu'un homme mort. D'ailleurs il joint ici le Sommeil à la Mort pour faire entendre que la mort n'eſt qu'un ſommeil & un repos qui mene à une autre vie. Et cette idée me paroît fort belle en ce ſens-là. DAC.

v. 459.

Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κ. τ. λ. *Mais en même temps il fit tomber ſur la terre une pluye de ſang,*] Homere a connu que le fils de Jupiter mourant, toute la Nature devoit ſouffrir, & que des larmes de ſang devoient pleurer cette mort. Ce miracle eſt vraiſemblable pour Sarpedon qui étoit le ſeul fils de Jupiter qui fût dans les deux armées. EAD. Portentum, *pluvia ſanguinea*, ut ſupra Λ. 53. CLARK.

Ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta, ſtilla minuta & exilis. αἱματοέσσας ψιάδας, ſtillas ſanguineas, guttas cruentas.

v. 460.

Ἔμελλε φθίσειν, Erat interemturus.

v. 465.

Τὸν βάλε, Hunc (*inquam*) percuſſit.

Νείαιραν] Scribendum νειαίρην, quæ eſt forma Jonica, qua utitur Homerus aliis locis. ERN. Vid. ad *E.* 539.

v. 466.

Αὐτῦ — ἀπήμβροτε, ab illo (*Patroclo*) aberravit. v. ἀπαμβρότω, aberro.

v. 468.

Θυμὸν ἀΐσθων] Non *animam exſpirans*, quod poſt factum *v.* 502. *ſeq.* ſed *graviter anhelans.* ERN.

v. 469.

Μακὼν, ejulans, vociferatus. aor. 2. part. Act. v. μηκάω, *vel* μηκέω, hinnio, balo. *Vel*, in longum protenſus. a μῆκος, longitudo.

Ἀπὸ δ' ἔπλατο θυμὸς, avolavitque anima.

v. 470.

Τὼ δὲ διαστήτην, Duo autem *reliqui equi* diſſultabant. διαστήτην vid. ad *A.* 6.

Κρίγε, crepuit, ſtridorem edidit. aor. 2. ind. Act. *Jon.* pro ἔκριγε, v. κρίζω, ſtrido, ſtridorem edo.

v. 472.

Τοῖο μὲν — *Ac* hujus rei quidem —

v. 474.

Μαλάω, ῶ, vane tempus tero, fruſtra laboro, ſegniter ago. a μάτην, *adv.* fruſtra, in caſſum.

v. 475.

Τὼ δ' ἰθυνθήτην, Itaque *bini equi iterum* apte compoſiti ſtabant.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, retinaculum, habena, qua equus huc & illuc trahitur. a ῥύω, traho.

Τάνυσθεν, directi erant.

v. 476.

Τὼ δ', Illi vero. (*Patroclus & Sarpedon.*)

Ἔριδος πέρι θυμοβόροιο, pugna in exitioſa. Vid. ad *H.* 210. & 301.

v. 481.

Φρένες ἔρχαται] καθειργνυνται. *Euſtath.* Nempe ab εἴργω, non ab ἔρχομαι, deducitur ἔρχαται; ut recte hic annotavit *Barneſius.* CLARK. præcordia complectuntur, concluſa ſunt —. ἔρχαται, *Jon.* pro εἰργμένοι εἰσὶ. 3. plur. perf. ind. Paſſ. v. εἴργω, arceo.

v. 482.

Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις — πίτυς] Vid. ſupra ad *N.* 389. nec non Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 148.

v. 483.

Τήν τ'] *Quam ſcilicet.*

v. 487.

v. 487.

Ἔπεφνε, interficit.

v. 488.

Ἐν εἰλιπόδεσσι] *Varos inter tauros.* Vid. ad Z. 424.

v. 489.

Ὤλετο, Perit.

v. 491.

Κτεινόμενος] *Quum interficeretur.* CLARK. Immo *percuſſus*, vel *cæſus.* ERN.

Μενέαινε, indignante anima gemebat.

Ὀνόμηνεν, nomine vocabat: ἐξ ὀνόματος ἐκάλεσεν. *Schol.*

v. 492.

Πέπον, chariſſime.

v. 494.

Νῦν τοι ἐελδέσθω, Nunc tibi cordi ſit.

Πόλεμος κακὸς, pugna gravis.

Θοὸς, *h. l.* ſtrenuus, prælio impiger. *propr.* celer, agilis.

v. 496.

Ἀμφιμάχομαί τινος, pro aliquo pugno.

v. 497.

Ἐμεῦ πέρι μάρναο, pro me pugnes.

v. 498.

Κατηφείη, pudor. Γ. 51.

v. 500.

Νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα] Vituperat hic Homerum *Terraſſonus*, quod *Sarpedoném*, etſi longe a navibus abſentem, tamen *medias ſe inter naves occidiſſe* dicentem introducat. *Diſſert. ſur l'Iliade, Part. IV. cap. 6.* Verum, ut opinor, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα utrobique non eſt, *medias inter naves*, ſed *in certamine de navibus, ſtratum.* Atque ita hic accipit *Domina Dacier*: „Il me paroît que — νεῶν ἐν ἀγῶνι peut ſignifier fort naturellement, *à l'attaque des vaiſſeaux.*„ Alteram tamen explicandi rationem ſequitur *Euſtathius.* — CLARK. Contorta eſt Euſtathii ratio. Tolerabilior Daceriana. MS. Lipſ. habet, quod mihi olim in mentem venit, νέων. *Juvenes* Latinis ſunt milites, & apud Homerum αἰζηοὶ, Δ. 280. & alibi. ERN. Conf. O. 428.

v. 501.

Ἔχεο κρατερῶς, capeſſe *pugnam* ſtrenue.

v. 502.

Τέλος θανάτοιο κάλυψεν Ὀφθαλμοὺς, ῥῖνάς θ᾽] Ὁ δὲ θάνατος αὐτὸν ἔλαβε τοῖς τε ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ῥῖνας· ἐπεὶ οἱ τελευτῶντες οὐ βλέπουσιν, οὔτε ἀναπνέουσιν, οὔτε φρένας ἔχουσι. *Schol.*

v. 506.

Αὐτοῦ *hic* illic.

Σχέθον, detinuerunt.

v. 507.

Ἀνάκτων, dominorum *ſuorum.*

v. 508.

Φθογγῆς ἀΐοντι, vocem *amici* audienti.

v. 510.

Πιέζω, prehendo, premo, ſtringo, ſtringendo premo.

Τεῖρε, affligebat *eum.*

v. 511.

Βάλεν ἰῷ, inflixerat ſagitta.

v. 512.

Τείχεος — ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων, E muro — malum a ſociis propulſans.

v. 515.

Εἰς, Es.

— Δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ᾽ ἀκούειν·

— Potes autem tu undecunque auſcultare.

Homere avoit connu cette vérité que Dieu peut entendre de loin comme de près ceux qui l'invoquent ; il eſt par tout & il remplit tout. DAC. Nihil refert, *inquit*, meo quidem reſpectu, Apollo, ubi nunc moreris: quia quocunque in loco füeris, ſcio, Deum, qualis tu es, omnia exaudire poſſe, non ſolum propinquum, (eſſes tu autem mihi proximus, ſi Trojæ eſſes,) ſed etiam remotum, quod tu fores, ſi Lyciorum oræ te detinerent. Audis ergo meos luctus, quorum commiſeratione oro te, ut hunc Sarpedonem vulneratum, quandoquidem pater illius Jupiter curam filii abjecit, tu pro medendi facultate, cujus tu princeps & auctor es, ſanare digneris. Neque ſufficit, da præterea tantum roboris mihi, ut ejus mortem ulciſci poſſim. SPOND.

Ἀκούειν Ἀνέρι κηδομένῳ, audire virum dolentem. N. Hom. *h. l.* ἀκούω cum Dativo junxit.

v. 518.

v. 518.

Ἐλήλαται, transfixa eſt. perf. ind. Paſſ. *Attic.* pro ἤλαται, ἐλαύνω, agito, impello.

v. 519.

Τερσῆναι, Siccari. v. τερσαίνω, arefacio, ſicco. à τέρσω, *idem.* Βαρύθω, gravor, premor. a βαρὺς, gravis.

v. 520.

Σχεῖν ἔμπεδον, ſuſtinere firmiter.

v. 521.

Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν, Congreſſus cum hoſtibus.

v. 522.

Ἀμύνει, opem fert.

v. 523.

Ἄκεσσαι, ſana. v. ἀκέομαι, ἦμαι, ſano, medeor.

v. 526.

Ἀμφὶ, de.

Νέκυϊ κατατεθνειῶτι, cadavere mortuo.] Non eſſe hoc ταυτολόγον, ex Scriptoribus Tragicis liquet, quorum locutio ſermoni propior eſt: Ου μαρτυρήσει τοῦδ' ὁ κατθανὼν νέκυς. *Sophocl. Antig.* 525. CLARK.

v. 528.

Παῦσ', ſedavit.

v. 531.

Οἱ — ἤκουσε — εὐξαμένοιο, ſe — exaudiverat — precantem.

v. 540.

Ἀποφθινύθω *h. l.* perdo, deperdo.

v. 542.

Ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ.

Qui Lyciam tuebatur jusque dicendo & virtute ſua. Voilà un éloge digne d'un fils de Jupiter, & par là Homere fait entendre que c'eſt l'éloge que doivent meriter les Rois. Ils ne peuvent rendre leurs états floriſſans & les conſerver que par la valeur & par la juſtice. Par la valeur ils répouſſent leurs ennemis, & par la juſtice ils protegent leurs ſujets. DAC.

v. 544.

Πάρστητε, adeſte.

v. 545.

Ἀεικίζω, indecore ago, indecenter aliquem tracto, indignis

dignis modis accipio. 2.) contumelia adficio. ab ἀεικὴς, ἐος, ὁ, ἡ, non conſentaneus, indecens, indecorus.

v. 546.

Δαναῶν κεχολωμένοι, de Danais, *vel* ob Græcos irati.

v. 548.

Καἰακρῆθεν, *ſive* κατάκρηθεν, *adv.* a capite; in totum, penitus, prorſus, vehementer, funditus. a κάἰακρας, *adv.* Jon. κατάκρης, *pro* κατ' ἄκρας & κατ' ἄκρης, quaſi a ſummo, ſcil. ad imum. *h. e.* in totum, penitus. ab ἄκρα, ſumma, arx. *vel* a κάρα, *ſive* κάρη, caput. Aliqui κατάκρας *pro* κατὰ κράτος, *i. e.* vi, per vim.

Λάβε, occupavit.

v. 549.

Ἄσχετος, ϰ, ὁ, ἡ, intolerabilis. 2.) qui cohiberi nequit. ex α pr. & σχέω, *pro* ἔχω.

v. 551.

Ἐν δ', inter quas.

v. 552.

Ἰθὺς Δαναῶν, recta in Danaos.

Λελιημένοι, ardentes. Vid. ad Δ. 465.

Ἦρχε δ' ἄρα] *Præibatque, ut ſolitus eſt.*

v. 553.

Χωόμενος Σαρπηδόνος, iratus de Sarped. *vel* ob Sarped.

v. 554.

Ὦρσε, Concitabat *ad certamen.*

Λάσιος, ϰ, ὁ, ἡ, hirſutus, piloſus. *Etiam dicitur de* homine; & *quia hirſutum eſſe* virilitatis & animoſitatis *ſignum eſſe putatur*, cor *etiam* λάσιον *appellatur*, *i. e.* animoſum, virile. Λάσιον κῆρ] συνετὴ ψυχή. Περίφρασις, ὁ τρόπος. *Schol.*

v. 556.

Ἀμύνεσθαι, hoſtes propulſare.

Φίλον ἔςω, cordi ſit.

v. 557.

Ἀρείυς, ὅ ἐςιν, ἀρείονες, fortiores.

v. 559.

Εἰ, o ſi!

v. 561.

Ἀμυνομένων, *nos* propulſantium.

v. 565.

v. 565.

Maxima olim *contentio inter milites fuit, ut cadavera ſociorum hoſtibus prariperent:* ut liquet *h. l.* ex Sarpédone, & Patroclo *Il. XVII. v.* 120. & 256. *ſqq.* quos hinc Trojani, illinc Græci auferre conati non ſine magna cæde. Quod etiam a Perſis & Græçis factum cæſo Maſiſtio apud *Herodotum, Calliop.* ſ. *Lib. IX. c.* 25. FEITH. *L. IV. C. XV.* §. *III.*

v. 567.

Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε — Jupiter vero noctem perniciosam extendit ſuper] Homere appelle ici *nuit*, les tourbillons de pouſſiére épaiſſe qui s'élevent de deſſous les pieds des combattans & qui les empêchent ſouvent de ſe reconnoître. Voilà comme la belle poëſie ſait convertir les choſes les plus naturelles en miracles; ces deux armées ſont enſevelies dans la pouſſiére autour du corps de Sarpedon, c'eſt Jupiter qui verſe ſur elles une nuit obſcure pour rendre le combat plus ſanglant, & pour honorer les funerailles de ſon fils par un plus grand nombre de victimes. DAC. Non abjecit curam filii Jupiter, ut nuper autumabat falſo Glaucus, cum *hoc loco* immiſſa nocte, *i. e.* aëris denſitate & caligine quadam ex pulvere concitata Græcis quaſi tenebras offundat, ne ad Sarpedonis cadaver poſſint accedere. SPOND.

v. 568.

Ὄφρα, Ut.

Περὶ, de.

v. 569.

Ὦσαν, Moverunt loco: repulerunt.

v. 570.

Κάκιστος, ignaviſſimus.

v. 572.

Βουδείῳ] Βούδειον, πόλις Θεσσαλίας. *Schol.*

v. 573.

Ἐσθλὸς, ſtrenuus.

v. 574.

Ἱκετεύω, venio ſupplex, ſupplico, ſupplex oro. ab *ἱκέτης, ου, ὁ*, ſupplex, qui humiliter & more ſervili aliquid orat.

'Ες Πηλῆ' ἱκέτευσε] Eſt exquiſitum genus dicendi pro ἦλθε πρὸς Πηλῆα ἱκετεύσων, *ad Pelea venit ſupplicatum.* quod genus egregie illuſtravit Cel. Hemſterh. ad Ariſtoph. Plut. p. 456. ERN.

v. 575.

Πέμπον ἵπεσθαι, miſerunt comitem.

v. 577.

Τὸν ῥα] *Hunc, inquam.*

'Απτόμενον νέκυος, manum injicientem cadaveri.

v. 579.

"Αρα] *Ut ex tali vulnere neceſſe erat.* CLARK.

v. 581.

Φθιμένε ἑταίροιο, de interfecto ſocio.

v. 582.

"Ιθυσεν, Recta prorupit.

v. 583.

'Εφόβησε, fugatos perſequitur.

Κολοιὸς, ȣ̃, ὁ, graculus, monedula.

Ψὴρ, ρὸς, ἡ, ſturnus: *avis variis diſtincta maculis.* a ψαίρω, rado, frico, tergo, abſtergo.

v. 585.

"Εσσυο, Ruiſti in—.

'Εταίροιο, ob ſocium, de ſocio.

v. 587.

'Ρῆξεν - ἀπὸ, abrupit. Τοῖο, ejus.

v. 589.

'Ριπὴ *h. l.* jactus teli miſſi.

Ταναὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, & ταναὸς, ἡ, ὸν, protentus, extentus, promiſſus, longus. a τανύω, *idem quod* τείνω.

Τέτυκται, eſt *vel* habetur.

v. 590.

'Αφέῃ, emiſerit. aor. 2. ſubj. Act. *Jon.* pro ἀφῇ, v. ἀφίημι.

Πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ, 'Ηὲ καὶ ἐν πολέμῳ, connixus vel in certamine ludi, Vel etiam in pugna: *dans un combat de barriere ou dans un véritable combat.* DAC.

v. 591.

'Υπὸ *hic* propter.

v. 594.

'Ετράπετ'] Obſervandus hic maxime proprius *Vocis Mediæ* uſus:

uſus: *Convertit ſe.* Vide ſupra ad *A.* 199. & ad Γ. 141. CLARK.

v. 595.

Ἑλλάδι, in Hellade.

v. 596.

Ὄλβος, ου, ὁ, beatitudo, felicitas. 2.) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

Μετέπρεπε — excellebat inter —. Vid. ad *B.* 481.

v. 600.

Κεχάροντο, gaviſi ſunt. *Jon.* & *Poët.* pro ἐχάροντο. Poëtæ enim etiam Perfecti augmentum Aoriſtis ſecundis tribuunt.

v. 602.

Ἐξελάθοντο, obliti ſunt.

Ἰθὺς - αὐτῶν, recta - in eos.

v. 605.

Τίετο δήμῳ, honorabatur a populo.

v. 609.

Τεύξεσθαι, ſe aſſecuturum.

v. 611.

Πρόσσω, in anteriorem partem.

Καταχύπτω, inclino me. 2.) deorſum adſpicio.

v. 612.

Ἐνισκίμπτω, infigo. ex ἐν & σκίμπτω, nitor, innitor, incumbo.

Πελεμίχθη] Non *quaſſabatur*, ſed *contremuit.* Ita hunc motum ſeu hanc vibrationem exprimit *Virgilius.* ERN.

v. 615.

Ἐπεί ῥ'] *Quippe, ut dictum eſt,* — *v.* 610. CLARK.

v. 617.

Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα, Merione, cito certe te, ſaltatorem quantumvis *egregium*,] Bene Scholiaſtæ admonent, ſaltationem, quæ *pyrrhicha* diceretur, innui, quæ prodeſſet militiæ. ERN.

Apertiſſime olim *ſine pila ſaltabant juvenes virginesque manu junctæ*, in choro illo, qui Dædali illius apud Cnoſſum exemplo deſcriptus eſt in *clypeo Achillis. Iliad. XVIII. v.* 590. *ſqq.* Obſervat vero hic *Euſtathius*, vulgo cenſeri apud pleroſque, antiquitus morem fuiſſe, ut viri ac mulieres ſeorſum choreas agitarent; primum eos, qui cum Theſeo fuerunt

fuerunt ſervati, ſeptem adoleſcentes, totidemque puellas ἀναμὶξ, *promiſcue*, ſaltaſſe, duce ac præceptore Dædalo. *Dionyſius* vero *Halicarnaſſeus Lib. VII. Antiquit.* Rom. etiam notat *priſcum Græciæ ritum, ut juvenis ſaltaret cum armis, quem πυῤῥίχην dixerunt.* Nam in hac ſaltatione aureos *geſtabant enſes, ex argenteis faſciis dependentes:* οἱ δὲ μαχαίρας εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων. Hoc nimirum Cretenſibus erat patrium, ut teſtatur *Nicolaus* apud *Stobæum, Serm. CXLV. de Legib. & Conſuet.* Οἱ δὲ Κρητῶν παῖδες ἀγελάζονται κοινῇ, — — καὶ τὴν ἐνόπλιον Πυῤῥίχην ἐκπονοῦντες, ἥν τινα πρῶτος εὗρε Πύῤῥιχος Κυδωνιάτης Κρὴς τὸ γένος. *Cretenſium autem filii una congregari ſolent, & Pyrrichen in armis ſaltant: quam Pyrrichus Cydoniates natione Cretenſis primum inveniſſe dicitur.* Ita quoque *Scholiaſtes Homeri* ad *h. l.* Ἐπυῤῥίχιζον γὰρ τοῖς ὅπλοις οἱ Κρῆτες πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν. *In armis enim Cretenſium pueri pyrrichen ſaltabant, ut ad bellum exercerentur.* FEITH. *L. IV. C. V.* §. *IV.* Conf. FABRICII *Bibliogr. Antiq. Cap. XXII.* §. IX. Samml. verm. Schr. zur Beförd. der ſch. Wiſſenſchaften ꝛc. *Tom. I. p.* 179. *ſqq.* & 314. *ſqq.* item *Tom. II. p.* 32. *ſqq.* & 221. *ſqq.* des Hrn. Cahüſac hiſtoriſche Abhandl. v. der alten u. neuen Tanzkunſt. nec non *ibid. Tom. I. p.* 383. *ſqq.* Lucian vom Tanzen der Alten. aus dem Griechiſ. überſetzt.

v. 618.

Κατέπαυσε, compeſcuiſſet.

Εἰ σ' ἔβαλόν περ, ſi quidem te percuſſiſſem.

v. 620.

Χαλεπὸν, arduum *eſt.*

v. 621.

Σβέσσαι μένος] καθελεῖν τὴν δύναμιν, κτεῖναι. Schol.

Σεῦ ἄντα, te contra.

v. 622.

Τέτυξαι, es.

v. 623.

Βάλοιμι τυχὼν, percuſſero aſſecutus.

v. 626.

Ἐνένιπε, objurgavit. *Attica reduplicat.* pro ἤνιπε, v. ἐνίπτω, *idem quod* ἐνίσσω, dico: increpo, objurgo.

v. 628.

v. 628.

Πέπον, amice.

v. 629.

Νεκρῦ χωρήσυσι, A cadavere cedent.
Πάρος τινὰ γαῖα καθέξει, antequam aliquem terra tenebit.

v. 630.

Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμυ, ἐπέων δ' ἐνὶ βυλῇ·
Τῷ, ὔτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

In manibus enim finis pugnæ, verborum autem *finis* in concilio:
Quapropter haudquaquam oportet verba multiplicare, ſed pugnare.

Les conſeils veulent des paroles, & la guerre demande des actions; il n'eſt donc pas ici queſtion de parler, mais d'agir. DAC. Τέλος πολέμυ non eſt *finis belli*, ſed *ſumma belli*, i. e. quod maxime valet in bello, in quo belli bene gerendi ratio maxime ineſt. In altero membro debebat eſſe, βυλῆς δὲ ἐν ἔπεσι, ſed Poëta convertit orationem, ut ſolet facere, imitantibus certatim aliis, præſertim Hiſtoricis, in his Thucydide. Itaque non opus eſt intelligi χρείαν in ἐπέων, ut vult Gl. MS. Lipſ. ERN.

v. 633.

Ὄρωρεν, exoritur.

v. 634.

Γίνετ' ἀκυή, auditur. ἀκυή, ῆς, auditio, auditus.

v. 635.

Ὣς τῶν ὤρνυτο δῦπος, Sic horum excitabatur ſtrepitus,] Sic horribiles fingit hos Heroas, ut probabilius ſit, Trojanos ſic ad eorum adventum perculſos, ut ſalutem fuga petierint: quanquam accedet Jovis ipſius voluntas, qua timorem ipſi Hectori incutiet. Mira eſt autem Poëtæ ſolertia, qui ſic derepente viris animos injiciat, ut in momento pene commutentur ab altero habitu in alterum, aut in majorem excreſcant. Itaque nihil eſt huic Scriptorum generi nefas. SPOND.

Ἐυρυόδειος, εία, ειον, *vel* ἐυρυόδειος, υ, ὁ, ἡ, latas vias habens, late patens. Hinc ἐυρυοδείη, *Jon.* ex ἐυρὺς & ὁδός.

v. 636.

Ῥινὸς, ῦ, *h. l.* corium, pellis, cutis.

Βοῶν *pro* βοεῶν, a βοέη, pellis bubula : ſcutum *ſive* clypeus e corio bubulo factus.

v. 638.

Φράδμων, ονος, ὁ, ἡ, conſultus, circumſpectus, ſolers, peritus. a Φράζω, dico, memoro.

v. 639.

Ἔγνω, agnoſſet.

v. 640.

Εἰλυτο, obvolutus erat. v. εἰλυω, tego, involvo, obvolvo.

v. 641.

Ὁμίλεον, verſabantur.

v. 642.

Σταθμὸς, ȣ, ὁ, *h. l.* ſtabulum, caula.

Βρομέω, ῶ, fremo, murmuro. a βρέμω, *idem.*

Περιγλαγὴς, έος, ὁ, ἡ, lacte plenus, abundans. ex περὶ & γλάγος, *quo utuntur Poëtæ pro* γάλα, lac.

Πέλλα, *Jon.* πέλλη, ης, ἡ, vas, in quod lac emulgebant, mulctra *ſeu* mulctrale.

v. 644.

Ἄρ.] *Ut diximus, v.* 641.

v. 649.

Αὖτȣ *hic* illic.

v. 650.

Δηώσῃ, cæderet.

v. 651.

Ὀφέλλειν, augeret.

v. 657.

Φύγαδ' ἔτρεπε, in fugam vertit *ſe.*

v. 658.

Γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα, agnovit enim Jovis ſacras lances.] i. e voluntatem Jovis, cui cedendum. Schol. MS. Lipſ. (& ex eo Euſtathius iisdem pene verbis) laudant brevitatem dicti, qua uſum Homerum, ne & ipſe in tantis rerum anguſtiis ὀφέλλειν μῦθον videretur. Reſpicit Poëta ad dicta *Il.* Θ. 69. *K.* 354. ERN. Homere a déja employé ailleurs cette idée, pour faire connoître que Jupiter tient en ſes mains les ſorts de tous les hommes, & qu'il les peſe avec une balance toujours juſte : & comme ſon lecteur en eſt déja inſtruit, il la paſſe ici en deux mots pour

pour s'accommoder à la vivacité de l'action, qui ne lui donne pas le temps de faire une image plus detaillée. DAC.

v. 661.

Ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus, multitudo congregata: *acervus*.

v. 667.

Εἰδ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, Eja age nunc, dilecte Phœbe,] Ce que les Lyciens font pour embaumer le corps de Sarpedon, Homere par une idée tout-à-fait poëtique le fait executer par Apollon même, parce que comme ce Dieu eſt par ſa chaleur la cauſe de la corruption des corps, il l'eſt auſſi de leur conſervation par les aromates qu'il fait naître. DAC.

Κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον, atro ſanguine purga.

v. 668.

Ἐκ βελέων, e telorum acervo *ſublatum.*

v. 669.

Πολλὸν ἀπὸ προφέρων, Procul illinc efferens.

v. 670.

Περὶ - ἕσσον, induito. v. περι - ἕννυμι, induo, veſtio. (aor. 1. imper. Act. *Poët.* pro ἕσον.)

v. 671.

Πέμπε, Deducendum da.

Πομποῖσιν - κραιπνοῖσι, deductoribus - velocibus.

Φέρεσθαι, qui ferant.

v. 673.

Πίονι δήμῳ, *pro* ἐν πίονι δήμῳ. *v.* 683. *in* opulento populo.

v. 676.

Ἀνηκουστέω, ῶ, *cum Gen.* non audio. 2.) *h. l.* non obtempero, non ſum dicto audiens. ab ἀνήκουστος, ο, ὁ, ἡ, qui audiri nequit: qui non audivit. *quod* ex α pr. & ἀκούω, audio.

v. 682.

Ῥα] *Ut juſſi erant.*

v. 683.

Κάτθεσαν, Depoſuerunt.

v. 685.

Μετεκίαθε, inſequebatur.

Μέγ' ἀάσθη, magnum accepit malum: valde læſus eſt. Vid. ad Θ. 237.

v. 728.

Πεπληγέμεν, verberantem agere. *Jon.* pro πεπληγέιν, v. πεπληγω, percutio, ferio. a πλήσσω, *idem.*

v. 729.

Ἐν — Ἧκε, Immiſit.

Κλόνον, perturbationem.

v. 731.

Ἔα, omittebat.

v. 732.

Ἔπεχε, in — dirigebat.

v. 734.

Αἄζομαι, capio, prehendo, arripio, corripio.

v. 735.

Μάρμαρος, ου, ὁ, ἡ, albus, candidus.

Τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν, quod (ſaxum) ejus manus capiebat.

v. 736.

Ἐρεισάμενος, connixus.] πᾶσαν δύναμιν εἰσενεγκάμενος, καὶ ἐπιπεσών. *Schol.*

Χάζετο φωτός, aberat a viro, *quem petierat.*

v. 737.

Ἀλίωσε, fruſtra miſit. v. ἀλιόω, vanum *ſeu* irritum reddo. ab ἅλιος, ου, marinus. 2.) vanus, irritus.

Βέλος] νῦν φησι τὸν λίθον. *Schol.*

v. 738.

Ἀγακλῆς, ῆος, ὁ, ἡ, valde celebris, inclytus, illuſtris. ex ἄγαν & κλέος, κλέους, τὸ, gloria.

v. 740.

Σύνεαξεν, confregit. aor. 2. ind. v. συναιρέω.

Ἔσχεν, reſtitit: impedivit.

v. 744.

Ἐπικερτομέω, ῶ, maledictis *ſeu* probris inceſſo ſuper aliqua re. 2.) falſum timorem incutere alicui cupio. 2.) deludo, derideo. ex ἐπὶ & κερτομέω, ῶ, convicior.

Ἐπικερτομέων] Livianum illud *ſimul verbis increpans*, quo in tali re uti ſolet, hinc ductum videtur. ERN.

v. 745.

Ἐλαφρός, levis, celer, velox, agilis.

Ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ, quum ita facile urinatur.

Κυβιστάω,

Κυβιστάω, ῶ, in caput me dejicio, iu caput ſalto. urinor, præcipito me, *propr.* in aquam. ruo, irruo, *ut* in hoſtes, in tela. a Κυβίζω, cubum facio.

v. 746.

Γένοιτο, eſſet.

v. 747.

Τήθεα, ων, τὰ, oſtrea. a τῆθος, εος, τὸ, oſtreorum genus. *quod* a τηθὺς, ύος, ἡ, terra.

Διφάω, ῶ, quæro, inveſtigo.

v. 748.

Δυσπέμφελος, ου, ὁ, ἡ, trajectu difficilis. 2.) *h. l.* valde turbatus, tempeſtuoſus. ex δυς & πέμπω, mitto.

v. 747. 748.

Piſcatui etiam veteres Heroas fuiſſe addictos, *Athenæus Lib. I.* arguit ex ſociis Ulyſſis, *Odyſſ. XII. v.* 331. *ſq.* qui venati

Ἰχθῦς ὄρνιθάς τε φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, — — —
Piſces avesque charas, quodcunque in manus veniſſet,
Uncis hamis. — — — —

Eo refert, quod *Il. V.* 487. *ſq.* Sarpedon Trojam in poteſtatem hoſtium redactam retis capturæ ſimilem dicit.

Μήπως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε.
Ne forte veluti nexibus lini capti omnia trahentis,
Hoſtibus captura & præda ſitis.

Alii ad aves hoc referunt, nonnulli ad feras. Sed enim & *oſtreorum* capturam *Homerus* aperte docet *h. l.* ubi Cebrionis lapſum e curru confert cum urinatore deſiliente e navi.

Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
Νηὸς ἀποθρώσκων· — — — —
Multos ſatiare poſſet vir hic oſtrea quærens,
Nave deſiliens. — — — —

FEITH. *L. IV. C. II. §. IV.*

v. 750.

Κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator, qui ſe in caput dejicit, urinator. a κυβιστάω, ῶ. Ἐν *hic* inter.

Ἔασιν, ſunt.

v. 751.

Ἐπὶ (*ſeq. Dat.*) βεβήκει, invaſit. (*ſeq. Acc.*)

v. 752.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. *pro* οἵμημα. ab οἱμάω, impetu feror *vel* impetum facio in aliquem.

v. 753.

Ἔβλητο, Vulneratur.

Ὤλεσεν, perdit.

v. 754.

Ἆλσο μεμαὼς, inſiliiſti ardens.

v. 756.

Τὼ περὶ — Hi duo de —.

Δηριν θήτην, pugnabant. ab *inuſit.* δηρίνω, contendo, pugno.

v. 757.

Ὧτ' ὄρεος — Qui *in* montis —.

v. 758.

Μέγα φρονέοντε μάχεσθον, magnis animis pugnant.

v. 761.

Ἴεντ', *pro* ἵεντο, Cupiebant } N. 501.
Ταμέειν, incidere. }

v. 762.

Κεφαλῆφιν — λάβεν, capite — prehendit.

Μεθίει, dimittebat.

v. 763.

Ἔχεν ποδὸς, tenebat pede.

v. 765.

Ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν, certant inter ſe.

v. 766.

Πελεμιζέμεν, concutere. v. πελεμίζω. Δ. 535.

v. 767.

Τανύφλοιος, ου, ὁ, ἡ, corticoſus, corticem habens amplum *ſeu* longum, *i. e.* longa & ampla arbor. ex τανύω, *idem quod* τείνω; & φλοιὸς, ου, ὁ, cortex.

Κράνεια, *vel* κρανεία, ας, ἡ, cornus, *arbor.*

v. 768.

Πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον, altera alteri affligunt.

v. 769.

v. 769.

Πάταγος — fragor *exoritur.*

Ἀγνυμενάων, inter frangendum, dum franguntur.

v. 770.

Ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες, mutuis aſſultibus.

v. 771.

Οὐδ' ἕτεροι, neutri vero.

v. 774.

Ἐστυφέλιξε, contuderunt.

v. 775.

Στροφάλιγξ, γγος, ἡ, converſio, vertigo, gyrus, vortex. a στροφαλίζω, *idem quod* στρέφω, verto.

v. 776.

Μεγαλωστὶ, *adv.* late, ingenti ſpatio.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, ars *ſive* peritia equitandi. ab ἱππόσυνος, ου, ὁ, equeſter.

v. 779.

Μετανείσσομαι, *ſive* μετανίσσομαι, *item* μεταναίσσομαι, mutato loco vado, tranſeo. ex μετὰ & νείσσομαι, *ſeu* νίσσομαι, *idem quod* νέομαι, eo, redeo.

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, tempus, quo boves ſolvuntur a jugis: *igitur* tempus veſpertinum. ex βοῦς & λύω, ſolvo.

ERN. *Clav. Cicer.* in *Ind. Græco-Lat.* voc. Βούλυσις, *veſpera, tempus, quo boves ab aratro ſolent ſolvi.* ad Att. XV. 27. Ex Homero intelligi poteſt, veteres tempora diei appellaſſe ab iis rebus, quæ agi ſolerent. Et quoniam ruſtica tunc temporis vita erat hominum, ab opere ruſtico nomina partibus diei tribuerunt. Veſpera igitur dicta βούλυσις ſive βουλυτόν.

v. 780.

Ὑπὲρ αἶσαν, præter fatum.

Φέρτεροι, ſuperiores.

v. 782.

Ἐνοπὴ, tumultus.

v. 790.

Ἀντιβολέω, ῶ, occurro, obvius venio.

v. 792.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus, declivis, dependens.

Στρεφεδινέω, ῶ, in gyrum ago. στρεφεδίνηθεν, vertigine correpti ſunt. ex στρέφω & δινέω. Oculi alicui dicuntur στρεφεδινεῖσθαι, cum vertigine corripiuntur *ſeu* circumaguntur.

v. 795.

Μιάνθησαν, fœdatæ ſunt.

Ἔθειρα, ας, ἡ, coma, cæſaries. 2.) *h. l.* juba equorum.

v. 799.

Ῥύετ', Tuebatur: protegebat.

v. 800.

Φορέειν, ferendam.

Σχεδόθεν, *adv.* prope, cominus. a σχεδὸν, *idem.*

Ὄλεθρος, exitium: mors.

v. 801.

Ἄγη, fracta eſt.

v. 802.

Κεκορυθμένον, *ære* præmunita (haſta.) ſcil. χαλκῷ. quod plene habet *Il.* Γ. 18. Δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ. Item in δεδαϊγμένος *Il.* Τ. 319. teſte *Euſtathio*, ſubauditur χαλκῷ. BOS *Ell. Gr. p.* 360.

v. 803.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes usque demiſſus. talaris. a τέρμιος, ία, ιον, finalis, ultimus. *quod* a τέρμα, τος, τὸ, terminus, finis.

Τελαμὼν erat lorum coriaceum, & aliquando virga ahena, clypeum trajiciens, qua parte humeris pendebat, pro more antiquo; ut obſervat *Euſtathius* ad *Iliad.* Β. Hinc *Homerus* ait:

— — — αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
— — — *ſed ab humeris*
Clypeus cum loro in humum cecidit talaris.

POTT. *Tom. II. p.* 28. *ſq.*

v. 805.

Ἄτη, ης, *h. l.* ſtupor.

Εἷλε, occupavit: cepit.

Αὐθα-

Λύθεν - ὑπὸ, ſoluta ſunt: debilitata ſunt.

v. 808.

Ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura, ætas: adoleſcentia, juventus.

Ἡλικίην ἐκέκαςο — ſupra æquales ornatus erat —, æquales ſuperabat —.] Non vult ab ignavo homine percuti Patroclum Poëta, itaque Euphorbum iſtum breviter commendat a jaculandi equitandique peritia, ac pedum velocitate, (quam laudi militi dari, non eſt huic Vati novum,) quanquam decus illud videtur hac doloſa hoſtis vulneratione perimi. SPOND.

v. 810.

Βῆσεν, deturbavit. *Jon.* pro ἔβησεν. v. βαίνω.

v. 811.

Σὺν ὄχεσφι, curru vectus.

Διδασκόμενος πολέμοιο, diſcens præliari, *vel* artem præliandi. Atticorum propriam eſſe loquendi formam, verbis nomina cognata adjicere, in vulgus notum eſt. — Exinde vero accidit, ut nomen cognatum ἐλλιπῶς ſæpe ſupprimatur, atque ex contextu demum eruatur: Sic Homerus *h. l.* διδασκόμενος πολέμοιο, ſubint. διδαχήν. &c. BOS *Ell. Gr. p.* 3. *ſq.*

v. 822.

Μέγα — ἤκαχε, magno affecit dolore —. v. ἀκάχω, dolore, mœſtitia adficio.

v. 823.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, ἡ, indefeſſus, infatigabilis: viribus ingens.

Ἐβιήσατο χάρμῃ, urget pugnâ.

v. 825.

Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης, Fonte de exiguo.

v. 826.

Ἀσθμαίνοντα, anhelantem *aprum.*

Ἐδάμασσε βίηφιν, domat vi.

v. 829.

Οἱ ἐπευχόμενος, ſuper eum glorians.

v. 830.

Ἦπου ἔφησθα, credidiſti utique.

Κεραϊζέμεν, te vaſtaturum.] πορθεῖν. ὅιον, τοῖς κέρασι καταβάλλειν. *Schol.* Vid. ad *B.* 861.

Ἀμὴν,

Ἀμὴν, noſtram. *pro* ἡμετέρην. ab ἀμὸς, οῦ, meus; noſter.

v. 833.

Τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος — pro his enim Hectoris —] τούτων δὲ προπολεμοῦσιν οἱ τοῦ Ἕκτορος ἵπποι· τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ὁ Ἕκτωρ ἐπ' αὐτῶν ἐχόμενος. *Schol.*

v. 834.

Ὀρωρέχαται πολεμίζειν, contendunt pugnatum. ὀρωρέχαται eſt perf. ind. Paſſ. *Jon.* pro ὀρωρεγμένοι εἰσί, v. ὀρέγω, extendo.

v. 835.

Ὅς σφιν ἀμύνω, qui ab ipſis arceo.

v. 836.

Ἦμαρ ἀναγκαῖον, *le jour de la captivité*] L'expreſſion Grecque merite d'être remarquée. Homere dit, *le jour de la neceſſité*, ἦμαρ ἀναγκαῖον, c'eſt-à-dire, *le jour de l'eſclavage.* Le jour où l'on eſt forcé de faire tout ce qu'on ne voudroit point, & où l'on eſt reduit à la derniere ſervitude. ἦμαρ ἀναγκαῖον eſt oppoſé à ἦμαρ ἐλεύθερον, *au jour de la liberté.* Sophocle, imitateur d'Homere, a tiré d'ici ἀναγκαία τύχη, *le ſort de la neceſſité*, pour dire *la ſervitude.* DAC.

v. 839.

Μή μοι πρὶν ἰέναι, — πρὶν δαΐξαι, Ne mihi ante revertere, — quam diſcideris.

v. 844.

Ἤδη νῦν, Ἕκτορ, μεγάλ' εὔχεο. Jam nunc, Hector, magnis verbis gloriator.] Ce diſcours eſt très-fort & digne d'un Héros. Patrocle vaincu & mourant fait voir l'avantage qu'il a ſur ſon ennemi & les raiſons qu'il a de le mépriſer. DAC. Eludit optime Hectoris arrogantiam & jactantiam Patroclus, docens, ſe jam non illius ſola manu cadere, ſed de duplicis Dei robore: a quibus niſi armis ſuis ſpoliatus foret, non erat non ſolum ipſum Hectorem, ſed viginti Hectoras proſtraturus: tanta eſt morienti Heroi viva adhuc generoſitas. Itaque *paulo poſt* dicit

dicit Hectori: Σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις, i. e. *Tu tertius* a Jove & Apolline *me interimis.* Bella ſcilicet gloria & laudis ſeges, in qua demetenda Numina etiam affuiſſe oportuerit. Major itaque Hectoris hac morte, quam ipſi Patroclo, conciliata eſt ignominia. Dicit autem, ſe a Jove quoque armis ſpoliatum, cum tamen unius Apollinis *antea* meminiſſet Poëta. At vero in hanc etiam partem venit ipſe Jupiter, cum generalius animo concipimus, hodierno die Trojanis auxiliari Jovem, & propenſius in illos, quam in Græcos, ferri, ut acta comprobarunt. SPOND.

Σοὶ γὰρ ἔδωκε Νίκην Ζεὺς Κρονίδης] Il met Jupiter avec Apollon, Jupiter comme l'auteur & le maître du Deſtin, & Apollon comme celui qui execute ſes ordres. C'eſt-pourquoi il met plus bas, *le fils de Latone ſecondé par mon cruel Deſtin*, c'eſt-à-dire, ſecondé par Jupiter même, dont les decrets ſont la deſtinée des hommes. DAC.

v. 847.

Ἀντεβόλησαν, occurriſſent.

v. 848.

Αὐτόθ' ὄλοντο, hic periiſſent.

v. 850.

Ἀνδρῶν, E mortalibus: ex viris.

v. 852.

Δηρὸν, *adv.* diu.

Βέῃ, in vita progredieris. *pro* βιώσῃ. a βιώσομαι; *pro quo* βείομαι, ut X. 431. & omiſſo ι *metri cauſa* βέομαι.

Ἀλλά τοι ἤδη Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος κ. τ. λ. ſed tibi jam prope adſtat mors &c.] Homere fait prophetiſer ici Patrocle, parce qu'il étoit de l'opinion de ces anciens Philoſophes qui croyoient que l'ame dans le moment qu'elle va ſe degager des liens du corps qui la retiennent dans d'épaiſſes tenebres, lit ſeurement dans l'avenir & voit tout en Dieu, à qui elle commence à être reünie. C'étoit auſſi le ſentiment de *Socrate* qui allant à la mort dit aux

aux Atheniens dans ſon apologie: *Je veux vous predire ce qui vous arrivera; car me voila dans le moment où les hommes ont les vûës les plus ſûres & ſont plus capables de prophetiſer, &c.* DAC.

v. 854.

Δαμέντ', domando: necando.

v. 856.

Ῥέθος, εος, τὸ, membrum, quævis pars corporis.
Ἄϊδός δὲ βεβήκει, ad orcum deſcendit.

v. 857.

Ὃν πότμον γοόωσα, ſuam ſortem lugens.
Ἀνδροτῆς, ῆτος, ἡ, virilitas, virilis fortitudo, robur virile. *Alii legunt* ἀδροτῆτα· ab Ἀδροτὴς, ῆτος, magnitudo: robur: proceritas. ab ἁδρὸς, ρὰ, ρὸν, multus, magnus, validus.

v. 861.

Φθήῃ — ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι, Præveniat — animum perdere: Prior — animam perdiderit. Φθήῃ, aor. 2. ſubj. Act. *per Epentheſ.* τῦ η, pro φθῇ, v. φθῆμι, *pro* φθάω, prævenio.

v. 864.

Μετ' — βεβήκει, in — ibat.

v. 867.

Οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, quos Peleo dii dederant.] Car aux noces de Thetis & de Pelée, tous les Dieux ſelon la coutume firent des preſens au marié. Neptune lui donna des chevaux, Vulcain des armes, &c. DAC.

IN

IN P. ILIADIS.

V. 4.

Ἀμφὶ — αὐτῷ βαῖν', Ipſum circumiens protegebat.

Ἄρ] *Ut par erat.*

Πόρταξ, ακος, ὁ, ἡ, vitulus, vitula, juvencus, juvenca. a πόρτις, ιος, ὁ, ἡ, *idem.*

V. 5.

Πρωτοτόκος, ε, ἡ, quæ primum peperit, primipara, primum enixa. πρωτότοκος, ε, ὁ, ἡ, primogenitus, qui primo partu editus fuit.

Κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, lugens, querulus, lamentabilis, funeſtus. a κινύρομαι, voce querula lugeo *ſeu* lamentor, lugubri voce queror.

Εἰδυῖα τόκοιο, experta partum.

V. 7.

Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, Prætendit autem ipſi haſtamque —.

V. 10.

Ἄρ] *Proinde* —.

V. 16.

Τῷ, Quare.

V. 19.

Καλὸν, honeſtum, decorum *eſt.*

Ὑπέρβιον, *adv.* ultra vires: ſuperbe. *Schol.* ὑπερβίως, ὑπερηφάνως. ab ὑπέρβιος, ε, ὁ, ἡ, omnem vim excedens.

Εὐχετάομαι, ῶμαι, *h. l.* glorior, jacto me.

V. 20.

Πόρδαλις, ιος, *Jon.* pro πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, panthera. a πάρδος, ε, ὁ, pardus.

V. 23.

Φρονέεσιν, ſpirant: ſuperbiunt.

V. 25.

Ἀπόνημαι, utilitatem ex aliqua re capio, fructum alicujus rei percipio, fruor. ex ἀπὸ & ὄνημαι, juvor.

Ὄνημι, ὄναμαι, vitupero, probris inceſſo, deſpicio.

Ὑπομένω, exſpecto.

V. 27.

Κιόντα, reverſum.

v. 32.

Πρίν τι κακὸν παθέειν, Antequam aliquod malum paſſus fueris.

— — Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

— — *Factum vero & ſtultus agnovit.*

Les fous ne connoiſſent le mal, que quand il eſt fait. DAC. Sapientiæ eſt & prudentiæ, ſibi ita providere, & tam caute rem ſuam agere, ut nullus ſit poſt factum pœnitentiæ locus; alioqui ſera eſt illa cautela, qua tum demum inſtruare, cum res confecta eſt. Sic Epimetheus poſt apertam Pandoræ pyxidem ſapuiſſe dicitur, unde ἁμαρτίνοος & ὀψίνοος appellatur. Sic quoque Phryges, ut eſt apud *Andronicum.* Sic piſcator ille apud *Sophoclem*, ut retulit *Zenodotus*, læſus a piſce ſcorpione. Itaque eventum ſtultorum magiſtrum Fabius apud *Livium* appellavit. Primus autem *Homerus* hæc omnia edocuit hac ſententia, quam item *Heſiodus* paululum immutatam enuntiavit:

— — παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

— — ſtultus vero malo ſuo diſcit.

Ἐργ. καὶ Ἡμερ. I. 216. Repetit *Homerus* ipſe infra *Iliad.* Υ. SPOND.

Ῥεχθὲν, τὸ, factum. a ῥέζω, facio.

v. 34.

Τίσεις Γνωτὸν ἐμὸν, ultionem dabis Fratri meo, pœnas dabis pro Fratre meo.

v. 36.

Solenne fuit ante nuptias domum ædificare; unde h. l. uxor, quæ ſtatim poſt nuptias virum amiſit, dicitur ab Homero *nova in domo vidua.*

Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,

Viduaſti autem uxorem in conclavi thalami recentis.

POTT. *Tom. II. p.* 226. *ſq.* Vid. etiam ad *B.* 701.

v. 37.

Ἀρητὸς, ὴ, ὸν, funeſtus, noxius, pernicioſus. ab ἀράομαι, damno adficio. Pro ἀρητὸν alii legunt ἄρρητον, quod, ut *Cel.* ERN. inquit, certe eſt uſitatius epitheton & aptius, in tali re, quam ἀρητόν. Eſt autem

Ἄρρητος, ου, ὁ, ἡ, non dictus, inauditus, ineffabilis. ex α pr. & ῥέω, dico.

Γόος,

Γόος, ȣ, ὁ, luctus.

Ἔθηκας, feciſti.

v. 38.

Δειλὸς *h. l.* miſer.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, requies. 2.) *h. l.* finis. v. καταπαύω, coerceo: finio.

Γενοίμην, eſſem: fierem.

v. 39.

Ἐνείκας, ferens, reportans. Vid. ad *I.* 306.

v. 40.

Ἐν χείρεσσι βάλω, in manus dedero.

v. 42.

Ἀδήριτος, ȣ, ὁ, ἡ, non contentioſus, contentione carens. *h. l.* prælii *vel* certaminis expers. ex α pr. & δῆρις, ιος, ἡ, pugna, prælium, contentio.

v. 47.

Στομάχοιο θέμεθλα, gulam imam.

v. 48.

Ἐπὶ - ἔρεισε, connixus imprimebat: nixus eſt.

v. 50.

Δȣ́πησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 147. ſq.

v. 51.

Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Sanguine ei rigabantur comæ.

Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, Gratiis ſimiles.] ἀντὶ τȣ̃, ταῖς τῶν Χαρίτων κόμαις ἴσαι. *Schol.*

v. 52.

Πλοχμοί θ᾽ οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ] Voici un Troyen qui employoit l'or & l'argent a orner ſa chevelure, ce qui a fait dire par *Pline* qu'il doutoit ſi les femmes avoient commencé à employer ces ornemens: *Eſt quidem apud eundem Homerum virorum crinibus aurum implexum; ideo neſcio an prior uſus a fœminis cœperit. Liv. XXXIII. Chap. I.* Il auroit pû encore appuyer ſon doute ſur la coutume des Atheniens qui mêloient parmi leurs cheveux de petites cigales d'or. DAC.

Πλοχμὸς, ȣ̃, ὁ, crinis plexus & intortus, cincinnus. a πλέκω, plecto, necto, connecto.

Σφηκόω, ῶ, ex lato & craſſo in anguſtum contraho. 2.) *h. l.* conſtringo, cingo. a σφὴξ, σφηκὸς, ὁ, veſpa.

v. 53.

Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ] Il compare un guerrier jeune & beau à un olivier plûtôt qu'à un autre arbre, parce que l'olivier conſerve toujours ſa beauté, & que les Orientaux ne trouvoient pas de plus bel arbre. C'eſt-pourquoi *David* promet par recompenſe à l'homme de bien des enfans qui ſeront autour de ſa table comme de jeunes oliviers : *filii tui ſicut novellæ olivarum. Pſeau. CXXVII.* & dans l'*Eccleſiaſtique* la ſageſſe ſe compare elle-même à un olivier, *Quaſi oliva ſpecioſa in campis.* „comme l'olivier qui „fait l'ornement des champs. DAC.

Ἔρνος, εος, τὸ, planta, germen.

Ἐλαία, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, oliva, *arbor.*

v. 54.

Ἀναβέβρυχεν, ſcaturit. v. ἀναβρύχω, ſcaturio, ſubſilio, ex ἀνὰ & βρύχω, frendo, ſtrideo.

v. 55.

Δονέω, ῶ, agito, moto.

Βρύει ἄνθεϊ λευκῷ, pullulat *ea* flore albo.

Βρύω, ſcateo : germino : floreo.

v. 58.

Βόθρου-ἐξέστρεψε, Foſſa-evertit *vel* evulſit.

Βόθρος, ου, ὁ, fovea, ſcrobs.

v. 65.

Δηῶν, Dilanians.

v. 66.

Ἰύζω, clamo.

v. 70.

Φέροι, abſtuliſſet.

v. 71.

Ἀγάσσατο, invidiſſet. v. ἀγάζομαι, *h. l.* invideo.

v. 72.

Ἐπῶρσε, in — incitavit.

v. 73.

Κικόνων] Κίκονες, ἔθνος Θρᾳκῶν. *Schol.*

v. 75.

Ἀκίχητος, ου, ὁ, ἡ, quem non poſſumus adſequi, qui comprehendi nequit. Hinc ἀκίχητα, *adv.* fruſtra, cum quem ſequimur, & non aſſequimur. ex α pr. & κιχάνω, *vel* κιχέω, invenio, adſequor, comprehendo. Ἀκί-

Ἀκίχητα διώκων, quos non aſſequeris perſequens.

v. 76.

Ἀλεγεινοὶ — δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι, difficiles — domitu & equitatu.

v. 77.

Ὀχέω, ῶ; veho, porto. ὀχέομαι, ῦμαι, vehor, portor, equito. ab ὄχος, ου, ὁ, *vel* εος, τὸ, currus, vehiculum.

v. 81.

Παύω, *cum Gen.* finem impono *alicui rei.*

v. 83.

Φρένας - μελαίνας, mentem - profundam, *i. e. h. l.* fortem.

v. 91.

Λίπω κατὰ, dereliquero.

v. 93.

Μή τις μοὶ Δαναῶν νεμεσήσεται, — *Vereor*, ne quis mihi Danaorum ſuccenſeat. Ante μὴ cum Subjunctivo, vel cum Futuro Indicativi ſæpe deficit Φοβοῦμαι, vel δέδοικα. ita Σ. *v.* 8. *Odyſſ. E.* 467. BOS *Ell. Gr. p.* 461. item *p.* 413.

v. 95.

Αἰδεσθεὶς, Præ verecundia *fugæ.*

Μήπως με περιστείωσ', (*pro* περιστείωσι,) *metuo*, ne qua me circumveniant *vel* circumdent. περιστείωσι *Poët.* pro περιστέωσι, & hoc *Jon.* pro περιστῶσι, aor. 2. ſubj. Act. v. περιΐστημι, circumſto: circumdo.

v. 98.

Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλει, πρὸς δαίμονα, φωτὶ μάχεσθαι,
Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.

Quandocunque homo velit, adverſus Deum, cum viro pugnare,
Quem Deus honorat, ſtatim in eum magna clades devolvitur.

Toutes les fois qu'un mortel oſe combattre contre un homme que le bras puiſſant de Dieu ſoûtient, il court à ſa perte, & reçoit bientôt le châtiment de ſa folle témérité. DAC.

Πρὸς δαίμονα, eſt *adverſo Deo*, *invito Deo*, ἐναντιωθέντος Θεοῦ. Sic eſt etiam paullo poſt *v.* 104. ERN.

v. 101.

Χωρήσαντ', *pro* χωρήσαντα, cedentem.

Ἐκ θεόφιν πολεμίζει, Deo jubente pugnat.

v. 102.

Πυθοίμην, audirem : audire potuero.

v. 103.

Ἐπιμνησαίμεθα χάρμης, reminiſceremur pugnæ.

v. 104.

Ἐρυσαίμεθα, eriperemus : eripere poterimus.

v. 105.

Κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη, inter mala ſane melius eſſet.] Electio etiam in malis eſt, non quatenus mala ſunt per ſe, at quatenus malum altero malo minus eſt: quod in bonis etiam cenſetur reſpectu majoris. Alíoqui electio proprie boni eſt, non mali. SPOND.

v. 107.

Ἄρ] *Ut ſolitus eſt.*

v. 109.

Ἐντροπαλιζόμενος, Subinde ſe convertens. Vid. ad Z. 496.

v. 110.

Ὄν ῥα] *Quem ſcilicet* —.

Δίωνται, abigunt. a δίω, expello, abigo.

v. 112.

Παχνόω, ῶ, congelo, gelu conſtringo, conglacio. *Metaph.* autem dicitur ἦτορ παχνοῦσθαι, *i. e.* cohorreſcere, cruciari, triſtari. a πάχνη, ης, ἡ, pruina, gelu.

v. 113.

Κίε, diſceſſit.

v. 114.

Ἴκετο ἔθνος, *pro* εἰς ἔθνος, venit ad agmen. Conf. BOS *Ell. Gr. p.* 480.

v. 120.

Περὶ — de — *pugnaturi.*

v. 121.

Προφέρωμεν, referre poſſimus.

v. 134.

Νήπι' ἄγοντι, ſcymnos ducenti.

v. 135.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. ab ἐπάγω, induco: impello, incito. ἀπὸ τοῦ ἐπάγεσθαι τοὺς κύνας.

v. 136.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, ſupercilium. ex ἐπὶ & σκύνιον, ου, τὸ, ſumma palpebra.

Κάτω

Κάτω ἕλκεται, *pro* ἕλκει, deorſum trahit.

v. 139.

Ἀέξω, augeo, accumulo.

v. 142.

Μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο, a bellica ſane virtute longe abes.

v. 143.

Ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, Certe te fruſtra *vel* ſine cauſa fama bona tenet.

Φύξηλιν ἐόντα, fugax cum ſis.

Φύξηλις, ιδος ὁ, ἡ, profugus, exſul. 2.) *h. l.* fugax; timidus. a φύξις, εως, ἡ, fuga: effugium.

v. 144.

Φράζεο, Conſidera.

v. 145.

Τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν. τοὶ *Dor.* pro οἱ, nom. plur. ἐγγεγάασι, præt. *ind.* Med. Vid. ad *Z.* 493.

v. 147.

Εἶσι περὶ πτόλιος, Ibit pro urbe.

Ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν Μάρνασθαι] *Quippe haud ei gratia fuerit tributa, qui pugnaverit*, &c. CLARK.

v. 152.

Τοὶ — αὐτῷ, tibi — ipſi.

v. 153.

Οἱ ἀλαλκέμεναι, ab eo arcere. ἀλαλκέω, ῶ, depello, propulſo, arceo. ab ἀλκέω, ῶ, arceo, auxilior.

v. 155.

Οἴκαδ' ἴμεν, *Suadeo*, domum ire.

Πεφήσεται, apparebit, manifeſta aderit. paulo poſt fut. ind. v. φάω, quod aliquando *idem* ſignificat *quod* φαίνω.

Πεφήσεται, interficietur. *O.* 140.

v. 156.

Πολυθαρσής, έος, ὁ, ἡ, multa fiducia præditus, animoſus, audax. ex πολὺς & θάρσος, τὸ, fiducia; audacia.

Ἐνείη, ineſſet.

v. 158.

Ἀνδράσι δυσμενέσι — ἔθεντο, Adverſus hoſtes — ſuſcipiunt.

Δῆρις, εως, ἡ, pugna, prælium, certamen.

v. 159.

Ἐρυσαίμεθα, traheremus.

V. 163.

Λύσαιαν, *Hoc* pretio redderent.
Ἀγοίμεθα, duceremus.

V. 164.

Τοῖο, ejus.
Πέφατ', interfectus eſt.

V. 166.

Ταλάω. ῶ, *hic* ſuſtineo, *i. e.* audeo.

V. 167.

Κατ' ὄσσε ἰδὼν, oculos intuitus.

V. 171.

Πέπον, amice.
Ἔφαμην, putabam.
Περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων τῶν, te prudentia ſuperare ceteros Eos.

V. 173.

Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, Nunc vero tuam reprehendo omnino mentem.] Tuetur ſeſe Hector, & illam ignaviæ calumniam longe a ſe amolitur, primumque inſipientem appellat Glaucum: quaſi minime intelligat, ſe non, quod timidus ac formidoloſus per ſe ſit, & cujusquam Græcorum, nedum ipſius Ajacis, quem ipſi anteponebat Glaucus, pugnam detrectet, fuga ſalutem petere; ſed quod divinitus illi hoc fugæ ſtudium incuſſum eſt. Novit enim Hector Jovis lances, ut *antea* a Poëta dictum eſt, *i. e.* jam in Græcorum partes victoriam propendere. Tamen ne Glauco ſententiam corroboret, ſi fugere pergat, adeo eſt honoris cupidus, & fugiens ignominiæ & dedecoris, ut etiam, Jove ipſo non probante, quod illi omnino exploratum eſt, in illos dimicationum æſtus denuo ſe conjiciat, unde nunquam emerſurus eſt. SPOND.

Οἷον ἔειπες, cum iſta dixiſti.

V. 174.

Φῄς, ais.

V. 175.

Οὔτοι, Nequaquam.

V. 180.

Κακὸς *hic* ignavus.

V. 181.

v. 181.

'Αλκῆς μέγα περ μεμαῶτα, bellica licet virtute promtiſſimum.

v. 182.

Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρ. θαν. Reprimam a defenſione Patrocli mortui.

v. 187.

Τὰ, quibus.

Πατρόκλοιο βίην, Patroclum fortem.

v. 189.

Δήϊος, ardens. a δαίω, incendo, uro.

v. 190.

Μεταϲπὼν, inſequutus. v. μετάϲπω & ομαι, inſequor. *Poët.* pro μεθέπομαι.

v. 192.

Πολυδάκρυτος, ου, ὁ, ἡ, lacrymabilis. ex πολὺς & δακρύω.

v. 197.

Γηρὰς, Jam ſenex. *pro* γηράσας. v. γηράσκω, ſeneſco.

'Εγήρα, ad ſenectutem pervenit. v. γηράω, ῶ, ſeneſco.

v. 198.

"Ουν] *Ut dictum eſt*, — *v.* 192.

v. 204.

"Επεφνες ἐνηέα τε, κρατερόν τε] Quel éloge funebre! & fait par qui? par Jupiter même. DAC.

'Ενηὴς, έος, ὁ, ἡ, bonus, benignus, placidus, mitis.

v. 205.

'Ου κατὰ κόσμον, contumelioſe.

v. 206.

"Ειλευ, abſtuliſti. *Dor.* pro εἵλου. aor. 2. ind. Med. v. αἱρέω.

Κράτος *hic* victoria.

v. 207.

Τῶν ποινὴν, ὅ τοι — Ejus compenſationem, quod tibi —.

v. 208.

Δέξεται, Excipiet.

v. 210.

"Εκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε'] *Hectori autem apta erant arma.* CLARK. Vid. ad Γ. 333.

v. 211.

Πλῆσθεν, impleta ſunt.

 v. 213.

v. 213.

Ἰνδάλλομαι, ſimilis videor. 2.) videor, appareo. ἰνδάλλετο, *Achilli* ſimilis videbatur. *pro* ἰνδάλλομαι. ab εἶδος, ους, τό, ſpecies, forma, facies.

Ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι] *Duobus* modis hoc intelligunt, ut refert *Euſtathius*. *Quidam* enim dicunt: Hector ſpeciem & imaginem ſui exhibuit aſpicientibus: neque tamen pro Hectore agnoſci bene potuit, cum ſua non geſtaret, ſed Achillis arma. *Alii* dicunt: μεγαθύμῳ Ἀχιλλεῖ ἰνδάλλετο, illum Dativum caſum ἐκ κοινοῦ repetentes. Eſt autem urbana ſatis hæc armorum immutatio, qua ipſi Græci eluduntur. Nam illis indutus Patroclus terrori fuit Trojanis, nunc ſub iisdem Hector Græcis varia damna inferet. SPOND.

v. 220.

Κέκλυτε, μυρία φῦλα — Audite, innumeræ copiæ] Servat morem illum ſexcenties jam in hoc Poëta uſurpatum Hector milites cohortandi, antequam ad prælium accedant, & manus conſerant: quia ſolent audaci Ducum oratione veluti ſtimuli quidam in animos militum injici, qui virtutem illorum excitent, cum intelligant, ſub animoſo quodam Duce ſeſe præliaturos. Alloquitur ergo auxiliares Trojanorum copias in genere ſub nomine περικτιόνων, remotas quoque non minus intelligens: *duo*que præſtat. *Primum* monet, ut fortiter Trojanos tueantur, ut ad eum finem etiam convocati fuerant. *Deinde* ſtatuit etiam præmium ejus virtuti, qui Ajacem expugnaſſet, in cujus debellatione tota vertebatur victoria. IDEM.

Περικτίων, ονος, ὁ, finitimus habitator, circumvicinus. *plur.* περικτίονες, vicini, accolæ, circumcirca habitantes. ex περὶ & κτίζω, condo, fabricor. *ſæpe pro* οἰκίζω.

v. 225.

Κατατρύχω, exhaurio. 2.) affligo, vexo. ex κατὰ & τρύχω, *idem.*

Ἐδωδή, ῆς, ἡ, cibus: commeatus. ab ἔδω, edo,

v. 226.

Ἀέξω *hic* recreo.

v. 228.

Ἡ γὰρ πολέμου ὀαριστύς] *Hic eſt luſus belli.* Horat. *Nimis longo ſatiate ludo.* Carm. l. 2. 37. ſive: *Hæ ſunt belli vices.* ERN.

v. 230.

v. 230.

'Ες — ἐρύσσῃ, ad — pertraxerit.

'Εἴξῃ δέ οἱ Αἴας, ceſſeritque ei Ajax.

v. 231.

'Αποδάσσομαι, *illi* tribuam.

'Αποδάζομαι, divido, diſtribuo, partior, impertio. ex ἀπὸ & δάζομαι, *idem.*

v. 229 — 231.

Duces ſoliti militibus præmia polliceri, ut ad bellica certamina vehementius concitarentur. Ita Hector *h. l.* ſpondet, ſe daturum ſpoliorum dimidium ei, qui Patrocli cadaver adduxerit. Agamemnon quoque Teucro munus honorarium pollicetur a capta Troja, tripodem, equos curules aut mulierem. *Il. VIII.* 289 — 291. FEITH. *L. V. C. XVI.* §. *VII.*

v. 233.

Βρίσαντες ἔβησαν, magna mole ferebantur. βρίθω, ſum gravis: ingruo, impreſſionem facio.

v. 234.

Δοῦρατ' ἀνασχόμενοι, Haſtis elevatis.

v. 235.

In νεκρὸν, quando pro *cadavere* ſumitur, intellige σῶμα, ut *h. l.* BOS *Ell. Gr. p.* 318.

'Υπ' — ἐρύειν, ab — trahere *vel* abſtrahere.

v. 242.

Μή τι πάθῃσι, ne quid *gravius* patiatur.

v. 244.

'Αναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος, manifeſtus imminet gravis interitus] Eleganti utitur antitheſi, quaſi dicat: Quanquam nubes illa Trojanorum, quæ capiti noſtro fere impendet, obſcuritatem & tenebras cauſatura videatur, tamen ex illa apparet manifeſto & ſplendide ſatis noſter interitus. Hinc jubet Menelaum ceteras copias accerſere, ut nimirum nubes illa nube quoque elidatur. SPOND.

v. 250.

Δήμιος, ἰα, ιον, publicus. δήμια *hîc adv.* publice. Οἵτε παρ' Ἀτρείδῃ — Δήμια πίνουσιν, qui juxta Atridem — publice præbitum *vinum* bibunt. *Qui recevez d'Agamemnon — la recompenſe de vos ſervices.* DAC.

Σημαίνω *h. l.* impero.

V. 251.

— Ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

— A Jove autem honor & gloria ſequitur.

Parce que Jupiter vous en a donné le commandement, car c'eſt de lui que viennent la dignité & la gloire.] C'eſt à mon avis le ſens de ce paſſage : ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ, &c. c'eſt Dieu qui donne la royauté, le commandement, la puiſſance: *Quoniam dominatur excelſus in regno hominum, & cuicunque voluerit, dabit illud.* Daniel IV. 14. Ceux qui ont reçû de lui ce ſacré caractere doivent donc l'employer à tout ce qui eſt grand & juſte. DAC. Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι —. *Il. B.* 197.

V. 252.

Διασκοπιᾶσθαι, diſpicere. *K.* 388.

V. 254.

Αὐτὸς ἴτω, ſponte prodeat.

V. 255.

Κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι, canibus ludibrium fieri.] Quæ enim in hoſtium poteſtatem veniebant cadavera, ea ſepulturæ honore non afficiebantur, ſed canibus & avibus dilanianda exhibebantur. SPOND. Vid. ad *A.* 3-5. *N.* 233.

V. 256.

Ὀξὺ, *h. l. idem quod* ὀξέως, celeriter, velociter, confeſtim.

Ὀϊλῆος, Oïlei *filius.*

V. 260.

Εἴποι, dicere poſſet.

V. 261.

Μετόπισθε, *h. l.* poſtea.

V. 262.

Πρῶτοι ψαν, priores *in eos* impetum fecerunt.

Ἀρ] *Ut ſolitus eſt.*

V. 263.

Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι] „Porphyrius in Scholiis MSS. „ad Iliada, olim penes doctiſſimum Iſ. Voſſium, obſer„vat, Solonem, qui in reliquis omnibus Homeri poëmata „fuerat æmulatus, cum ad hunc verſum perveniſſet, illius „& duorum ſequentium, quibus de hiſce Nili oſtiis a „Poëta agitur, admiratione motum, combuſſiſſe ſua Poë„mata. Idem quoque feciſſe Platonem. Id vero haud præ-

„tereun-

ereundum videbatur, quod alibi haud putem legi." ecb. *Spanhem. Notæ in Nubes Ariſtoph. ad v.* 271. CLARK. dem Victorius narrat e Scholiis MS. Homericis Var. ect. XXXVI. 13. ERN.

Προχοὴ, ῆς, ἡ, fluxus aquæ. *Unde* 2.) diluvium, inunitio. 3.) gurges. 4.) *h l.* oſtium, quo fluvius in mare funditur. a προχέω, profundo, effundo.

v. 264.

Βέβρυχεν, Fremit. v. βρύχω, frendo, ſtrideo: fremo. *icitur de* ſonitu maris.

Ποτὶ ῥόον, adverſus *ejus* fluentum.

v. 265.

Ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω, eructato mari extra.

v. 268.

Φραχθέντες, Septi. v. φράσσω, *vel* τλω, ſepio, munio.

Ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν λαμπρῇσι] Comme Jupiter a honoré a mort de Sarpedon en verſant une pluye de ſang, il honore ici la mort de Patrocle en répandant un nuage noir ſur les combattans, & ce nuage n'eſt que la pouſſiere même que le combat fait lever. Voilà comme la Poëſie releve & embellit tout. DAC.

v. 270.

Ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθηρε, *Car comme il n'avoit pas haï Patrocle pendant ſa vie*] C'eſt pour dire, *comme il avoit aimé.* Jupiter ne pouvoit ne pas aimer un héros comme Patrocle, qui à une valeur éprouvée joignoit beaucoup de bonté, car c'eſt l'éloge que Jupiter en a fait lui-même. Tous les hommes vaillans ne ſont pas aimez de Dieu, mais ceux qui joignent la bonté à la valeur, voilà ceux qu'il aime. DAC.

Ἐχθαίρω, odi, odio proſequor. ab ἔχθος, εος, τὸ, odium.

v. 272.

Μίσησεν &c.] Neutraliter accipiendum verbum: *Non placebat ipſi, Patroclum canibus prædam fieri.* ERN.

v. 275.

Προλιπόντες, relinquentes.

Ὑπέτρεσαν, trepidi fugerunt.

v. 277.

Τοῦ — Μέλλον ἀπέσσεσθαι, ab illo — Abfuturi erant.

v. 278.

Ἐλέλιξεν, convertit.

v. 279.

v. 279.

Ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο τῶν ἄλλων Δαν[illegible] qui ſuperabat quidem forma, ſuperabat & factis C[illegible] Danaos,

v. 280.

Μετὰ *hic* poſt.

v. 283.

Ἐκέδασσεν, diſſipat.

Ἑλιξάμενος, ſe ſubito impetu convertens.

v. 285.

Μετεισάμενος, aggreſſus.

v. 286.

Περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, Patroclum circumdederant.

Φρόνεον, ſperabant.

v. 289.

Ποδὸς εἷλκε, pede trahebat.

v. 295.

Ἤρικε, Sciſſa eſt. v. ἐρείκω, frango, confringo, cont[illegible] do: *item aliquando Neutraliter*, frangor.

v. 297.

Παρ' αὐλὸν, ubi haſtile ſpiculo induitur. αὐλὸς, ὁ; tibia: pars haſtilis, annulus fibulæ.

Ἀνέδραμεν, proſiliebat.

v. 298.

Ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] *Adeoque e manibus*.—.

v. 307.

Πανοπῆϊ, Panopeo.] Φωκίδος πόλις. *Schol.*

v. 310.

Ἀνέσχε, evaſit.

v. 313.

Περιβαίνω, *cum Dat.* circumeo. 2.) protego, defen[illegible]

v. 314.

Διὰ — Ἤφυσ', Penetrans hauſit.

v. 320.

Ἴλιον εἰσανέβησαν, In Ilium aſcendiſſent.

v. 321.

Ἕλον, retuliſſent: accepiſſent.

Καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν, etiam præter Jovis fatum.

v. 3

v. 324.

Κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ] *Euſtathe* conjecture d'ici que cet pytus étoit heraut, & que ſon fils Periphas avoit ſuivi : même profeſſion ſelon la coutume de ces temps-là; ar anciennement les enfans faiſoient le même métier que urs peres, ce qui n'étoit peut-être pas trop mauvais our les Etats. Au reſte les fonctions des herauts étoient le regler les ſacrifices & toutes les ceremonies, d'intervenir aux alliances & à tous les traitez, de convoquer es aſſemblées, d'impoſer ſilence au peuple, &c. DAC.

v. 325.

Κηρύσσων γήρασκε, Præconem agens conſenuerat.

Φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς, benevolis mentis conſiliis inſtructus.

v. 327.

Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ] Voici un des plus beaux & des plus orts endroits d'*Homere* & un de ceux qui ont été le lus défigurez par les traductions; il n'eſt pourtant pas bſcur, & Apollon y parle avec une clarté & avec une loquence digne de ce Dieu. Que peut-on imaginer de lus fort & de plus capable d'animer des troupes, que de ur dire : *J'ai vû des armées remporter par leur valeur & ar leur courage des victoires contre les ordres même du Deſtin ; & vous, à qui le Deſtin eſt favorable & pour qui Jupiter mêe combat, vous perdez par vôtre lâcheté tous ces avantages.* e ne voi pas que l'eſprit humain puiſſe aller plus loin, : voilà de ces traits que *Demoſthene* étudioit dans *Homere* z qu'il a ſû ſi bien imiter. DAC.

Καὶ ὑπὲρ Θεὸν] *Etiam invito Deo*, non refertur ad εἰρύσαισθε (ſenſus enim plane contrarius exiſteret,) ſed ad latentem in verbis εἰρύσαισθε Ἴλιον ſenſum, *Trojam perituram:* uomodo ſervare poſſitis Trojam, etſi invito Deo peritum. ERN.

v. 328.

Ὡς δὴ ἴδον, ut jam vidi.

v. 330.

Ὑπερδέα, *per Sync.* pro ὑπερδεέα. ab ὑπερδεής, έος, ὁ, ἡ, trepidus, metu ſuperior, pavore immotus. ex ὑπὲρ & ος, εος, τό, metus.

v. 331.

v. 331.

Πολὺ βέλτεραι, pro πολὺ μᾶλλον εὖ βέλτεραι. Sic bene etiam Latini per Ellipſin interdum omittunt. Cæſar B. G. L. I. c. 18. *Favere & cupere Helvetiis.* pro *bene cupere.* VOS *Ell. Gr. p.* 550. item *p.* 557.

v. 332.

Τρεῖτ *pro* τρεῖτε, fugitis territi.

Ἄσπετον, admodum.

v. 334.

Ἐσάντα, coram, palam. ex ἐς & ἄντα.

v. 341.

Πελασαίατο, admoverint.

v. 342.

Πολὺ προμάχων ἐξάλμενος, multo ante primos pugnatores proſiliens.

v. 347.

Ἰὼν, cum acceſſerat.

v. 351.

Ἀριστεύεσκε μάχεσθαι, fortiſſime ſe gerebat in pugna. Z. 460.

v. 354.

Εἶχε, poterat.

Ἔρχατο, obſepti erant. *Jon.* pro ἐεργμένοι ἦσαν. 3. plur. plusq. perf. Paſſ. v. εἴργνυμι, *vel* εἴργω, ι *ex diphthongo ablato.* Ἔρχαται Π. 481.

v. 355.

Πρὸ — ἔχοντο, prætendebant.

v. 357.

Νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει, a mortuo cedere ſinebat.

v. 359.

Μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, ſtrenue ipſum circumeuntes defendere.

v. 363.

Ἀναιμωτεὶ, & ἀναιμωτὶ, *adv.* ſine ſanguine. *Schol.* ἄνευ αἵματος καὶ φόνου. ex α pr. & αἷμα, τος.

v. 364.

Φθίνυθον, peribant.

v. 365.

Ἀλλήλοις — ἀλεξέμεναι, a ſe mutuo — arcere *vel* depellere.

v. 366.

v. 366.

'Ουδέ κε φαίης Ούτέ ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, ὔτε σελήνην,] ὑπαι δ' ἄν τις, ἀμφότερα τὰ ςοιχεῖα, ἥλιον καὶ σελήνην, ἐκλείπειν ἀπὸ τῆς ἀχλύος. *Schol.* — *Vous euſſiez dit que l'aſtre du jour & celui de la nuit avoient perdu leur lumiere.* DAC.

v. 368.

'Ηέρι - κατέχοντο μάχης ἔπι, Caligine occupabantur in prælio.

v. 371.

'Υπ' αἰθέρι, ſub aëre ſereno.

Πέπτατο, expanſus erat.

v. 372.

Πάσης Γαίης, ὐδ' ὀρέων, a toto Campo, neque montibus.

v. 373.

Μεταπαύομαι, interquieſco, alternis vicibus quieſco.

v. 375.

Πολλὸν ἀφεςαότες, Longe diſſiti.

v. 377.

Πεπύθην, audierant. 3. dual. plusq. perf. ind. Paſſ. *Jon.* pro ἐπεπύθην, v. πυνθάνομαι, audio, reſciſco. cujus perf. Paſſ. πέπυσμαι, ex πεύθω, *demto* ε.

v. 379.

Ἔφαντο, putabant.

v. 381.

Τὼ δ' ἐπιοσσομένω] ἐπιβλέποντες, καὶ φυλάσσοντες, μὴ ἑταῖροι προσκέκοιντο εἰς φυγὴν, μηδὲ ἀποθάνωνται. *Schol.*

'Επιόσσομαι, *hic* proſpicio: intueor. ex ἐπὶ & ὄσσομαι, *idem.*

Θάνατον καὶ φύζαν, cædem & trepidationem.

v. 386.

'Υπένερθεν, ſubtus.

v. 387.

Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο, Manusque, oculique, fædabantur.] Notanda eſt conſtructio verbi Singularis numeri cum nomine Pluralis: cui ſimilia exempla adducit *Euſtathius* ex *Heſiodo*, & ex *Epicharmo.* Sed illud noſtrum παλάσσετο poteſt conſtrui cum γύνατα, & analogice cum duobus ſequentibus generibus, ut docet *Euſtathius.* Illud autem μαρναμένοιϊν (*A.* 257.) intelligendum eſt de utroque exercitu. SPOND.

v. 389.

v. 389.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο] Nova & minus uſitata compa[ra]tione utitur, qualis fuit illa *antea* de celeribus equis. [Eo] autem tendit, ut diſtractum hinc & inde Patrocli cada[ver] ſignificet, quod corio comparat a pellariis, ſive mavi[s] coriariis (per λαὸς enim non quoslibet, ſed eos, quo[rum] rum eſt officii, intelligendum puto) extenſo & dilatato ubi primum illud pinguedine vel oleo madefactum eſt. Sicca enim minus facile diſtenduntur. IDEM.

v. 390.

Μεθύω, ebrius ſum, abundo aliqua re, obrutus ſum. Pellis taurina dicitur μεθύουσα ἀλοιφῇ, madens *ſeu* perfuſa pinguedine. a μέθυ, τὸ, vinum.

v. 391.

Ἄρα] *Proinde* —.

Διαστάντες, ſeorſum diſpoſiti.

v. 392.

Ἰκμὰς, ἀδος, ἡ, humor.

Ἔβη, exiit.

Δύνει, ſubit: ingreditur: penetrat.

v. 393.

Πολλῶν ἑλκόντων, Multis trahentibus.

v. 397.

Μῶλος - Ἄγριος, Tumultus - Atrox.

v. 398.

Οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη] On ne ſauroit donner à un combat une plus grande loüange que de dire, que ni Mars ni Pallas n'auroiént pû y trouver à reprendre: mais l'on peut dire que cette loüange eſt très-juſte car rien n'égale ni l'ardeur, ni l'ordre des combattans ni l'evidence avec laquelle Homere met devant les yeux tout ce qui paſſe. On ne lit pas, on voit. DAC.

v. 399.

Ὀνόσαιτ', vituperaſſet.

v. 401.

Κακὸν πόνον, exitialem laborem: noxium certamen.

v. 402.

Ἤδει, Sciebat.

v. 404.

Τό μιν, quare illum: διὰ αὐτόν.

Ἤλπετο, exiſtimabat.

v. 405.

Τεθνάμεν, Mortuum eſſe. *Jon.* & τεθνάμεναι, *Dor.* pro τεθνάναι, præſ. infin v. τέθνημι, pro θνήσκω, morior.

Ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν, ubi acceſſiſſet ad portas. ἐνιχρίμπτω, appropinquo. *pro* ἐγχρίμπτω.

v. 408.

Μητρὸς ἐπεύθετο, ex matre didicerat.

v. 409.

Ἀπαγγέλλεσκε] *Renuntiare ſolita erat.* Ita optime conſtat Temporum ratio. Vide ſupra ad *B.* 221. & ad *A.* 37. CLARK.

v. 410.

Ἐτύχθη, acciderat.

v. 413.

Ἐγχρίμπτοντο, concurrebant.

v. 415.

Ἧμιν, *Att.* pro ἡμῖν.

Εὐκλεὲς, honeſtum *eſt.* ἐυκλεής, έος, ὁ, ἡ, glorioſus, celeber.

v. 416.

Αὐτοῦ, hic.

v. 418.

Ἢ — μεθήσομεν, Quam *ſi* — permittamus.

v. 421.

Παρὰ, juxta, apud.

v. 422.

Ἐρωείτω πολέμοιο, recedat a pugna.

v. 424.

Σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς] Ἤτοι στερεὸς, ἢ ἀπὸ ὅπλων, τοῦ σιδήρου ψόφος. *Schol.*

v. 426.

Ἵπποι δ' Αἰακίδαο — κλαῖον,] La fable donne aux animaux tous les ſentimens des hommes, elle les fait pleurer, raiſonner, parler; à plus forte raiſon Homere avoit-il la liberté dans ſa fable de faire pleurer & parler les

chevaux immortels d'Achille. D'ailleurs ce Poëte anime tout, le ciel, la mer, les forêts, les javelots, les pierres; tout a des mœurs dans ſes vers, & c'eſt ce qui rend ſa poëſie ſi vivante, qu'on peut dire qu'auprès d'elle tout paroît languiſſant ou mort. *Virgile* a imité cet endroit d'Homere, lors qu'en parlant du cheval de Pallas, il dit:

Poſt bellator equus, poſitis inſignibus, Æthon,
It lacrymans, guttisque humectat grandibus ora.

Æneid. Lib. XI. v. 89. 90. DAC.

V. 430.

Ἐπιμαίομαι, *h. l.* urgeo, inſtigo.

Πολλὰ - πολλὰ - πολλὰ, Sæpe - ſæpe - ſæpe.

V. 431.

Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, *Poët.* ἀρειὴ, minæ, verba minacia, quibus imprecamur alicui. ab ἀρὰ, ᾶς, *aliquando* imprecatio, diræ.

V. 435.

Ἑστήκει, ſtat.

V. 437.

Οὔδει ἐνισκίμψαντε καρήατα, Solo admotis capitibus.

Ἐνισκήπτω, innitor, incumbo, inclino. *pro* ἐνσκήπτω. ex ἐν & σκήπτω, *item.*

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput.

V. 439. 440.

Coma etiam ζεύγλῃ *circulo* circa jugum revincta, ut *h. l.* in equis Achillis.

— — — θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
— — — *floridaque fœdabatur juba,*
Circulo profuſa juxta jugum ambobus.

FEITH. *L. IV. C. XI.* §. *I.*

V. 441.

Ἄερ] *Ut jam dictum eſt* —.

V. 443.

Δόμεν, dedimus.

V. 444.

Ἐστὸν, eſtis.

V. 445.

V. 445.

Ἔχητον, haberetis.

V. 446. 447.

Οὐ μὲν γάρ τι πυ ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.
Non enim quicquam alicubi eſt calamitoſius homine
Omnium, quotquot ſuper terram ſpirantque & moventur.

Audite, mortales, quid de vobis Numen illud ſupremum ſentiat. Faſtus veſter, veſtrum ſupercilium hac una voce deprimitur, aut deprimi debet, cum vobis ærumnoſius nullum ſit animalium genus, ipſo Deo & teſte & judice: adeo ut recte exclamarit *Empedocles*: ὢ πόποι, ὦ δειλὸν θνητῶν γένος ὢ δυσάνολβον. & huic reſpondent illa *Solonis*: ὐδὲ μάκαρες ὐδεὶς πέλεται βροτὸς, ἀλλὰ πονηροὶ πάντες ὅσυς θνητὺς ἠέλιος καθορᾷ. Sed & *Simonides*: πολύ γ' ἐστὶ πάντων ζῶον ἀθλιώτατον Ἄνθρωπος. Itaque monſtrum eſſe perpetuam felicitatem dicebat *Batho*: — ἐν δὲ τῷ βίῳ τέρας ἐστὶν εἴ τις εὐτύχηκε διὰ βίυ. Quæ ejusmodi apud hoc Scriptorum genus infinita ſunt. SPOND.

Ἕρπω, ſerpo, repo, repto.

V. 452.

Σαώσετον, ſalvum evehatis.

V. 453.

Σφίσι, iſtis. (*Trojanis.*)

V. 454.

Κτείνειν, Ut cædem edant.

V. 457.

Κονίην ὖδάσδε βαλόντε, pulvere in ſolum excuſſo.

V. 458.

Μετὰ *hic* in, inter. ita *v.* 460.

V. 459.

Τοῖσι δ' ἐπ', His autem *vectus.*

V. 461.

Φεύγεσκεν ὑπ', refugiebat.

V. 462.

Ἐπαΐξασκε, irruebat.
Ὀπάζω, *hic* perſequor. *v. ſeq.* διώκω, *idem.*

v. 463.

Ἀλλ' ἐχ ἥρει φῶτας, ſed non interficiebat viros.

Ὅτ' ἐσσεύαιτο διώκειν, cum impetum ſumebat ad per quendum.

v. 464.

Οὐ γάρ πως ἦν, Haudquaquam enim licuit.

Οἷον ἐόνθ', ſolus cum eſſet.

Ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ] ἤτοι μεγάλῳ, ἢ ἱερὺς ἐλαύνοντι ἵππ Schol.

v 465.

Ἐπίχω, inhibeo, cohibeo.

v. 469.

Νηκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, non lucroſus, inutilis. 2.) i piens. ex νὴ & κέρδος, lucrum.

v. 471.

Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεται, Quod ita in Trojanos pug

v. 476.

Ἐχέμεν, qui teneat.

Δμῆσις, εως, ἡ, ſubactio, domitio. 2.) ipſe dom actus. a δαμάω, domo.

v. 481.

Βοηθόος, ε, ὁ, ἡ, celer prælio. ex βοὴ, ῆς, clan pugna; & θέω, curro.

v. 487.

Προφανέντε, progreſſos: prodeuntes.

Κακὸς *h. l.* imbellis.

v. 488.

Ἐελποίμην αἱρησέμεν, ſperaverim *me* capturum.

v. 490.

Τλαῖεν, Suſtinuerint.

v. 492.

Βοέης εἰλυμένω ὤμες Αὐησι, tergoribus boum tecti hu ros Aridis.

v. 494.

Τοῖσι δ' ἅμα —. Ἤϊσαν. Cum his autem — Ibant.

v. 499.

Πλῆτο, *cum Genit.* repletus eſt. *ſeq. Abl.*

v.

v. 501.

Μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν, a me longe tene.

v. 502.

Ἐμπνείοντε μεταφρένῳ, inſpirantes in tergum : & *que je ſente toujours leur brûlante haleine ſur mes épaules.*] Car il veut être toujours à la tête de ces chevaux, de peur qu'Hector ne trouve jour à ſe mettre entre deux, & qu'il ne s'en rende par là le maître en le faiſant attaquer lui par ſes compagnons, & ſe jettant lui-même ſur Alcimedon qui ſeul ſur ce char ne ſeroit pas de grande defenſe. DAC.

v. 503.

Μένεος σχήσεσθαι, a robore temperaturum.

v. 504.

Πρίν — βήμεναι, Antequam — conſcenderit.

v. 509.

Τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεσθ', Mortui curam committite *iis.*

v. 510.

Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, Ut eum circumeuntes defendant.

Ἀμύνεσθαι, propulſent.

v. 511.

Νῶϊν — ἀμύνετε, A nobis — avertite *vel* propulſate.

v. 512.

Ἔβρισαν, ingruunt.

v. 515.

Ἥσω, Jaculabor. Vid. BOS *Ell. Gr. p.* 47.

v. 518.

Ἔρυτο, inhibuit.

Εἴσατο, tranſiit, penetravit. v. εἶμι, eo.

v. 519.

Ἔλασεν, trajecit.

v. 520.

Αἰζήϊος, ου, ὁ, juvenis, juvenilis. ab αἰζηός, οῦ, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget.

v. 521.

Ἐξόπιθεν κεράων, poſt cornua.

v. 522.

Προθορὼν ἐρίπῃσιν, ſaltu dato cadit.

v. 524.

Νηδύϊα, ων, τὰ, viſcera, inteſtina. a νηδὺς, ύος, venter, alvus, uterus.

v. 530.

Ὁρμηθήτην, concurriſſent.

v. 531.

Διέκρινεν, diremiſſent.

v. 533.

Ὑποταρβέω, ῶ, paveo, timeo, trèpido, ſubvereor.

v. 535.

Δεδαϊγμένον ἦτορ, laceratum corde. δαΐζω, divido, partior: diſcerpo, lanio.

v. 538.

Ὀλίγον γε, paululum ſaltem.

Μενοιτιάδαο θανόντος, de Menoetiade mortuo.

v. 539.

Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, Cor dolore levavi.] Hoc proprium eſt hominis, ulciſci ſeſe aut amicos, quærentis, animo ſemper affligtari, donec deſiderium ſuum expleverit: ut *h. l.* Automedon, mactato uno ex hoſtibus, in Patrocli ultionem ſublevatum ſe magno doloris pondere profitetur. Pariter *Theognis* loquitur. (*Sect. XI. v.* 361. *ſq.* Edit. Lipſ. 1750.)

Ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει, μέγα πῆμα παθόντος,
 Κύρν'· ἀπολλυμένου δ' αὔξεται ἐξοπίσω.

Viri cor minuitur, magnam injuriam paſſi,
 Cyrne; ulciſcentis vero augetur poſtea.

Et illud *Publii*:

Inimicum ulciſci, vitam accipere eſt alteram.

SPOND.

Χερείονά περ καταπέφνων, deteriorem licet interfecerim.

v. 541.

Ἂν — ἔβαινε, conſcendebat.

v. 542.

Κατα-εδηδὼς, qui voravit. præt. part. Med. v. κατέδω, comedo, conſumo.

v. 546.

Νόος ἐτετράπετ' αὐτοῦ, animus converſus erat, *vel* mens mutata eſt ejus.

v. 547.

Ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ, Veluti cum purpuream irin mortalibus extendit,] Car les Anciens prenoient ces arc-en-ciels extraordinaires pour un ſigne de guerre ou de tempête, tout de même que les cometes. Pallas, qui deſcend du ciel pour rallumer le combat, ne pouvoit être mieux comparée qu'à ce meteore. DAC. Vid. ad Λ. 27. 28.

v. 549.

Δυσθαλπής, έος, ὁ, ἡ, calefactu difficilis, frigidus. ex δυς & θάλπω, foveo, calefacio.

Ὅς ῥά τε] *Quæ ſcilicet* —.

Ἔργων — ἀνέπαυσεν, ab operibus — ceſſare facit.

v. 550.

Κήδω, contriſto, mœrore adficio, lædo, noceo.

v. 551.

Πυκάσασα, quum contexerat.

v. 558.

Ἑλκύω, traho: diſcerpo.

v. 561.

Γεραιὲ παλαιγενὲς, ſenex olim nate.

Εἰ γὰρ, Utinam.

v. 563.

Τῷ κεν, Ita equidem, tunc equidem.

v. 564.

Ἐσεμάσσατο, deſiderio percuſſit. v. ἐσμάσσω, τ7ω, *vel* σμάττω, imprimo: intus tango: mordeo, offendo. ex ἐς & μάσσω, tango.

v. 565.

Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, Sed Hector ignis horrendam habet vim.] Prudentiſſimus eſt bellator Hector, (Hoc enim illi vitio vertere non auſim, quanquam forte poſſim, ſi rem propius examinem,) qui temere in periculum ruat, aut cum fortiore congrediatur, niſi ſe Deorum auxilio tutum certiſſime ſciat: quanquam videatur viri magnanimi non eſſe, mortis metu pugnam detrecta-

detrectare, in qua præcipua fortitudinis pars verſat Habet tamen & hoc pietatis grave documentum, qu robur & audaciam præliandi a Numine pendere fat tur, quod ei etiam bene vertit. SPOND.

Ἀπολήγει Χαλκῷ δηϊόων, ceſſat Ære cædem edere.

v. 568.

Οἱ - ἠρήσαιτο, ſe - precatus eſſet.

Πάμπρωτα, *cum Gen.* ante.

v. 570.

Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν, *Et lui inſpire l dace d'une mouche*] Si Homere diſoit; *& lui inſpire force d'une mouche*, cela ſeroit ridicule à cauſe de la titeſſe de l'animal. mais il dit, *l'audace d'une mouche*, la mouche eſt de tous les animaux le plus audaci & le plus opiniâtre. Il n'y a nulle baſſeſſe dans c comparaiſon; un Héros peût être comparé à une m che, comme un ſage eſt comparé à une fourmi, c'eſt l'action, & non pas l'animal, qu'il faut conſider & c'eſt ce qui rend la comparaiſon noble. *Lucien* d l'éloge qu'il fait de la mouche, n'a pas oublié cet droit. D'ailleurs la mouche eſt un animal qu'il eſt l aiſé à la poëſie d'anoblir. *M. de la Fontaine* l'a fait l'appellant *Fille de l'air*. Homere a embelli divers droits de ſon poëme de pluſieurs comparaiſons to empruntées de la mouche, & les Anciens l'en ont lo DAC. Vid. etiam Hrn. Breitingers Abhandl. Gleichn. *p.* 402. *ſq.*

v. 571.

Ἐργομένη μάλα περ — licet abacta crebro a —.

Ἀνδρόμεος, εα, εον, virilis. 2.) humanus. ab ἀνήρ.

v. 572.

Ἰχανάα, appetit. *Poët.* pro ἰχανᾷ. v. ἰχανάω, ῶ, cupio, appeto, deſidero. ab ἴχω, habeo.

Δακέειν, mordere. aor. 2. inf. Act. *Poët.* pro δακεῖν δάκνω, mordeo: pungo.

Λαρός, ρά, ρόν, jucundus, dulcis, ſuavis, guſtu oculis gratus.

v. 573.

Θαέρσευς] θάρσευς.
Πλῆσεν, *cum Gen.* replevit. *cum Abl.*

v. 577.

Δήμου, Inter populares.
Εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, conviva. ab εἰλαπίνη, ης, ἡ, epulum.

v. 578.

Τόν ῥα] *Hunc utique —; Hunc, inquam —.*

v. 584.

Ἀβυδόθι, in Abydo.] ἐν Ἀβύδῳ. Ἄβυδος δὲ, πόλις Τροίας, ἐπὶ Ἑλλησπόντου. *Schol.*

v. 587.

Οἷον δὴ Μενέλ. ὑπέτρεσας, Cum ita nunc Menel. territus fugis.
Ὃς τό πάρος περ Μαλθακὸς] Tanti eſt, Deo auſpice præliari, qui validis robur adimit, imbecillibus addit, ut non ſine ſtupefactione hominum accidat, illos ab iſtis ſæpiſſime ſuperari. Nam, quid faciant homines, dicant cum talia Divi? Eſt autem ſubamara hæc Apollinis objurgatio, qua Hectorem vellicat, quod ipſe, qui vere fortis nomen mereatur, & hactenus in hoc certamine valide ſe geſſerit, adeo ut ipſe Menelaus illius congreſſum reformidaret: nunc illius adventu perturbetur, & paſſus ſit cadaver, pro quo tam cruente depugnatur, ante oculos ſibi eripi non ſine magno dedecore & ignominia. Huc accedit mors Podis ſocii ejus, qui ab eodem Menelao interemtus eſt. SPOND.

v. 588.

Μαλθακὸς, ἡ. ὀν, mollis. 2.) iners, remiſſus, ignavus, lentus. a μαλάσσω, mollio.
Ἀείρας, ſublatum auferens.

v. 593.

Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα] Ce Poëte fait entendre ici bien clairement que l'égide de Jupiter n'eſt autre choſe que les nuées groſſies d'orages, les tonnerres & les éclairs. DAC.

v. 595.

Μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, admodum grande intonuit.

v. 596.

Ἐφόβησε, in fugam vertit.

v. 597.

Ἦρξε φόβοιο, fuit dux fugæ.

v. 598.

Πρόσω τετραμμένος αἰεὶ, cum facie in hoſtem eſſet usque verſa.

v. 599.

Ἐπιλίγδην, *adv.* ſtrictim, in ſuperficie tantum, leviter. ex ἐπὶ & λίγδην, *idem.*

Γράψεν, perſtrinxit.

v. 600.

Σχεδὸν ἐλθὼν, prope accedens.

v. 611.

Ὅς ῥ'] *Qui utique —; qui videlicet —.*

v. 612.

Πεζὸς γὰρ] Int. de Merione, cum videantur pertinere ad Coeranum. ERN.

v. 613.

Μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν, magnam victoriam præbuiſſet.

v. 614.

Ἤλασεν, adduxiſſet.

v. 622.

Μάστιε, urge ſcutica *equos.* v. μαστίω, *Poët.* pro μαστίζω, flagello, flagris cædo.

v. 629.

Ὢ πόποι, ἤδη μέν γε — Eheu, jam quidem —] Hæc ab Ajace dicta ſunt, ubi ipſi Trojani, cum a cadavere adventu Menelai receſſiſſent, rurſum in Græcos impetum fecerunt. Magnanime autem facit, qui victoriam Trojanorum non ipſorum virtuti tribuit, ſed ab ipſo Jove derivat: ut moris eſt apud Poëtam: immo & pie omnino, qui nolit θεομαχεῖν, ideoque cedendum eſſe ſuadet: qualia *antea* vidimus. SPOND.

v. 631.

v. 631.

Ἄπτεται, feriunt : aſſequuntur.

Ἀφείη, *ea* emittit.

v. 635.

Ἐρύσσομεν, extrahamus.

v. 637.

Ἀκηχέδατ', *pro* ἀκηχέδαται, triſtantur : dolore adfecti ſunt. perf. ind. Paſſ. *Jon.* pro ἀκήχηνται, v. ἀκαχέω, triſtitia afficio.

v. 639.

Σχήσεσθ', Suſtenturos *nos.*

v. 640.

Εἴη, Utinam eſſet.

v. 641.

Πεπύσθαι, *cum Gen.* audiiſſe.

v. 643.

Ἀλλ' οὔπω δύναμαι — Atqui nondum poſſum —] Car il ne falloit pas envoyer le premier venu, mais un homme qui fût agreable à Achille. DAC.

v. 645.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι] Vid. Hrn. Breitingers Critiſche Dichtkunſt, *Tom. I. p.* 503. *ſq.*

v. 646.

Αἴθρη, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, ſerenitas aëris; ſuda tempeſtas. Cui opponitur ἀὴρ, *Poët.* ἠὴρ, ἔρος, aër tenebroſus, caligo.

v. 647.

Φάος, εος, τὸ, lumen, lux, dies.

v. 649.

Σκεδάζω, diſſipo, diſpergo, diſcutio.

Ἀπωθέω, ῶ, pello, depello, depulſo, amoveo.

v. 650.

Ἐπὶ-φαάνθη, illuſtrata eſt : apparuit.

v. 651.

Καὶ τότ' ἄρ] *Et tum deinceps —.*

v. 652.

Σκέπτεο, Circumſpice.

v. 654.

Ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ — Hortare vero, ut —] Ajax ch
ſit Antiloque preferablement aux autres, parce qu'il ét
le meilleur ami d'Achille & ſon compagnon, & q
étoit plus propre que perſonne à le conſoler en lui
nonçant cette facheuſe nouvelle. DAC.

Ἰόντα εἰπεῖν, ut profectus nunciet.

v. 658.

Κεκάμῃσι, fatigatus fuerit.

v. 659.

Ὅτε] *Qui ſcilicet.*

v. 660.

Πάννυχοι ἐγρήσσοντες, Totam noctem vigilantes,] R
dixit, nam, ut ait *Ælianus*, cum leo inſidias bubus
litur, ſuo robore prudenter utitur: nam noctu p
ciſcens ad ſtabula fortitudine ſua omnes quidem exte
unum ut arripiat. SPOND.

v. 670.

Ἐνηΐεια, ας, ἡ, benignitas, manſuetudo. ab ἐνηής,
ὁ, ἡ, benignus, placidus, mitis.

Δειλὸς *hic* miſer.

v. 671.

Μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus, placidus, mitis. a μειλι
verbis factove demulceo.

Πᾶσιν γὰρ ἐπίσταἶο μείλιχος εἶναι,] Il y a dans le G
il avoit appris à être doux à tout le monde pendant ſa
Et l'on pretend que les Philoſophes ont tiré
cette opinion que les vertus s'apprennent comm
ſciences. DAC.

v. 674.

Ὅν ῥά τε] *Quam ſcilicet —.*

v. 675.

Ὀξύτατον δέρκεσθαι, acutiſſime cernere. *plene:* κατ
τατον βλέμμα δέρκεσθαι, acutiſſimo vultu cernere.

(ἐκ) Ὑπουρανίων, inter aërias volucres.

V.

v. 676.

Πτὼξ, πτωκὸς, ὁ, ἡ, pavidus, timidus. 2.) *h. l. Subſt* pus. a πτώσσω, trepido, expaveſco.

v. 677.

Θάμνος, ου, ὁ, dumus, frutex, fruticetum, arbuſtum.
Ἀμφίκομος, ου, ὁ, ἡ, undique comas habens, late comans. 2.) undique frondoſus. ex ἀμφὶ & κόμη, coma.

v. 680.

Δινείσθην, verſabantur: vertebantur. v. δινέω, verſor, moveo me.

v. 689.

Πέφαται, occiſus eſt.

v. 692.

Εἰπεῖν, Nuncia.
Σαώσῃ, ſervet: integrum auferre poſſit.

v. 694.

Κατασυγέω, ῶ, averſor, odio proſequor. *h. l.* exhorreſco, extimeſco, horrore corripior. κατέστυγε, aor. 2. *vel* imperf. ab *inuſit.* στύγω.

v. 695.

Ἀμφασίη, *Poët.* metri gratia, *pro* ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmuteſcentia, ſtupor, præ quo loqui non poſſumus, quo vox & ſermo intercipitur. ex α pr. & φημὶ, loquor.

Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε, Diu vero eum inopia vocis tenuit.

Τὼ δέ οἱ ὄσσε Δακρυόφιν πλῆσθεν, eique oculi Lacrymis impleti ſunt.

v. 696.

Θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνὴ, liquidaque ei hæſit vox.

v. 697.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. ab ἐφίεμαι, mando, præcipio.

v. 705.

Ἀνῆκεν, excitavit.

v. 708.

Ἐπιπροέηκα, ad-miſi.

v. 709.

Ἐλθεῖν ἐς — Ut eat ad —

v. 710.

Ἰέναι, venturum.

v. 711.

Γυμνὸς, *h. l.* inermis.

v. 714.

Ἐνοπῆς] ἀθρόας μάχης. *Schol.*

v. 716.

Κατ' αἶσαν, recte.

v. 718.

Πόνος *hic* prælium.

v. 720.

Ὁμώνυμος, ου, ὁ, ἡ, idem nomen habens, cognor ex ὁμὸς & ὄνομα.

v. 722.

Ἄρχε] *Ut præceperat Ajax* —. *v.* 717.

Ἀγκάζω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas ſ ab ἀγκαὶ, ῶν, αἱ, ulnæ.

v. 723.

Μάλα μεγάλως, admodum ſtrenue.

v. 725.

Ἴθυσαν, Recta irruerunt. Ἐπὶ, in.

v. 726.

Ἀΐξωσι, impetum faciunt.

v. 727.

Εὼς, *hic* aliquantiſper.

v. 728.

Ἐν τοῖσιν ἑλίξεται, in illos convertitur.

v. 729.

Ἀνεχώρησαν, retrocedunt.

Διά - ἔτρεσαν, diffugiunt trepidi.

v. 733.

Στάιησαν, Conſtitiſſent.

Τρέπετο χρὼς, mutabatur color.

v. 734.

Πρόσσω ἀίξας, Impetu in adverſum facto.

v. 737.

Ἠΰτε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον, velut ignis, qui, ingruens,] A meſure que le combat & le danger augmentent, l'imagination d'Homere s'échauffe, & c'eſt ce qui produit cette foule de comparaiſons & d'images, ſeules capables de mettre devant les yeux les objets que ce Poëte ſe forme & qu'il veut repreſenter. DAC.

v. 738.

Φλεγέθω, uro, incendo, comburo. a φλέγω, *idem.*

Μινύθω *hic* pereo.

v. 739.

Σέλας *hic* flamma.

Ἐπιβρέμω, fremebundus agito.

v. 741.

Ἐπῄϊεν, *cum Dat.* inſequebatur. *ſeq. Acc.* v. ἔπειμι, invado.

v. 742.

Ἀμφιβάλλω, circumjicio, circumpono, induo, accingo.

v. 743.

Ἀταρπὸς, *pro* ἀτραπὸς, (Conſonantes enim ſæpe a Poëtis transponuntur. WELL. *p.* 45. FISCH. *p.* 45.) ᾶ, ἡ, via trita, ſemita. ex α *intenſ.* & τραπέω, calco.

v. 744.

Ἠ δοκὸν, ἠὲ δόρυ] *Euſtathe* remarque qu'Homere choiſit la poutre & le mât de vaiſſeau, comme les deux choſes les plus neceſſaires aux hommes, la poutre pour bâtir les maiſons, & le mât pour la navigation & pour le commerce. DAC.

Δοκὸς, ᾶ, ἡ, trabs.

Ἐν, in *ipſis.*

v. 745.

Σπευδόντεσσιν, magnopere contendentibus.

v. 747.

Ἰσχανέτην, arcebant *Trojanos.*

Πρὼν, ωνὸς, ὁ, locus acclivis: agger.

v. 748.

Πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκὼς, campum per totum po-
ctus ſeu pertingens.

v. 750.

Τίθημι *hic* dirigo.

v. 751.

— — οὐδέ τι σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες,
plene *Iliad.* Π. 389.
Ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες.

Eadem Ellipſis obtinuit quoque apud Latinos in *flu*
quod ſua natura eſt adjectivum, & ſubintellectum h
amnis. Vid. Sanctii Minerv. p. 553. Voſſius de Conſtr
C. VI. BOS *Ell. Gr. p.* 279.

Πλάζω *h. l.* repello.

v. 755.

Ψὰρ, ρὸς, ὁ, ſturnus: *avis* nomen variis diſtinctæ
culis. Ψὴρ, Π. 583.

Νέφος] νῦν, τὸ πολὺ τῶν ὀρνέων πλῆθος. *Schol.*

Ἔρχεται, aufugit.

v. 756.

Οὖλον, acute.

Προΐδωσιν, vident.

v. 757.

Κίρκος, ου, ὁ, circus: *accipitris* ſpecies.

Φόνον φέρει, cædem infert.

v. 758.

Ἀὲρ] *Ut dictum eſt* —.

v. 760.

Περί τ' ἀμφί τε] πανταχόθεν. *Schol.*

FINIS

TOMI TERTII.